

DOPRAVNÍ A ENERGETICKÝ STAVEBNÍ ÚŘAD

SEKCE VYHRAZENÝCH STAVEB

Samostatné oddělení staveb pozemních komunikací I.
nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 00 Praha 1

Č. ZÁMĚRU ISSŘ: Z/2025/212974
Č. ŘÍZENÍ ISSŘ: R/2026/75990
SPIS. ZN.: SZ DESU/011009/26
Č.J.: DESU/111/025973/26

VYŘIZUJE: Miroslav Klvaňa
TEL.: 601208516
E-MAIL: miroslav.klvana@desu.gov.cz

DATUM: 08.10.2026

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA ROZHODNUTÍ POVOLENÍ STAVBY

Výroková část:

Dopravní a energetický stavební úřad (dále jen „stavební úřad“), jako stavební úřad příslušný podle § 30 odst. 1 písm. d) a § 33 odst. 2 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), v řízení o povolení záměru přezkoumal podle § 182 až § 192 stavebního zákona žádost o vydání povolení záměru, která byla podána dne 30.03.2026 Ředitelstvím silnic a dálnic, s. p., IČO: 65993390, se sídlem Čerčanská č. p. 2023/12, 140 00 Praha 4 – Krč, který je zastoupen na základě plné moci společností HBH Projekt spol. s r. o., IČO: 44961944, se sídlem Kabátníkova 216/5, 602 00 Brno (dále jen „stavebník“), a po posouzení záměru podle § 193 stavebního zákona:

I. Podle § 197 a § 211 stavebního zákona

p o v o l u j e

stavbu s názvem

„D52 5204 Mokřadní biotop u Nové Vsi“

(dále jen „stavba“) na pozemku parc. č. 3106 v katastrálním území Nová Ves u Pohořelice, obec Pohořelice, okres Brno-venkov, Jihomoravský kraj.

Správní řízení je vedeno též v působnosti zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby strategicky významné infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o urychlení výstavby“). Jelikož se jedná o záměr posouzený podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPVŽP“), je předmětné řízení podle ustanovení § 3 písm. g) bod 1. ZPVŽP navazujícím řízením.

Stavba obsahuje stavební objekt:

- SO 807 – Mokřadní biotop

Druh a účel povolované stavby:

Jedná se o novostavbu spočívající v realizaci mokřadu na ploše cca 2,30 ha umístěné přibližně 140 m severně od rybníka Čahoun. Účelem stavby je splnění podmínky č. 64 písm. a) závazného stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru „D52 Pohořelice – státní hranice ČR/Rakousko + SSUD Pohořelice“ na životní prostředí, vydaného Ministerstvem životního prostředí, odborem posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, dne 21.07.2025 pod č. j. MZP/2025/710/2253 (dále jen „stanovisko EIA“), spočívající ve vytvoření náhradního mokřadního biotopu za mokřad dotčený budoucí výstavbou dálnice D52 přibližně v km 19,350. Dle charakteru záměru se jedná o stavbu související se stavbou vyhrazenou podle § 5 odst. 2 písm. c) stavebního zákona ve spojení s přílohou č. 3 ke stavebnímu zákonu.

Stručný popis stavby:

SO 807 – Mokřadní biotop

Stavební objekt zahrnuje odstranění přibližně 260 m³ objemného a komunálního odpadu z lokality, odstranění porostů invazního javoru jasanolistého a selektivní prosvětlení porostů, odbahnění a modelaci stávajících tůň při ponechání tůně č. 8 bez zásahu, vytvoření litorálního pásma s hloubkou vody 0,0 až 0,5 m, s maximální hloubkou 1,5 m a se sklony břehů 1:10 až 1:15, využití zemin z odbahnění pro nízké

valy do výšky 0,5 m kolem mokřadu, rozproštění zbývající zeminy v lokalitě a vegetační úpravy, včetně osetí domácí travino-bylinnou směsí a náhradní výsadby dřevin. Celková plocha úprav je cca 2,30 ha.

II. Stanoví podmínky pro provedení stavby:

1. Stavba bude provedena podle vřízení ověřené dokumentace pro vydání společného povolení „D52 5204 Mokřadní biotop u Nové Vsi“, č. zakázky 2021/1140, z května 2025, aktualizace 2026, vypracované společností HBH Projekt spol. s r. o., IČO: 44961944, Kabátníkova 216/5, 602 00 Brno, jako vedoucím společníkem společnosti HBH / LINK / GEOTest / Pontex, hlavní inženýr projektu: Ing. Manar Chaker, ČKAIT: 1006998. Případné změny nesmí být provedeny bez předchozího povolení stavebního úřadu.
2. Stavba bude provedena stavebním podnikatelem (dodavatelem stavebních prací). Stavebník před zahájením prací neprodleně oznámí stavebnímu úřadu název a sídlo stavebního podnikatele.
3. Stavebník oznámí předem před zahájením stavebních prací stavebnímu úřadu termín zahájení stavby. Při provádění vyhrazených staveb je stavebník povinen zajistit autorský dozor hlavního projektanta nad souladem provádění stavby s ověřenou projektovou dokumentací. Na stavbě bude veden stavební deník.
4. Stavebník bude stavbu realizovat pouze na pozemcích, ke kterým mu vzniklo vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření, anebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku.
5. Stavebník zajistí vytyčení prostorové polohy stavby podle ověřené projektové dokumentace orgánem nebo organizací k tomu oprávněnou před započítím stavebních prací.
6. Stavebník oznámí stavebnímu úřadu fáze výstavby pro kontrolní prohlídky stavby:
 - Před uvedením stavby do provozu.
 - Po dokončení veškerých prací na stavbě – závěrečná kontrolní prohlídka.
7. Stavbu lze užívat pouze na základě kolaudačního rozhodnutí.
8. Na viditelném místě zajistí stavebník vyvěšení štítku (viz ustanovení § 17 vyhlášky č. 149/2024 Sb., o provedení některých ustanovení stavebního zákona), na které bude uvedeno označení, účel a druh stavby, označení stavebníka, identifikační údaje zhotovitele, označení stavebního úřadu, který vydal povolení, číslo jednací povolení a datum nabytí právní moci, a dále termín dokončení stavby. Informační štítek musí být na místě ponechán až do ukončení stavebních prací.
9. Stavebník bude při provádění stavebních prací v blízkosti inženýrských sítí či vedení respektovat předem stanovené požadavky jejich správců uvedené ve vyjádřeních, která jsou nedílnou součástí dokladové části projektové dokumentace. Stavebník nejméně 15 dnů před zahájením stavebních prací oznámí správcům dotčených inženýrských sítí či vedení termín jejich provádění, v nezbytném případě si vyžádá jejich odborný dozor a zajistí vytyčení veškerých inženýrských sítí na staveništi před zahájením stavby. Všichni pracovníci musí být s tímto vytyčením prokazatelně seznámeni. Před započítím stavebních prací stavebník prověří platnost uvedených vyjádření a v případě nutnosti zajistí jejich aktualizaci.
10. Vyskytnou-li se při provádění výkopů inženýrské sítě či vedení v projektu nezakreslené, musí být další provádění stavby přizpůsobeno skutečnému stavu za dozoru příslušných správců těchto inženýrských sítí či vedení, aby nedošlo k jejich narušení nebo poškození.
11. V případě havárie inženýrských sítí bude jejím správcům umožněn přístup do prostoru staveniště pro případnou opravu.
12. Stavebník zajistí, aby při provádění stavby byly dodrženy veškeré předpisy týkající se bezpečnosti práce a technických zařízení, zejména nařízení vlády č. 591/2006 Sb., o bližších minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na staveništích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády č. 591/2006 Sb.“), a bude dbát na ochranu zdraví všech fyzických osob provádějících práce v prostoru staveniště. Je nutno zajistit vyškolení všech zástupců zhotovitelů pro Ředitelství silnic a dálnic, s. p., podle příslušných závazných směrnic generálního ředitele Ředitelství silnic a dálnic, s. p.
13. Stavebník je povinen ohlásit stavebnímu úřadu, neprodleně po jejich zjištění, závady na stavbě, které ohrožují životy a zdraví osob, nebo bezpečnost stavby.
14. Stavebník před zahájením stavebních prací projedná s příslušným silničním správním úřadem a s dotčenou obcí trasy staveništní dopravy a případné objízdné trasy. Obdobně bude postupovat v případě, že v průběhu stavby vznikne potřeba změny projednaných tras staveništní dopravy. Stavebník zamezí pohybu vozidel stavby a stavebních strojů mimo stanovené trasy či určené odstavné plochy.

15. Stavebník zajistí pravidelné čištění a kropení komunikací používaných pro účely stavby, zejména v prostoru výjezdů ze stavby. U výjezdů na pozemní komunikace stavebník rovněž zajistí účinná opatření k čištění vozidel, aby komunikace nebyly nadměrně znečišťovány (ve smyslu platných právních předpisů, zejména § 19 a § 28 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „zákon o pozemních komunikacích“).
16. Po dokončení stavby stavebník zajistí uvedení pozemních komunikací poškozených prokazatelně vlivem staveništní dopravy do odpovídajícího stavebně technického stavu, a to v dohodě s jednotlivými vlastníky (správci) dotčených pozemních komunikací. Následně stavebník předmětné pozemní komunikace protokolárně předá jejich vlastníkům (správcům).
17. Při stavebních pracích bude stavebník dbát na obecnou ochranu rostlin a živočichů (§ 5 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „ZOPK“). Stavebník zajistí, aby při provádění stavebních prací nedocházelo k nadměrnému úhynu rostlin a zraňování nebo úhynu živočichů, eventuálně k ničení míst jejich biotopu.
18. Stavebník zajistí taková opatření, aby v rámci realizace stavby bylo v maximální možné míře eliminováno znečištění ovzduší. Jedná se zejména o zamezení šíření sekundární prašnosti z provozu mobilních zdrojů a stavebních mechanismů do okolí, ale i šíření prašnosti související s přesunem sypkých materiálů (např. zkrápění staveniště a zaplachtování sypkých hmot).
19. Stavebník zajistí, aby v průběhu prací, např. při přepravě zeminy, sutě či materiálu, nedocházelo ke znečištění místních komunikací. Při výjezdu ze staveniště nebo z mezideponie nebo ze skládky bude provedeno očištění, pokud to bude možné, i omytí vozidel. V případě, že dojde ke znečištění komunikace, stavebník neprodleně zabezpečí důkladnou a bezodkladnou očistu na vlastní náklad.
20. Používané mechanizační prostředky musí být v odpovídajícím technickém stavu a musí být dodržována preventivní opatření k zabránění případným úkapům či únikům technologických kapalin ze stavebních strojů a automobilů. Pohonné hmoty a maziva musí být skladovány pouze na místech zabezpečených z hlediska ochrany půdy a podzemních vod.
21. Stavebník zajistí minimalizaci hluchosti vhodnými opatřeními, např. vhodným rozmístěním mechanizace a zařízení na staveništi, optimálním časovým nasazením strojů a kontrolou jejich technického stavu.
22. V průběhu realizace stavby zajistí stavebník odpovídající podmínky pro řádné odvodnění stavby. Prováděním stavebních prací nesmí být negativně ovlivněny odtokové poměry v dané lokalitě, v opačném případě neprodleně zajistí stavebník nápravná opatření na svůj náklad. Přebytková zemina bude skladována tak, aby nemohlo dojít k jejímu eroznímu smyvu.
23. Odpady vzniklé při realizaci stavby musí být využity nebo zneškodněny v souladu se zákonem č. 541/2020 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpadech“). Stavebník má povinnost zabezpečit využití nebo odstranění všech odpadů, které z akce vzniknou, a to tak, že veškeré odpady (tzn. i odpady odstraňované zhotovitelem stavby) budou předány do zařízení určeného pro nakládání s odpady, případně osobám, které mají oprávnění odpad převzít. Dále stavebník v souladu se souhlasným jednotným environmentálním stanoviskem vydaným Ministerstvem životního prostředí, odborem posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence dne 17.03.2026, pod č. j. MZP/2026/910/510, ve znění jeho 1. změny ze dne 06.05.2026 pod č. j. MZP/2026/910/1682 (dále jen „JES“) zajistí, že:
 - veškeré vyprodukované odpady budou na stavbě tříděny podle druhu a kategorie, ukládány odděleně a zabezpečeny před jejich smísením, znehodnocením, odcizením nebo únikem,
 - veškerý odpadový materiál bude vytríděn na jednotlivé složky a v maximální míře recyklován nebo poskytnut k recyklaci a případně zabudován do stavby; ostatní bude odstraňován odvozem smluvními firmami na příslušné skládky a spalovny odpadů,
 - při své činnosti bude naplňovat povinnosti původce odpadů podle § 15 zákona o odpadech, povede na stavbě průběžnou evidenci vzniklých odpadů a uchová veškeré doklady o předání odpadů podle § 26 vyhlášky č. 273/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů, a to po celou dobu stavby; kopie dokladů o předání odpadu oprávněně osobě k využití či odstranění budou zakládány do stavební dokumentace a předloženy ke kontrole,
 - během odbahňování tůní bude přítomna odborně způsobilá fyzická či právnická osoba (ekologický dozor), která bude dohlížet na odstraňování zemin, jejich případné využití na lokalitě a další úpravy sklonu břehů tůní,

- ve lhůtě do 30 dnů od dokončení prací zašle Ministerstvu životního prostředí doklady podle § 93a odst. 2 zákona o odpadech, a to v rozsahu tímto ustanovením stanoveném pro množství a druhy odpadů uvedené v dokumentaci.
24. Před zahájením prací stavebník podá k příslušnému silničnímu správnímu úřadu žádost o stanovení přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích dle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), případně žádost o povolení uzavírky provozu na pozemních komunikacích dle zákona o pozemních komunikacích.
25. Stavebník bude respektovat upozornění Městského úřadu Pohořelice, odboru územního plánování a stavebního úřadu, jako orgánu státní památkové péče, uvedená ve sdělení č. j. R/2025/219139/2, ze dne 11.12.2025 (*citace kurzívou*):
- *Jedná se o oblast archeologického zájmu – oblast s archeologickými nálezy, proto před zahájením jakýchkoli zemních prací (skrývky zeminy, výkopy pro uložení inženýrských sítí apod.) jsou stavebníci povinni oznámit v časovém předstihu tento záměr Archeologickému ústavu AV ČR (...) a umožnit jemu nebo jiné oprávněné organizaci případné provedení záchranného archeologického výzkumu (viz § 22 odst. 2 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů).*
 - *Nálezce nebo osoba odpovědná za provádění prací má povinnost nahlásit případné archeologické nálezy v souladu s ustanovením § 23 odst. 2 a 3 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči nejpozději do druhého dne po jejich nálezu Archeologickému ústavu (...), nebo nejbližšímu muzeu, a ponechat nález i naleziště beze změny až do prohlídky Archeologickým ústavem nebo muzeem, nejméně však po dobu pěti pracovních dnů po učiněném oznámení.*
26. Stavebník bude respektovat poučení a doporučení uvedená ve vyjádření Archeologického ústavu Akademie věd ČR, Brno, v. v. i., č. j. ARUB/6448/2025, ze dne 18.11.2025 (*citace kurzívou*):
- *Stavebník je dle § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, povinen ohlásit termín zahájení zemních prací již od doby přípravy stavby, Archeologickému ústavu Akademie věd ČR, Brno, v. v. i., a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provedení záchranného archeologického výzkumu na dotčeném území.*
 - *Pro bezproblémový průběh výzkumu a stavebních prací doporučuje Archeologický ústav Akademie věd ČR, Brno, v. v. i., stavebníkovi splnit oznamovací povinnost alespoň 30 dní před zahájením zemních prací. (...) Mezi náležitosti oznámení patří mimo jiné předpokládané datum zahájení stavební činnosti a její lokalizace formou uvedení parcelních čísel nebo připojení základní projektové dokumentace.*
 - *Výzkum je dle § 22 odst. 1 a odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, prováděn na základě dohody uzavřené mezi stavebníkem a Archeologickým ústavem AV ČR nebo oprávněnou organizací. V případě nedohody určí podmínky výzkumu příslušný krajský úřad (srov. § 22 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění).*
 - *Za standardních okolností je záchranný archeologický výzkum prováděn formou dohledu zemních prací, případně formou plošného terénního výzkumu předstihově nebo souběžně se stavební činností. Konkrétní podmínky provedení záchranného archeologického výzkumu jsou blíže specifikovány v příslušné dohodě, uzavřené mezi stavebníkem a Archeologickým ústavem AV ČR nebo oprávněnou organizací dle § 22 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění.*
 - *Dojde-li během prací k odkrytí archeologických nálezů mimo záchranný archeologický výzkum, je stavebník povinen neprodleně oznámit tento nález příslušnému stavebnímu úřadu a zároveň učinit opatření nezbytná k tomu, aby nálezy nebyly poškozeny nebo zničeny, tj. především v místě nálezu práce přerušit – viz § 266 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, v platném znění.*
27. Budou splněny požadavky uvedené ve stanovisku správce povodí, které vydalo Povodí Moravy, s. p., IČO: 70890013, se sídlem Dřevařská 11, 602 00 Brno, dne 20.04.2026, pod zn. PM-16092/2026/5203/Mi (*citace kurzívou*):
- *Stavbou nesmí dojít ke znečištění povrchových a podzemních vod.*
 - *Stavebními pracemi nesmí dojít ke zhoršení odtokových poměrů v předmětné lokalitě.*
28. Budou splněna opatření, kterými Ministerstvo životního prostředí v souladu s § 5 odst. 3 ZOPK podmínilo realizaci předmětného záměru souhlasným JES (*citace kurzívou*):

- *Žadatel zajistí během realizace celého záměru na své náklady použití prostředků k zabránění zbytečnému úhynu rostlin a zraňování či úhynu živočichů nebo ničení jejich biotopů všemi technicky i ekonomicky dostupnými prostředky, a to prostřednictvím biologického dozoru.*
 - *Bude zajištěna optimalizace podmínek při realizaci stavebních postupů z pohledu ochrany aktuálně se vyskytujících živočichů v daném čase a místě – operativní přijímání opatření k minimalizaci ohrožení volně žijících živočichů.*
 - *V případě potřeby bude probíhat záchranný transfer živočichů – harmonogram a náhradní lokality určí biologický dozor. Transfery bude provádět způsobilá osoba.*
 - *V případě nálezu handicapovaných živočichů bude bezprostředně kontaktována nejbližší záchranná stanice, která jim poskytne odpovídající péči. V případě potřeby budou rovněž zastaveny na nezbytně nutnou dobu probíhající práce, které by mohly způsobit úhyn rostlin či úhyn a zraňování živočichů dle § 5 odst. 3 ZOPK.*
29. Budou splněny níže uvedené podmínky závazného stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru „D52 Pohořelice – státní hranice ČR/Rakousko + SSUD Pohořelice“ na životní prostředí, vydaného Ministerstvem životního prostředí, odborem posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, dne 21.07.2025 pod č.j. MZP/2025/710/2253 (dále jen „stanovisko EIA“), které se vztahují k této stavbě – v závorce je uvedeno číslo podmínky podle stanoviska EIA (*text podmínek EIA kurzívou*):
- *Náhradní mokřad bude vytvořen na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelice (formou realizace SO 807) ještě před zahájením hlavní stavby dálnice D52 [podmínka č. 64 písm. a)].*
 - *Pro etapu přípravy území a celou dobu výstavby záměru stavebník zajistí biologický (ekologický) dozor stavby odborně způsobilou osobou (týmem odborně způsobilých osob) s vysokoškolským vzděláním (přírodovědného, zemědělského nebo lesnického směru). Tento dozor bude po celou dobu výstavby zajišťovat zájmy ochrany přírody dle zákona č. 114/1992 Sb., v platném znění. Subjekt biologického (ekologického) dozoru, nezávislý na dodavateli stavby, bude oprávněn: Dohlížet na provádění prací a realizaci staveb, které mohou mít v dotčeném území vliv na jednotlivé složky přírodního prostředí [...], včetně realizace migračních bariér; ověřování migrace obojživelníků, spoluúčasti na monitoringu bioty, kontroly dodržování opatření pro předcházení kontaminace vod a půd a dalších opatření stanovených podmínkami tohoto závazného stanoviska. V případě, že by hrozilo nadměrné znečištění prachem při stavebních pracích, zajistí osoba provádějící biologický dozor prostřednictvím dodavatele realizaci opatření zamezujících vzniku nadměrné prašnosti a potenciálnímu znečišťování ploch při hranicích koridoru výstavby [podmínky č. 57 písm. a), b), e)].*
 - *Stavebník odstranění vegetačního krytu na lokalitách s výskytem obojživelníků [...] bude provádět v období září a října [podmínka č. 64 písm. e)].*
 - *Stavebník bude během výstavby udržívat stav staveniště v takovém stavu, aby se zamezilo vzniku kaluží a jiných vodních ploch, které představují atraktivní sekundární biotopy pro obojživelníky [podmínka č. 64 písm. j)].*
 - *Stavebník bude kácení dřevin a odstranění vegetačního krytu realizovat v období od začátku listopadu do konce března běžného roku s výjimkou zásahu do porostů s ověřenými nebo potenciálními výskyty netopýrů [podmínka č. 67].*
 - *Stavebník bude kácení dřevin s potenciálním či doloženým výskytem netopýrů řešit mimo jejich období rozmnožování a hibernace. Vhodné období pro kácení je od 15. září do 15. listopadu. Kácení těchto dřevin bude provedeno s ohledem na jejich možnou přítomnost při respektování následujících zásad:
*Stavebník přibližně deset dní před kácením zajistí monitoring aktuálního obsazení stromů (dle dendrologického průzkumu). Na každý den kácení zajistí přítomnost osoby (biologický dozor), která bude kompetentní se postarat o případné nalezené netopýry ve stromech a po pokácení každého stromu jí bude umožněna jejich kontrola. Osoba musí mít zkušenosti s manipulací s letouny.
Stavebník bude kácení směřovat do uvedených měsíců, pokusí se o naplánování do teplejších dnů. Při kácení je třeba dodržet následující postup: nejprve ořezat větve a poté celý kmen pokládat na zem. [...]**

Pokud se jedná o stromy, kde netopyři budou zjištěni během monitoringu před kácením, stavebník zajistí na vletové otvory instalování jednocestných uzávěrů, a to nejméně týden před termínem kácení. Tímto postupem bude netopyřům umožněno opustit úkryt, ale díky uzávěře se tam již nebudou moci vrátit [podmínky č. 69 písm. a), b), c)].

- *Realizaci opatření k ochraně ptáků bude stavebník provádět pod odborným dohledem ornitologa [podmínka č. 74].*
- *Před zahájením výstavby stavebník musí provést místní šetření o stavu vybraných stavbou využívaných komunikací a pasportizaci stavu obytných objektů a jiného soukromého majetku podél těchto využívaných komunikací. Zajistí řádnou údržbu a sjízdnost všech využívaných přístupových cest k zařízením stavenišť po celou dobu výstavby a následně uvedení komunikací, obytných objektů a jiného soukromého majetku podél využívaných komunikací do původního stavu. Tuto skutečnost protokolárně potvrdí před zahájením stavby a po jejím dokončení místním šetřením za účasti majitelů dotčených objektů, správců komunikací a zástupců dotčených obcí [podmínka č. 80].*
- *Nově realizované přístupové staveništní cesty a plochy zařízení stavenišť může stavebník zpevnit pouze dočasně a po ukončení stavebních prací je musí uvést do původního stavu [podmínka č. 81].*
- *Stavebník zajistí po celou dobu přípravy a výstavby kontakt s veřejností v oblasti komunikace a informování o průběhu přípravy a realizace stavby a jejích potenciálních dopadech na okolí, včetně operativního reagování na vznesené podněty a dotazy [podmínka č. 82].*
- *Ve smluvním období údržby vegetace bude stavebník pravidelně nahrazovat odumřelé stromy, keře či další neperspektivní jedince, finální přejímku provede po stanovené lhůtě [podmínka č. 88 písm. a)].*
- *V rámci dokumentací navrženého monitoringu a údržby vegetačních úprav bude stavebník respektovat případný přirozený nálet dřevin, pokud daní jedinci budou regionálně původních a stanovištně vhodných druhů a budou vykazovat vyšší vitalitu a lepší perspektivu života na příslušném stanovišti (důsledně ale tlumit jedince invazivních druhů dřevin – trnovníku akátu, pajasanu žláznatého) [podmínka č. 88 písm. b)].*
- *Udržovací péči o výsadby stavebník přizpůsobí této skutečnosti, nebude potlačovat záměrně přirozeně vitálnější nálety (s výjimkou akátu, pajasanu) ve prospěch méně perspektivních výsadeb [podmínka č. 88 písm. c)].*

III. Povoluje kácení dřevin rostoucích mimo les:

Stavební úřad v přímé návaznosti na JES podle § 8 odst. 1 a § 83 odst. 8 písm. d) ZOPK povoluje kácení 32 ks dřevin a 1 485 m² souvislého porostu, na pozemku parc. č. 3106 v katastrálním území Nová Ves u Pohořelic, jejichž výčet a charakteristiky jsou uvedeny v Tabulce č. 1 – Inventarizace dřevin ke kácení a Tabulce č. 2 – Inventarizace zapojeného porostu ke kácení:

Tabulka č. 1 – Inventarizace dřevin ke kácení

Inventarizační číslo	Latinský název (český název)	Obvod kmene ve 130 cm [cm]
751	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	107
752	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	104
753	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	110
754	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	85
755	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	97
756	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	97
757	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	151
758	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	82
759	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	107
760	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	110
761	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	132
762	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	135
763	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	94
764	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	138
765	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	101
767	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	82
768	<i>Salix alba</i> (vrba bílá)	223
769	<i>Populus nigra</i> (topol černý)	116
770	<i>Populus nigra</i> (topol černý)	148
771	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	85

772	<i>Salix alba (vrba bílá)</i>	148
773	<i>Salix alba (vrba bílá)</i>	132
774	<i>Salix alba (vrba bílá)</i>	179
775	<i>Populus nigra (topol černý)</i>	94
776	<i>Populus nigra (topol černý)</i>	94
777	<i>Populus nigra (topol černý)</i>	126
778	<i>Salix alba (vrba bílá)</i>	204
779	<i>Acer negundo (javor jasanolistý)</i>	145
780	<i>Acer negundo (javor jasanolistý)</i>	113
781	<i>Acer negundo (javor jasanolistý)</i>	132
782	<i>Acer negundo (javor jasanolistý)</i>	94
783	<i>Acer negundo (javor jasanolistý)</i>	119
Celkem		32 ks

Tabulka č. 2 – Inventarizace zapojeného porostu ke kácení

Inventarizační číslo porostu	Latinský název (český název)	Plocha [m²]
1409	<i>Acer negundo (javor jasanolistý)</i> <i>Prunus domestica</i> spp. <i>Insititia</i> (slivoň obecná) <i>Rosa canina</i> (růže šípková) <i>Euonymus europaeus</i> (brslen evropský) <i>Crataegus laevigata</i> (hloh obecný)	725
1410	<i>Prunus domestica</i> spp. <i>insititia</i> (slivoň obecná) <i>Acer negundo (javor jasanolistý)</i>	89
1412	<i>Sambucus nigra</i> (bez černý)	78
1413	<i>Sambucus nigra</i> (bez černý) <i>Rosa canina</i> (růže šípková) <i>Prunus domestica</i> spp. <i>Insititia</i> (slivoň obecná) <i>Acer negundo (javor jasanolistý)</i>	128
1414	<i>Prunus domestica</i> spp. <i>Insititia</i> (slivoň obecná) <i>Acer negundo (javor jasanolistý)</i> <i>Salix alba</i> (vrba bílá) <i>Prunus avium</i> (třešeň obecná) <i>Sambucus nigra</i> (bez černý)	250
1415	<i>Acer negundo (javor jasanolistý)</i> <i>Prunus domestica</i> spp. <i>Insititia</i> (slivoň obecná) <i>Rosa canina</i> (růže šípková)	53
1416	<i>Sambucus nigra</i> (bez černý) <i>Acer negundo (javor jasanolistý)</i>	162
Celkem		1 485

IV. Stanoví podmínky kácení dřevin rostoucích mimo les:

Stavební úřad v přímé návaznosti na JES podle § 8 odst. 1 a § 83 odst. 8 písm. d) ZOPK stanovuje podmínky povoleného kácení dřevin rostoucích mimo les na pozemku parc. č. 3106 v katastrálním území Nová Ves u Pohořelic:

1. Kácení předmětných dřevin je možné provést pouze v případě, bude-li záměr na základě pravomocného rozhodnutí o povolení záměru realizován.
2. Kácení předmětných dřevin je možné provést pouze v období vegetačního klidu, tj. od 01.10. do 31.03. kalendářního roku. Zároveň musí být respektováno období hnízdění volně žijících ptáků; zásah je proto nutné provádět mimo hnízdní sezónu, příp. v jiném termínu po vyhodnocení situace biologickým dozorem.
3. V průběhu kácení budou ostatní dřeviny a stavební objekty zabezpečeny odpovídajícími ochrannými prostředky a postupy, které zajistí jejich ochranu před mechanickým poškozením.

V. Stanoví provedení náhradní výsadby:

Stavební úřad v přímé návaznosti na JES podle § 9 odst. 1 a § 83 odst. 8 písm. d) ZOPK ukládá provedení náhradní výsadby ke kompenzaci ekologické újmy vzniklé pokácením uvedených dřevin rostoucích mimo les, a to v rozsahu 140 ks stromů, na pozemku parc. č. 3106 v katastrálním území Nová Ves u Pohořelic, jejichž druhová skladba a charakteristiky jsou uvedeny v Tabulce č. 3 – Rozsah náhradní výsadby:

Tabulka č. 3 – Rozsah náhradní výsadby

Druh	Počet [ks]
<i>Acer campestre</i> (javor babyka)	20
<i>Alnus glutinosa</i> (olše lepkavá)	20
<i>Populus nigra</i> (topol černý)	20
<i>Quercus robur</i> (dub letní)	20
<i>Sorbus aucuparia</i> (jeřáb obecný)	20
<i>Tilia cordata</i> (lípa srdčitá)	20
<i>Ulmus minor</i> (jilm habrolistý)	10
<i>Ulmus laevis</i> (jilm vaz)	10
Celkem	140

Prostorový princip provedení náhradní výsadby na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic je konkretizován v ověřené projektové dokumentaci.

VI. Stanoví podmínky provedení náhradní výsadby a následné péče:

Stavební úřad v přímé návaznosti na JES podle § 9 odst. 1 a § 83 odst. 8 písm. d) ZOPK stanovuje podmínky provedení náhradní výsadby a současně podle § 9 odst. 1 ZOPK ukládá povinnost pečovat o vysazené dřeviny po dobu 5 let ode dne provedení jejich výsadby, a to za následujících podmínek:

1. Vysazovány budou dvakrát přesazované špičáky, o výšce 125–150 cm.
2. Odstraněné dřeviny budou ponechány na lokalitě.
3. V rámci následné péče o vysazené dřeviny bude provedeno zabezpečení proti okusu, přičemž po 5 letech bude odstraněno.
4. Po pěti letech bude odstraněno kotvení dřevin, bude proveden udržovací řez kvalifikovaným arboristou.
5. V případě sucha bude prováděna zálivka v množství, které zajistí provlhčení celého kořenového systému.
6. V případě úhynu vysazených dřevin do 5 let od výsadby je stavebník povinen tyto dřeviny nahradit dřevinami o stejných parametrech.
7. Při údržbě ploch musí být odstraňovány invazivní rostliny.

VII. Povoluje výjimku ze zákazů u zvláště chráněných živočichů:

Stavební úřad v přímé návaznosti na JES podle § 56 odst. 1 a odst. 2 písm. a) ZOPK ve spojení s § 83 odst. 8 písm. i) ZOPK povoluje výjimku pro jedince následujících zvláště chráněných druhů živočichů (dále jen „ZCHD“) ze zákazů stanovených v § 50 ZOPK, tedy ze zákazu škodlivě a nedovoleně zasahovat do jejich přirozeného vývoje, konkrétně z důvodu ochrany volně žijících živočichů a jejich přírodních stanovišť, a podle § 56 odst. 2 písm. c) ZOPK (v případě ZCHD chráněných dle právních předpisů EU), konkrétně z jiných naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu; jedná se přitom o výjimku ze zákazu chytat, rušit, zraňovat, usmrcovat, sbírat, ničit, poškozovat či přemísťovat jedince ZCHD či jejich vývojová stadia nebo jimi užívaná sídla včetně zásahu do jejich biotopu (kategorie ochrany: KO – kriticky ohrožený, SO – silně ohrožený, O – ohrožený):

Bezobratlí

1. pestrokřídlec podražcový (*Zerynthia polyxena*); [KO, Příloha IVa) Směrnice Rady 92/43/EHS, o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SR 92/43/EHS“)] – jednotky jedinců,
2. lesák rumělkový (*Cucujus cinnaberinus*); [SO, Příloha IIa) a IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky jedinců,

Obojživelníci

3. kuňka obecná (*Bombina bombina*); [SO, Příloha IIa) a IVa) SR 92/43/EHS] – desítky jedinců,
4. ropucha zelená (*Bufo viridis*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky jedinců,
5. rosnička zelená (*Hyla arborea*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky jedinců,
6. skokan štíhlý (*Rana dalmatina*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – desítky jedinců,
7. skokan skřehotavý (*Pelophylax ridibundus*); [KO, Příloha V) SR 92/43/EHS] – desítky jedinců,
8. skokan zelený (*Pelophylax esculentus*); [SO, Příloha V) SR 92/43/EHS] – desítky jedinců,

Plazi

9. ještěrka obecná (*Lacerta agilis*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – desítky jedinců,

Ptáci

10. luňák červený (*Milvus milvus*); [KO, Příloha I Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES, o ochraně volně žijících ptáků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SEPR 2009/147/ES“) – 1 pár,
11. luňák hnědý (*Milvus migrans*); [KO, Příloha I SEPR 2009/147/ES] – 1 pár,
12. ůhýk obecný (*Lanius collurio*); [O, Příloha I SEPR 2009/147/ES] – 1 pár,

Savci

13. netopýr Brandtův (*Myotis brandtii*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,
14. netopýr černý (*Barbastella barbastellus*); [KO, Příloha II) a IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,
15. netopýr dlouhouchý (*Plecotus austriacus*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,
16. netopýr hvízdavý (*Pipistrellus pipistrellus*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,
17. netopýr nejmenší (*Pipistrellus pygmaeus*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,
18. netopýr parkový (*Pipistrellus nathusii*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,
19. netopýr rezavý (*Nyctalus noctula*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,
20. netopýr řasnatý (*Myotis nattereri*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,
21. netopýr stromový (*Nyctalus leisleri*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,
22. netopýr ušatý (*Plecotus auritus*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,
23. netopýr večerní (*Eptesicus serotinus*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,
24. netopýr velkouchý (*Myotis bechsteinii*); [SO, Příloha II) a IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,
25. netopýr velký (*Myotis myotis*); [KO, Příloha II) a IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,
26. netopýr vodní (*Myotis daubentonii*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,
27. netopýr vousatý (*Myotis mystacinus*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,

přičemž se výjimka vztahuje také na zákazy odchyty jedinců ZCHD kuňka obecná, ropucha zelená, rosnička zelená, skokanů štihlých, skřehotavých a zelených a ještěrky obecné (č. 3. až 9.) také ze zákazů odchyty, držení a následného transferu do okolních biotopů, resp. předem zbudovaných náhradních lokalit vhodných k jejich zazimování v termínu do konce září běžného roku. V následujícím období bude transfer průběžně realizován vždy při výskytu jedinců ZCHD na ploše dotčené záměrem, a to až do ukončení stavebních prací.

Stavební úřad dále v přímé návaznosti na JES povoluje podle § 56 odst. 1 ZOPK ve spojení s § 83 odst. 8 písm. i) ZOPK výjimku ze zákazů stanovených v § 50 ZOPK u následujících ZCHD, tj. škodlivě a nedovoleně zasahovat do jejich přirozeného vývoje, tj. tyto chytat, rušit, zraňovat, usmrcovat, sbírat, ničit, poškozovat či přemísťovat jejich vývojová stadia nebo jimi užívaná sídla včetně zásahu do jejich biotopu:

Bezobratlí

28. batolec červený (*Apatura ilia*); [O, Příloha 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb.] – desítky jedinců,
29. čmelák (*Bombus sp.*); [O, Příloha 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb.] – desítky jedinců,
30. mravenec (*Formica sp.*); [O, Příloha 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb.] – desetitisíce až nižší statisíce jedinců (jednotek mravenišť),
31. prskavec menší (*Brachinus expulso*); [O, Příloha 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb.] – desítky jedinců,
32. prskavec větší (*Brachinus crepitans*); [O, Příloha 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb.] – desítky jedinců,
33. střevlík Scheidlerův (*Carabus scheidlerii*); [O, Příloha 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb.] – jednotky jedinců,
34. zlatohlávek huňatý (*Tropinota hirta*); [SO, Příloha 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb.] – jednotky až nízké desítky jedinců,
35. zlatohlávek tmavý (*Oxythyrea funesta*); [O, Příloha 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb.] – jednotky až nízké desítky jedinců,

Obojživelníci

36. čolek obecný (*Lissotriton vulgaris*); [SO, Příloha 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb.] – desítky jedinců,
37. ropucha obecná (*Bufo bufo*); [O, Příloha 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb.] – desítky jedinců,

Plazi

38. slepýš křehký (*Anguis fragilis*); [SO, Příloha 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb.] – desítky jedinců,
39. užovka obojková (*Natrix natrix*); [O, Příloha 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb.] – jednotky jedinců,

Savci

40. bělozubka bělobřichá (*Crocidura leucodon*); [O, Příloha 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb.] – jednotky jedinců,
41. veverka obecná (*Sciurus vulgaris*); [O, Příloha 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb.] – jednotky jedinců,

přičemž se výjimka vztahuje v případě sídel mravenců (celá mraveniště) a matek čmeláků s rojem, jedinců obojživelníků také ze zákazů odchyty, držení a následného transferu do okolních biotopů vhodných k zazimování, a to nejpozději do konce září běžného roku. V následujícím období bude transfer průběžně realizován vždy při výskytu jedinců ZCHD na ploše dotčené záměrem, a to až do ukončení stavebních prací.

VIII. Stanoví podmínky povolené výjimky a ochrany živočichů:

1. Výjimka se uděluje pro všechny jedince a vývojová stádia všech výše vyjmenovaných 41 druhů.
2. Do 31. prosince každého kalendářního roku platnosti této výjimky bude Ministerstvu životního prostředí zaslána zpráva o činnostech realizovaných na základě této výjimky, a to i v případě, že realizace záměru nebyla v daném kalendářním roce vůbec zahájena.
3. Biologický dozor (odborně způsobilá fyzická či právnická osoba) ustanovený pro předmětný záměr bude rovněž sledovat výskyt zvláště chráněných druhů a zajistí, aby byla splněna navržená ochranná opatření, a to v souladu s kapitolou č. 5 předloženého „Hodnocení dle § 67 ZOPK“, a aby byly splněny podmínky této výjimky.
4. Ministerstvu životního prostředí bude minimálně deset dnů v předstihu oznámeno zahájení dílčích prací, stejně jako jejich ukončení.
5. Pojezdy stavební mechanizací budou probíhat po vytyčených přístupových cestách a budou omezeny na nezbytné minimum. Budou přijata opatření k zamezení úniku ropných produktů a dalších škodlivých látek závadných vodám. Pro případ havárie budou na staveništi nachystány sanační prostředky.
6. Celý prostor mokřadu bude po dobu 4 let od provedení prací monitorován v souvislosti s výskytem invazních druhů rostlin a zjištěné přeživší javory jasanolisté i další invazní rostliny budou likvidovány vhodnými metodami (kombinace mechanických a chemických metod) v souladu s příslušnou metodikou Agentury ochrany přírody a krajiny.
7. V případě, že bude během realizace stavby nalezen handicapovaný volně žijící živočich zvláště chráněného výše uvedeného druhu, bude prostřednictvím biologického dozoru kontaktována nejbližší záchranná stanice a v případě potřeby bude zajištěn převoz handicapovaného živočicha do stanice a následně zajištěna potřebná péče o něj; zároveň dojde k přerušení probíhajících prací, pokud bezprostředně ohrožují další jedince zvláště chráněných druhů.
8. K odchyty vybraných zvláště chráněných druhů obojživelníků a plazů bude přistoupeno pouze v případě nutnosti záchranného transferu. Při transferu obojživelníků je doporučen odchyt sítíkou na dlouhé rukojeti (v případě dospělců i vývojových stádií), případně odchyt do vhodné nádoby (v případě dospělců či juvenilů) a přenos v přichystaném kbelíku s vodou (vajíčka, pulci) nebo bez vody a s vlhkým listím či papírem (dospělci, juvenilové). V případě nutnosti záchranného transferu plazů je doporučen šetrný odchyt rukou, do vhodné nádoby anebo sítíkou a přenos v přiměřeně velké uzavřené nádobě případně v prodyšném látkovém pytli. Odchyt obojživelníků i plazů je nutno provádět šetrně tak, aby nedošlo k jejich zranění, u obojživelníků je nutno zamezit jejich kontaktu s holou rukou. Pro obojživelníky i plazy platí, že čas strávený v odchytových a transportních nádobách musí být snížen na minimum (maximálně v řádu desítek minut) a nesmí být přepravováno velké množství jedinců zároveň v jedné nádobě (s výjimkou pulců či snůšek obojživelníků). Biologický dozor v prostoru staveniště bude dohlížet na šetrný průběh prací, včetně správného provedení odbahnění tůní (aby byl vytvořen pozvolný sklon břehů, členité dno a další detaily) a dále v případě potřeby zajistí další ochranná opatření, konkrétně osazení dočasných zábran proti pohybu obojživelníků, bude vedena podrobná dokumentace, výběr vhodných náhradních lokalit pro případné transfery zvláště chráněných druhů.

9. Pokácené kmeny stromů budou trvale ponechány na lokalitě na hromadách pro umožnění vývoje saproxylického hmyzu a jako úkryty pro obojživelníky a plazy. Na lokalitě budou ponechány též již padlé a rozkládající se kmeny stromů. V případě stromů s prokázaným nebo potenciálním úkrytem netopýrů může být kácení provedeno jen po schválení biologickým dozorem a za jeho dohledu, a to nejlépe v období mimo rozmnožování a hibernaci netopýrů, tzn. od 1. září do 15. listopadu, případně též ve druhé polovině března. Tyto skácené stromy je nutné ponechat na místě aspoň do druhého dne v klidu, aby netopýři měli možnost dutinu samovolně opustit.
10. Zeminy z odbahnění tůní budou využity na vybudování valů zamezující splach do polí a zbylý materiál zemin bude rozprostřen na lokalitě, čímž se aktivuje klíčení semenné banky uchované v těchto zeminách. Odbahnění tůní je možno provádět pouze v rozmezí 1. září až 28. února, tedy mimo období rozmnožování obojživelníků a plazů. Bezprostředně před zahájením těchto prací i během nich je nezbytné opakovaně projít dotčené území stanovenou odborně způsobilou osobou a zajistit případné transfery nalezených obojživelníků, plazů nebo jiných zvláště chráněných druhů živočichů; případně je třeba místně omezit práce na nezbytnou dobu. Pokud bude odbahnění tůní prováděno v zimním období (tj. listopad až únor), je nutné v předcházejícím letním období (srpen až září) provést opakované záchranné transfery obojživelníků a plazů z tůní a jejich bezprostředního okolí na náhradní lokalitu.
11. Na severním okraji lokality bude nutné ochránit plochu s porostem podražce křovištního, který je živnou rostlinou motýla pestrokřídlice podražcového. Porost podražce křovištního se nachází na ploše zhruba 10x10 m (GPS: 48.9409N, 16.5369E). Plochy s podražcem bude nutné viditelně ohradit tak, aby bylo důsledně zamezeno poničení rostlin podražců (např. pojezdem techniky).

Účastník řízení (dle § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „správní řád“), na nějž se vztahuje rozhodnutí správního orgánu:

- Ředitelství silnic a dálnic, s. p., IČO: 65993390, Čerčanská 2023/12, 140 00 Praha 4 – Krč

Odůvodnění:

Dne 30.03.2026 podal stavebník prostřednictvím svého zmocněnce žádost o povolení záměru. Tímto dnem bylo zahájeno řízení o povolení záměru. Záměr je stavbou související se stavbou dálnice D52 a řízení se vede rovněž v působnosti zákona o urychlení výstavby.

Pro povolení záměru stavby stavební úřad obdržel od žadatele následující podklady:

- Žádost o povolení stavby nebo zařízení ze dne 30.03.2026.
- Plná moc ŘSD, s. p., ke smlouvě č. 03PT-004841 ze dne 05.01.2022 daná společností HBH/LINK/GEOtest/PONTEX, vedoucím společníkem HBH Projekt spol. s r. o.
- Projektová dokumentace „D52 5204 Mokřadní biotop u Nové Vsi“, č. zakázky 2021/1140, datum 05/2025, ve znění aktualizace 2026, vypracovaná společností HBH Projekt spol. s r. o., IČO: 44961944, Kabátníkova 216/5, 602 00 Brno, jako vedoucím společníkem společnosti HBH / LINK / GEOtest / Pontex, hlavní inženýr projektu: Ing. Manar Chaker, ČKAIT: 1006998.
- Ministerstvo životního prostředí, Závazné stanovisko – souhlasné jednotné environmentální stanovisko, č. j.: MZP/2026/910/510, ze dne 17.03.2026.
- Ministerstvo životního prostředí, 1. Změna závazného stanoviska – jednotného environmentálního stanoviska, č. j.: MZP/2026/910/1682, ze dne 06.05.2026.
- Ministerstvo životního prostředí, Závazné stanovisko k ověření změn záměru, č. j.: MZP/2026/910/1286, ze dne 09.07.2026.
- Povodí Moravy, s. p., Stanovisko správce povodí, zn. PM-16092/2026/5203/Mi, ze dne 20.04.2026.
- Ministerstvo životního prostředí, Závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí, č. j.: MZP/2025/710/2253, ze dne 21.07.2025.
- Ministerstvo obrany, Sekce majetková, odbor ochrany územních zájmů a státního odborného dozoru, závazné stanovisko dotčeného orgánu, sp. zn. 209491/2025-1322/OÚZBR, ze dne 21.11.2025.
- Ministerstvo vnitra, odbor správy majetku, stanovisko, č. j. R/2026/6192/3, ze dne 16.01.2026.
- Městský úřad Pohořelice, Odbor životního prostředí, závazné stanovisko, č. j. MUPO-2043/2026/ZP/WAJ, sp. zn. SZ MUPO 229/2026, ze dne 13.01.2026.
- Městský úřad Pohořelice, odbor územního plánování a stavební úřad, sdělení, č. j. R/2025/219139/2, ze dne 11.12.2025.
- Vodovody a kanalizace Břeclav, a. s., vyjádření, č. 015609, ze dne 22.07.2025.
- EG.D, spol. s r. o., sdělení, zn. E7456-26388914, ze dne 10.07.2025.

- Vodafone Czech Republic a. s., vyjádření, zn. 260410-0840948121, ze dne 10.04.2026.
- Město Pohořelice, souhlas vlastníka pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic, ze dne 24.11.2025.
- Archeologický ústav Akademie věd České republiky, vyjádření, č. j. ARUB/6448/2025, ze dne 18.11.2025.

Podklady – veřejně dostupné informace:

- Digitální technická mapa – Územní působnost správců dopravní a technické infrastruktury, Český úřad zeměměřický a katastrální, lustrace dne 08.04.2026, podle které je k zájmovým parcelám parc. č. 3099, 3100, 3105, 3106 a 3107 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic evidována validní územní působnost správců Vodafone Czech Republic, a. s., IČO: 25788001 (skupina prvků elektronická komunikace) a Město Pohořelice, IČO: 00283509 (skupina prvků silniční doprava).

Průběh vedení řízení:

Podle projektové dokumentace, jejíž bližší označení je uvedeno v podmínce č. 1 výroku II. tohoto rozhodnutí, byla navržena novostavba mokřadního biotopu v druhu, účelu, rozsahu a umístění popsanych ve výroku I. tohoto rozhodnutí. Dle charakteru záměru stavby se jedná o stavbu související se stavbou vyhrazenou podle § 5 odst. 2 písm. c) stavebního zákona ve spojení s přílohou č. 3 ke stavebnímu zákonu. Stavební úřad vyrozuměl podle § 188 stavebního zákona známé účastníky řízení, dotčené orgány a hlavního projektanta o zahájení řízení veřejnou vyhláškou ze dne 07.05.2026, č. j. DESU/111/013404/26. Ve vyrozumění stanovil účastníkům řízení patnáctidenní lhůtu k uplatnění námitek a dotčeným orgánům k uplatnění závazných stanovisek. Současně dne 07.05.2026 zveřejnil informaci podle § 9b zákona ZPVŽP. Podle § 9b odst. 3 ZPVŽP se toto navazující řízení považuje současně za řízení s velkým počtem účastníků podle § 144 správního řádu.

Ve stanovené lhůtě byly některými účastníky řízení uplatněny námítky, jejichž vypořádání je obsaženo v samostatné části tohoto odůvodnění.

Sdělením ze dne 13.07.2026, č. j. DESU/111/021037/26, umožnil stavební úřad účastníkům řízení podle § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve lhůtě pěti dnů ode dne doručení sdělení. Účastníci byli upozorněni, že po uplynutí této lhůty stavební úřad ve věci rozhodne. V této lhůtě nebyly proti záměru podány žádné další námítky.

Vymezení účastníků řízení:

Povinností stavebního úřadu bylo vymezit okruh účastníků vedeného řízení podle konkrétních okolností projednávaného záměru.

Podle § 182 písm. a) stavebního zákona je účastníkem řízení stavebník:

- Ředitelství silnic a dálnic, s. p., IČO: 65993390, Čerčanská 2023/12, 140 00 Praha 4 – Krč

Podle § 182 písm. b) stavebního zákona je účastníkem řízení obec, na jejímž území má být záměr uskutečněn:

- Město Pohořelice, IČO: 00283509, Vídeňská 699, 691 23 Pohořelice

Podle § 182 písm. c) stavebního zákona jsou účastníky řízení vlastníci pozemku nebo stavby, na nichž má být záměr uskutečněn, a ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě:

- Město Pohořelice, IČO: 00283509, Vídeňská 699, 691 23 Pohořelice
- Vodafone Czech Republic, a. s., IČO: 25788001, náměstí Junkových 2808/2, Stodůlky, 155 00 Praha

Podle § 182 písm. d) stavebního zákona jsou účastníky řízení osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám nebo sousedním pozemkům může být rozhodnutím o povolení záměru přímo dotčeno:

- vlastníci pozemků parc. č. 3099, 3100, 3105 a 3107 v katastrálním území Nová Ves u Pohořelic, identifikovaní podle § 188 odst. 3 stavebního zákona označením pozemků evidovaných v katastru nemovitostí

Podle § 182 písm. e) stavebního zákona jsou účastníky řízení osoby, o kterých tak stanoví jiný zákon:

- Děti země – Klub za udržitelnou dopravu, z. s., IČO: 67010041, Körnerova 219/2, 602 00 Brno
- Mikulovsko bez dálnice, z. s., IČO: 27006387, Brněnská 92/2, 692 01 Mikulov
- Občané Malhostovic za Optimalizovanou D43, z. s., IČO: 14395673, Malhostovice 152, 666 03 Malhostovice
- Občanské sdružení Dolní Dunajovice proti R 52, z. s., IČO: 22732543, Hlavní 130, 691 85 Dolní Dunajovice
- PĚKNÝ JIH, z. s., IČO: 22725351, Moravanská 159/86, Přízřenice, 619 00 Brno
- Spolek Obchvat, z. s., IČO: 26606119, Stojanova 766/7, 669 02 Znojmo

Stanoviska dotčených orgánů:

K žádosti byla připojena stanoviska dotčených orgánů, jejichž požadavky byly zapracovány do podmínek uvedených ve výrocích II. až VIII. tohoto rozhodnutí. Další souhlasná vyjádření, sdělení nebo upozornění dotčených orgánů nestanovila podmínky ani požadavky vůči podanému záměru, přičemž se jednalo o:

- Ministerstvo obrany, sp. zn. 209491/2025-1322/OÚZBR, ze dne 21.11.2025,
- Ministerstvo vnitra, č. j. R/2026/6192/3, ze dne 16.01.2026,
- Městský úřad Pohořelice, odbor životního prostředí, č.j. MUPO-2043/2026/ZP/WAJ, ze dne 13.01.2026 s upozorněním, že záměr je situován v ochranném pásmu II. stupně přírodních léčivých zdrojů minerálních vod Pasohlávky.

K podané žádosti byla připojena i vyjádření správců inženýrských sítí, a to společností Vodovody a kanalizace Břeclav, a. s., IČO: 49455168, EG.D, spol. s r. o., IČO: 21055050, a Vodafone Czech Republic, a. s., IČO: 25788001, s tím, že jejich zařízení nejsou záměrem dotčena.

Podle § 193 stavebního zákona stavební úřad posoudil soulad stavby:

Podle § 193 odst. 1 písm. a) stavebního zákona s územně plánovací dokumentací, územními opatřeními a vymezením zastavěného území:

- Zásady územního rozvoje Jihomoravského kraje vymezují jako veřejně prospěšnou stavbu koridor DS04 pro dálnici D52 Pohořelice – Mikulov – hranice České republiky a Rakouska včetně souvisejících staveb. SO 807 je předstihovým kompenzačním opatřením uloženým stanoviskem EIA, nikoli tělesem dálnice, doprovodnou komunikací nebo provozním objektem, který by musel být umístěn uvnitř koridoru DS04. Jeho umístění mimo tento koridor proto rozpor se zásadami územního rozvoje nezakládá.
- Dotčená část pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelice je v Územním plánu Pohořelice vymezena jako stabilizovaná plocha ZK – zeleň krajinná. Pro tuto plochu jsou přípustné mimo jiné vodní toky a vodní plochy a stavby, zařízení a jiná opatření pro vodní hospodářství a ochranu přírody a krajiny. Obnova a funkční úprava existující mokřadní lokality tomuto přípustnému využití odpovídá. Záměr je proto v souladu s územně plánovací dokumentací.

Podle § 193 odst. 1 písm. b) stavebního zákona s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území a s požadavky na ochranu kulturně historických, architektonických a urbanistických hodnot v území, nemá-li obec vydán územní plán:

- Město Pohořelice má vydán územní plán; soulad záměru byl proto posouzen podle vydané územně plánovací dokumentace způsobem uvedeným výše.

Podle § 193 odst. 1 písm. c) stavebního zákona s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích právních předpisů:

- Projektová dokumentace vymezuje druh, účel, umístění a technické řešení záměru v rozsahu umožňujícím posouzení jeho vlivů a provedení stavby.

Podle § 193 odst. 1 písm. d) stavebního zákona s požadavky jiných právních předpisů chránících dotčené veřejné zájmy:

- Ministerstvo životního prostředí vydalo dne 09.07.2026 pod č. j. MZP/2026/910/1286 souhlasné závazné stanovisko k ověření změn záměru (dále jen „ověřovací stanovisko“), v němž podle § 9a odst. 7 ZPVŽP ověřilo, že předkládaný SO 807 neobsahuje oproti záměru posouzenému v procesu EIA změny, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí nebo veřejné zdraví, a že SO 807 naplňuje podmínku č. 64 písm. a) stanoviska EIA.
- JES bylo vydáno podle zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZJES“), jako závazné stanovisko podle § 149 správního řádu. Nahrazuje povolení ke kácení dřevin a uložení náhradní výsadby, uložení opatření podle § 5 odst. 3 ZOPK, závazné stanovisko podle zákona o odpadech a povolení výjimky podle § 56 ZOPK. Jeho závazný obsah byl převzat do výroků III. až VIII. a do podmínky č. 28 výroku II. tohoto rozhodnutí.
- Podle JES ve znění jeho změny záměr není vodním dílem, nevyžaduje povolení k nakládání s vodami ani souhlas nebo závazné stanovisko podle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“). Pozemek není ve stanoveném záplavovém území a záměr nezasahuje do vodního toku, pozemků ani majetku ve správě Povodí Moravy, s. p.

Podle § 193 odst. 1 písm. e) stavebního zákona s požadavky na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu:

- Záměr nevyžaduje připojení na technickou infrastrukturu. Pro jeho realizaci se předpokládá využití stávající dopravní infrastruktury tvořené blízkými polními cestami.

Podle § 193 odst. 1 písm. f) stavebního zákona s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení:

- Okruh účastníků řízení byl vymezen podle § 182 stavebního zákona. Účastníci byli o zahájení řízení vyrozuměni, měli možnost uplatnit námitky a následně se vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
- Stavební úřad posoudil práva a právem chráněné zájmy účastníků řízení jednotlivě i ve vzájemných souvislostech s ostatními podklady a vypořádání uplatněných námitek je součástí tohoto odůvodnění.

Ve výrokové části II. tohoto rozhodnutí stavební úřad stanovil základní podmínky, za kterých lze stavební záměr provádět na základě níže uvedeného dílčího odůvodnění těchto podmínek:

- K podmínkám č. 1, 4 a 5: Základním předpokladem povolovaného stavebního záměru je jeho vlastní provedení dle projektové dokumentace, která byla projednána v řízení s dotčenými orgány a účastníky řízení. Případné změny při provádění stavby budou stavebním úřadem posouzeny dle jejich rozsahu v souladu s § 224 stavebního zákona.
- K podmínce č. 2: Stavební podnikatel odpovídá za kvalitu, kompletnost a dokončení stavebních prací. Povinnost stavebníka oznámit stavebnímu úřadu název a sídlo stavebního podnikatele provádějícího stavbu je legislativně rozvedena v § 160 odst. 2 stavebního zákona.
- K podmínce č. 3: Jednou z povinností stavebníka je oznámení termínu zahájení stavebních prací stavebnímu úřadu; tato povinnost vychází z ust. § 160 odst. 2 písm. c) stavebního zákona. Povinnost zajištění dozoru projektanta u vyhrazených staveb je v souladu s ust. § 161 odst. 3 stavebního zákona. Vedení stavebního deníku je povinností podle § 166 stavebního zákona.
- K podmínce č. 6: Povinnost stavebníka oznámit stavebnímu úřadu fáze výstavby stanovené v podmínkách povolení za účelem provedení kontrolních prohlídek stavby je dána § 160 odst. 2 písm. f) stavebního zákona.
- K podmínce č. 7: Předmětná stavba je podle § 5 odst. 2 písm. c) stavebního zákona stavbou vyhrazenou. Tu lze užívat podle § 230 odst. 1 a odst. 2 stavebního zákona pouze na základě kolaudačního rozhodnutí. Společně se žádostí o kolaudační rozhodnutí stavebník v souladu s § 230 odst. 3 stavebního zákona uvede v žádosti identifikátor záznamu, ve kterém byly zapsány změny týkající se obsahu digitální technické mapy kraje nebo předány podklady pro jejich zápis.
- K podmínce č. 8: Ustanovení § 160 odst. 2 písm. d) stavebního zákona ukládá stavebníkovi umístit na staveništi štítek o povolení stavby. Stavebníkovi bude tento štítek dle § 197 odst. 3 stavebního zákona zaslán po nabytí právní moci tohoto povolení.
- K podmínkám č. 9 a 10: Správci inženýrských sítí jsou účastníky řízení podle § 182 písm. c) stavebního zákona, proto je stavebník povinen požadavky, které jsou uvedeny v jejich vyjádřeních, respektovat. Správci inženýrských sítí v tomto řízení sdělili, že jejich zařízení nejsou záměrem dotčena, a žádné konkrétní požadavky neuplatnili. Stavební úřad proto stanovil obecnou povinnost respektovat vyjádření správců a přizpůsobit provádění stavby skutečnému stavu zjištěnému při provádění výkopů.
- K podmínce č. 11: V případě havárií inženýrských sítí v prostoru staveniště je žádoucí, aby došlo urychleně k nezbytné opravě a minimálnímu omezení odběratelů.
- K podmínce č. 12: Bezpečnost práce bude zajištěna eliminace pracovních úrazů, potenciálních zdravotních a bezpečnostních rizik u fyzických osob provádějících stavební práce v prostoru staveniště. Bližší minimální požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na staveništích jsou stanoveny nařízením vlády č. 591/2006 Sb.
- K podmínkám č. 13 až 22: Jedním z předpokladů vlastního provedení povolovaného stavebního záměru je, aby stavební práce probíhaly podle vydaného rozhodnutí, a aby nedocházelo k negativnímu ovlivnění okolí stavebními pracemi. V § 137 a násl. stavebního zákona jsou definovány základní požadavky na výstavbu.
- K podmínce č. 23: Ministerstvo životního prostředí vydalo v jednotném environmentálním stanovisku podle § 146 odst. 3 písm. a) a § 151 odst. 2 zákona o odpadech souhlasné závazné stanovisko z hlediska nakládání s odpady, a to bez stanovení podmínek. Z tohoto hlediska proto stavební úřad podle § 149 odst. 1 správního řádu žádnou závaznou podmínku nepřebírá. S ohledem na ochranu životního prostředí však musí být odpady vzniklé při realizaci stavby využity nebo zneškodněny v souladu se zákonem o odpadech, a stavební úřad proto stanovil podmínku č. 23 z vlastní pravomoci. Do jejího obsahu převzal způsob nakládání s odpady, který stavebník popsal v dokumentaci a který Ministerstvo životního prostředí v odůvodnění jednotného environmentálního stanoviska vyhodnotilo jako z hlediska odpadového hospodářství

přípustný. Splněním této podmínky je zajištěno, že záměr bude proveden způsobem, na jehož základě bylo souhlasné závazné stanovisko vydáno. Povinnost předložit doklady podle § 93a odst. 2 zákona o odpadech vyplývá stavebníkovi přímo ze zákona a stavební úřad ji do podmínky zahrnul pro odstranění pochybností o lhůtě a jejím adresátovi.

- K podmínce č. 24: Samotné provedení stavby může ovlivnit bezpečnost a plynulost provozu v dotčené lokalitě, a proto je nutné stanovení přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích podle § 77 zákona o silničním provozu, a povolení uzavírky provozu na pozemních komunikacích dle § 24 zákona o pozemních komunikacích. O jednotlivá povolení je vhodné zažádat alespoň 30 dnů před zahájením prací.
- K podmínkám č. 25 a 26: Městský úřad Pohořelice, odbor územního plánování a stavebního úřadu, jako orgán státní památkové péče, ve sdělení ze dne 11.12.2025, č. j. R/2025/219139/2, konstatoval, že veřejný zájem státní památkové péče není povolovaným záměrem dotčen, a stavebníka současně upozornil na jeho povinnosti z hlediska archeologie. Archeologický ústav Akademie věd ČR, Brno, v. v. i., ve vyjádření ze dne 18.11.2025, č. j. ARUB/6448/2025, uvedl, že se povolovaná stavba uskuteční na území s archeologickými nálezy. Uvedená upozornění nemají povahu podmínek závazného stanoviska ve smyslu § 149 odst. 1 správního řádu, ale jde o podklady pro vydání rozhodnutí podle § 50 odst. 1 správního řádu. Stavební úřad z těchto podkladů vycházel a upozornění stanovil jako vlastní podmínky provedení stavby, neboť povinnosti stavebníka podle § 22 odst. 1 a 2 a § 23 odst. 2 a 3 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, se na povolovaný záměr vztahují a jejich dodržení je předpokladem ochrany veřejného zájmu na zachování archeologických nálezů.
- K podmínce č. 27: Povodí Moravy, s. p., IČO: 70890013, se sídlem Dřevařská 11, 602 00 Brno, vydalo dne 20.04.2026 pod zn. PM-16092/2026/5203/Mi stanovisko správce povodí podle § 54 odst. 4 vodního zákona. Povodí Moravy, s. p., není v tomto řízení dotčeným orgánem a jeho stanovisko není závazným stanoviskem, ale jde o podklad pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 1 správního řádu. Stavební úřad z tohoto podkladu vycházel a požadavky správce povodí stanovil jako podmínku provedení stavby, neboť jsou nezbytné k ochraně jakosti povrchových a podzemních vod a k zachování odtokových poměrů v dotčené lokalitě.
- K podmínce č. 28: Ministerstvo životního prostředí v jednotném environmentálním stanovisku podmínilo v souladu s § 5 odst. 3 ZOPK realizaci předmětného záměru opatřeními uvedenými v podmínce č. 28. Tato opatření byla do rozhodnutí stavebního úřadu zapracována, neboť § 149 odst. 1 správního řádu stanovuje, že závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím, ale jeho obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu.
- K podmínce č. 29: Ministerstvo životního prostředí vydalo dne 21.07.2025 pod č. j. MZP/2025/710/2253 závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru „D52 Pohořelice – státní hranice ČR/Rakousko + SSUD Pohořelice“ na životní prostředí. Povolovaná stavba je stavebním objektem SO 807, který byl z objektové skladby stavby dálnice D52 úsek 5204 vyčleněn právě za účelem splnění podmínky č. 64 písm. a) stanoviska EIA, tedy z důvodu zajištění včasného přemigrování živočichů. Podle § 9a odst. 3 ZPVŽP je stanovisko EIA závazným podkladem pro navazující řízení a podle § 149 odst. 1 správního řádu je jeho obsah závazný pro výrokovou část rozhodnutí. Ministerstvo životního prostředí v závazném stanovisku k ověření změn záměru ze dne 09.07.2026, č. j. MZP/2026/910/1286, výslovně uvedlo, že relevantní podmínky stanoviska EIA, které v dané fázi projektové dokumentace nebylo možné splnit, neboť směřují do fáze realizace záměru, byly zahrnuty do zásad organizace výstavby a že investor počítá s jejich převzetím do rozhodnutí v tomto navazujícím řízení, kdy za tohoto předpokladu bylo souhlasné ověřovací stanovisko vydáno. Stavební úřad proto podmínky stanoviska EIA, které se k této stavbě vztahují, převzal do výrokové části tohoto rozhodnutí. Rozsah převzatých podmínek stavební úřad vymezil podle vyhodnocení plnění podmínek stanoviska EIA, které je součástí Souhrnné technické zprávy (část B) dokumentace pro vydání společného povolení a v němž jsou u jednotlivých podmínek uvedeny závěry o jejich relevanci pro tuto stavbu. Podmínka č. 67 stanoviska EIA stanoví pro kácení dřevin a odstranění vegetačního krytu období od začátku listopadu do konce března běžného roku, kdežto výrok IV. tohoto rozhodnutí přebírá z JES období vegetačního klidu od 01.10. do 31.03. kalendářního roku. Obě závazná stanoviska platí vedle sebe, a stavebník je proto povinen provést kácení v období, které vyhovuje oběma, tj. od 1. listopadu do 31. března. Obdobně podmínka č. 69 stanoviska EIA stanoví pro kácení dřevin s potenciálním či doloženým výskytem netopýrů období od 15. září do

15. listopadu, kdežto podmínka č. 9 výroku VIII. přebírá z JES období od 1. září do 15. listopadu, případně druhou polovinu března; i zde je stavebník povinen dodržet užší z obou termínů, tj. od 15. září do 15. listopadu, a současně splnit další požadavky podmínky č. 69, které se s podmínkami jednotného environmentálního stanoviska nepřekrývají, tedy zejména monitoring aktuálního obsazení stromů přibližně deset dní před kácením, stanovený postup kácení a instalaci jednocestných uzávěrů. Podmínku č. 60 stanoviska EIA, podle níž zemina z míst s výskytem invazních druhů rostlin, zejména křídlatek, nesmí být používána v rámci stavby a musí být odvezena na skládku odpadů, stavební úřad do výrokové části nepřevzal. Tato podmínka se svým obsahem vztahuje k zemině vytěžené v trase dálnice, nikoli k sedimentům odbahňovaných tůní. Nakládání se zeminami z odbahňování tůní je závazně upraveno podmínkou č. 10 výroku VIII. tohoto rozhodnutí, který přebírá jednotné environmentální stanovisko a podle něhož budou tyto zeminy využity na vybudování valů a zbylý materiál rozprostřen na lokalitě za účelem aktivace klíčení semenné banky uchované v těchto zeminách. Likvidace přeživších javorů jasanolistých a dalších invazních rostlin je zajištěna monitoringem podle podmínky č. 6 výroku VIII. Obdobně stavební úřad nepřevzal podmínku č. 64 písm. d) stanoviska EIA, neboť ukládá realizaci dočasných zábran proti vnikání obojživelníků do manipulačního pásu výstavby dálnice v lokalitách 1 až 3 a 5 průzkumu obojživelníků, tedy opatření vztahující se k výstavbě hlavní stavby dálnice, a nikoli k této stavbě. Ochrana obojživelníků při provádění této stavby je zajištěna podmínkami výroku VIII., zejména podmínkou č. 8.

Dílčí odůvodnění k výrokům III. a IV. tohoto rozhodnutí:

Podle dendrologického průzkumu bude v lokalitě dotčené záměrem káceno celkem 91 stromů, z toho 59 stromů o průměru kmene 10–25 cm rostoucích v souvislých porostech o celkové výměře 1 485 m², z nichž 520 m² tvoří keře. Povolení podle ZOPK podléhá 32 stromů a souvislé porosty o celkové výměře 1 485 m². Káceny budou pouze dřeviny v přímé kolizi se záměrem.

MŽP v JES poměřilo funkční a estetický význam dřevin s potřebou jejich pokácení a dospělo k závěru, že zájem na zachování dřevin nepřevyšuje konkurující zájem na jejich pokácení. Javor jasanolistý představuje invazní druh, který vytlačuje původní mokřadní vegetaci, mění světelné podmínky a narušuje ekologické funkce mokřadu. Kácení je dále nezbytné pro odvoz odpadu, odbahňování tůní a citlivé prosvětlení lokality u některých tůní.

Podmínky výroku IV. přebírají závazné požadavky JES, podle nichž lze kácení provést pouze při realizaci povoleného záměru a v období vegetačního klidu při současném respektování období hnízdění volně žijících ptáků. Ostatní dřeviny a stavební objekty musí být během kácení chráněny fyzickými, technickými a organizačními opatřeními před poškozením.

Dílčí odůvodnění k výrokům V. a VI. tohoto rozhodnutí:

Ekologická újma vzniklá kácením bude podle JES kompenzována náhradní výsadbou 140 stromů druhů blízkých české krajině. Náhradní výsadba je navržena s důrazem na druhovou rozmanitost a plnění ekologických funkcí, s ohledem na stanovištní podmínky, funkční požadavky území a ekologickou kompenzaci za odstraněné dřeviny.

Závazné požadavky JES byly převzaty do výroku VI. Následná péče bude zajištěna po dobu pěti let ode dne provedení výsadby a zahrnuje zejména zabezpečení proti okusu, odstranění kotvení, udržovací řez kvalifikovaným arboristou, závlhku v období sucha a náhradu dřevin, které v době následné péče uhynou. Tato opatření mají zajistit zachování uloženého rozsahu a ekologické funkce náhradní výsadby.

Dílčí odůvodnění k výrokům VII. a VIII. tohoto rozhodnutí:

MŽP v JES vyhodnotilo možné škodlivé zásahy do přirozeného vývoje 41 zvláště chráněných druhů živočichů. Jediné negativní vlivy se soustřeďují do doby výstavby; jsou jednorázové a dočasné a jejich dopad na místní populace byl vyhodnocen jako nevýznamný. Pro dotčené druhy byla stanovena ochranná opatření, která negativní vlivy omezí nebo zcela vyloučí.

Záměr je kompenzačním opatřením za mokřad dotčený výstavbou dálnice D52 a jeho realizace byla v JES vyhodnocena jako významný veřejný zájem v zájmu ochrany přírody. MŽP se zabývalo neexistencí jiného uspokojivého řešení i poměřením tohoto veřejného zájmu se zájmem na ochraně zvláště chráněných druhů. Při splnění podmínek JES a opatření uvedených v „Hodnocení podle § 67 ZOPK“ bude vliv záměru na zájem ochrany přírody zanedbatelný a populace všech dotčených druhů budou udrženy v příznivém stavu.

Výroky VII. a VIII. proto přebírají z JES rozsah povolené výjimky i soubor ochranných opatření, zejména biologický dozor, oznamování prací, záchranné transfery, ochranu živočichů při odbahňování a kácení, ponechání kmenů v lokalitě a sledování a odstraňování invazních rostlin.

Vypořádání námitek účastníků řízení:

Do vedeného řízení se jako účastníci řízení, v postavení dotčené veřejnosti dle § 3 písm. i) bod 2 ZPVŽP, přihlásily následující spolky:

1. Děti země – Klub za udržitelnou dopravu, z. s., IČO: 67010041
2. Mikulovsko bez dálnice, z. s., IČO: 27006387
3. Občanské sdružení Dolní Dunajovice proti R 52, z. s., IČO: 22732543
4. PĚKNÝ JIH, z. s., IČO: 22725351
5. Spolek Obchvat, z. s., IČO: 26606119
6. Občané Malhostovic za Optimalizovanou D43, z. s., IČO: 14395673

Stavební úřad konstatoval, že podle údajů ověřených ve veřejném rejstříku všechny uvedené spolky splňují podmínku existence po dobu nejméně tří let před zveřejněním informace o navazujícím řízení dne 07.05.2026 a splňují i další podmínky dotčené veřejnosti podle ZPVŽP.

Vyjma spolku Děti země – Klub za udržitelnou dopravu, z. s., podaly všechny výše uvedené spolky námitky proti záměru, který je předmětem tohoto řízení.

Stavební úřad porovnal obsah námitek podaných spolky Mikulovsko bez dálnice, z. s., Občanské sdružení Dolní Dunajovice proti R 52, z. s., PĚKNÝ JIH, z. s., Spolek Obchvat, z. s., a Občané Malhostovic za Optimalizovanou D43, z. s., a to podle jejich vlastního označení námitek A1–A35 a B1–B123. Bylo zjištěno, že tato podání uplatňují věcně shodné námitkové okruhy a že jednotlivé námitky se podle svého označení i obsahu vzájemně překrývají.

Rozdíly mezi jednotlivými podáními spočívají v označení podatele, formálním členění, stránkování, zalomení textu a v ojedinělých jazykových, typografických nebo formulačních odchylkách, které nemění obsah uplatněné argumentace. Stavební úřad proto tyto věcně shodné námitky vypořádává společně, vždy při zachování označení jednotlivých námitek A1–A35 a B1–B123. Společné vypořádání nemá za následek opomenutí žádného podatele ani žádné samostatné námitky, ale představuje pouze procesně úsporný způsob vypořádání obsahově shodné argumentace.

Podané námitky spolků jsou níže citovány (citace námitek kurzívou) a současně vypořádány Dopravním a energetickým stavebním úřadem (dále jen „DESÚ“):

Skupina námitek označených jako A (uplatněná shodně všemi spolky v rozsahu námitek A1 až A35):

Navržená stavba nenaplňuje podmínky stanoviska EIA a stanovisko EIA je nezákonné. Podle veřejné vyhlášky DESU „Stavba mokřadního biotopu náhradou za stávající mokřad, který bude zasažený výstavbou dálnice D52 v rámci nutného záboru stavbou, ve staničení cca km 19,350 budoucí dálnice D52. Účelem stavby je splnění podmínky č. 64 písm. a) Závazného stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru stavby „Dálnice D52 Pohořelice – st. hranice ČR/Rakousko + SSUD Pohořelice“ na životní prostředí, Ministerstva životního prostředí, Odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, č. j.: MZP/2025/710/2253, ze dne 21. 07. 2025“

A1. *Má-li se jednat o náhradu za stávající mokřad, pak musí být doloženo, co je objektem, který je nahrazován. Nahrazovaný objekt a nahrazující objekt musí mít základní vlastnosti shodné, jinak se nejedná o nahrazování. To se v daném případě neděje.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Původní mokřad je v podkladech identifikován jako periodicky zavodněná terénní sníženina mezi stávající silnicí I/52 a Mlýnským náhonem v prostoru přibližně km 19,350 budoucí dálnice D52, která plní zejména funkci refugia a rozmnožovacího biotopu obojživelníků. Podklady současně vymezují náhradní biotop SO 807 na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelice, a to jako obnovu stávajícího mokřadního prostoru severně od rybníka Čahoun. Projektová dokumentace popisuje vyčištění lokality, odstranění odpadu, odbahnění a modelaci stávajících tůní, úpravu břehů a výsadbu dřevin. Záměr SO 807 je kompenzačním opatřením uloženým podmínkou č. 64 písm. a) stanoviska EIA, podle níž má být náhradní mokřad na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelice vytvořen ještě před zahájením výstavby dálnice. Náhradní opatření nemusí představovat přesnou fyzickou kopii dotčeného mokřadu. Rozhodující je, zda je navržené řešení způsobilé nahradit podstatnou ekologickou funkci dotčeného mokřadního stanoviště, a to zejména ve vztahu k ochraně obojživelníků. Konkrétní řešení SO 807 bylo posouzeno souhlasným JES jako přípustné z hlediska vlivů na dotčené složky životního prostředí. Z podkladů tedy nevyplývá, že by objekt náhrady nebyl určen nebo že by navržený SO 807 nemohl plnit požadovanou kompenzační funkci.

A2. *Vlastnosti nahrazovaného objektu nejsou specifikovány ani ve vyhlášce, ani ve spise, tedy spis musí být doplněn a následně vydána nová veřejná vyhláška DESU.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Předmět řízení, účel stavby i umístění SO 807 byly ve vyrozumění o zahájení řízení vymezeny. Vyrozumění uvádí, že jde o stavbu mokřadního biotopu jako náhradu za stávající mokřad dotčený výstavbou dálnice D52 v rámci nezbytného záboru stavbou ve staničení cca km 19,350 budoucí dálnice D52, a že stavba bude realizována na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic. Vlastnosti původního i náhradního mokřadu jsou dále konkretizovány v podkladech řízení. Projektová dokumentace z května 2025 identifikuje původní mokřad jako periodicky zavodněnou terénní sníženinu mezi I/52 a Mlýnským náhonem a náhradní lokalitu jako stávající mokřadní prostor severně od rybníka Čahoun. Stanovisko EIA současně ukládá vytvoření náhradního mokřadu na tomto pozemku formou SO 807 a JES posuzuje konkrétní řešení tohoto záměru. Tvrzený nedostatek spisu tedy nebyl zjištěn, a proto není dán důvod pro doplnění spisu z tohoto důvodu ani pro vydání nového vyrozumění veřejnou vyhláškou.

A3. *Do spisu musí být též doplněn dokument s názvem „Návrh náhradního mokřadního biotopu“ po stavbu 5204 Pohořelice – Ivaň, zpracovaný na zakázku ŘSD společností HBH Projekt Brno, duben 2016. Tento dokument stávající mokřad, který by měl nahrazen, charakterizuje takto: „Mezi stávající silnicí I/52 a Mlýnským náhonem se nachází terénní sníženina – periodicky zavodněný mokřad. Tato část je porostlá rákosem a chrsticí. Jedná se o větší tůň oválného tvaru o rozměrech cca 100 x 30 m“. Podle katastrální mapy se jedná o řadu parcel, včetně parc. č. 3085, 3083, 3082, 3086, 6583, 6577, 6576. Zásah do plochy tohoto rozsahu je masivní a náhrada tohoto mokřadu musí být adekvátní a jako adekvátní doložena. To se nestalo.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Původní mokřad je popsán v technické zprávě SO 807 jako periodicky zavodněná terénní sníženina mezi silnicí I/52 a Mlýnským náhonem v km přibližně 19,350 budoucí dálnice D52, významná pro rozmnožování obojživelníků. Dokumentace současně uvádí, že stavbou budoucí dálnice bude stávající (původní) mokřad zasažen zasypáním v nutném záboru stavby a dojde k odstranění části dřevin. Tvrzení, že dojde k zásahu do celé plochy mokřadu o rozměrech přibližně 100 × 30 m, tedy z podkladů nevyplývá. Náhradní řešení je konkrétně stanoveno podmínkou č. 64 písm. a) závazného stanoviska EIA a je rozpracováno v projektové dokumentaci z května 2025 jako obnova existujícího mokřadního prostoru zahrnující vyčištění lokality, odbahnění a modelaci tůní různých hloubek a výsadbu dřevin. Toto řešení bylo posouzeno souhlasným JES. Existence staršího dokumentu z roku 2016 není pro vydání povolení podstatná, jestliže jsou rozhodné skutečnosti pro posouzení SO 807 obsaženy v aktuální projektové dokumentaci z května 2025, ve stanovisku EIA, v JES a v „Hodnocení podle § 67 ZOPK“. Námitka neoznačuje konkrétní odborný důvod, pro který by navržené řešení SO 807 nemohlo plnit stanovenou kompenzační funkci.

A4. *DESU se odvolává na podmínku č. 64 EIA. Tímto je pomijena podstatná podmínka EIA uvedená pod č. 32, která zní „Pro zmenšení zásahu do tůně, resp. mokřadu v blízkosti Mlýnského náhonu v okolí km 19,350 vlevo prověřit možnost náhrady náspu dálnice využitím opěrné zdi. V případě pozitivního výsledku zahrnout opěrnou zeď do technického řešení záměru.“*

DESÚ: Námitka není důvodná. Odkaz na podmínku č. 64 písm. a) stanoviska EIA odpovídá předmětu tohoto řízení, kterým je povolení SO 807 – náhradního mokřadního biotopu na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic. Podmínka č. 32 se týká technického řešení tělesa hlavní trasy D52 v prostoru původního mokřadu v km cca 19,350 budoucí dálnice D52. Podmínka č. 32 však ve spise pominuta není. Projektová dokumentace z května 2025, část B – Souhrnná technická zpráva, její splnění vyhodnocuje a uvádí, že možnost využití opěrné zdi byla prověřena, avšak v daném místě nebyla vyhodnocena jako vhodná, zejména s ohledem na založení a výstavbu zdi v prostoru mokřadu a potřebu související plochy pro její údržbu. Jako přijatelnější bylo ponecháno násypové řešení. Skutečnost, že vyrozumění o zahájení řízení zdůrazňuje podmínku č. 64 písm. a) proto neznamená opomenutí podmínky č. 32. Jde o dvě podmínky stanoviska EIA vztahující se k různým částem záměru. Pro nyní povolovaný SO 807 je bezprostředně rozhodná podmínka č. 64 písm. a) stanoviska EIA.

A5. *Nezákonnost stanoviska EIA spočívá i v tom, že podmínky č. 32 a č. 64, byť mají jednoznačnou souvislost, nejsou takto odůvodněné. Ztrácí se takto zásadní souvislosti, z kterých je nutno vycházet v předmětném řízení.*

DESÚ: Námitka není důvodná. K věcné souvislosti podmínek č. 32 a č. 64 stanoviska EIA se DESÚ odkazuje na vypořádání námítky A4. Stavební úřad doplňuje, že skutečnost, že obě podmínky nejsou ve stanovisku EIA odůvodněny společně, neznamená jejich věcné oddělení ani opomenutí. Tato návaznost je zachována v projektové dokumentaci, která samostatně vyhodnocuje prověření opěrné zdi podle podmínky č. 32 a současně řeší náhradní opatření SO 807 podle podmínky č. 64 písm. a). Tvrzená nepřezkoumatelnost ani nezákonnost stanoviska EIA tedy z obsahu spisu nevyplývá.

A6. *Principem je, že Podmínka č. 32 (technická minimalizace škody) a Podmínka č. 64 (následná kompenzace) jsou spojené nádoby. Úřad nemůže izolovaně schválit nový mokřad (SO 807) s odkazem na podmínku č. 64, aniž by stavebnímu úřadu prokazatelně doložil, jak dopadlo prověření podmínky č. 32. Pokud by totiž byla postavena opěrná zeď, destrukce původního mokřadu by byla poloviční, a tím pádem by parametry a funkce nového mokřadu (SO 807) musely vypadat úplně jinak.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Výsledek prověření podmínky č. 32 stanoviska EIA je ve spise doložen v projektové dokumentaci z května 2025, části B – Souhrnná technická zpráva. Z ní vyplývá, že možnost náhrady náspu dálnice opěrnou zdí byla prověřena, avšak nebyla vyhodnocena jako vhodná. Projektant odůvodnil tento závěr technickými okolnostmi založení a výstavby zdi v prostoru mokřadu a nutností vymezit souběžnou plochu pro její údržbu. Jako přijatelnější bylo proto ponecháno násypové řešení. Podmínka č. 64 písm. a) stanoviska EIA současně samostatně ukládá vytvořit ještě před zahájením výstavby náhradní mokřad formou SO 807. Z jejího znění nevyplývá, že by realizace SO 807 byla podmíněna pozitivním výsledkem prověření opěrné zdi nebo následným přepočtem rozsahu SO 807. Tvrzení účastníka, že opěrná zeď by snížila zásah do původního mokřadu právě na polovinu a že by proto parametry SO 807 musely být zcela jiné, není doloženo žádným podkladem ve spise. Podmínky č. 32 a 64 spolu věcně souvisejí, avšak tato souvislost nebrání samostatnému povolení SO 807, jehož předstihová realizace je stanoviskem EIA výslovně požadována.

A7. *Závazné stanovisko EIA ze dne 21. července 2025 (č. j. MZP/2025/710/2253) vnímá ochranu dotčeného mokřadního ekosystému u Mlýnského náhonu (v km 19,350) jako hierarchický proces. Tento proces stojí na dvou vzájemně podmíněných pilířích: (1) Pilíř prevence a minimalizace (Podmínka č. 32): Nařizuje žadateli prověřit nahrazení dálničního náspu opěrnou zdí, aby se zmenšil přímý zásah a destrukce původního cenného mokřadu. (2) Pilíř kompenzace (Podmínka č. 64): Nařizuje vytvoření nového biotopu a transfery druhů jako řešení pro ten podíl ekologické újmy, kterou nebylo možné eliminovat technickým řešením.*

DESÚ: Námitka není důvodná. K prověření podmínky č. 32 a k jejímu vztahu k podmínce č. 64 se DESÚ odkazuje na vypořádání námítek A4 a A6. Stavební úřad doplňuje, že stanovisko EIA tyto podmínky neformuluje jako vzájemně podmíněné v tom smyslu, že by rozsah nebo realizace SO 807 závisely na pozitivním výsledku prověření opěrné zdi. Tvrzení účastníka, že podmínka č. 64 řeší pouze zbytkovou újmu po technické minimalizaci podle podmínky č. 32, je výkladem účastníka, který ze závazného znění stanoviska EIA nevyplývá. Věcná návaznost obou opatření byla zachována a nebrání samostatnému povolení SO 807.

A8. *Předložené samostatné JES pro objekt SO 807 ze dne 17. 3. 2026 se však mechanicky odvolává výhradně na plnění Podmínky č. 64 (vytvoření nového mokřadu), přičemž zcela opomíjí a izoluje Podmínku č. 32. Je zde zásadní nezákonnost a systémová vada podkladových aktů. (1) V předložené dokumentaci absentuje jakýkoliv důkaz či hydrogeologické a technické vyhodnocení, zda byla Podmínka č. 32 reálně splněna, zda byla možnost opěrné zdi prověřena a s jakým výsledkem. (2) Za situace, že prověření neproběhlo, je podání projektu SO 807 předčasné a nezákonné. (3) Pokud by prověření proběhlo s pozitivním výsledkem (zeď je proveditelná), rozsah destrukce původního mokřadu se radikálně zmenšuje. V takovém případě je však projekt nového mokřadu SO 807 předimenzovaný, environmentálně nezdůvodněný a nereflktuje skutečnou bilanci ekosystémových funkcí v území.*

DESÚ: Námitka není důvodná. K výsledku prověření podmínky č. 32 se DESÚ odkazuje na vypořádání námítek A4 a A6. Podmínka č. 32 nebyla v podkladech opomenuta. Projektová dokumentace z května 2025, část B – Souhrnná technická zpráva, uvádí, že možnost opěrné zdi byla prověřena, avšak nebyla vyhodnocena jako vhodná, a jako přijatelnější bylo ponecháno násypové řešení. Znění podmínky č. 32 neukládá zpracování samostatného hydrogeologického posudku pro SO 807, ale prověření možnosti náhrady náspu dálnice opěrnou zdí v místě původního mokřadu.

JES posuzuje konkrétní záměr SO 807 a nahrazuje správní úkony podle předpisů na ochranu životního prostředí ve vztahu k tomuto záměru. Neposuzuje technické řešení náspu či opěrné zdi hlavní trasy D52. Proto nelze zaměření JES na SO 807 a podmínku č. 64 považovat za nezákonné opomenutí podmínky č. 32. Protože prověření opěrné zdi podle projektové dokumentace neskončilo pozitivním výsledkem, nemá oporu ani tvrzení o předimenzování SO 807 založené pouze na předpokladu pozitivního výsledku tohoto prověření.

- A9. *Nelze však pominout, že je zde další souvislost, a to povinnost vybudovat doprovodnou komunikaci k dálnici D52 a zajistit, aby doprava nebyla zavlékána do středu Nové Vsi. K tomu více níže. Bez uvážení projektu SOUBĚŽNÉ doprovodné komunikace II/395 nelze vyhodnotit dopady na původní mokřad.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Stanovisko EIA skutečně ukládá zapracovat do navazující projektové dokumentace obslužnou obchvatovou komunikaci jako prodloužení silnice II/395 v souběhu s dálnicí D52 podél východního okraje Nové Vsi. Tento požadavek tedy nebyl v procesu EIA pominut. Podle odůvodnění stanoviska EIA byla tato komunikace připravována jako SO 124 – Přeložka silnice II/395. Předmětem nynějšího řízení však není povolení dálnice D52, doprovodné komunikace II/395 ani zásah do původního mokřadu, ale povolení SO 807. Vyrozumění o zahájení řízení i informace podle § 9b zákona EIA vymezují předmět řízení právě jako povolení záměru „D52 5204 Mokřadní biotop u Nové Vsi“ v rozsahu SO 807. Projektová dokumentace z května 2025 u podmínky související s obslužnou komunikací uvádí, že tato podmínka není pro stavbu mokřadu relevantní. Případné vlivy konkrétního řešení komunikace II/395 na původní mokřad musí být řešeny v rámci přípravy a povolování této komunikace a hlavní stavby D52. Nadto námitka neuvádí, jak by řešení II/395 mělo změnit technické řešení, účel nebo přípustnost SO 807.

- A10. *Žádáme proto, aby stavební úřad s ohledem na § 193 odst. 2 stavebního zákona nepřevzal podmínky tohoto JES do svého rozhodnutí a vyzval MŽP k nápravě a koordinaci. Stavební úřad musí po žadateli (ŘSD) imperativně požadovat předložení technické dokumentace prokazující splnění Podmínky č. 32 z EIA a doložení projektové dokumentace souběžné doprovodné komunikace II/395 a jejího vyhodnocení z hlediska vlivů na životní prostředí (stanovisko EIA) a z hlediska právních aspektů posuzovaných dle ZOPK v procesu JES. Teprve po verifikaci, zda v km 19,350 bude či nebude realizována opěrná zeď a jak budou řešeny souvislosti se souběžnou doprovodnou komunikací II/395, může být meritorně posuzován a povolen rozsah, balance a funkčnost nového kompenzačního mokřadu SO 807.*

DESÚ: Námitka není důvodná. K prověření podmínky č. 32 stanoviska EIA se DESÚ odkazuje na vypořádání námitek A4, A6 a A8. Požadované prověření možnosti opěrné zdi je v projektové dokumentaci z května 2025 obsaženo a jeho výsledek je ve spise doložen. K otázce souběžné doprovodné komunikace II/395 se DESÚ odkazuje na vypořádání námítky A9. Tato komunikace není předmětem nynějšího řízení o SO 807 a musí být řešena v rámci přípravy a povolování hlavní stavby D52, popřípadě souvisejícího stavebního objektu této komunikace. Stavební úřad v rozsahu posouzení podle § 193 odst. 2 stavebního zákona neshledal konkrétní rozpor mezi stanoviskem EIA, JES a projektovou dokumentací z května 2025, který by bránil věcnému posouzení a povolení SO 807. Z podkladů naopak vyplývá, že SO 807 je předstihovým kompenzačním opatřením uloženým podmínkou č. 64 písm. a) stanoviska EIA, že podmínka č. 32 byla v projektové dokumentaci vyhodnocena, a že konkrétní řešení SO 807 bylo posouzeno souhlasným JES. Námitka proto nezakládá důvod k nepřevzetí JES do rozhodnutí, ani k přerušení řízení ani k vyžádání nápravy a koordinace u MŽP.

- A11. *Nelze také tvrdit, že řízení je vedeno o vybudování náhradního mokřadu v lokalitě grafický doložené ve spise (a to v rámci parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic), dále také „u rybníka Čahoun“. Zde již mokřad existuje, tedy zde nemůže být nově zřizován.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Projektová dokumentace z května 2025 existenci mokřadních prvků na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic nezamlčuje. Naopak vychází z toho, že náhradní opatření spočívá v obnově stávajícího mokřadního prostoru přibližně 140 m severně od rybníka Čahoun. Lokalita obsahuje tůň a zavodněné terénní sníženiny, současně je však zatížena odpadem, zarůstáním nevhodnou vegetací, zastíněním a částečným zazemněním tůní. SO 807 proto není pouhým formálním označením již existujícího stavu, ale stavebním a biologickým opatřením, jehož účelem je obnovit a funkčně upravit mokřadní biotop tak, aby plnil kompenzační funkci ve vztahu k mokřadu dotčenému stavbou D52. Podmínka č. 64 písm. a)

stanoviska EIA požaduje vytvoření náhradního mokřadu formou realizace SO 807. Z jejího znění nevyplývá, že by náhradní mokřad musel být vytvořen výlučně na ploše, kde se dosud nenacházejí žádné mokřadní prvky. Samotná existence stávajících tůní a mokřadních znaků proto povolení SO 807 nevylučuje.

A12. *Z výše uvedeného důvodu je podmínka č. 64 stanoviska MŽP nezákonná.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námítky A11 stavební úřad uvádí, že samotná existence mokřadních prvků na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic nezpůsobuje nezákonnost podmínky č. 64 písm. a) stanoviska EIA. Projektová dokumentace z května 2025 řeší SO 807 jako obnovu a funkční úpravu stávajícího, znečištěného a částečně degradovaného mokřadního prostoru. Z podmínky č. 64 písm. a) stanoviska EIA nevyplývá požadavek, aby náhradní mokřad vznikl výhradně na ploše bez jakýchkoliv existujících tůní nebo mokřadních znaků. Rozhodující je vytvoření funkčně způsobilého náhradního biotopu před zahájením výstavby. Konkrétní řešení SO 807 bylo následně posouzeno souhlasným JES. Tvrzená nezákonnost podmínky č. 64 tedy nebyla zjištěna.

A13. *Je nesporné, že při jakémkoliv stavebním zásahu do stávajícího mokřadu dojde k významnému negativnímu zásahu do obojživelníků v masivním měřítku. Toto vyhodnocení EIA a stanovisko EIA pominulo a stanovisko EIA je tedy nezákonné.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Vlivy na obojživelníky nebyly v podkladech pominuty. Stanovisko EIA v podmínce č. 64 ukládá soubor opatření k ochraně obojživelníků, včetně předstihového vytvoření náhradního mokřadu, opatření proti mortalitě obojživelníků a dalších prvků směřujících k jejich ochraně při výstavbě dálnice D52. Vliv samotné realizace SO 807 na živočichy v lokalitě byl následně posouzen v JES na základě „Hodnocení podle § 67 ZOPK“. JES stanoví biologický dozor, operativní ochranná opatření, omezení pohybu mechanizace, vhodné načasování prací a případné záchranné transfery živočichů. Skutečnost, že realizace SO 807 vyžaduje dočasný zásah do stávajícího mokřadního prostoru, sama o sobě neprokazuje nezákonnost stanoviska EIA ani nepřípustnost záměru, jestliže byly tyto vlivy identifikovány, odborně vyhodnoceny a byly k nim stanoveny závazné podmínky minimalizace a ochrany.

A14. *Vyčištění lokality, odstranění vegetace, odbahnění tůní pro existující mokřad pro lokalitu u rybníka Čahoun nebylo součástí vyhodnocení EIA. Stanovisko EIA je tak pro předmětnou stavbu nepoužitelné.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Podmínka č. 64 písm. a) stanoviska EIA výslovně požaduje vytvoření náhradního mokřadu formou realizace SO 807. Projektová dokumentace z května 2025 konkretizuje způsob provedení tohoto opatření, zejména vyčištění lokality, odstranění nevhodné vegetace, odbahnění a modelaci stávajících tůní, vytvoření nízkých valů z části vytěženého materiálu a výsadbu dřevin. Projektová dokumentace z května 2025 neobsahuje změny technického řešení oproti řešení posouzeného v EIA, ale představuje jeho rozpracování do podrobnosti navazující projektové dokumentace. Konkrétní zásahy při realizaci SO 807 byly následně posouzeny v JES, které stanovilo podmínky k ochraně živočichů, biotopů, dřevin a k nakládání s odpady. Skutečnost, že stanovisko EIA nepopisuje jednotlivé stavební práce v podrobnosti projektové dokumentace, nezpůsobuje jeho nepoužitelnost pro toto řízení.

A15. *Při analýze dříve vydaného závazného stanoviska EIA pro dálnici D52 a při jeho konfrontaci s následně vydaným JES pro mokřadní biotop Nová Ves vyvstávají zásadní systémové a právní neshody. Projekt mokřadu, který je v dálniční dokumentaci interně označen jako stavební objekt SO 807, byl v EIA definován jako klíčové kompenzační a mitigační (zmírňující) opatření pro minimalizaci drastických dopadů dálnice na hydrologii a biodiverzitu území. Skutečnost, že na něj nyní MŽP vydalo samostatné JES odtržené od zbytku dálnice, však je základem nezákonností, které musí řešit stavební úřad. První z takových nezákonností je rozpor v časové posloupnosti a podmínce formulované s požadavkem na činnost „předem“. Stanovisko EIA obsahuje v kapitole věnované podmínkám pro fázi přípravy a výstavby dálnice striktní požadavek: kompenzační a revitalizační opatření (kam spadá stavební objekt SO 807 mokřad) musí být realizována v dostatečném časovém předstihu před zahájením hlavních zemních prací na samotném dálničním tělese úseku 5204. Tím se má zajistit, aby chráněné druhy měly kam migrovat. Nové samostatné JES pro mokřad s tímto harmonogramem vůbec nepracuje. Pokud stavební úřad povolí dálnici D52 a objekt SO 807 ve dvou paralelních nebo špatně zkoordinovaných řízeních, hrozí, že investor začne stavět dálnici dříve (nebo současně), čímž dojde k přímému porušení závazné podmínky EIA. Stavební úřad nemůže schválit projektovou dokumentaci pro SO 807 bez pevného,*

právně závazného navázání na harmonogram výstavby hlavní trasy D52, jak požaduje stanovisko EIA.

DESÚ: Námitka není důvodná. Podmínka č. 64 písm. a) stanoviska EIA požaduje vytvoření náhradního mokřadu formou SO 807 ještě před zahájením výstavby. SO 807 byl z přípravy hlavní stavby vyčleněn právě proto, aby mohl být samostatně povolen a realizován před zahájením výstavby úseku 5204 dálnice D52. Samostatné řízení tedy časový požadavek EIA neoslabuje, ale vytváří procesní a věcné podmínky pro jeho splnění. JES posuzuje environmentální přípustnost samotného SO 807 a nemusí stanovovat harmonogram jiné, samostatně povolované stavby. Povinnost respektovat předstihovou realizaci SO 807 vyplývá ze stanoviska EIA a musí být zohledněna při povolování a realizaci hlavní stavby D52. Tvrzený rozpor ani nezákonnost samostatného povolení SO 807 nebyly zjištěny. Presumpce nezákonného jednání ze strany stavebníka není důvodná.

A16. *Nelze pominout podmínku EIA na zachování podzemních vod a hydrologického režimu. Ve stanovisku EIA je kladen enormní důraz na ochranu ložisek podzemních vod a zachování režimu povrchových vod v oblasti Nové Vsi a Pohořelic. EIA výslovně varuje, že dálniční zářezy a násypy mohou fungovat jako podzemní hráze nebo drény, které odvodní okolní biotopy. Rozpor je v tom, že stavební objekt SO 807 (mokřad) je projektován jako skupina tůň závislá na hladině podzemní vody a srážkách. Pokud však nová dálnice D52 v těsném sousedství (v rámci jednoho úseku 5204) změní proudění podzemních vod, nově vybudovaný mokřad může zůstat zcela bez vody, čímž se kompenzační opatření stane nefunkčním. V samostatném JES pro mokřad chybí jakákoliv hydrogeologická syntéza zohledňující vliv stavby samotného tělesa dálnice na budoucí funkčnost tůň SO 807. Projekt tak nesplňuje zadání z EIA, která požadovala, aby kompenzační opatření byla reálně funkční, nikoli pouze formálně vykpaná.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Projektová dokumentace z května 2025 neřeší SO 807 jako soustavu nádrží závislou výhradně na hladině podzemní vody, ale jako obnovu stávajícího mokřadního prostoru s tůňmi a zavodněnými terénními sníženinami. Navržené úpravy spočívají zejména v odstranění odpadu, odstranění nevhodné vegetace, odbahnění a modelaci stávajících tůň a vegetačních úpravách. Vodní režim SO 807 byl výslovně doplněn Změnou JES ze dne 6.5.2026. MŽP uvedlo, že mokřadní podmínky jsou založeny na přirozené akumulaci vody v terénních depresích a nejsou spojeny se zřizováním hrází, výpustí, přelivů ani jiných zařízení k řízení vodního režimu ani se zásahem do koryt vodních toků. Povodí Moravy současně uvedlo, že lze předpokládat, že záměrem nedojde ke zhoršení chemického stavu a ekologického stavu nebo potenciálu dotčených útvarů povrchových vod ani chemického a kvantitativního stavu útvarů podzemních vod. Tvrzení, že budoucí dálnice změní proudění podzemních vod tak, že SO 807 zcela ztratí funkčnost, není doloženo konkrétním odborným podkladem.

A17. *Nelze také pominout konflikt v bilanci zeminy a přesunech hmot. Stanovisko EIA v podmínkách pro ochranu horninového prostředí a ovzduší požaduje minimalizaci transportu výkopových zemin mimo staveniště a maximální opětovné využití materiálu v rámci stavby D52, aby se snížily emise z nákladní dopravy. Rozpor je v tom, že vybudování velkého mokřadního biotopu (SO 807) znamená odtěžení masivního objemu zeminy. Samostatné JES pro mokřad sice v textu zmiňuje zákon o odpadech, ale vůbec neřeší provázanost bilance zeminy s dálničním tělesem. Kam tato zemina odejde? Pokud se má použít do dálničních násypů, musí to být procesně koordinováno. Pokud se má odvázet pryč, samostatné JES vůbec nevyhodnotilo dopravní zátěž a prach z této odvozoové trasy, což je v rozporu s principem komplexního posuzování v EIA.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Projektová dokumentace z května 2025 nepředpokládá, že by vytěžená zemina a sedimenty ze SO 807 byly odvázeny do dálničních násypů nebo jinak logisticky navazovaly na bilanci hmot hlavní stavby D52. Část vytěženého materiálu má být využita k vytvoření nízkých valů kolem mokřadu a zbývající materiál má být rozprostřen v lokalitě. Odvážen má být odpad ze stávajícího znečištění lokality, nikoli zemina určená k využití v místě záměru. JES posoudilo záměr i z hlediska zákona o odpadech a uvádí, že vytěžené zeminy nejsou považovány za odpad, protože budou využity v souladu s jejich původním účelem a nebudou odstraněny. Tvrzení o nutnosti koordinace odvozu „masivního objemu“ zeminy s dálničním tělesem tak nemá oporu v projektové dokumentaci ani v JES.

A18. *Tyto námitky se prolínají s níže uvedenými námitkami k nezákonnosti JES. Požadujeme tímto, aby stavební úřad s ohledem na § 193 odst. 2 stavebního zákona přerušil řízení a vyžádal si od MŽP koordinované vyjádření, které závazně propojí stavební povolení pro hlavní trasu D52 a stavební*

objekt SO 807 tak, aby byla zajištěna věcná, logistická a časová provázanost obou staveb v souladu se stanoviskem EIA.

DESÚ: Námitka není důvodná. K časové návaznosti SO 807 na hlavní stavbu dálnice D52 se stavební úřad odkazuje na vypořádání námítky A15. SO 807 je samostatně projednáván právě proto, aby mohl být podle podmínky č. 64 písm. a) stanoviska EIA vytvořen ještě před zahájením výstavby úseku 5204 dálnice D52. K tvrzené logistické závislosti na hlavní stavbě se stavební úřad odkazuje na vypořádání námítky A17. Projektová dokumentace z května 2025 předpokládá využití vytěžené zeminy a sedimentů přímo v lokalitě SO 807, nikoli jejich převoz do dálničních násypů. Z podkladů nevyplývá věcná, časová ani logistická překážka, která by vyžadovala společné povolení SO 807 a hlavní stavby D52 nebo další koordinované vyjádření MŽP. Důvod pro přerušení řízení podle § 193 odst. 2 stavebního zákona proto nebyl zjištěn.

A19. *Při srovnání závazného stanoviska EIA pro dálnici D52 z července 2025 a nového samostatného JES pro mokřadní biotop (stavební objekt SO 807) z března 2026 se ukazuje, že izolované vydání JES zcela ignorovalo a oslabilo přísné podmínky ochrany fauny, které ministerstvo původně v EIA nařídilo. V textu dálniční EIA je totiž stěžejní Podmínka č. 64, která představuje komplexní a závazný systém ochrany obojživelníků. Je možno namítnout, že dojde k destrukce rozmnožišť v přímém rozporu s funkcí mitigačního objektu. V textu JES MŽP přiznává, že samotná výstavba tohoto kompenzačního mokřadu „v období výstavby zasáhne do rozmnožišť, zimovišť a potravního biotopu... hrozí zde přímá mortalita během výstavby záměru (při odbahňování tůní, pojezdech techniky...)“ u skokana zeleného a dalších obojživelníků. To je absolutní logický paradox. Objekt, který má podle EIA sloužit jako útočiště pro zvířata vytlačena dálnicí, bude během své výstavby jejich stávající lokální biotopy devastovat a zvířata zabíjet. Nelze obcházet podmínku č. 64 ze stanoviska EIA. Podmínka č. 64 v dálniční EIA striktně nařizuje specifické postupy pro zajištění migrace a prevence mortality obojživelníků v celém dotčeném území úseku 5204 (kam Nová Ves spadá). Vydáním samostatného JES pro mokřad však došlo k tomu, že se tyto přísné dálniční standardy (např. přesné parametry naváděcích ekoduktů, migračních zábran a povinné fáze biologického klidu) do podmínek pro stavbu mokřadu buď vůbec nedostaly, nebo byly degradovány na vágní formulace.*

DESÚ: Námitka není důvodná. JES vlivy realizace SO 807 na obojživelníky neignoruje. Naopak identifikuje možnost zásahu do rozmnožišť, zimovišť a potravních biotopů i riziko mortality při provádění prací, a proto stanoví podmínky k jejich minimalizaci. Tyto podmínky zahrnují biologický dozor, operativní ochranná opatření, omezení pojezdu mechanizace, šetrný postup při odbahňování tůní, případné dočasné zábrany proti pohybu obojživelníků a záchranné transfery. Podmínka č. 64 stanoviska EIA se vztahuje k celé stavbě D52 a obsahuje i opatření určená pro hlavní trasu, propustky, mostní objekty, retenční nádrže a další části dálnice. Do řízení o SO 807 je třeba převzít a aplikovat ta opatření, která se vztahují k povolovanému objektu. Pro SO 807 je přímo rozhodná zejména podmínka č. 64 písm. a), tedy jeho předstihové vytvoření. Dočasný zásah při obnově stávajících tůní není v rozporu s funkcí kompenzačního opatření, jestliže byl odborně posouzen, podmíněn ochrannými opatřeními a jeho výsledkem má být zlepšení biotopových podmínek.

A20. *Nezákonnost stanoviska EIA spočívá v absence bilance ekosystémových služeb a funkcí a nepřezkoumatelnost kompenzačních mechanismů. MŽP v procesu EIA rezignovalo na kvantitativní a kvalitativní srovnání současného a nově navrhovaného stavu. Nelze legálně odsouhlasit destrukci stabilního, desítky let vyvíjeného velmi rozsáhlého mokřadního ekosystému pouhým příslibem, že se opodál bez vazby na zdroje z vodotečí něco vybagruje (SO 807). Nově vytvořený antropogenní prvek na zemědělské půdě má diametrálně odlišné vlastnosti a nedokáže automaticky absorbovat specifické ekologické niky původního biotopu u Mlýnského potoka, který je též zapojen do hydrogeologie oblasti.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Námitka vychází z nepřesného popisu obou lokalit. Podklady neuvádějí, že by SO 807 byl pouhým příslibem vytvoření izolovaného antropogenního prvku na zemědělské půdě. Pozemek parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic je veden jako ostatní plocha – zeleň a již se na něm nachází mokřadní prostor se stávajícími tůněmi, zelení a místy s odpadem. Projektová dokumentace z května 2025 řeší jeho obnovu a funkční úpravu, zejména vyčištění, odbahňování a modelaci tůní různých velikostí a hloubek a navazující vegetační úpravy. Ve vztahu k původnímu mokřadu podklady vycházejí z toho, že bude dotčen v nezbytném rozsahu stavbou a dojde k pokácení části dřevin. Rozhodující ekologickou funkcí, k níž se SO 807 vztahuje, je zejména funkce refugia a rozmnožovacího biotopu obojživelníků. Tato funkce byla posouzena

v projektové dokumentaci, JES a „Hodnocení podle § 67 ZOPK“. Změna JES se zabývá také vodním režimem lokality a přirozenou akumulací vody v terénních depresích. Samotná absence samostatně označené číselné „bilance ekosystémových služeb“ nezpůsobuje nepřezkoumatelnost, pokud jsou dotčena funkce, účel náhrady, vlivy na druhy a ochranné podmínky konkrétně vyhodnoceny ve spisových podkladech.

- A21. *Stanovisko EIA sice pod podmínkou č. 64 nařizuje realizaci nového mokřadu (stavební objekt SO 807), avšak zcela v něm absentuje jakékoliv odborné, exaktní a kvantitativní vyhodnocení přenositelnosti ekosystémových funkcí.*

DESÚ: Námitka není důvodná. K otázce ekosystémových funkcí se stavební úřad odkazuje na vypořádání námítky A20. Podklady řízení nepojímají SO 807 jako mechanickou náhradu všech vlastností původního mokřadu v totožném rozsahu, ale jako kompenzační opatření zaměřené zejména na zachování a podporu mokřadních funkcí významných pro obojživelníky a další druhy vázané na vodní a mokřadní prostředí. Projektová dokumentace z května 2025 řeší obnovu stávající mokřadní lokality, včetně vyčištění, odbahnění a modelace stávajících tůň, úpravy vegetace a výsadeb. JES a „Hodnocení podle § 67 ZOPK“ následně hodnotí vlivy záměru na konkrétní druhy a stanoví ochranná opatření. Samostatná číselná tabulka označená jako „přenositelnost ekosystémových funkcí“ není podmínkou č. 64 stanoviska EIA požadována. Námitka neuvádí konkrétní odborný údaj, který by závěr o funkční způsobilosti SO 807 jako kompenzačního opatření vyvracel.

- A22. *Stanovisko EIA pominulo, že původní mokřad u Mlýnského náhonu nepředstavuje pouze „geografickou plochu“, ale komplexní, časově stabilizovaný ekosystém vykazující specifické funkce: Ornitologická funkce: Stabilní břehové porosty, rákosiny a sukcesní stadia dřevin tvoří hnízdní a potravní biotop pro specifické druhy ptáků vázané na kombinaci tekoucí vody a mokřadu. Herpetologická a batrachologická funkce: Původní tůň vykazují stabilní teplotní stratifikaci, specifické pH a mikroflóru nezbytnou pro vývoj larev a zimování obojživelníků. Botanická funkce: Přítomnost chráněných vodních a mokřadních makrofyt je vázána na dlouhodobou kontinuitu substrátu a specifické chemické složení podzemní vody napájené z náhonu.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Stanovisko EIA nepomíjí biologickou hodnotu mokřadních stanovišť v dotčeném území. Právě z tohoto důvodu stanoví podmínku č. 32, která ukládá prověřit možnost zmenšení zásahu do tůně, resp. mokřadu u Mlýnského náhonu, a podmínku č. 64, která stanoví soubor opatření k ochraně obojživelníků, včetně vytvoření náhradního mokřadu formou SO 807. Námitka dále uvádí konkrétní tvrzení o teplotní stratifikaci, pH, mikroflóře, chemickém složení vody a výskytu chráněných vodních a mokřadních makrofyt. Tato tvrzení však nejsou v námitce doložena měřením, průzkumem ani uvedením konkrétních druhů. Z dostupných podkladů naopak plyne, že botanický průzkum v lokalitě SO 807 nezjistil žádný zvláště chráněný druh rostliny. Vlivy na živočichy, včetně obojživelníků a ptáků byly hodnoceny v JES a v „Hodnocení podle § 67 ZOPK“. Z podkladů proto nevyplývá, že by stanovisko EIA nebo navazující podklady relevantní funkce mokřadního prostředí opomenuly.

- A23. *Stanovisko EIA vůbec nevyhodnotilo, zda a v jakém časovém horizontu je nově zakládáná tůň (SO 807) schopna tyto funkce převzít. Nový mokřad je projektován na zemědělské půdě („greenfield“), která trpí saturací reziduálními hnojiv (riziko okamžité eutrofizace a dominance invazních druhů) a postrádá jakékoliv břehové stínění. Funkce původního mokřadu jsou v horizontu minimálně 10–15 let z biologické podstaty nepřenosné.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Námitka vychází z nesprávného popisu lokality SO 807. Pozemek parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic není veden jako zemědělská půda, ale jako ostatní plocha – zeleň. Nejde ani o plochu bez mokřadních prvků. Podle projektové dokumentace z května 2025 se zde již nachází mokřadní prostor se stávajícími tůňemi, zelení, zastíněním a místy s odpadem. Záměr spočívá v obnově a funkční úpravě tohoto prostoru, nikoli v založení jediné nové tůně na orné půdě. Tvrzení o saturaci rezidui hnojiv, okamžitě eutrofizaci, absenci břehového stínění a nepřenositelnosti funkcí po dobu 10–15 let není doloženo konkrétním průzkumem ani měřením. Projektová dokumentace naopak počítá s odstraněním odpadu, odbahněním tůň, ponecháním částí vegetační bariéry, odstraněním invazních dřevin, výsadbou dřevin a následnou péčí včetně odstraňování invazních rostlin. JES a „Hodnocení podle § 67 ZOPK“ neobsahují závěr, že by SO 807 nebyl způsobilý plnit kompenzační funkci.

A24. *MŽP v EIA zcela pominulo vyhodnocení „ekologické kapacity“. Záměr dálnice generuje masivní plošnou destrukci a následný extrémní antropogenní tlak (hluk, imise, vibrace z provozu dálnice), který fakticky znemožní přežití jakýchkoliv zbytkových funkcí původního mokřadu.*

DESÚ: Námitka není důvodná. K tvrzené absenci bilančního posouzení ekosystémových funkcí se stavební úřad odkazuje na vypořádání námitek A20 a A21. K provozním vlivům dálnice D52, zejména hluku, imisím a vibracím, stavební úřad uvádí, že tyto vlivy byly předmětem posouzení hlavního záměru D52 v procesu EIA a jsou řešeny podmínkami stanoviska EIA vztahujícími se k hlavní dopravní stavbě. Předmětem tohoto řízení je však samostatně povolovaný SO 807, nikoli povolení provozu dálnice D52. Námitka neuvádí konkrétní odborný podklad, který by prokazoval, že provozní vlivy hlavní stavby znemožní funkčnost SO 807 jako předstihového kompenzačního opatření. Z podkladů řízení takový závěr nevyplyvá.

A25. *Stanovisko EIA měla obsahovat přezkoumatelnou bilanční tabulku ekosystémových služeb: kolik ekologických funkcí zaniká a kolik je nový objekt schopen reálně absorbovat a jaký je čistý deficit / zisk. Tím, že MŽP považuje pouhé vybagrování tůní SO 807 za automatickou a rovnocennou náhradu, porušilo základní principy objektivního posuzování vlivů na životní prostředí.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Stanovisko EIA nestanoví požadavek na samostatnou bilanční tabulku ekosystémových služeb ve formátu požadovaném účastníkem. Podmínka č. 64 písm. a) ukládá konkrétní předstihové kompenzační opatření – vytvoření náhradního mokřadu formou SO 807. Projektová dokumentace z května 2025 toto opatření konkretizuje jako obnovu existující mokřadní lokality, zahrnující vyčištění, odbahnění a modelaci stávajících tůní, omezení splachů z okolních polí, úpravu vegetace a výsadby. Funkčnost tohoto řešení byla dále posuzována v JES a v „Hodnocení podle § 67 ZOPK“, které hodnotí vlivy na konkrétní druhy a stanoví zmírňující opatření. Absence samostatné tabulky označené jako „bilance ekosystémových služeb“ proto sama o sobě neznamená, že ekologické funkce nebo účinnost kompenzačního opatření nebyly odborně posouzeny.

A26. *Systémové selhání principu předběžné opatrnosti a prevence při schválení destrukce stabilního ekosystému ve stanovisku EIA. Námitky směřuje proti nezákonnému postupu MŽP v procesu EIA, které upřednostnilo rizikové, uměle vytvořené kompenzační opatření před prokázanou ochranou stabilního přírodního útvaru, čímž porušilo § 3 a § 4 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí. Podle ustanovení § 4 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, (princip předběžné opatrnosti a prevence) nesmí být schváleny zásahy, které mohou způsobit nevratné poškození složek životního prostředí, pokud existuje technologická alternativa.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Stanovisko EIA neupřednostnilo kompenzační opatření bez posouzení možnosti minimalizace zásahu do původního mokřadu. Podmínka č. 32 výslovně ukládá prověřit možnost náhrady náspu dálnice opěrnou zdí za účelem zmenšení zásahu do tůně, resp. mokřadu u Mlýnského náhonu. Projektová dokumentace z května 2025 uvádí, že tato možnost byla prověřena, avšak nebyla vyhodnocena jako vhodná a jako přijatelnější bylo ponecháno násypové řešení. Současně podmínka č. 64 stanoví předstihové vytvoření náhradního mokřadu formou SO 807. Námitka nesprávně odkazuje na § 3 a § 4 zákona č. 17/1992 Sb. Tato ustanovení obsahují základní pojmové vymezení nikoli samostatnou právní úpravu zásady předběžné opatrnosti a prevence v podobě tvrzené účastníkem. Věcně však platí, že princip prevence a předběžné opatrnosti neznamená absolutní zákaz jakéhokoli zásahu, nýbrž požadavek na vyhodnocení rizik a přijetí opatření k jejich předcházení nebo minimalizaci. V daném případě byla stanovena minimalizační i kompenzační opatření a konkrétní realizace SO 807 byla dále posouzena v JES.

A27. *Stanovisko EIA je nezákonné a vnitřně rozporné, neboť na jedné straně konstatuje extrémní hodnotu dotčeného území u Mlýnského náhonu (výskyt zvláště chráněných obojživelníků, ptáků a vodních rostlin) a na druhé straně schvaluje jeho plošnou likvidaci dálničním tělesem, aniž by mělo exaktně ověřeno, že: Navržená kompenzace (SO 807) bude vůbec fungovat (chybí hydrogeologické záruky stálosti vodní hladiny bez dotace z náhonu). Dojde k úspěšnému transferu populací (přičemž navazující JES přiznává vysokou mortalitu chráněných druhů přímo při samotné výstavbě tohoto nového mokřadu).*

DESÚ: Námitka není důvodná. Podklady řízení nevycházejí z plošné likvidace celého původního mokřadu, ale z jeho dotčení v nezbytném rozsahu stavbou a z pokácení části dřevin. Stanovisko EIA současně ukládá minimalizační opatření podle podmínky č. 32 a předstihové kompenzační opatření podle podmínky č. 64. Vodní režim SO 807 byl výslovně doplněn Změnou JES. MŽP

uvedlo, že mokřadní podmínky mají vznikat přirozenou akumulací vody v terénních depresích a nejsou spojeny se zřizováním vodohospodářských nebo regulačních prvků ani s napojením na Mlýnský náhon. JES dále neuvádí „vysokou mortalitu“ zvláště chráněných druhů, ale identifikuje rizika spojená s prováděním prací a stanoví opatření k jejich minimalizaci, zejména biologický dozor, vhodné časování prací, omezení pojezdů mechanizace a případné záchranné transfery. Námitka tedy neprokazuje vnitřní rozpor stanoviska EIA ani nemožnost realizace SO 807.

A28. *Odkazy DESU a MŽP na pouhé formální plnění podmínky č. 64 EIA (transfery a vytvoření tůní) jsou za této situace věcně nesprávné a nezákonné. Dokud žadatel nedoloží exaktní technické prověření Podmínky č. 32 EIA (realizace opěrné zdi v km 19,350), je jakékoliv schvalování objektu SO 807 spekulativní, neboť vůbec není znám rozsah reálné destrukce a hydrologického ovlivnění okolí Mlýnského náhonu. MŽP tak zcela rezignovalo na posouzení příčinné souvislosti mezi technickou prevencí (zed') a následnou kompenzací (nový mokřad). Stavební úřad toto nemůže pominout.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Podmínka č. 32 stanoviska EIA nebyla pominuta ani splněna pouze formálně. Projektová dokumentace z května 2025 uvádí, že možnost náhrady náspu opěrnou zdí byla prověřena, avšak nebyla vyhodnocena jako vhodná a jako přijatelnější bylo ponecháno násypové řešení. Podmínka č. 64 písm. a) současně samostatně ukládá předstihové vytvoření náhradního mokřadu formou SO 807. Závazné stanovisko EIA nestanoví, že by povolení SO 807 bylo podmíněno pozitivním výsledkem prověření opěrné zdi nebo realizací opěrné zdi. Námitka tak mylně dovozuje, že bez dalšího prověření podmínky č. 32 nelze povolit SO 807. Podmínky č. 32 a 64 spolu věcně souvisejí, avšak jedna se vztahuje k minimalizaci zásahu v prostoru původního mokřadu u hlavní trasy D52, zatímco druhá ukládá předstihové vytvoření náhradního mokřadu. Tato návaznost nebrání samostatnému povolení SO 807.

A29. *MŽP v EIA zcela rezignovalo na svou roli ochránce veřejného zájmu. Připustilo destrukci reálně existujícího, vysoce funkčního mokřadu výměnou za spekulativní projekt umělé tůně, u níž není garantována ani hydrologická, ani biologická stabilita. Tento postup vykazuje znaky zneužití správního uvážení a činí stanovisko EIA jako podkladový akt pro stavební řízení neudržitelným.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Námitka je převážně hodnotícím nesouhlasem se závěry stanoviska EIA a JES. Stavební úřad v řízení vychází z principu presumpce správnosti podkladových stanovisek jiných správních úřadů. K povaze SO 807 a posouzení jeho kompenzační funkce se stavební úřad odkazuje na vypořádání námitek A20 až A25, k vodnímu režimu na vypořádání námitek A16 a A27, k dočasným zásahům do biotopů při realizaci SO 807 na vypořádání námitek A19. Z podkladů řízení nevyplývá, že by SO 807 byl pouhým spekulativním projektem bez odborného posouzení. Jde o předstihové kompenzační opatření uložené podmínkou č. 64 stanoviska EIA, rozpracované v projektové dokumentaci z května 2025 a posouzené v JES ve znění Změny JES. Námitka neuvádí konkrétní skutečnost, která by prokazovala zneužití správního uvážení nebo nepoužitelnost závazných podkladů pro nynější řízení.

A30. *Navíc stávající stanovisko EIA pro dálnici D52 je pro tento objekt nepoužitelné: nebyly posouzeny specifické technické a hydrogeologické parametry nově navrženého umělého mokřadu napájeného zemědělskými melioracemi z roku 1930. V procesu EIA neproběhlo žádné vyhodnocení rizik spojených s akumulací kontaminovaných vod z okolních polí, rizikem vysychání, rizikem vzniku ekologické pasti pro obojživelníky, ani vlivu na kriticky ohrožené druhy rostlin.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Tvzení, že SO 807 je navržen jako umělý mokřad napájený zemědělskými melioracemi z roku 1930, nemá oporu ve spisových podkladech. Projektová dokumentace z května 2025 řeší obnovu stávající mokřadní lokality, nikoli technické napojení na meliorační drenáže. Změna JES doplňuje, že mokřadní podmínky mají vznikat přirozenou akumulací vody v terénních depresích, bez zřizování vodohospodářských nebo regulačních prvků. Projektová dokumentace současně počítá s vytvořením nízkých zemních valů k omezení splachů z okolních polí. Povodí Moravy uvedlo, že lze předpokládat, že záměrem nedojde ke zhoršení stavu dotčených útvarů povrchových ani podzemních vod. Rizika pro živočichy byla posouzena v JES a v „Hodnocení podle § 67 ZOPK“, včetně stanovení biologického dozoru a transferů. Botanický průzkum nezjistil žádný zvláště chráněný druh rostliny. Tvzení o vzniku ekologické pasti ani o ohrožení kriticky ohrožených rostlin tak rovněž nemá oporu ve spise.

A31. *Rozpor s evropskou legislativou (Směrnice EIA 2011/92/EU): Podle judikatury Soudního dvora EU (SDEU) musí být posouzení vlivů na životní prostředí komplexní a aktuální. Nelze vydat*

stavební povolení na základě stanoviska EIA, které materiálně ignoruje klíčovou součást projektu (likvidaci a přeložku mokřadu). Skutečnost, že hlukové a rozptylové studie byly do spisu pro mokřad vloženy jako formální „makulatura“, aniž by byly provázány s procesem EIA, potvrzuje, že investor se snaží proces EIA vědomě obejít.

DESÚ: Námitka není důvodná. SO 807 nebyl v procesu EIA ignorován. Podmínka č. 64 písm. a) závazného stanoviska EIA výslovně ukládá vytvoření náhradního mokřadu formou realizace SO 807. Projektová dokumentace z května 2025 neobsahuje změny technického řešení oproti řešení posouzeného v EIA, ale představuje jeho rozpracování do podrobnosti navazující projektové dokumentace. Hlukové a rozptylové studie se vztahují k posouzení hlavní dopravní stavby a jejích provozních vlivů. SO 807 je samostatně povolovaný předstihový kompenzační objekt, který sám o sobě nevyvolává provozní hlukové ani imisní vlivy dálnice. Projektová dokumentace z května 2025 u jednotlivých podmínek stanoviska EIA rozlišuje, které se vztahují k SO 807 a které k hlavní stavbě. Námitka neuvádí konkrétní rozsudek Soudního dvora EU ani konkrétní významný vliv SO 807, který by zůstal v EIA, JES nebo Změně JES neposouzen. Tvzení o vědomém obcházení procesu EIA proto nemá oporu ve spise.

A32. *Absence závazných podmínek EIA v návrhu výroku rozhodnutí: Podle § 10g zákona č. 100/2001 Sb. je stavební úřad povinen do povolení stavby zahrnout požadavky a podmínky ze závazného stanoviska EIA. Vzhledem k tomu, že pro objekt SO 807 žádné věcné podmínky v oblasti ochrany mokřadních ekosystémů ze stanoviska EIA nevyplynou (protože se jimi stanovisko nezabývalo), nemá DESÚ jak splnit svou zákonnou povinnost a nemůže podmínky stanovit.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Odkaz účastníka na § 10g ZPVŽP není pro závazné stanovisko EIA k jednotlivému záměru příslušný. Závazné stanovisko EIA k záměru je upraveno zejména v § 9a ZPVŽP. Nesprávný je také předpoklad, že stanovisko EIA neobsahuje žádnou podmínku vztahující se k SO 807. Podmínka č. 64 písm. a) výslovně ukládá vytvoření náhradního mokřadu formou realizace SO 807. Projektová dokumentace z května 2025 plnění podmínek stanoviska EIA vyhodnocuje a promítá je do technického řešení a podmínek provádění stavby. Konkrétní ochranné podmínky pro realizaci SO 807 byly dále stanoveny v JES, zejména ve vztahu ke kácení, náhradní výsadbě, ochraně živočichů, biologickému dozoru, transferům a nakládání s odpady. Vyrozměnění o zahájení řízení není návrhem výroku rozhodnutí. Příslušné závazné podmínky stanoviska EIA a JES budou zohledněny ve výroku konečného rozhodnutí v rozsahu, v jakém se vztahují k povolovanému SO 807.

A33. *Bez předložení nového a důsledně opraveného závazného stanoviska EIA (po novém řízení EIA) je řízení zatíženo fatální vadou nezákonnosti. Požadujeme, aby DESÚ řízení bezodkladně přerušil do doby, než bude řádný proces EIA pro objekt SO 807 dokončen.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Požadavek na přerušování řízení do provedení nového řízení EIA není opodstatněný. Záměr D52 Pohořelice – státní hranice ČR/Rakousko + SSUD Pohořelice byl posouzen v procesu EIA a bylo k němu vydáno souhlasné závazné stanovisko MŽP ze dne 21. 7. 2025, č.j. MZP/2025/710/2253. SO 807 je v podkladech veden jako předstihový kompenzační objekt vyplývající z podmínky č. 64 písm. a) tohoto stanoviska EIA. Projektová dokumentace z května 2025 řeší SO 807 jako náhradní mokřadní biotop a jeho konkrétní realizace byla posouzena v JES ze dne 17.3.2026, ve znění Změny JES ze dne 6.5.2026. Z podkladů nevyplývá, že by pro SO 807 bylo nutné vést nové řízení EIA nebo řízení přerušit do vydání nového závazného stanoviska EIA. Námitka neoznačuje konkrétní změnu technického řešení SO 807 ani konkrétní dosud neposouzený významný vliv, který by takový postup vyžadoval.

A34. *Podrobněji k absolutní materiální absenci posouzení stavebního objektu SO 807 v předloženém závazném stanovisku EIA. Namítáme, že toto stanovisko je pro probíhající řízení o povolení stavby v rozsahu objektu 807 zcela nepoužitelné a neobsahuje jeho materiální vyhodnocení, což způsobuje nezákonnost celého řízení z následujících důvodů:*

Stavební objekt SO 807 není vůbec předmětem posouzení EIA: V závazné části Stanoviska EIA 2025, která striktně definuje kapacitu a rozsah posouzeného záměru (str. 1–3), jsou detailně vyjmenovány součásti dálnice D52: odvodnění dálnice, střediska správy a údržby, mimoúrovňové křižovatky (MÚK Perná, MÚK Bavorý), 11 dálničních mostů, ekodukty, přeložky silnic, a dokonce i obnova rybníka Čahoun a kompenzační podvarianty (1, 2 a 3) pro objemové náhrady ve vodním díle Nové Mlýny. O stavebním objektu SO 807, technických parametrech tůň či možném ovlivnění meliorací však v celém textu 160stránkového stanoviska není ani jedna věcná zmínka.

Absence závazných podmínek pro fázi přípravy a realizace mokřadu:

Ministerstvo životního prostředí stanovilo v kapitole I. a II. desítky extrémně detailních podmínek pro fázi přípravy a výstavby dálnice. Jsou zde specifické podmínky pro ochranu vodního zdroje Nová Ves (body 12 a 13), ochranu EVL Mušovský luh (bod 14), ochranu lokality Slanisko u Mikulova (bod 17) a o transfery škeblí v rameni Dyje (bod 46).

V celém seznamu závazných podmínek však neexistuje jediná podmínka směřující k ochraně či monitoringu podzemních a povrchových vod pro objekt SO 807. To jednoznačně potvrzuje, že MŽP o tomto konkrétním technickém řešení přeložky mokřadu vůbec věcně nerozhodovalo.

Rozpor s principem prevence a úplnosti podkladů: Má-li stavební objekt SO 807 sloužit jako náhradní (kompenzační) opatření za přírodu v souvislosti se samotným tělesem dálnice (poškozením / likvidací stávajícího mokřadu), musí být toto kompenzační opatření samo o sobě environmentálně posouzeno. Stanovisko EIA 2025 sice obecně zmiňuje, že zpracovatel posudku vnímá „komplikovanou situaci z hlediska protichůdných tendencí ochrany složek ŽP“ (str. 38), avšak reálná rizika navrženého mokřadu – jako je splachování pesticidů z okolitých polí melioracemi přímo do tůní a vznik ekologické pasti pro obojživelníky – zůstala v procesu EIA zcela opomenuta.

Zákonná neuskutečnitelnost podle § 10g zákona č. 100/2001 Sb.: Podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí je DESÚ povinen do svého povolení zahrnout požadavky a podmínky ze závazného stanoviska EIA. Vzhledem k tomu, že Stanovisko EIA 2025 pro objekt SO 807 žádné věcné podmínky neobsahuje (protože jej jen zmiňuje), úřad nemá jak splnit svou zákonnou povinnost a nemůže podmínky stanovit, čímž dochází k přímému porušení zákona.

Na základě výše uvedených doložených důkazů namítáme, že předložené stanovisko EIA 2025 materiálně nepokrývá projednávanou stavbu objektu SO 807. Žádáme, aby stavební úřad řízení přerušil a uložil stavebníkovi povinnost doplnit posouzení tohoto objektu formou nového zjišťovacího řízení (změny záměru) u Ministerstva životního prostředí ČR.

DESÚ: Námitka není důvodná. K tvrzené materiální absenci posouzení SO 807 ve stanovisku EIA se stavební úřad odkazuje na vypořádání námitek A31 až A33. Stanovisko EIA se v úvodním vymezení záměru soustředí na hlavní dopravní stavbu dálnice D52, avšak v závazných podmínkách výslovně počítá s vytvořením náhradního mokřadu na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic. Podmínka č. 64 písm. a) ukládá vytvoření tohoto náhradního mokřadu formou SO 807 ještě před zahájením výstavby. Nelze proto dovozovat, že by SO 807 byl v procesu EIA zcela opomenut. Projektová dokumentace z května 2025 konkrétně rozpracovává technické řešení SO 807 a vyhodnocuje plnění relevantních podmínek stanoviska EIA. Konkrétní environmentální přípustnost SO 807 byla následně posouzena v JES ze dne 17.3.2026, ve znění Změny JES ze dne 6.5.2026, která doplnila i odůvodnění z hlediska vodního zákona. Námitka dále znovu nesprávně odkazuje na § 10g ZPVŽP. K této právní otázce se stavební úřad odkazuje na vypořádání námítky A32. Tvrzení o úplné absenci posouzení, absenci použitelných podmínek a nemožnosti povolit SO 807 tak nemá oporu ve spise.

A35. *Jelikož závazné stanovisko EIA trpí výše uvedenými zásadními věcnými a materiálními vadami žádáme, aby stavební úřad podle § 193 odst. 2 nového stavebního zákona (283/2021 Sb.) vyvolal u MŽP přezkumné řízení tohoto podkladového stanoviska EIA. Stavební povolení na těleso dálnice v úseku km 19,350 ani na objekt SO 807 nemůže být vydáno na základě podkladu, který ignoruje reálnou ztrátu ekologické kapacity území.*

DESÚ: Námitka není důvodná. K tvrzeným vadám stanoviska EIA se stavební úřad odkazuje na vypořádání námitek A31 až A34. Z těchto vypořádání vyplývá, že SO 807 není ve spise veden jako samostatný, v procesu EIA zcela neposouzený záměr, ale jako předstihový kompenzační objekt vyplývající z podmínky č. 64 písm. a) stanoviska EIA. Projektová dokumentace z května 2025 řeší konkrétní technické provedení náhradního mokřadního biotopu a MŽP k němu vydalo souhlasné JES, ve znění jeho změny. Stavební úřad neshledal konkrétní rozpor mezi stanoviskem EIA, JES, Změnou JES a projektovou dokumentací z května 2025, který by bránil použití těchto závazných podkladů nebo vyžadoval postup podle § 193 odst. 2 stavebního zákona. Samotný nesouhlas účastníků se závěry stanoviska EIA nebo JES nezakládá povinnost stavebního úřadu vyvolat jejich přezkum. Důvod pro přerušení řízení ani pro vyžádání nového závazného stanoviska EIA proto nebyl zjištěn.

Skupina námitek označených jako B (uplatněná shodně všemi spolky v rozsahu námitek B1 až B123):

Navržená lokalita je nepřipustná / nevhodná pro vybudování náhradního mokřadu z následujících důvodů a vady podkladů vložených do spisu stavebního úřadu jsou zcela zásadní, což způsobuje jejich nezákonnost.

B1. *Záměr stavby je v rozporu se ZÚR JMK. Tyto vymezují koridor pro D52 (a to společně s doprovodnou komunikací II/395 Pohořelice – Mikulov) o šířce 200m, a to nejen pro hlavní stavby, těleso D52 a těleso II/395, ale výrok ZÚR JMK zní tak, že takto byl vymezen koridor „včetně souvisejících staveb“. Předmětná stavba je stavebním objektem (SO), a tedy je nesporné, že se má jednat o stavbu související. Celá navrhovaná plocha stavby pro nový mokřad je však více než 200 m daleko od vymezení hlavní stavby (dle DÚR). Předmětný SO je tedy v rozporu se ZÚR JMK.*

DESÚ: Námítka není důvodná. Účastník dovozuje rozpor se ZÚR JMK z toho, že SO 807 je umístěn mimo koridor DS04. Tento závěr však z povahy povolovaného objektu nevyplývá. SO 807 není tělesem dálnice, doprovodnou komunikací ani provozním stavebním objektem dálnice D52. Jde o předstihové kompenzační opatření uložené stanoviskem EIA, spočívající v obnově a funkční úpravě existující mokřadní lokality na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic. Skutečnost, že je objekt v projektové dokumentaci označen jako stavební objekt SO 807, sama o sobě neznamená, že musí být umístěn uvnitř dopravního koridoru DS04. Rozhodující je přípustnost záměru v ploše, do níž je umisťován a ta je vypořádána u námítky B3 viz níže.

B2. *Není uváženo o doprovodné komunikaci, která musí být dle ZÚR JMK vybudována současně s D52. Za této podmínky ZÚR JMK byly vydány.*

DESÚ: Námítka není důvodná. K otázce doprovodné komunikace II/395 se stavební úřad odkazuje na vypořádání námítky A9 a B1. Stanovisko EIA skutečně ukládá zapracovat do technického řešení hlavní stavby obslužnou obchvatovou komunikaci jako prodloužení silnice II/395 v souběhu s dálnicí D52 kolem Nové Vsi. Předmětem tohoto řízení však není povolení dálnice D52 ani doprovodné komunikace, ale povolení SO 807. Projektová příprava SO 807 byla od hlavní stavby oddělena proto, aby mohl být náhradní mokřad podle podmínky č. 64 písm. a) stanoviska EIA vytvořen ještě před zahájením výstavby úseku 5204. Povolením SO 807 se nepředjímá splnění podmínky týkající se doprovodné komunikace ani stavebník není této povinnosti zbaven.

B3. *Totéž se vztahuje na ÚP Pohořelice. I zde je rozpor s územně plánovací dokumentací.*

DESÚ: Námítka není důvodná. Záměr SO 807 není v rozporu s Územním plánem Pohořelice. Pozemek parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic je v katastru nemovitostí veden jako ostatní plocha – zeleň a projektová dokumentace z května 2025 řeší obnovu a funkční úpravu existující mokřadní lokality, zejména vyčištění, odbahnění a modelaci stávajících tůní, vegetační úpravy a výsadbu dřevin. Územní plán Pohořelice v aktuálním znění pracuje s plochami zeleně krajinné, označenými ZK. Pro tuto plochu územní plán stanoví jako přípustné využití mimo jiné vodní toky a vodní plochy a dále stavby, zařízení a jiná opatření pro vodní hospodářství a pro ochranu přírody a krajiny. Navržený záměr tak odpovídá charakteru krajinné zeleně a opatření pro ochranu přírody a krajiny. Skutečnost, že územní plán vymezuje koridor DS04 pro hlavní dopravní stavbu a doprovodnou komunikaci, neznamená, že samostatné předstihové opatření ochrany přírody přípustné v jiné ploše s rozdílným způsobem využití musí být umístěno výhradně uvnitř tohoto koridoru.

B4. *Nelze pominout ani rozsudky NSS, které potvrdily, že doprovodná komunikace nebude v prostoru Pohořelice / Nové Vsi nahrazena bývalým vedením I/52, tj. současnou komunikací středem Nové Vsi.*

DESÚ: Námítka není ve vztahu k povolovanému SO 807 důvodná. Judikatura NSS týkající se doprovodné komunikace potvrzuje význam dopravního řešení v rámci hlavní stavby D52 a koridoru DS04. Z této judikatury však nevyplývá, že by samostatné povolení předstihového kompenzačního objektu SO 807 bylo podmíněno současným povolením doprovodné komunikace. Požadavek, aby doprovodná doprava nebyla vedena zastavěným územím Nové Vsi, je řešen v procesu EIA a vztahuje se k hlavní dopravní stavbě. Předmětem tohoto řízení je pouze SO 807 na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic, který žádné vedení silniční dopravy přes Novou Ves nenavrhuje. Povolení SO 807 proto neřeší ani nepředjímá dopravní uspořádání hlavní stavby D52.

B5. *Stejně bylo formulováno stanovisko města Pohořelice, které odmítlo žádost ŘSD o souhlas s návrhem DÚR bez doprovodné komunikace v oblasti Nová Ves.*

- ZÚR byly totiž vydány na základě souhlasného stanoviska Ministerstva dopravy a s ním souladné pozice oprávněného investora (viz § 23a stavebního zákona), tj. ŘSD. ŘSD také zjevně v souladu s definicí trasování doprovodné silnice k dálnici D52 dle Napadených ZÚR počítá. Toto dokládá i postup města Pohořelice, jak naložilo se dvěma žádostmi ŘSD o územní rozhodnutí pro úseky 5204.1 a 5204.2 dálnice D52, které ŘSD předložilo pověřenému stavebnímu úřadu, tj. stavebnímu úřadu města Pohořelice. Na tyto dvě žádosti o územní rozhodnutí město Pohořelice odkázalo i ve vyjádření pro Krajský soud v Brně a potvrdilo, že „v tomto smyslu bylo již i k dokumentaci na územní rozhodnutí na úseky 5204.1 a 5204.2 vydáno negativní závazné stanovisko orgánu územního plánování“. (kopie stanovisek nechť předá stavebnímu úřadu ŘSD).
 - Prvním z těchto nesouhlasných stanovisek je závazné stanovisko orgánu územního plánování MěÚ Pohořelice ze dne 6. 1. 2021, Sp. zn. SZ MUPO 104/2021, č.j. MUP0-76920/2020/SU/BRP, k záměru „D52 5204.2 Nová Ves – VN Nové Mlýny“.. Jedná se o závazné stanovisko vydané podle § 96b odst. 3 stavebního zákona č. 183/2006 Sb.. Toto ustanovení zákona zní: „V závazném stanovisku orgán územního plánování určí, zda je záměr přípustný z hlediska souladu s politikou územního rozvoje a územně plánovací dokumentací a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování, či nikoliv.“ Výrok předmětného stanoviska zní: „Záměr je v předloženém řešení nepřípustný.“
 - Město Pohořelice odkázalo v jeho vyjádření pro Krajský soud v Brně, je závazné stanovisko orgánu územního plánování MěÚ Pohořelice ze dne 27. 11. 2020, k záměru „D52 5204.1 Pohořelice – Nová Ves“. Jedná se také o závazné stanovisko vydané podle § 96b odst. 3 stavebního zákona jeho výrok opět zní: „Záměr je v předloženém řešení nepřípustný.“
- DESÚ: Námitka není důvodná. Namítaná stanoviska Městského úřadu Pohořelice se podle obsahu námítky vztahovala k dřívějším záměrům „D52 5204.1 Pohořelice – Nová Ves“ a „D52 5204.2 Nová Ves – VN Nové Mlýny“, nikoli k nyní povolovanému SO 807. Předmětem tohoto řízení je SO 807 na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelice. Projektová dokumentace z května 2025 vymezuje tento objekt jako náhradní mokřadní biotop a neřeší hlavní dopravní stavbu ani doprovodnou komunikaci. Otázka doprovodné komunikace byla vypořádána u námitek B2 a B4. Historická negativní stanoviska k jiným částem hlavní dopravní stavby proto neprokazují rozpor nyní povolovaného SO 807 se ZÚR JMK ani s Územním plánem Pohořelice. Ve spise je naopak doložen souhlas města Pohořelice s umístěním mokřadu na náhradním pozemku.
- B6. *Nebylo doloženo biologické hodnocení pro stávající mokřad u silnice I/52. Toto bylo nutno doložit, neboť pouze z dokumentu tohoto obsahu je možné přezkoumatelně zjistit, jaké druhy chráněných rostlin a živočichů (a jaký počet jejich jedinců) se zde vyskytuje.*
- DESÚ: Námitka není důvodná. Biologické vlivy hlavní stavby D52, včetně zásahu do původního mokřadu, byly posouzeny v procesu EIA. Dokumentace pro proces EIA obsahovala jako přílohu č. 4 „Hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny podle § 67 ZOPK“. Na základě tohoto posouzení stanovilo MŽP podmínku č. 32 stanoviska EIA k minimalizaci zásahu do původního mokřadu a podmínku č. 64 stanoviska EIA, která ukládá předstihové vytvoření náhradního mokřadního biotopu a další opatření na ochranu obojživelníků. Samostatné biologické hodnocení ze dne 27.06.2025, které bylo podkladem JES, se vztahuje k lokalitě nyní povolovaného SO 807, neboť právě zde mají být prováděny stavební zásahy posuzované v tomto řízení. Zásah do původního mokřadu u silnice I/52 není předmětem tohoto řízení, ale předmětem povolování hlavní stavby D52. Požadavek na přesné zjištění počtu všech jedinců zvláště chráněných druhů v původním mokřadu nelze považovat za nezbytnou podmínku povolení SO 807. Počet jedinců mobilních druhů se v čase mění. Pro posouzení záměru je rozhodné zjištění výskytu dotčených druhů, funkce jejich biotopu, předpokládaného rozsahu zásahu a stanovení odpovídajících ochranných opatření. Tyto otázky byly řešeny v procesu EIA a budou dále konkretizovány biologickým dozorem a průzkumem před zahájením realizace stavby.
- B7. *Nebylo doloženo biologické hodnocení pro stávající mokřad u rybníka Čahoun. Toto bylo nutno doložit, neboť pouze z dokumentu tohoto obsahu je možné přezkoumatelně zjistit, jaké druhy chráněných rostlin a živočichů (a jaký počet jejich jedinců) se zde vyskytuje.*
- DESÚ: Námitka není důvodná. JES výslovně uvádí, že nedílnou součástí žádosti byl odborný materiál „Hodnocení vlivů závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny ve smyslu § 67 ZOPK“ ze dne 27.06.2025, zpracovaný kolektivem autorů a potvrzený autorizovanou osobou Mgr. Stanislavem Radou, Ph.D. Tvzení, že biologické hodnocení lokality nebylo doloženo, proto neodpovídá obsahu podkladů, z nichž MŽP při vydání JES vycházelo. Hodnocení obsahovalo

botanický i zoologický průzkum lokality. Botanickým průzkumem bylo zaznamenáno 63 druhů cévnatých rostlin, přičemž nebyl zjištěn žádný zvláště chráněný druh rostliny. U živočichů byly vyhodnoceny možné vlivy na 41 zvláště chráněných druhů. JES uvádí jednotlivé druhy, předpokládané řádové počty dotčených jedinců a charakter zásahu do jejich biotopů. Součástí podkladů byla rovněž konkrétní pozorování z roku 2025, například potvrzení výskytu užovky obojkové přímo v mokřadu. Požadavek na přesné a neměnné sečtení všech jedinců není u volně žijících a migrujících živočichů objektivně splnitelný, ale ani nezbytný pro posouzení stavby. Rozhodující je zjištění výskytu druhů, významu lokality, předpokládaného rozsahu zásahu a stanovení ochranných opatření. JES za tímto účelem stanovilo biologický dozor, omezení pohybu techniky, vhodné načasování prací, monitoring a případné záchranné transfery. Biologické poměry stávajícího mokřadu u rybníka Čahoun tedy byly odborně posouzeny a promítnuty do závazných podmínek JES.

- B8. *Není doložen záchranný transfer chráněných rostlin a živočichů (a jaký počet jejich jedinců) z lokality u I/52 do lokality u rybníka Čahoun.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Záchranný transfer není podkladem, který by měl dokládat již uskutečněný úkon před povolením SO 807. Náhradní mokřad musí být nejprve povolen a vybudován, aby mohl následně plnit funkci náhradního biotopu před zahájením zásahu do původního mokřadu při výstavbě dálnice. Podmínka č. 64 písm. a) stanoviska EIA požaduje vytvoření SO 807 ještě před zahájením výstavby dálnice D52, úseku 5204. Projektová dokumentace z května 2025 uvádí, že objekt byl z hlavní stavby vyčleněn za účelem zajištění včasného přemigrování živočichů. Z podmínky EIA nevyplývá povinnost před povolením SO 807 provést a doložit plošný transfer všech rostlin a živočichů z mokřadu u silnice I/52. JES vydané pro SO 807 se vztahuje ke stavebním zásahům na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic. Pro tuto lokalitu JES stanovil biologický dozor a případné transfery živočichů nalezených při realizaci stavby. U vybraných obojživelníků a plazů výslovně povoluje jejich odchyt, držení a transfer do okolních biotopů nebo předem vytvořených náhradních lokalit. Konkrétní transfer se má provádět podle skutečného výskytu jedinců při stavebních pracích. Případný transfer jedinců z původního mokřadu u silnice I/52 bude časově a věcně souviset až se zásahem hlavní stavby dálnice D52 do této lokality. Proto musí být řešen v rámci přípravy a realizace hlavní stavby, v návaznosti na aktuální biologický průzkum, příslušná povolení podle zákona o ochraně přírody a krajiny a biologický dozor. Případný transfer proto není předmětem nynějšího řízení, které se týká pouze vytvoření cílového náhradního biotopu. Ani počet transferovaných jedinců nelze předem doložit jako pevný údaj, neboť závisí na jejich skutečném výskytu v době zásahu. Tento počet je zjištěnitelný až při provedení odchytu a transferu. Jeho absence v současné fázi proto neznamená neúplnost podkladů pro povolení SO 807.

- B9. *Dokument s aktualizací biologického průzkumu pro stavbu „Rychlostní silnice R52, stavba 5204 Pohořelice–Ivaň“ (HBH, 2014) nazvaný „NÁVRH NÁHRADNÍHO MOKŘADNÍHO BIOTOPU“ navrhl ochranná opatření k minimalizaci negativních vlivů na zvláště chráněné druhy živočichů, kteří budou stavbou dotčeni. Tento dokument s hodnocením dle § 62 zákona č. 114/1992 Sb. nyní ve spise absentuje a musí být doplněn, a to s biologickým průzkumem provedeným v současnosti, a to za dobu minimálně jednoho kalendářního roku.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Do správního spisu není nezbytné založit každý historický dokument, pokud byly rozhodné biologické otázky pro nyní povolovaný SO 807 posouzeny v aktuálních podkladech. Projektová dokumentace z května 2025 vychází z řady vstupních podkladů (např. biologické průzkumy z roku 2021, entomologický průzkum, hydrogeologický monitoring) a konkrétní vlivy na zájmy ochrany přírody a krajiny byly vyhodnoceny v „Hodnocení podle § 67 ZOPK z června 2025“. Z tohoto hodnocení vycházelo MŽP při vydání JES a stanovilo podmínky biologického dozoru, ochrany biotopů, načasování prací a případných záchranných transferů. Námitka neuvádí, jakou konkrétní rozhodnou skutečnost by starší dokument označený jako „Návrh náhradního mokřadního biotopu“ dokládal nad rámec aktuální projektové dokumentace, JES a „Hodnocení podle § 67 ZOPK“. Ze zákona nevyplývá obecný požadavek, aby biologický průzkum každého záměru trval nejméně celý kalendářní rok. Rozhodující je, zda podklady umožňují posoudit dotčené druhy, význam jejich biotopů, předpokládané vlivy a potřebná ochranná opatření. MŽP dostupné podklady vyhodnotilo jako dostatečné a vydalo souhlasné JES.

- B10. *Dokument nazvaný „Technická zpráva SO 807 – Mokřadní biotop v k.ú. Nová Ves u Pohořelic“ (HBH Projekt 05/2025) nemůže nahradit řádný podklad, neboť zde odkazované podklady (viz*

str. 6) jsou nepřipustně zastaralé, a to jak odkaz na neaktuální dokumentaci DÚR z roku 2017 (tedy téměř 10 let starý dokument), tak i aktualizace biologického průzkumu z roku 2021 (tj. 5 let starý dokument).

DESÚ: Námitka není důvodná. Technická zpráva SO 807 z května 2025 není náhradou biologického hodnocení, ale součástí aktuální projektové dokumentace, která popisuje technické řešení povolovaného objektu. Seznam vstupních podkladů je v projektové dokumentaci z května 2025 uveden v části A – Průvodní zpráva, v kapitole 2. Neobsahuje pouze dokumentaci z roku 2017 a biologické průzkumy z roku 2021, ale také dokumentaci z roku 2020, entomologický průzkum z roku 2021, představební hydrogeologický monitoring z roku 2021, doplňkový geotechnický průzkum z roku 2022 a projektovou dokumentaci hlavní stavby D52 z března 2024. Aktuální biologický stav lokality tedy nebyl posouzen pouze podle starších podkladů. Podkladem JES bylo „Hodnocení podle § 67 ZOPK z června 2025“ a dendrologický průzkum z května 2025. Technická zpráva naopak dokládá návaznost technického řešení na dřívější fáze přípravy. Stáří některého vstupního podkladu samo o sobě neznamená nepoužitelnost projektové dokumentace, pokud proměnlivé údaje byly následně ověřeny nebo aktualizovány. Námitka neoznačuje konkrétní změnu technického řešení nebo biologických poměrů, která by v aktuálních podkladech nebyla zohledněna.

B11. *Vyčištění lokality, odstranění vegetace, odbahnění tůní pro existující mokřad pro lokalitu u rybníka Čahoun nebylo vyhodnoceno postupy dle zákona č. 114/1992 Sb.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Vyčištění lokality, odstranění nevhodné vegetace a odbahnění tůní byly posouzeny postupy podle ZOPK v rámci JES. Podkladem JES byla projektová dokumentace z května 2025, zejména souhrnná technická zpráva, která popisuje stávající stav lokality, odstranění odpadu, odstranění nevhodné vegetace, odbahnění a modelaci stávajících tůní i následnou výsadbu, dále „Hodnocení vlivů závažného zásahu podle § 67 ZOPK z června 2025“ a dendrologický průzkum z května 2025. JES nahradilo povolení ke kácení dřevin, uložení opatření podle § 5 odst. 3 ZOPK a povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů podle § 56 ZOPK. MŽP povolilo kácení 32 stromů a 1 485 m² souvislého porostu, stanovilo podmínky kácení, uložilo náhradní výsadbu a stanovilo biologický dozor, záchranné transfery podle potřeby a další ochranná opatření pro provádění prací. Odstranění odpadu bylo MŽP posouzeno podle zákona o odpadech. Tvzení, že čištění lokality, odstranění vegetace a odbahnění tůní nebyly z hlediska ZOPK posouzeny, neodpovídá obsahu JES ani jeho odborných podkladů.

B12. *Na str. 9 JES je odkazováno na „kapitolou č. 5 předloženého hodnocení dle § 67 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, a aby byly splněny podmínky této výjimky“. Není seznatelné, o jaký dokument se jedná, kdo jej zpracoval a v jakém roce. Navíc tento dokument není součástí spisu DESU a nebyl ani zveřejněn pro veřejnost.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Dokument, na který odkazuje JES, je identifikovatelný a je obsažen v podkladech. Jde o „Hodnocení vlivů závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny ve smyslu § 67 zákona č. 114/1992 Sb.“ z června 2025, zpracované společností HBH Projekt spol. s r. o. pro záměr „D52 5204 Mokřadní biotop u Nové Vsi“. Hodnocení uvádí zpracovatele, obsah, metodiku průzkumů, výsledky botanických a zoologických průzkumů, hodnocení vlivů a návrh zmírňujících opatření. Odkaz JES na kapitolu č. 5 tohoto Hodnocení proto není neurčitý. Skutečnost, že JES na Hodnocení odkazuje, nečiní JES nepřezkoumatelným. Naopak jde o odborný podklad, z něhož MŽP při stanovení podmínek biologického dozoru a zmírňujících opatření vycházelo.

B13. *Dokument JES vydaný MŽP dne 17. 3. 2026, pod č.j. MZP/2026/910/510, je nezákonný, neboť zde není důsledně postupováno dle zákona č. 114/1992 Sb., tj. např. není přezkoumatelné doložen převažující veřejný zájem (převaha tohoto zájmu nad zájmem ochrany biotopů a jedinců zvláště chráněných druhů organismů). Předmětné JES je tedy nezákonné z hlediska jeho výroku v bodě d), tj. povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 56 odst. 1 ve spojení s § 83 odst. 8 písm. i) ZOPK.*

DESÚ: Námitka není důvodná. JES neobsahuje pouze obecný odkaz na veřejný zájem. Výrok III JES uvádí zákonný důvod výjimky jednak podle § 56 odst. 2 písm. a) ZOPK v zájmu ochrany volně žijících živočichů a jejich přírodních stanovišť, a u druhů chráněných právem Evropské unie také podle § 56 odst. 2 písm. c) ZOPK z jiných naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu. MŽP v odůvodnění JES na stranách 29–30 konkretizovalo, že SO 807 je kompenzačním opatřením v zájmu ochrany přírody, jehož účelem je vytvoření náhradního mokřadního biotopu,

a tento zájem poměřilo se zájmem na ochraně zvláště chráněných druhů. Uzavřelo, že při splnění uložených podmínek budou populace dotčených druhů zachovány v příznivém stavu. DESÚ je vydaným JES vázán a není oprávněn nahrazovat odborné a právní posouzení MŽP vlastním novým hodnocením podmínek výjimky podle § 56 ZOPK. Účastníkem tvrzená absence identifikace a poměření převažujícího veřejného zájmu neodpovídá obsahu JES.

B14. *Není zde přezkoumatelně doloženo, že neexistuje jiné uspokojivé řešení, což opět vede k nezákonnosti bodu d) výroku JES.*

DESÚ: Námitka není důvodná. JES se podmínkou neexistence jiného uspokojivého řešení zabývá na straně 14. Ve vztahu k umístění SO 807 je podstatné, že lokalita náhradního mokřadu nebyla v tomto řízení zvolena nově nebo nahodile. Pozemek parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic je výslovně určen podmínkou č. 64 písm. a) stanoviska EIA. Projektová dokumentace z května 2025 zde neřeší založení mokřadu na dosud nedotčené ploše, ale obnovu a funkční úpravu existující mokřadní lokality. Technické řešení současně omezuje zásahy mimo jiné zachováním jedné tůň bez úprav, vhodným časováním prací, biologickým dozorem a transfery podle skutečného výskytu živočichů. Účastník neoznačuje konkrétní alternativní lokalitu ani nedokládá její vlastnickou dostupnost, hydrologickou vhodnost, biologickou vhodnost a menší zásah do chráněných druhů. Tvrzení účastníka neodpovídá obsahu JES.

B15. *Současně v JES není pro vydání výjimky dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. doložen soulad se ZÚR JMK a s ÚP města Pohořelice. Na podmínku povinnosti souladu záměru s územním plánem odkázalo i MŽP v rozhodnutí ze dne 25. 10. 2023, č. j. MZP/2023/211/1935 (kauza „tunely Nelahozeves“). Zde MŽP citovalo z rozsudku NSS ze dne 3. 8. 2017, č. j. 2 As 83/2017 – 53 (veřejně dostupný na www.nssoud.cz) došel mimo jiné k závěru: „Lze shrnout, že územní plán představuje vyjádření veřejného zájmu na určitém uspořádání vztahů v území, a jako takový zahrnuje rovněž veřejný zájem na ochraně přírody, což je vyjádřeno např. limitací určitých staveb, jejich počtu apod. [...] jestliže byl v daném případě konstatován rozpor s územním plánem, představoval tento objektivní překážku umístění záměru stěžovatelky, která vyloučila možnost jeho realizace. Další poměrování veřejného zájmu plynoucího z využívání obnovitelné energie proti zájmu na ochraně přírody bylo v daném případě bezpředmětné, neboť dotčená stavba vůbec nemohla vzniknout z důvodu rozporu s jiným veřejným zájmem, a sice na uspořádání území a jeho využití způsobem předvídaným územním plánem.“ Po citacích dalších judikátů MŽP uzavřelo: „Závěrem tak lze k uvedenému shrnout, že pro povolení druhové výjimky je nezbytné, aby byl požadovaný záměr v souladu s územním plánem, viz rozsudek ze dne 3. 8. 2017, č. j. 2 As 83/2017–53. Nicméně samotná skutečnost, že je záměr v souladu s územním plánem sama o sobě nestačí pro povolení výjimky, neboť jak vyplývá ze § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, tak musí být záměr ve veřejném zájmu (popř. v zájmu ochrany přírody), který převažuje nad zájmem ochrany přírody.“ Viz též rozsudek NSS ze dne 12. 5. 2020, č. j. 8 As 63/2018 – 112, rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 13. 3. 2018, č. j. 48 A 109/2016 a rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 2. 2018, č. j. 65 A 89/2015-105.*

Záměr musí být v souladu s ÚP obce. V tomto kontextu lze odkázat např. i na rozsudek NSS ze dne 12. 5. 2020, č. j. 8 As 63/2018-112, kde NSS odkazuje při posuzování otázky související s výjimkou dle § 56 ZOPK na soulad s územním plánem.

Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) je tedy soulad záměru s územně plánovací dokumentací jedním z nutných, avšak ne jediným, z předpokladů pro možnost vydání výjimky podle § 56 ZOPK. Z judikatury NSS plyne, nejen že z pouhého souladu záměru s územně plánovací dokumentací nelze vyvodit průkaz převažujícího veřejného zájmu, ale že současně také že z neexistence souladu záměru s územně plánovací dokumentací plyne nemožnost vydání tohoto typu výjimky. Jak zdůrazňuje v předmětném kontextu NSS, územní plánování totiž řeší využití území a zásady jeho uspořádání, jeho cílem je vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území.

DESÚ: Námitka není důvodná. K souladu SO 807 se ZÚR JMK se stavební úřad odkazuje na vypořádání námítky B1 a k souladu s Územním plánem Pohořelice na vypořádání námítky B3. Z těchto vypořádání vyplývá, že SO 807 není dopravní stavbou, jejíž umístění by bylo omezeno koridorem DS04, a že navržené využití pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic odpovídá ploše zeleně krajinné. Citovaná judikatura stojí na závěru, že skutečný rozpor záměru s územním plánem může bránit povolení výjimky. V nyní posuzované věci však takový rozpor nebyl zjištěn. Skutečnost, že JES neobsahuje samostatnou podrobnou kapitolu o souladu se ZÚR JMK a Územním plánem Pohořelice, sama o sobě nezpůsobuje nezákonnost výjimky. Soulad záměru

s územně plánovací dokumentací posoudil stavební úřad v řízení o povolení záměru a rozpor nezjistil.

- B16. *K absenci neprokázání převažujícího veřejného zájmu lze dále uvést: Z hlediska toho, jak má být prokazován veřejný zájem lze zde odkázat na rozhodnutí MŽP ze dne 25. 10. 2023, č. j. MZP/2023/211/1935 (kauza „tunely Nelahozeves“). MŽP zde potvrdil nepovolení výjimky dle § 56 ZOPK a podrobně tu analyzoval s formulací toho, jak musí být převaha veřejného zájmu dokladována. Z tohoto rozhodnutí MŽP lze citovat: K veřejnému zájmu pak lze poukázat na rozsudek NSS ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 As 65/2012- 161 (veřejně dostupný na www.nssoud.cz), ve kterém je uveden závěr, že veřejný zájem musí být (ust. § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny) výslovně formulován ve vztahu ke konkrétní posuzované záležitosti. Rovněž lze poukázat na rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 73/2015-40, publikovaném pod č. 3343/2016 Sb., ve kterém soud odkázal na své dřívější rozhodnutí (rozsudek ze dne 23. 8. 2012, č. j. 9 As 30/201288), v němž dovodil, že: „v řízení o povolení výjimky ze zákonných zákazů podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny leží důkazní břemeno na žadateli a ten tedy musí předložit přesvědčivé podklady prokazující splnění výše vyjmenovaných podmínek.“ Je vždy na žadateli, aby na podporu svých tvrzení prokázal veřejný zájem na provádění zamýšlené činnosti. Ke správnému řízení o povolení výjimky podle ust. § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny lze obecně uvést, že správní orgán není při svém rozhodování vázán přesnými kritérii stanovenými zákonem a rozhoduje v mezích volného správního uvážení, jeho postup a rozhodnutí musí být přezkoumatelný a musí být zřejmé, že z mezí a z hledisek správního uvážení nevybočil. Z uvedeného tak vyplývá, že na povolení výjimky není právní nárok (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 7. 2004, č. j. 7 A 139/2001 – 67, či ze dne 27. 10. 2011, č. j. 6 As 17/2011 – 237, veřejně dostupné na www.nssoud.cz).*

DESÚ: Námitka není důvodná. K identifikaci a poměření veřejného zájmu se stavební úřad odkazuje na vypořádání námítky B13. JES výjimku nezakládá pouze na obecném tvrzení o veřejném zájmu. Ve výroku III uvádí zákonné důvody výjimky a v odůvodnění konkretizuje, že SO 807 je kompenzačním opatřením v zájmu ochrany přírody, které souvisí s veřejně prospěšnou stavbou dálnice D52. MŽP veřejný zájem na provedení SO 807 poměřilo se zájmem ochrany zvláště chráněných druhů a stanovilo podmínky k minimalizaci vlivů. Citovaná judikatura stanoví obecný požadavek konkrétní formulace a doložení veřejného zájmu, neprokazuje však, že by tyto požadavky nebyly v nyní posuzovaném JES splněny.

- B17. *To, že nelze místo řádného doložení převahy veřejného zájmu odkazovat na proces EIA vyložilo MŽP také v rozhodnutí ze dne 25. 10. 2023, č. j. MZP/2023/211/1935 (kauza „tunely Nelahozeves“), kde uvedlo, že „Závazné stanovisko EIA tak není ve vztahu k tomuto řízení o výjimce podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny v pozici závazného stanoviska; může se pouze uplatnit toliko jako podklad pro rozhodnutí v rozsahu, ve kterém řeší předmět požadované výjimky“. Dále MŽP Lze pak poukázalo na současnou judikaturu, že výjimkové řízení není navazující, viz rozsudek NSS ze dne 27. 1. 2022, č. j. 51 A 108/2020-53: „Lze proto uzavřít, že proces posuzování vlivů na životní prostředí EIA je nezávislý na řízení o povolení výjimky ze zákazů škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů. Předmětné řízení tak není navazujícím řízením ve smyslu § 3 písm. g) zákona EIA a správní orgány nebyly povinny učinit stanovisko EIA součástí podkladů pro vydání napadeného rozhodnutí. (...) Žalobci pak nelze přisvědčit ani v tom, že by podmínky stanoviska EIA měly být přebírány do rozhodnutí o povolení výjimky podle § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny.“*

DESÚ: Námitka není důvodná. Stavební úřad souhlasí s obecným východiskem, že stanovisko EIA samo o sobě nenahrazuje posouzení podmínek výjimky podle § 56 ZOPK. V nyní posuzované věci však MŽP výjimku nepovolilo pouze odkazem na proces EIA. Podkladem JES byla projektová dokumentace z května 2025 a „Hodnocení podle § 67 ZOPK z června 2025“. JES konkrétně identifikuje 41 dotčených zvláště chráněných druhů, předpokládané řádové počty jedinců, povahu zásahu a ochranná opatření. MŽP současně vymezilo zákonné důvody výjimky a poměřilo veřejný zájem na realizaci SO 807 se zájmem ochrany zvláště chráněných druhů. Odkaz na stanovisko EIA zde slouží k vysvětlení účelu a souvislostí záměru, nikoli jako náhrada vlastního posouzení podle § 56 ZOPK. K otázce veřejného zájmu a jeho poměření se stavební úřad odkazuje na vypořádání námitek B13 a B16.

- B18. *Lze shrnout, že JES je zcela vadný, neb ve výše uvedené záležitosti de facto vydal Blanketní schválení („Generální pardon“) bez individuálního posouzení. Výrok v podmínce č. 1 (strana 9)*

uvádí: „Výjimka se uděluje pro všechny jedince a vývojová stádia všech výše vyjmenovaných 41 druhů.“ Podle ustálené judikatury NSS je povolení výjimky podle § 56 odst. 1 ZOPK mimořádným institutem. Správní orgán nemůže k tolika druhům přistoupit „hromadně“ a paušálně. U každého z 41 druhů (od motýlů přes obojživelníky, ptáky až po 15 druhů netopýrů) muselo být samostatně a individuálně prokázáno:

- Že neexistuje jiné uspokojivé alternativní řešení.
- Že bude zachován příznivý stav populace daného druhu z hlediska ochrany.
- Že existuje zákonný důvod (veřejný zájem atd.).

To se nestalo. Vzhledem k tomu, že se jedná o záměr „Mokřadní biotop“, který má sloužit jako kompenzace za jiný zničený mokřad, dochází zde k právnímu paradoxu: orgán plošně povoluje rušení, chytání a zraňování desítek chráněných druhů na lokalitě, která má přírodu fakticky chránit. Zahrnutí tak obrovského spektra živočichů (včetně 15 druhů netopýrů najednou) vykazuje znaky tzv. „blanketního rozhodování“, což je v rozporu se zásadou materiální pravdy.

DESÚ: Námitka není důvodná. Výrok III JES nepovoluje neurčitý zásah vůči jakýmkoli chráněným druhům. Na stranách 6–9 JES jednotlivě vyjmenovává 41 zvláště chráněných druhů živočichů českým i latinským názvem, uvádí jejich stupeň ochrany, případné zařazení podle evropských směrnic a předpokládané řádové počty dotčených jedinců. Formulace, že výjimka se uděluje pro všechny jedince a vývojová stádia uvedených druhů, musí být vykládána ve spojení s tímto taxativním výčtem. Nerozšiřuje výjimku na neidentifikované druhy, ale vymezuje její rozsah u konkrétně uvedených druhů, jejichž skutečný počet se může v průběhu stavebních prací měnit. JES současně stanoví biologický dozor, transfery podle potřeby, oznamovací a evidenční povinnosti a možnost přerušení prací. Skutečnost, že při obnově stávajícího mokřadu může dojít k dočasnému zásahu do přítomných druhů, není právním paradoxem, ale právě důvodem, proč byla výjimka a ochranné podmínky stanoveny. Účastníkem tvrzené „blanketní schválení“ tedy z obsahu JES nevyplyvá.

B19. *Lze také poukázat na nedostatečné vypořádání kritérií podle § 56 odst. 2 ZOPK. Aby mohla být výjimka legálně udělena, musí správní orgán v odůvodnění kumulativně (současně) prokázat splnění tří zákonných podmínek. MŽP sice v textu formálně odkazuje na zákonné důvody, ale u kritéria „neexistence jiného uspokojivého řešení (alternativy)“ zcela selhává, a to ze dvou důvodů (1) V odůvodnění chybí jakákoliv analýza toho, zda nebylo možné mokřad umístit o několik stovek metrů vedle, kde by nedošlo k zásahu do zimovišť 15 druhů netopýrů nebo lokalit chráněných obojživelníků a (2) Pokud chybí podrobné zkoumání územních alternativ (variant umístění stavby), je povolení výjimky ve výroku III. v rozporu se zákonem pro nedostatek důvodů.*

DESÚ: Námitka není důvodná. K podmínce neexistence jiného uspokojivého řešení se stavební úřad odkazuje na vypořádání námítky B14. Pro nynější řízení je podstatné, že pozemek parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic je pro vytvoření SO 807 určen přímo podmínkou č. 64 písm. a) stanoviska EIA, a že projektová dokumentace z května 2025 zde neřeší založení mokřadu na dosud nedotčené ploše, ale obnovu a funkční úpravu existující mokřadní lokality. Účastník neoznačuje konkrétní alternativní lokalitu ani nedokládá její vlastnickou dostupnost, hydrologickou a biologickou vhodnost nebo menší zásah do zvláště chráněných druhů. Obecné tvrzení, že mokřad mohl být umístěn „o několik stovek metrů vedle“, proto samo o sobě neprokazuje existenci jiného uspokojivého řešení. Rovněž nebylo doloženo, že se na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic nacházejí potvrzená zimoviště všech 15 druhů netopýrů. JES pracuje s možným výskytem netopýrů v dutinách kácených stromů a stanoví odpovídající ochranná opatření. DESÚ není oprávněn nahrazovat závěry MŽP vlastním novým hodnocením územních variant podle § 56 ZOPK.

B20. *Dále lze poukázat v předmětné věci na zmatečné a chybné vymezení právních předpisů (absence zmocnění). V textu výroku se uvádí, že se povoluje: „...výjimka ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 56 odst. 1 ve spojení s § 83 odst. 8 písm. i) ZOPK.“ Chybí zde věcný základ. MŽP v textu samotného výroku výslovně uvádí, že povoluje výjimku u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů. V následně uvedeném taxativním (tj. úplném) výčtu schválených druhů v části III. (strany 6 až 9), není uvedena ani jedna jediná rostlina. Seznam obsahuje pouze živočichy (od bezobratlých po savce).*

DESÚ: Námitka není důvodná. JES uvádí právní základ svého vydání, a to § 6 odst. 1 zákona o JES včetně § 56 odst. 1 ZOPK a § 83 odst. 8 písm. i) ZOPK. Obecné označení správního úkonu jako výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů odpovídá zákonné terminologii. Konkrétní rozsah povolené výjimky je však vymezen až výrokiem III JES, který

taxativně uvádí 41 zvláště chráněných druhů živočichů. Výjimka pro žádný druh rostliny povolena nebyla. Tomu odpovídá i odůvodnění JES, podle něhož botanický průzkum zaznamenal 63 druhů cévnatých rostlin, avšak žádný zvláště chráněný druh rostliny. Rozsah výjimky je proto určitý a přezkoumatelný a použití obecného zákonného označení správního úkonu nezakládá absenci zákonného zmocnění.

B21. *Výše uvedené trpí navíc chybně zvoleným typem správního aktu, tj. záměnou formy. Zákon o ochraně přírody a krajiny (ZOPK) nyní jasně rozlišuje formy, jakými se vyjadřují orgány ochrany přírody pro účely stavebních řízení. Ustanovení § 83 odst. 8 písm. i) ZOPK výslovně uvádí, že k povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů se v případech, kdy se vydává jednotné environmentální stanovisko, vydává správní úkon, kterým se posuzuje splnění podmínek. Výsledné JES je jako celek závazným stanoviskem podle správního řádu. MŽP však v textu pod písm. d) přímo používá termín „povolení výjimky“. Tím dochází ke zmatečnému směřování pojmů, kdy správní orgán v rámci závazného stanoviska (které je ze své podstaty pouze podkladem pro finální stavební povolení) formuluje výrok tak, jako by sám vydával samostatné, přímo vykonatelné rozhodnutí o povolení výjimky.*

DESÚ: Námitka není důvodná. JES je v záhlaví a úvodní části jednoznačně označeno jako souhlasné jednotné environmentální stanovisko a závazné stanovisko podle § 149 správního řádu. Skutečnost, že JES vyjmenovává správní úkony, namísto nichž se vydává, neznámá, že by samo o sobě představovalo samostatné vykonatelné rozhodnutí o výjimce. Výrok III JES stanoví závazný obsah pro navazující rozhodnutí, když formuluje, že MŽP souhlasí s tím, aby žadateli byla povolena výjimka ze zákazů u konkrétně vyjmenovaných zvláště chráněných druhů. Tento postup odpovídá povaze JES, které se vydává jako závazný podklad pro navazující řízení a jehož obsah je následně převzat do rozhodnutí stavebního úřadu. Námitka proto neprokazuje rozpor výroku III JES se zákonem.

B22. *Nezákonností je i absolutní absence stanovení „rozsahu“ výjimky (tj. rozpor s požadavkem určitosti). Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu musí být z každého výroku povolujícího výjimku podle § 56 ZOPK naprosto jasné, v jakém rozsahu se zákaz omezuje (např. kolik jedinců, jak velká plocha biotopu, jaké konkrétní činnosti jsou povoleny). Vážnou právní vadou výroku III je, že MŽP v podmínce č. 1 sice uvádí, že se výjimka uděluje pro „všechny jedince a vývojová stádia všech 41 druhů“, ale v celém výroku III. chybí jakákoliv územní nebo věcná specifikace rozsahu zásahu. Výrok nestanovuje, zda se smí ničit 100 % biotopu, nebo zda je stavebník povinen zachovat určité enklávy. Takto široce a neurčitě koncipovaný výrok je v podstatě „bianko šekem“ k likvidaci populací na dotčeném území, což odporuje zásadě minimalizace zásahů do životního prostředí.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Rozsah výjimky je nutné posuzovat podle celého výroku III JES ve spojení s jednoznačně vymezeným záměrem a projektovou dokumentací z května 2025. JES se vztahuje výhradně k SO 807 na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic. Výrok III jednotlivě vyjmenovává 41 zvláště chráněných druhů živočichů, uvádí předpokládané řádové počty dotčených jedinců a stanovi, z jakých zákazů se výjimka povoluje, tedy zejména z chytání, rušení, zraňování, usmrcování, přemísťování a zásahu do sídel a biotopů. U obojživelníků, plazů, mravenců a čmeláků dále výslovně řeší odchyt, držení a transfer. Formulace „pro všechny jedince a vývojová stádia“ se vztahuje pouze k těmto výslovně uvedeným druhům a k ploše povolovaného záměru a nereprezentuje oprávnění k zásahu mimo SO 807 ani vůči jiným druhům. Rozsah stavebních zásahů je zároveň omezen projektovou dokumentací z května 2025 a situačním výkresem, v němž jsou vyznačeny tůně určené k odbahnění, plochy kácení, valy i tůň č. 8 ponechaná bez úpravy.

B23. *Nezákonné přenášení odpovědnosti na třetí osoby. Odpovědnost za dodržování podmínek ochrany přírody nese ze zákona stavebník (ŘSD s.p.) jako adresát tohoto rozhodnutí. Pokud MŽP ve výroku III. podrobně nespecifikuje exaktní metodiku transferu (např. typy záchytných pastí, frekvenci kontrol, přesné GPS souřadnice cílových lokalit) a odkazuje se na ekodozor a dokumenty, které nejsou ani součástí spisu DESU, jde o nezákonné přenesení vrchnostenské moci na soukromý subjekt. Správní orgán nemůže delegovat stanovení podmínek ochrany na třetí osobu (dozora) – ty musí stanovit sám MŽP přímo ve výroku.*

DESÚ: Námitka není důvodná. JES ukládá povinnosti žadateli, tj. stavebníkovi, nikoli biologickému dozoru. Biologický dozor je odborným prostředkem k provedení a kontrole uložených ochranných opatření v terénu, nikoli adresátem veřejnoprávní povinnosti ani nositelem

rozhodovací pravomoci. MŽP stanovilo závazný rámec ochrany přímo ve výroku JES: vymezilo dotčený záměr, pozemek, dotčené druhy, rozsah povolených zásahů, oznamovací a evidenční povinnosti, omezení pojezdů, možnost přerušení prací, podmínky transferů a postup při nálezů handicapovaných živočichů. Transfer navíc může provádět pouze způsobilá osoba. Skutečnost, že biologický dozor přizpůsobí konkrétní provedení transferu aktuálnímu výskytu živočichů, jejich vývojovému stadiu a podmínkám v době prací, nepředstavuje přenesení pravomoci správního orgánu. Jde o odborné provedení již stanovené povinnosti.

B24. *Nezákonný je výrok I. z předmětného JES, tj. povolení ke kácení dřevin rostoucích mimo les, včetně uložení náhradní výsadby podle § 8 odst. 1 a § 9 odst. 1 ve spojení s § 83 odst. 8 písm. d) ZOPK. Tento výrok je nezákonný, neboť ukládá povinnosti bez patřičného zákonného podkladu, vykazuje vnitřní logické rozpory s ostatními dotčenými zájmy (ochrana fauny) a trpí neurčitostí. Toto lze doložit takto: Nezákonné stanovení podmínek pro následnou péči (Ultra vires): Ve výrokové části I. stanoviska MŽP ukládá žadateli povinnost pečovat o vysazené dřeviny po dobu 5 let a stanovuje řadu konkrétních agrotechnických podmínek (např. zabezpečení proti okusu, odstraňování kotvení a provádění udržovacího řezu arboristou po 5 letech, zálivku či odstraňování invazivních rostlin). Právní rozpor spočívá v tom, že podle ustanovení § 83 odst. 8 písm. d) ZOPK (ve spojení s legislativou o jednotném environmentálním stanovisku) v případě stavebních záměrů, u nichž se vydává JES, orgán ochrany přírody do stanoviska zahrnuje pouze samotné povolení ke kácení a uložení náhradní výsadby. Uložení povinnosti následné péče o dřeviny (a zejména její konkrétní vymezování formou detailních podmínek péče) však zákon v tomto procesním režimu do závazného stanoviska / JES neumožňuje koncipovat tímto způsobem. Stanovením takto detailních závazků nad rámec zákonného zmocnění překročil správní orgán své pravomoci (jednal ultra vires), což způsobuje nezákonnost výroku.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Výrok I. JES ukládá náhradní výsadbu 140 stromů a současně následnou péči po dobu pěti let. Uložení následné péče o náhradní výsadbu má zákonný podklad v § 9 odst. 1 ZOPK. Podle tohoto ustanovení může orgán ochrany přírody spolu s náhradní výsadbou uložit následnou péči o vysazené dřeviny po nezbytně nutnou dobu, nejvýše po dobu pěti let. JES ukládá následnou péči právě v této maximální zákonné délce. Jednotlivé podmínky péče, například zálivka, ochrana proti okusu, kontrola kotvení, odplevelení, řez a odstraňování invazivních rostlin, pouze konkretizují péči potřebnou k zajištění funkčnosti uložené náhradní výsadby a odpovídají jejímu účelu. Ustanovení § 83 odst. 8 písm. d) ZOPK nevylučuje uložení následné péče, ale vymezuje, že povolení ke kácení a uložení náhradní výsadby se v režimu JES nevydává samostatným správním úkonem. Tvrzené překročení pravomoci MŽP nebylo zjištěno.

B25. *Ve výrokové části I. stanoviska MŽP ukládá žadateli povinnost pečovat o vysazené dřeviny po dobu 5 let a stanovuje řadu konkrétních agrotechnických podmínek (např. zabezpečení proti okusu, odstraňování kotvení a provádění udržovacího řezu arboristou po 5 letech, zálivku či odstraňování invazivních rostlin). Právní rozpor spočívá v tom, že podle ustanovení § 83 odst. 8 písm. d) ZOPK (ve spojení s legislativou o jednotném environmentálním stanovisku) v případě stavebních záměrů, u nichž se vydává JES, orgán ochrany přírody do stanoviska zahrnuje pouze samotné povolení ke kácení a uložení náhradní výsadby. Uložení povinnosti následné péče o dřeviny (a zejména její konkrétní vymezování formou detailních podmínek péče) však zákon v tomto procesním režimu do závazného stanoviska / JES neumožňuje koncipovat tímto způsobem. Stanovením takto detailních závazků nad rámec zákonného zmocnění překročil správní orgán své pravomoci (jednal ultra vires), což způsobuje nezákonnost výroku.*

DESÚ: Námitka není důvodná. K zákonnému podkladu pro uložení následné péče o náhradní výsadbu se stavební úřad odkazuje na vypořádání námitky B24. Podle § 9 odst. 1 ZOPK může orgán ochrany přírody spolu s náhradní výsadbou uložit také následnou péči o vysazené dřeviny po nezbytně nutnou dobu, nejvýše po dobu pěti let. JES ukládá následnou péči právě v této zákonné maximální délce a jednotlivé podmínky pouze konkretizují způsob péče nezbytný k ujetí a zachování náhradní výsadby. Ustanovení § 83 odst. 8 písm. d) ZOPK nevylučuje uložení následné péče, pouze určuje, že povolení ke kácení a uložení náhradní výsadby se v režimu JES nevydávají samostatným správním úkonem. Tvrzené překročení pravomoci MŽP nebylo zjištěno.

B26. *Nezákonný je výrok I. z předmětného JES, tj. povolení ke kácení dřevin rostoucích mimo les, včetně uložení náhradní výsadby podle § 8 odst. 1 a § 9 odst. 1 ve spojení s § 83 odst. 8 písm. d) ZOPK. Tento výrok je nezákonný, neboť ukládá povinnosti bez patřičného zákonného podkladu, vykazuje vnitřní logické rozpory s ostatními dotčenými zájmy (ochrana fauny) a trpí neurčitostí. Toto lze doložit takto: Časový rozpor podmínek kácení a ochrany chráněných druhů (Vnitřní*

rozpornost výroku). Výrok vykazuje zásadní vnitřní logický a věcný rozpor v časovém vymezení provádění prací, což jej činí v praxi nerealizovatelným a odporujícím zásadám předvídatelnosti a materiální pravdy správního aktu: Podmínka č. 2 pro kácení dřevin striktně stanovuje, že kácení lze provádět pouze v období vegetačního klidu, tj. od 1. 10. do 31. 3. kalendářního roku. V textu hodnocení vlivů, ze kterého stanovisko vychází, se však u dotčených netopýrů (u nichž je ukrytí v kácených stromech vysoce pravděpodobné) výslovně uvádí, že kácení stromů s úkryty netopýrů musí probíhat mimo období rozmnožování a mimo období hibernace (zimního spánku), tedy optimálně od 1. září do 15. listopadu, případně ve druhé polovině března. Zimní kácení (prosinec–únor), které podmínka č. 2 obecně schvaluje, je v přímém rozporu s biologickou ochranou zimujících netopýrů na lokalitě. Správní orgán mechanicky převzal paušální lhůtu vegetačního klidu a nedokázal ji ve výroku harmonizovat s požadavky na ochranu zvláště chráněných druhů živočichů (výjimka ve výroku III.), což zakládá vadu nezákonnosti pro nesprávné vyhodnocení skutkového stavu a vnitřní rozpornost rozhodnutí.

DESÚ: Námitka není důvodná. JES ve výroku I skutečně stanoví, že kácení 32 ks dřevin a 1 485 m² souvislého porostu lze provést pouze v období vegetačního klidu od 01.10. do 31.03., současně však výslovně ukládá respektovat období hnízdění volně žijících ptáků a připouští provedení zásahu v jiném termínu, ale pouze po vyhodnocení situace biologickým dozorem. Tuto podmínku nelze vykládat izolovaně jako oprávnění k jakémukoli kácení v celém období říjen–březen. Součástí téhož JES je i výrok III, který zahrnuje výjimku pro 15 druhů netopýrů a stanoví, že biologický dozor bude sledovat výskyt zvláště chráněných druhů a zajistí splnění ochranných opatření podle „Hodnocení dle § 67 ZOPK“ i podmínek výjimky. Podmínky výroku I a III se proto uplatní kumulativně. Z podkladů vyplývá, že podmínka č. 69 stanoviska EIA pro dřeviny s potenciálním či doloženým výskytem netopýrů požaduje kácení mimo období rozmnožování a hibernace, přičemž jako vhodné období stanoví od 15.09. do 15.11. Dále požaduje monitoring přibližně deset dnů před kácením, přítomnost biologického dozoru při kácení a kontrolu stromů po pokácení. Souhrnná technická zpráva k SO 807 uvádí, že tato podmínka byla pro stavbu mokřadu splněna a doplněna do zásad organizace výstavby. Tvrzený rozpor proto nevzniká. Obecný interval vegetačního klidu omezuje kácení z hlediska ochrany dřevin a hnízdění ptáků. Zvláštní pravidla pro netopýry tento interval dále zužují u stromů s potenciálním nebo doloženým výskytem netopýrů. Pokud by byl konkrétní strom vyhodnocen jako relevantní z hlediska výskytu netopýrů, nelze jej kácet v prosinci až únoru jen s odkazem na obecné období vegetačního klidu. Z obsahu JES a projektových podkladů tedy nevyplývá, že by výrok I byl pro vnitřní rozpornost nebo neurčitost nezákonný.

B27. *Nezákonný je výrok I. z předmětného JES, tj. povolení ke kácení dřevin rostoucích mimo les, včetně uložení náhradní výsadby podle § 8 odst. 1 a § 9 odst. 1 ve spojení s § 83 odst. 8 písm. d) ZOPK. Tento výrok je nezákonný, neboť ukládá povinnosti bez patřičného zákonného podkladu, vykazuje vnitřní logické rozpory s ostatními dotčenými zájmy (ochrana fauny) a trpí neurčitostí. Toto lze doložit z hlediska nedostatečné specifikace parametrů náhradní výsadby. Zákonná úprava (§ 9 odst. 1 ZOPK) a navazující judikatura správních soudů vyžadují, aby uložení náhradní výsadby bylo naprosto konkrétní a určité, aby mohl být kontrolován jeho splněný stav. V Tabulce č. 3 („Rozsah náhradní výsadby“) ministerstvo sice určuje druhy a počty stromů (např. 20 ks dub letní, 20 ks lípa srdčitá atd.), ale zcela rezignuje na určení přesného prostorového umístění této výsadby v rámci pozemku parc. č. 3106. Vzhledem k tomu, že jde o parcelu, na které má vzniknout specifický „Mokřadní biotop“ (který má své vlastní zóny, vodní plochy, tůňe a specifické hydrologické podmínky), je pouhé blanketní vymezení „na pozemku parc. č. 3106“ bez určení konkrétních ploch či situačního výkresu (který by byl součástí výroku) z hlediska určitosti právního aktu vadné.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Výrok I JES ukládá náhradní výsadbu na konkrétním pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic, stanoví celkový rozsah 140 ks stromů a odkazuje na Tabulku č. 3, v níž je určena druhová skladba a charakteristiky výsadbového materiálu. JES dále stanoví podmínky k provedení a péči o výsadbu, včetně požadavku na dvakrát přesazované špičáky o výšce 125–150 cm, ochranu proti okusu, kotvení, zálivku a náhradu uhynulých dřevin. Náhradní výsadba tedy není stanovena pouze abstraktně. Projektová dokumentace z května 2025 uvádí, že v severní části lokality vznikne po vykácení souvislého porostu javoru jasanolistého mýtina o ploše cca 1 300 m², a právě zde mají být provedeny výsadby stromů. Prostorový princip náhradní výsadby je tedy v projektové dokumentaci konkretizován. Technická zpráva dále stanoví spon výsadby cca 3 × 3 m. Požadavek určitosti náhradní výsadby neznamená, že každý jednotlivý strom musí být ve výroku JES určen samostatnou GPS souřadnicí. Pro účely kontroly je

rozhodné, zda je určeno místo, počet, druhová skladba, základní parametry a následná péče. Tyto údaje JES a projektová dokumentace obsahují. DESÚ proto může do svého rozhodnutí převzít podmínky JES a současně odkázat na provedení záměru podle ověřené projektové dokumentace. Tvrzení účastníka, že jde o „blanketní“ určení výsadby pouze na celé parcele bez možnosti kontroly, neodpovídá obsahu podkladů. Výsadba je vázána na konkrétní stavební objekt, konkrétní pozemek, konkrétní druhové a početní složení a na funkční prostor po odstranění invazního porostu v severní části lokality.

- B28. *Nelze přehlédnout nezákonnost a neurčitost výroku I. pro povolení ke kácení dřevin. V části I. ministerstvo souhlasí s kácením 32 ks stromů a 1 485 m² zapojeného porostu. Je zde zjevná nezákonnost v tom, že absentují konkrétní parametry u zapojeného porostu: V tabulce č. 2 (str. 4) jsou sice vyjmenovány druhy křovin (slivoň obecná, růže šípková, bez černý atd.), ale u jednotlivých skupin zcela chybí údaj o počtu kusů nebo podrobnějším dendrologickém vymezení. Výrok správního aktu musí být naprosto určitý a vykonatelný. Pokud odkazuje na plošnou výměru křovin, aniž by blíže specifikoval, které konkrétní keře v terénu spadají pod kácení, vystavuje stavebníka riziku, že překročí rámec povolení, nebo naopak zlikviduje porost, který povolen nebyl.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Výrok I JES povoluje kácení 32 ks jednotlivě inventarizovaných stromů a 1 485 m² souvislého porostu na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic. Jednotlivé stromy jsou určeny inventarizačním číslem, druhem a obvodem kmene. Souvislý porost je v Tabulce č. 2 určen inventarizačními čísly porostů 1409, 1410, 1412, 1413, 1414, 1415 a 1416, druhovým složením a výměrou každé porostní skupiny. U souvislých keřových a náletových porostů není nezbytné vyjadřovat rozsah kácení počtem jednotlivých keřů, pokud je porost odborně vymezen jako plocha. Plošné vymezení je u zapojeného porostu vhodnější a kontrolovatelnější než kusové počítání jednotlivých výmladků či keřů. JES vychází z dendrologického průzkumu z května 2025 a rozsah kácení samo vymezuje tabulkami inventarizovaných stromů a zapojeného porostu. U zapojeného porostu jsou uvedena inventarizační čísla porostů, druhové složení a plocha v m². Z podkladů dále vyplývá, že souvislý porost má celkovou výměru 1 485 m², z toho keře zaujímají 520 m² a zbývající část tvoří 59 stromů s menšími dimenzemi rostoucích v souvislém porostu. Káceny mají být pouze dřeviny v přímé kolizi se stavbou. Rozsah kácení proto není neurčitý. Je vymezen kombinací pozemku, inventarizačních čísel porostních skupin, druhového složení, výměry jednotlivých skupin a zákresem v projektové dokumentaci. DESÚ proto může podmínky JES převzít do rozhodnutí a kontrolovat jejich plnění podle ověřené projektové dokumentace a dendrologického průzkumu. Tvrzení účastníka, že stavebník nemůže poznat, které porosty jsou povoleny ke kácení, neodpovídá obsahu podkladů.

- B29. *Vadou výroku I. je časový střet s ochranou ptactva. Podmínka č. 2 nařizuje kácet v období vegetačního klidu (1. 10. až 31. 3.) a doplňuje, že je nutné respektovat hnízdní sezónu ptáků. Řada ptáků v našich podmínkách hnízdí již v březnu. Podmínka stanovuje, že zásah je nutné provádět mimo hnízdní sezónu, „příp. v jiném termínu po vyhodnocení situace biologickým dozorem“. To je nepřijatelné – správní orgán nemůže ve výroku stanovit striktní podmínku ochrany a vzápětí dát soukromé osobě (biologickému dozoru) bílý šek k tomu, aby svým rozhodnutím na místě tuto podmínku prolomila a povolila kácení během hnízdění.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Výrok I JES stanoví dvě omezení, která je nutné vykládat společně, a to že kácení lze provést pouze v období vegetačního klidu od 01.10. do 31.03. a současně musí být respektováno období hnízdění volně žijících ptáků. Z toho plyne, že samotné zařazení termínu do období vegetačního klidu nepostačuje, pokud by v konkrétním případě bylo zjištěno hnízdění ptáků. Formulace o „jiném termínu po vyhodnocení situace biologickým dozorem“ nepředstavuje oprávnění biologického dozoru povolit zásah do aktivních hnízd nebo prolomit zákonnou ochranu ptáků. Jde o odborné ověření aktuálního stavu v místě, zejména zda na dotčených dřevinách nebo v porostu skutečně probíhá hnízdění. Odpovědnost za dodržení podmínek zůstává na stavebníkovi. Biologický dozor pouze odborně posuzuje skutkový stav v terénu. Námitka správně upozorňuje, že část března může být již hnízdním obdobím některých druhů. Tuto situaci ale JES nepomíjí, protože vedle obecného období vegetačního klidu výslovně ukládá respektovat hnízdění volně žijících ptáků. Pokud by biologický dozor zjistil aktivní hnízdění, nebylo by možné kácení provést jen s odkazem na to, že jde ještě o období do 31.03. Podmínka tedy není vnitřně rozporná ani nedává „bílý šek“ k zásahu během hnízdění. Prakticky znamená, že kácení je přípustné pouze v časovém průniku období vegetačního klidu a období, kdy v dotčeném

porostu nedochází k hnízdění, respektive po odborném ověření, že konkrétní zásah hnízdění ptáků neohrozí. Jak stavební úřad uvedl u vypořádání námítky B26, ochranné podmínky JES se uplatní kumulativně.

B30. *Také JES trpí vadou nedostatečně specifikované náhradní výsadby (výrok I. str. 4– 5). MŽP ukládá provedení náhradní výsadby v rozsahu 140 ks stromů. Absentuje konkretizace umístění výsadby. Výrok pouze obecně zmiňuje, že výsadba proběhne na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic. Tento pozemek je však zjevně rozsáhlý a bude na něm budován samotný mokřad. Výrok neobsahuje žádný situování výsadby (zákres) ani prostorové uspořádání – není jasné, zda stromy mají tvořit větrolam, izolační zeleň, nebo břehový porost. Bez této specifikace je podmínka pro stavebníka právně neurčitá a stavební úřad ji v navazujícím řízení nemůže řádně zkontrolovat.*

DESÚ: Námítka není důvodná. K určitosti prostorového umístění náhradní výsadby se stavební úřad odkazuje na vypořádání námítky B27. JES stanovuje počet 140 ks stromů, druhovou skladbu, základní parametry výsadbového materiálu a podmínky následné péče. Projektová dokumentace z května 2025 konkretizuje, že výsadba bude provedena v severní části řešené lokality na mýtině o ploše cca 1 300 m² vzniklé po odstranění souvislého porostu javoru jasanolistého, se sponem výsadby cca 3 × 3 m. Výsadba tedy není ponechána libovolnému uvážení stavebníka v rámci celé parcely. Pro účely následné kontroly splnění podmínky jsou stanovené parametry vyhovující.

B31. *Současně je zde i vada týkající se věcného rozporu v parametrech dřevin: Podmínka č. 4 (str. 5) stanovuje, že vysazovány budou dvakrát přesazované špičáky, o výšce 125–150 cm. Nicméně v Tabulce č. 3 je mezi stromy uveden i topol černý (*Populus nigra*) v počtu 20 ks. Topoly jsou extrémně rychle rostoucí dřeviny s odlišnou školkařskou metodikou; požadovat u nich standardní formu „dvakrát přesazeného špičáku“ o této výšce vykazuje neprofesionalitu a věcnou chybu v zadání školkařského materiálu.*

DESÚ: Námítka není důvodná. Projektová dokumentace z května 2025 textově vymezuje funkční a prostorový princip výsadby, včetně použití domácích listnatých dřevin a následné péče o výsadbu. Konkrétní druhová skladba náhradní výsadby, včetně 20 ks topolu černého (*Populus nigra*) a parametr dvakrát přesazovaných špičáků o výšce 125–150 cm jsou stanoveny přímo ve výroku I JES, v tabulce č. 3 a v podmínce č. 4. Z podkladů nevyplývá, že by takto stanovený parametr byl objektivně nesplnitelný nebo že by topol černý nebylo možné v požadované kategorii výsadbového materiálu použít. Námítka účastníka takové tvrzení pouze konstatuje, ale neopírá je o odborný podklad, který by vyvracel řešení uvedené v JES a projektové dokumentaci. Stanovená podmínka je určitá a kontrolovatelná, protože je zřejmý druh dřeviny, počet kusů, výška, školkařská forma i následná péče. Pokud by se při realizaci ukázalo, že konkrétní výsadbový materiál nelze dodat v předepsaném parametru, nemůže stavebník podmínku jednostranně změnit, ale musel by postupovat v souladu se závazným stanoviskem, případně si vyžádat jeho změnu. Jedná se však o ryze hypotetickou otázku, která nezakládá nezákonnost nebo neurčitost výroku JES.

B32. *Část výroku II. JES, která ukládá povinnost zajistit prostředky k zabránění zbytečnému úhynu rostlin a živočichů nebo ničení jejich biotopů s odkazem na § 5 odst. 3 ve spojení s § 83 odst. 8 písm. b) ZOPK, trpí zásadními právními vadami, které zakládají její nezákonnost. První nezákonností je absolutní procesní nepřislušnost (tj. že zákon nepovoluje nahrazení tohoto úkonu formou JES). Klíčový důvod nezákonnosti spočívá v překročení zákonem jasně vymezené věcné působnosti jednotného environmentálního stanoviska (jednání ultra vires). Jednak podle § 83 odst. 8 ZOPK platí, že v případě záměrů posuzovaných v režimu stavebního zákona se pro účely vydání JES vyžadují (a formou JES nahrazují) pouze ty správní akty, které zákon v tomto odstavci taxativně (výčtem) uvádí. Pod písmenem b) tohoto ustanovení je výslovně uvedeno, že se vydává: „závazné stanovisko k zásahům do registrovaných významných krajinných prvků, břehových porostů, k umisťování staveb v záplavových územích a k odnětí pozemků z lesního půdního fondu...“ Ustanovení § 5 odst. 3 ZOPK (obecná povinnost fyzických a právnických osob při provádění stavebních prací zajišťovat prostředky k zabránění úhynu živočichů a rostlin) však není v unifikovaném procesním výčtu správních aktů nahrazovaných v JES vůbec obsaženo. MŽP si tak svévolně přisvojilo pravomoc nahradit tímto výrokem úkon, který se v režimu JES vůbec nevzdává.*

DESÚ: Námítka není důvodná. Vychází z nesprávné premisy o obsahu § 83 odst. 8 písm. b) ZOPK. Samotné JES na straně 1 výslovně uvádí, že je vydáváno mimo jiné v návaznosti na § 5 odst. 3

a § 83 odst. 8 písm. b) ZOPK. Na straně 2 pak mezi nahrazovanými správními úkony výslovně uvádí „uložení zajištění a použití prostředků k zabránění zbytečnému úhynu rostlin a zraňování nebo úhynu živočichů nebo ničení jejich biotopů v souladu s § 5 odst. 3 ve spojení s § 83 odst. 8 písm. b) ZOPK“. Výrok II JES na tento právní základ přímo navazuje. MŽP v něm stanovilo, že žadatel zajistí během realizace záměru na své náklady použití prostředků k zabránění zbytečnému úhynu rostlin, zraňování nebo úhynu živočichů a ničení jejich biotopů, a to prostřednictvím biologického dozoru. Dále uložilo optimalizaci stavebních postupů podle aktuálního výskytu živočichů, případný záchranný transfer a postup při nálezů handicapovaných živočichů. Nejde tedy o případ, kdy by MŽP do JES zahrnulo správní úkon, který zákon do režimu JES nezařazuje. Naopak, JES výslovně identifikuje právě úkon podle § 5 odst. 3 ZOPK ve spojení s § 83 odst. 8 písm. b) ZOPK a tento úkon je obsažen ve výroku II. Namítaná věcná nebo procesní nepřislusnost nebyla v rámci řízení zjištěna.

B33. Druhou nezákonností části výroku II. JES je záměna obecné zákonné povinnosti za individuální správní akt. Ustanovení § 5 odst. 3 ZOPK totiž vyjadřuje obecnou povinnost, která stíhá ex lege (přímo ze zákona) každého investora a stavebníka provádějícího stavební či jiné práce. Správní orgán nemůže obecnou zákonnou povinnost mechanicky transformovat do výrokové části individuálního správního aktu (JES) jako konkrétní správní příkaz nebo podmínku, pokud k tomu nemá výslovné zákonné zmocnění (které v případě režimu JES pro § 5 odst. 3 chybí). Skutečnost, že žadatel musí chránit živočichy před zraňováním, vyplývá přímo ze zákona; její vynucování formou nezákonně koncipovaného výroku b) je z právního hlediska nepřipustné a činí akt v této části nezákonným pro nedostatek právního podkladu.

DESÚ: Námitka není důvodná. K právnímu základu výroku II JES se stavební úřad odkazuje na vypořádání námitky B32. Výrok II nepředstavuje mechanické opsání obecné zákonné povinnosti podle § 5 odst. 3 ZOPK. JES tuto obecnou povinnost konkretizuje pro posuzovaný záměr, dotčenou lokalitu a rizika zjištěná v podkladech. Ukládá žadateli zajistit během realizace záměru použití techniky a ekonomicky dostupných prostředků prostřednictvím biologického dozoru, optimalizovat stavební postupy podle aktuálního výskytu živočichů, provádět v případě potřeby záchranný transfer a při nálezů handicapovaných živočichů kontaktovat záchrannou stanici, případně zastavit práce na nezbytně nutnou dobu. Nejde tedy o nahrazení zákona individuálním aktem, ale o převod obecných zákonných povinností do kontrolovatelných podmínek realizace konkrétní stavby. Odpovědnost za jejich splnění zůstává na stavebníkovi.

B34. Třetí nezákonností části výroku II. písm. JES je vnitřní systémový rozpor s výrokem III. (Ochrana zvláště chráněných druhů). Výrok II. písm. a) ukládá obecnou povinnost zamezit úhynu živočichů, avšak v podmínkách (body 1 až 4) operuje s termíny jako "záchranný transfer živočichů" prováděný biologickým dozorem. Na lokalitě se prokazatelně vyskytuje 41 zvláště chráněných druhů živočichů (např. netopýři, obojživelníci, plazi), pro které MŽP souběžně vydává povolení výjimky ve výroku III.. Zatímco výrok III. obsahuje velmi specifické a detailně propracované podmínky pro nakládání se zvláště chráněnými druhy (přesné metodiky odchyty do sítěk, transportní nádoby, konkrétní hromady kmenů na lokalitě atd.), výrok II. písm. a) tyto kompetence dubluje, mlhavě přenáší na blíže neurčený "biologický dozor" a vytváří tak nepřehledný a duplicitní právní stav. V praxi by nebylo jasné, kterým souborem podmínek (zda obecnými z výroku II. nebo specifickými z výroku III.) se má stavebník řídit, což porušuje zásadu právní jistoty a srozumitelnosti správních aktů.

DESÚ: Námitka není důvodná. Výrok II a výrok III JES neupravují tutéž otázku duplicitně, ale doplňují se. Výrok II je vydán podle § 5 odst. 3 ZOPK a stanoví obecná preventivní opatření k zabránění zbytečnému úhynu rostlin a živočichů nebo ničení jejich biotopů při realizaci záměru. Dopadá tedy obecně na živočichy a rostliny v místě stavby, včetně situací, které nelze předem druhově a početně přesně předvídat. Výrok III má odlišný předmět. Týká se výlučně výjimky ze zákazů u konkrétně vyjmenovaných 41 zvláště chráněných druhů živočichů. Stanoví, pro které druhy a v jakém rozsahu je výjimka přípustná a obsahuje navazující zvláštní podmínky pro tyto druhy. Pokud se při realizaci záměru bude jednat o zvláště chráněný druh uvedený ve výroku III, použijí se vedle obecných preventivních opatření z výroku II také konkrétní podmínky výroku III. Z toho neplyne rozpor, ale vztah obecné a zvláštní úpravy v rámci jednoho JES. Obecná opatření podle výroku II zajišťují průběžnou prevenci škod na fauně a biotopech, zatímco výrok III řeší zákonnost zásahů do zvláště chráněných druhů a stanoví jejich specifické limity. Stavebník se proto neřídí „bud“ výrokem II, „nebo“ výrokem III, ale oběma výroky současně. U zvláště chráněných druhů je nutné respektovat přísnější a konkrétnější podmínky výroku III. Ani

zapojení biologického dozoru nezakládá nepřehlednost nebo přenesení pravomoci. JES ukládá povinnosti žadateli, nikoli biologickému dozoru. Biologický dozor slouží jako odborný nástroj pro zjištění aktuálního stavu v terénu, optimalizaci postupu prací a provedení transferů tam, kde to bude podle skutečného výskytu živočichů potřebné. Odpovědnost za splnění podmínek však zůstává na stavebníkovi. Namítaná vnitřní rozpornost nebo nesrozumitelnost výroků II a III nebyla zjištěna.

- B35. *K výroku III. (povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů) a jeho navazujícím podmínkám (strany 6 až 10) lze v rámci právního rozboru či přípravy opravného prostředku (rozkladu) zdůraznit několik velmi podstatných nezákonností, procesních vad a věcných rozporů. Prvním z nich je rozpor s jinými částmi JES v popisu zmocnění (tj. chybná ustanovení). V úvodní rekapitulaci (str. 2, výrok I. písm. d) správní orgán tvrdí, že výjimku povoluje podle § 56 odst. 1 ve spojení s § 83 odst. 8 písm. i) ZOPK. V textu samotného výroku III. (str. 6) pak MŽP uvádí, že výjimku povoluje podle § 50 ZOPK ze zákazů podle § 56 odst. 1 a odst. 2 písm. a) ZOPK a podle § 56 odst. 2 písm. c) ZOPK. Ustanovení § 50 ZOPK definuje obecné povinnosti při ochraně zvláště chráněných živočichů, nikoliv procesní nebo věcné zmocnění k povolení výjimky. Tato nejednotnost v právní kvalifikaci napříč dokumentem (v záhlaví něco jiného než v samotném výroku) zakládá zmatečnost a nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost.*

DESÚ: Námitka není důvodná. JES v úvodní části jednoznačně vymezuje právní základ svého vydání. Jde o souhlasné JES vydané podle § 6 odst. 1 zákona o JES, mimo jiné v návaznosti na § 56 odst. 1 a § 83 odst. 8 písm. i) ZOPK. Na straně 2 je výslovně uvedeno, že JES nahrazuje povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů podle § 56 odst. 1 ve spojení s § 83 odst. 8 písm. i) ZOPK. Výrok III je třeba vykládat v celém jeho kontextu. MŽP zde uvádí, že se výjimka vztahuje na jedince konkrétně vyjmenovaných zvláště chráněných druhů živočichů ze zákazu škodlivě a nedovoleně zasahovat do jejich přirozeného vývoje. Výrok současně uvádí zákonné důvody podle § 56 odst. 2 písm. a) a u druhů chráněných právem EU také podle § 56 odst. 2 písm. c) ZOPK. Odkaz na § 50 ZOPK ve výroku III proto nezpůsobuje nesrozumitelnost výroku. Věcně označuje právní režim ochrany zvláště chráněných živočichů, tzn. zákazový režim, z něhož je výjimka povolována. Samotné zmocnění k povolení výjimky je v JES opakovaně uvedeno podle § 56 odst. 1 ZOPK a procesní začlenění do JES je podle § 83 odst. 8 písm. i) ZOPK. Z obsahu JES je tedy zřejmé, jaký správní úkon je nahrazován, jakých druhů se výjimka týká, z jakých zákazů se výjimka uděluje a z jakých zákonných důvodů. Případná „formulační neobratnost“ v odkazu na § 50 ZOPK nemění jinak určitý a přezkoumatelný obsah výroku III. Namítaná nejednotnost právních odkazů tedy nebyla zjištěna.

- B36. *Lze také poukázat na absurdní termínové podmínky pro transfery. Zde se jedná o fyzickou nemožnost splnění. V textu výroku III. u bloku evropsky chráněných druhů (str. 8, bod 27) i u národních druhů (str. 9, bod 41) je uvedena podmínka: „...také ze zákazů odchyty, držení a následného transferu do okolních biotopů, resp. předem zbudovaných náhradních lokalit vhodných k jejich zazimování v termínu do konce září běžného roku. V následujícím období bude transfer průběžně realizován vždy při výskytu jedinců ZCHD na ploše dotčené záměrem, a to až do ukončení stavebních prací.“ Jedná se zde o vnitřní rozpor a nezákonnost: Samotné JES bylo vydáno až 17. března 2026. Stavební řízení (povolení záměru stavebním úřadem), pro které je toto JES pouhým podkladem, teprve proběhne. Realizace stavby tak objektivně začne nejdříve v průběhu roku 2026 nebo později. Požadavek, aby byly transfery živočichů a zbudování náhradních lokalit pro zazimování provedeny „do konce září běžného roku“ (přičemž formulace implikuje nutnost dokončit hlavní transfery před jakýmkoliv zásahem do území), staví stavebníka do právní nejistoty. Pokud stavební úřad nestihne vydat povolení do září 2026, stává se tato podmínka v daném roce věcně nespílitelnou. Správní akt přitom nesmí ukládat povinnosti, které jsou objektivně nespílitelné nebo časově neurčité.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Podmínka ve výroku III JES není formulována jako povinnost provést transfery právě do konce září 2026. Použité spojení „do konce září běžného roku“ je nutné vykládat ve vztahu k roku, ve kterém má být transfer podle aktuálního postupu realizace záměru prováděn, nikoli ve vztahu k datu vydání JES nebo k datu zahájení řízení před DESÚ. Smyslem této podmínky je časově omezit odchyt, držení a transfer jedinců do okolních biotopů, resp. předem zbudovaných náhradních lokalit vhodných k zazimování tak, aby k tomu došlo před nástupem období zimování. Navazující věta stanoví, že v dalším období bude transfer realizován průběžně vždy při výskytu jedinců zvláště chráněných druhů na ploše dotčené záměrem, a to až do ukončení stavebních prací. Podmínka tedy upravuje způsob ochrany živočichů v průběhu

realizace, nikoli jednorázový termín nezávislý na tom, zda stavba již může být prováděna. Pokud by záměr nebyl v určitém kalendářním roce pravomocně povolen nebo realizace nebyla zahájena, nevzniká z této podmínky povinnost provést fakticky nemožný transfer v tomto roce. Naopak z JES vyplývá, že i pro případ, kdy záměr v daném kalendářním roce nebude vůbec zahájen, má být MŽP zaslána zpráva o činnostech realizovaných na základě výjimky. JES tedy s možností nezačínání realizace v konkrétním kalendářním roce počítá. Podmínka tak není objektivně nesplnitelná ani časově neurčitá. Pro stavebníka z ní plyne, že při realizaci záměru musí být transfery a práce s jedinci zvláště chráněných druhů načasovány tak, aby byly provedeny v biologicky vhodném období a za podmínek stanovených JES. Pokud by realizace měla začít až po konci září a nebylo by možné podmínku splnit, stavebník by musel harmonogram prací přizpůsobit, ale nikoli podmínku pominout.

- B37. *Další nezákonností je vnitřní rozpor v podmínce pro kácení stromů s netopýry. Podmínka č. 9 na straně 10 uvádí: „V případě stromů s prokázaným nebo potenciálním úkrytem netopýrů může být kácení provedeno jen po schválení biologickým dozorem a za jeho dohledu, a to nejlépe v období mimo rozmnožování a hibernaci netopýrů, tzn. od 1. září do 15. listopadu, případně též ve druhé polovině března.“ Nicméně ve výroku I. v podmínce č. 2 (str. 2) je striktně stanoveno, že kácení dřevin se povoluje výhradně v období vegetačního klidu, tj. od 1. 10. do 31. 3. Pokud by stavebník kácel stromy v září (jak doporučuje odůvodnění pro ochranu netopýrů), porušil by podmínku č. 2 výroku I. (zákaz kácení mimo vegetační klid). Pokud bude kácel v zimě, sice dodrží vegetační klid, ale ohrozí zimující netopýry, což je v rozporu s logikou ochrany ZCHD ve výroku III. Tento střet dvou protichůdných zájmů (ochrana dřevin vs. ochrana netopýrů) nebyl ve výrokové části nijak harmonizován, což způsobuje nevykonatelnost podmínek.*

DESÚ: Námitka není důvodná. K časovému vztahu kácení dřevin, vegetačního klidu a ochrany netopýrů se stavební úřad odkazuje na vypořádání námítky B26 a opětovně akcentuje, že podmínky JES je nutné vykládat kumulativně. Podmínka č. 2 výroku I stanoví obecný rámec kácení v období vegetačního klidu od 01.10. do 31.03. U stromů s prokázaným nebo potenciálním úkrytem netopýrů se tento rámec dále zužuje zvláštními podmínkami výroku III. Z toho tedy neplyne oprávnění ke kácení v září v rozporu s výrokem I ani oprávnění k zimnímu kácení stromů s netopýry. Prakticky přichází v úvahu pouze časový průnik obou režimů, zejména období od 01.10. do 15.11., případně druhá polovina března, a to jen po předchozím vyhodnocení biologickým dozorem a za jeho dohledu. Tvrzený rozpor mezi výrokem I a výrokem III JES tedy nebyl zjištěn.

- B38. *Dále lze odkázat na právní vady u podmínky č. 6 (likvidace javoru jasanolistého). Podmínka č. 6 (str. 9) ukládá povinnost monitorovat prostor mokřadu po dobu 4 let a likvidovat přežívající javory jasanolisté chemickými a mechanickými metodami. Přitom Výrok I. (str. 2) přitom kácení těchto konkrétních javorů jasanolistých (*Acer negundo*) výslovně povoluje a nařizuje (viz Tabulka č. 1, kde javor jasanolistý tvoří drtivou většinu položek). Pokud je kácení javorů schváleno jako součást stavebního záměru (odstranění invazního druhu v rámci obnovy biotopu), je systémově nesprávné tuto činnost vázat jako omezující „podmínku“ k povolení výjimky pro živočichy podle § 56 ZOPK. Likvidace invazních dřevin má být uložena v rámci správy území nebo plánu péče, nikoliv jako podmínka k výjimce pro chytání a rušení živočichů, se kterými věcně nesouvisí.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Výrok I JES povoluje kácení konkrétně inventarizovaných dřevin a souvislého porostu na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic. Mezi jednotlivě uvedenými dřevinami i v zapojeném porostu se skutečně vyskytuje javor jasanolistý. Tato část JES řeší prvotní odstranění dřevin v rámci realizace záměru. Podmínka č. 6 výroku III má odlišný účel. Neukládá znovu totéž kácení, které je již vymezeno ve výroku I, ale stanoví následný monitoring prostoru mokřadu po dobu čtyř let od provedení prací a likvidaci přežívajících javorů jasanolistých i dalších invazních rostlin. Směřuje tedy k následné kontrole a potlačení opětovného zmlazování nebo přežívání invazních druhů po provedení zásahu. Toto opatření má věcnou vazbu na předmět JES. Projektová dokumentace uvádí, že v severní části lokality se nachází introdukovaný javor jasanolistý, který je nutno odstranit, protože jde o expanzivně se šířící druh. Lokalita má být upravena tak, aby vznikly vhodné tůně a prostředí pro vodní a mokřadní živočichy a rostliny. Potlačení invazních dřevin proto není samostatnou nesouvisející správou území, ale součástí zajištění funkčnosti mokřadního biotopu. Zařazení této podmínky mezi podmínky výroku III nezakládá nezákonnost JES. Výjimka podle § 56 ZOPK je povolena jako soubor ochranných a zmírňujících opatření, které mají zajistit, že zásah do zvláště chráněných druhů a jejich biotopů bude omezen a že výsledné prostředí bude pro tyto druhy funkční.

Odstaňování invazních rostlin přímo podporuje tento účel. DESÚ je závazným stanoviskem vázán a nepřísluší mu nahrazovat úvahu MŽP vlastním přehodnocením, zda měla být konkrétní ochranná podmínka zařazena pod výrok I nebo III. Z hlediska použitelnosti pro rozhodnutí je podmínka srozumitelná, věcně provázaná se záměrem a kontrolovatelná.

- B39. *Výrok III. JES vykazuje vadu šablonovitého přebírání textů z nějakých blíže neidentifikovaných biologických hodnocení bez jejich řádné transformace do srozumitelných a právně vykonatelných podmínek rozhodnutí pro konkrétní řešenou věc. Podmínky se navzájem kříží (střet termínů kácení vs. ochrana netopýrů) a vyžadují plnění povinností v termínech, které jsou s ohledem na datum vydání aktu a navazující stavební řízení pro stavebníka objektivně nesplnitelné.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Tvzení o „blíže neidentifikovaných biologických hodnoceních“ neodpovídá obsahu JES. JES výslovně označuje jako odborný podklad „Hodnocení vlivů závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny ve smyslu § 67 zákona č. 114/1992 Sb.“ ze dne 27. 6. 2025. JES dále uvádí dendrologický průzkum z května 2025. K námitce nejednotnosti právních odkazů se stavební úřad odkazuje na vypořádání námítky B35, k termínům transferů na vypořádání námítky B36 a ke vztahu kácení a ochrany netopýrů na vypořádání námitek B26 a B37. Z těchto vypořádání vyplývá, že podmínky výroku III nejsou formulovány bez vazby na konkrétní záměr, neuplatní se izolovaně, ale kumulativně a nejsou pro stavebníka objektivně nesplnitelné. Jejich účelem je přizpůsobit provádění prací aktuálním biologickým zjištěním v terénu a současně zajistit ochranu zvláště chráněných druhů při realizaci SO 807.

- B40. *Nepřípustný logický a právní paradox institutu výjimky u tohoto záměru. Záměrem je „Mokřadní biotop Nová Ves“, který se de facto staví jako kompenzační opatření pro jinou stavbu (dálnici D52 nebo doprovodnou komunikaci II/395, resp. pro oba záměry). Smyslem kompenzačního opatření je situaci v přírodě zlepšit a vytvořit bezpečné útočiště pro chráněné druhy. Pokud však MŽP ve výroku III. plošně povoluje škodlivý zásah (rušení, chytání, zraňování, usmrcování) pro 41 druhů živočichů přímo na ploše budoucího kompenzačního mokřadu, popírá tím samotný smysl tohoto kompenzačního opatření. Stavebník de facto pro budování „ochrany přírody“ nejprve stávající přírodu na daném místě zlikviduje. Tento koncepční paradox ukazuje, že lokalita byla vybrána nevhodně, nebo že projekt nebyl projednán v souladu s principem předběžné opatrnosti.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Projektová dokumentace z května 2025 nepopisuje SO 807 jako zásah do nedotčené přírodní lokality, ale jako obnovu a funkční úpravu stávajícího znečištěného a částečně zazemněného mokřadního prostoru severně od rybníka Čahoun. Účelem SO 807 je vytvoření náhradního mokřadu za periodicky zavodněný mokřad dotčený stavbou dálnice D52 v km cca 19,350 a minimalizace negativního vlivu na zvláště chráněné druhy živočichů. Samotná skutečnost, že při obnově biologicky obsazené lokality může dojít k dočasnému zásahu do přítomných živočichů, nepopírá účel kompenzačního opatření. Právě proto JES povoluje výjimku pro konkrétně vymezené zvláště chráněné druhy a současně stanoví ochranné podmínky, biologický dozor, transfery, omezení pojezdů mechanizace, ochranu před únikem závadných látek a následný monitoring. Výjimka není „plošným“ oprávněním k likvidaci přírody, ale nástrojem, který umožňuje provedení obnovy mokřadního biotopu za podmínek minimalizujících dopady na chráněné druhy. JES uvádí, že výjimka se uděluje pouze pro druhy, u nichž byly identifikovány možné škodlivé vlivy záměru, tzn. na ty druhy, u nichž realizací záměru může dojít k některé ze zakázaných činností podle ZOPK. „Hodnocení podle § 67 ZOPK“ uzavírá, že při dodržení navržených zmírňujících opatření nenastane významný negativní vliv a celkový vliv záměru bude po dokončení prací pozitivní. Namítaná skutková ani právní vada nebyla zjištěna.

- B41. *Text výroku uvádí, že se vydává „závazné stanovisko k terénním úpravám a odstranění stavby podle § 146 odst. 3 písm. a) ve spojení s § 151 odst. 2 ZOD“. Pojmy „terénní úpravy“ a „odstranění stavby“ jsou čistě instituty stavebního zákona, nikoliv zákona o odpadech č. 541/2020 Sb. (ZOD). Ustanovení § 146 odst. 3 písm. a) zákona č. 541/2020 Sb. ZOD upravuje kompetence MŽP k vydávání závazného stanoviska k terénním úpravám a odstranění stavby výhradně z hlediska nakládání s odpady (v rámci prevence a kontroly materiálových toků ze stavební činnosti). Samotný výrok je však nezákonně formulován tak, jako by MŽP schvalovalo samotné terénní úpravy a demolice jako takové, což mu nepřísluší.“ MŽP může v rámci JES dotčený záměr posuzovat pouze z hlediska svých zákonem svěřených agend (ochrana přírody, odpadové hospodářství, ochrana vod atd.). Nemůže suplovat roli stavebního úřadu při samotném schvalování stavebních záměrů.*

DESÚ: Námitka není důvodná. JES na straně 2 pouze vyjmenovává správní úkony, namísto kterých se JES vydává. Mezi nimi je pod písm. c) uvedeno „závazné stanovisko k terénním úpravám a odstranění stavby podle § 146 odst. 3 písm. a) ve spojení s § 151 odst. 2 zákona o odpadech“. Jde tedy o označení nahrazovaného správního úkonu podle zákona o odpadech, nikoli o povolení terénních úprav nebo odstranění stavby ve smyslu stavebního zákona. Samotné JES výslovně uvádí, že záměr je přípustný „z hlediska vlivů na dotčené složky životního prostředí“. Neobsahuje výrok, kterým by MŽP stavebně povolovalo terénní úpravy, odbahnění tůň nebo jakoukoli demolici. Zákon o odpadech pracuje s kategorií závazného stanoviska k terénním úpravám a odstranění stavby a námitka správně uvádí, že toto stanovisko se týká pouze hlediska nakládání s odpady, nikoli vlastního stavebního povolení. Právě tak je ale v JES použito, tedy jako jeden z environmentálních podkladů nahrazovaných režimem JES. Projektová dokumentace popisuje odstranění odpadu v lokalitě, včetně odpadu v jednotlivých tůň, a uvádí předpokládaný objem odpadu 260 m³. V odůvodnění JES je uvedeno, že žadatel doplnil předpokládané množství odpadů vzniklých při realizaci záměru. Namítaná procesní vada JES nebyla zjištěna.

B42. *Nelze tolerovat ani procesní obcházení zákona o odpadech – viz výrok II. písm. b). Zde MŽP vydalo souhlasné stanovisko k terénním úpravám a odstranění stavby z hlediska nakládání s odpady zcela bez podmínek. Absolutní absence odůvodnění je nepochybně netolerovatelná. V odůvodnění MŽP sice zmiňuje odtěžování odpadu, ale v textu chybí jakákoliv analýza toho, o jaký odpad se jedná, jaké je jeho množství, zda je kontaminovaný a kam bude odvezen. Vydat závazné stanovisko k nakládání s odpady u rozsáhlých terénních úprav „bez podmínek“ u záměru, kde se odbahňují staré tůň a hrozí nálezy ruderálního či nebezpečného odpadu, představuje závažný deficit v naplnění zásady materiální pravdy a vyšetřovací zásady správního řádu.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Z JES nevyplývá, že by odpadové hledisko bylo opomenuto nebo že by MŽP vydalo stanovisko bez věcného odůvodnění. JES v úvodním výčtu nahrazovaných správních úkonů uvádí i závazné stanovisko podle zákona o odpadech a v odůvodnění se nakládáním s odpady zabývá. Konkrétně uvádí, že v lokalitě bude odstraněn objemný a komunální odpad z černé skládky v předpokládaném rozsahu cca 260 m³, že budou vznikat běžné odpady ze stavební činnosti a že odpadový materiál bude tříděn, evidován a předáván oprávněným osobám. Současně odlišuje odpady od vytěžených zemin a sedimentů, které mají být využity v místě záměru, zejména pro vytvoření nízkých valů a rozprostření v lokalitě. Námitka neoznačuje konkrétní podklad, z něhož by vyplýval výskyt nebezpečného nebo kontaminovaného odpadu vyžadujícího jiné zvláštní podmínky, než jaké vyplývají z JES. Skutečnost, že JES v této části nestanovilo další samostatné podmínky, sama o sobě nezakládá nezákonnost.

B43. *Vnitřní rozpor JES je zjevný i ze zmatečnosti v definici institutu „biologického dozoru“. Napříč celým dokumentem se prolíná fatální nejednotnost v pojmech. V podmínkách pro kácení se mluví o „biologickém dozoru“. Ve výroku II. písm. a) se opět ukládá dozorování prostřednictvím „biologického dozoru“. Ve výroku III. (podmínka č. 3) se však náhle zavádí pojem „Biologický dozor (odborně způsobilá fyzická či právnická osoba) ustanovený pro předmětný záměr...“ a v odůvodnění se na jiných místech (např. str. 29) pro netopýry používá pojem „ekodozor“. V odůvodnění (str. 30) se pro změnu píše o „zodpovědné osobě“ či „oprávněné osobě“. Jedná se o hrubou nezákonnost. Správní akt nesmí pro stejnou povinnost používat různé a legislativně neukotvené pojmy. Není jasné, zda stavebník musí najmout jednoho univerzálního specialistu, nebo zda se jedná o několik odlišných osob s různou kvalifikací (dendrolog pro kácení, ornitolog pro ptáky, chiropterolog pro netopýry a herpetolog pro obojživelníky). Tato nejednoznačnost zakládá nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B23 a B34 podle stavebního úřadu platí, že JES ukládá povinnosti stavebníkovi, nikoli biologickému dozoru jako samostatnému adresátovi povinností. Výrok II používá pojem biologický dozor jako odborné zajištění opatření podle § 5 odst. 3 ZOPK. Výrok III tento pojem konkretizuje jako odborně způsobilou fyzickou či právnickou osobu ustanovenou pro záměr. Nejde tedy o zavedení odlišného institutu, ale o slovní modifikaci téže odborné funkce. Pojmy „způsobilá osoba“, „zodpovědná osoba“ nebo „oprávněná osoba“ v odůvodnění JES označují osobu schopnou provést konkrétní dílčí odborný úkon, zejména transfer nebo kontaktování záchrané stanice. Z toho nevyplývá, že by JES vytvářelo více vzájemně rozporných režimů nebo že by stavebník nevěděl, jaké povinnosti má splnit. Pro DESÚ je rozhodné, že povinnosti jsou uloženy stavebníkovi a jejich obsah je kontrolovatelný. Použití rozdílných odborných označení nezpůsobuje nezákonnost nebo nepřezkoumatelnost JES.

B44. *JES vykazuje totální absenci botanického posouzení. V odůvodnění na straně 30 MŽP uvádí, že podle botanického průzkumu z roku 2025 bylo na lokalitě zaznamenáno 63 druhů cévnatých rostlin a „nebyl nalezen žádný zvláště chráněný druh rostliny“. Proto byl vliv na rostliny vyhodnocen jako zanedbatelný. To je samo o sobě v rozporu s výrokem. Pokud nebyl nalezen žádný chráněný druh rostliny, jak je možné, že v samotném záhlaví JES (výrok I. písm. d, str. 2) správní orgán výslovně uvádí, že vydává „povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů“? Pokud tam chráněné rostliny nerostou, je formální povolování výjimky pro rostliny ve výrokové části absolutním právním nesmyslem a důkazem toho, že úřad texty pouze mechanicky kopíroval z jiných šablon, aniž by je přizpůsobil reálnému stavu věci.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B20 stavební úřad uvádí, že označení „povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů“ je v JES použito jako obecné označení nahrazovaného správního úkonu podle § 56 ZOPK. Konkrétní rozsah výjimky je ve výroku III JES vymezen taxativně a vztahuje se pouze na 41 výslovně uvedených zvláště chráněných druhů živočichů. Pro žádný zvláště chráněný druh rostliny výjimka povolena nebyla. Tvzení o absenci botanického posouzení neodpovídá podkladům. JES vychází z botanického průzkumu, podle něhož bylo v místě záměru zaznamenáno 63 druhů cévnatých rostlin, ale nebyl zjištěn žádný zvláště chráněný druh rostliny. Z tohoto důvodu byl vliv na rostliny vyhodnocen jako zanedbatelný. Rozpor mezi výrokem a odůvodněním JES proto nebyl zjištěn.

B45. *Z výše uvedeného plyne, že JES je vnitřně rozporné, nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů (porušení § 76 a § 68 správního řádu). Orgán v textu směšuje různé typy dozorů, povoluje neexistující výjimky pro rostliny, schvaluje plošné kácení zapojených křovin bez jakýchkoliv bližších parametrů a přenáší pravomoc měnit závazné hnízdní termíny na osobu externího biologického dozoru.*

DESÚ: Námitka není důvodná, pouze shrnuje dílčí tvrzení vypořádaná již u námitek B28, B29, B43 a B44. Souvislý porost není povolen neurčitě, ale je vymezen pozemkem parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic, celkovou plochou 1 485 m², porostními skupinami, druhovým složením a dendrologickým průzkumem. JES nepovoluje výjimku pro zvláště chráněné druhy rostlin, ale konkrétně pro 41 zvláště chráněných druhů živočichů. Botanický průzkum zjistil 63 druhů cévnatých rostlin, nikoli zvláště chráněné druhy rostlin. Použití pojmu biologický dozor nezpůsobuje nesrozumitelnost, neboť povinnosti jsou uloženy stavebníkovi a biologický dozor je odborným nástrojem k jejich splnění. Podmínka kácení nepřenáší pravomoc měnit hnízdní termíny na externí osobu, neboť kácení musí respektovat jak období vegetačního klidu, tak hnízdění volně žijících ptáků i aktuální biologické zjištění v místě. Obecný závěr o nepřezkoumatelnosti JES tedy z námitek nevyplývá, JES je v napadených částech určité a použitelné jako závazný podklad pro rozhodnutí DESÚ.

B46. *JES vykazuje řadu dalších závažných chyb a systémových vad. Tyto právní vady zasahují samotnou procesní zákonnost, přezkoumatelnost a materiální pravdu (podle správního řádu). Lze poukázat na nezákonnou delegaci pravomoci u „záchranného výzkumu“ – viz podmínka č. 5. V této podmínce (v rámci výroku III) MŽP ukládá, že v případě nálezu zvláště chráněných druhů (ZCHD), které nejsou pokryty touto výjimkou, musí stavebník stavební práce zastavit a „prodloužit kontaktovat MŽP a příslušné pracoviště AOPK ČR k určení dalšího postupu“. Správní orgán nemůže vydat závazné stanovisko, které v případě budoucího (a v biologii zcela běžného) nálezu jiného chráněného druhu odkazuje na jakési neformální „určení dalšího postupu“ formou konzultace. Pokud dojde k nálezu druhu, který ve výjimce není, jedná se o novou skutkovou okolnost. Správný procesní postup vyžaduje buď změnu tohoto JES, nebo zahájení nového řízení o výjimce. MŽP zde nezákonně obchází správní řád tím, že schvaluje operativní rozhodování mimo oficiální správní řízení.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B23 a B34 stavební úřad uvádí, že JES nepřenáší rozhodovací pravomoc na biologický dozor ani na AOPK ČR. JES nepotvrzuje, že by podmínka č. 5 jeho výroku III upravovala kontaktování MŽP a AOPK ČR nebo rozšiřovala výjimku na další zvláště chráněné druhy. Podmínka č. 5 výroku III JES se týká pojezdů stavební mechanizace po vytyčených přístupových cestách, jejich omezení na nezbytné minimum a protihavarijních opatření. Relevantní ochranný režim pro nález živočichů je obsažen ve výroku II a v odůvodnění JES. Výrok II JES stanoví záchranný transfer v případě potřeby, provedený způsobem osobou, při nálezu handicapovaných živočichů kontaktování záchranné stanice a případné zastavení prací na nezbytně nutnou dobu. Odůvodnění JES uvádí, že při

neočekávaném náhodném výskytu zvláště chráněných druhů je žadatel povinen po nezbytně nutnou dobu bezodkladně přerušit činnost ohrožující tyto jedince a prostřednictvím zodpovědné osoby zajistit jejich odborný transfer, vyžaduje-li to konkrétní situace. Taková právní úprava sama o sobě nepovoluje nový zásah ani nerozšiřuje výjimku na další druhy. Jde o preventivní a zajišťovací podmínku, která má zachytit novou skutkovou okolnost a zabránit nepovolenému zásahu. Tvrzeň nezákonnost tedy nebyla zjištěna.

B47. *Lze poukázat také na absurdní požadavek na kontinuitu biologického dozoru – viz podmínka č. 3. Tato podmínka č. 3 stanovuje, že biologický dozor musí být na lokalitě přítomen „po celou dobu realizace pozemních a stavebních prací“. Tento požadavek je v kontextu liniových či rozsáhlých vodních staveb (kde se měsíce provádí hrubé zemní práce těžkou technikou) objektivně nepřiměřený a šikanózní. Pokud má dozor fyzicky stát na staveništi každý den po dobu např. jednoho roku, aniž by to bylo omezeno na kritické fáze (jako je stahování ornice nebo odbahňování), jedná se o porušení zásady proporcionality správního rozhodování. Správní orgán měl jasně specifikovat, pro které konkrétní činnosti je přítomnost dozoru povinná.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B23 a B43 stavební úřad uvádí, že biologický dozor není adresátem povinností, ale odborným prostředkem stavebníka k zajištění ochranných opatření stanovených JES. Podmínka č. 3 výroku III JES nestanoví, že biologický dozor musí být bez dalšího fyzicky přítomen na staveništi nepřetržitě každý den bez ohledu na povahu prováděných prací. Ukládá, aby biologický dozor sledoval výskyt zvláště chráněných druhů a zajistil splnění ochranných opatření „Hodnocení podle § 67 ZOPK“ a podle podmínek výjimky. Tento požadavek odpovídá povaze záměru, protože práce probíhají v mokřadní lokalitě s doloženým výskytem zvláště chráněných druhů. Projektová dokumentace z května 2025 výslovně počítá s přítomností odborně způsobilé osoby při odbahňování tůní, tedy právě v biologicky rizikové fázi prací. Nejde proto o nepřiměřenou nebo šikanózní podmínku, ale o kontrolovatelnou podmínku k zajištění ochrany přírody při realizaci záměru.

B48. *Lze namítnout i nepřezkoumatelnost kritéria „příznivého stavu populace“ (dle § 56 odst. 2 ZOPK). Zákon striktně vyžaduje, aby výjimka byla udělena pouze tehdy, pokud nebude dosaženo negativního ovlivnění dosažení či udržení příznivého stavu populace daného druhu. Z hlediska JES je zde však absence dat v jeho odůvodnění. MŽP u všech 41 druhů pouze mechanicky konstatuje, že vliv je nevýznamný. V odůvodnění však zcela chybí jakákoliv kvantifikace. MŽP neuvádí, jak velká je lokální nebo regionální populace (např. u kuňky ohnivě nebo jednotlivých druhů netopýrů) a jaké procento této populace bude zásahem dotčeno. Bez znalosti výchozího stavu populace je závěr úřadu o „udržení příznivého stavu“ pouhou spekulací a akademickým tvrzením, což zakládá nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B18 a B40 stavební úřad uvádí, že JES vychází z „Hodnocení podle § 67 ZOPK z června 2025“, které vyhodnotilo aktuální stav lokality, výsledky biologických průzkumů a vlivy záměru na zvláště chráněné druhy. JES výslovně uvádí, že výjimka je udělena pouze pro ty druhy, u nichž byly identifikovány možné škodlivé vlivy záměru, tedy pro celkem 41 zvláště chráněných druhů živočichů. MŽP současně stanovilo ochranné podmínky, biologický dozor, transfery a další opatření k omezení zásahu. Závěr o zachování příznivého stavu populací tedy není formulován izolovaně, ale ve vazbě na odborné biologické posouzení a podmínky JES. „Hodnocení podle § 67 ZOPK“ uzavírá, že při dodržení navržených opatření bude vliv na živočichy nanejvýš mírně negativní a nevýznamný a po dokončení prací bude celkový vliv záměru pozitivní. Námitka neuvádí konkrétní odborný podklad, který by tento závěr vyvracel, ani nedostatečnost stanovených opatření.

B49. *Nelze přehlédnout ani procesní paradox podkladů – viz stáří biologického průzkumu. Z textu vyplývá, že žádost byla podána v listopadu 2025 a JES vydáno v březnu 2026. Rozhodnutí se opírá o biologické hodnocení z roku 2025. Zvláště u obojživelníků, ptáků a bezobratlých dochází v čase k dramatickým změnám v území (migrace, vysychání tůní, změna vegetace). Pokud stavební řízení začne až v druhé polovině roku 2026 nebo v roce 2027, budou podklady, ze kterých MŽP vycházelo, v době faktického zahájení stavby již zastaralé. Namítnout lze porušení zásady zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu), protože úřad rezignoval na požadavek aktualizace dat bezprostředně před vydáním aktu.*

DESÚ: Námitka není důvodná. JES bylo vydáno dne 17.03.2026 a vychází mimo jiné z „Hodnocení podle § 67 ZOPK z června 2025“ a z dendrologického průzkumu z května 2025. Nejde tedy o podklady staré několik let, ale o aktuální podklady zpracované pro posuzovaný záměr.

V návaznosti na vypořádání námitek B47 a B48 stavební úřad doplňuje, že JES stanoví biologický dozor, průběžné sledování výskytu zvláště chráněných druhů, oznamovací povinnost před zahájením dílčích prací a transfery podle aktuálního výskytu jedinců v místě stavby. Tato opatření slouží právě k zohlednění proměnlivého biologického stavu lokality při realizaci. Samotná možnost, že realizace začne později, neprokazuje nezákonnost JES ani nedostatečně zjištěný skutkový stav ke dni jeho vydání. Námitka neuvádí žádnou konkrétní změnu v lokalitě po vydání JES, která by závěry MŽP vyvracela.

B50. *Nelze pominout ani nepřipustně přehlédnutý střet zájmů, kdy AOPK ČR vystupuje jako zpracovatel i posuzovatel. V odůvodnění se často objevují odkazy na vyjádření a data Agentury ochrany přírody a krajiny (AOPK ČR). V těchto typech řízení často dochází k tomu, že experti z AOPK zpracovávají interní podklady pro MŽP, ale zároveň se vyjadřují jako odborné vědecké pracoviště. Pokud v textu není striktně odděleno, v jaké roli AOPK vystupovala, lze namítat procesní zmatečnost a potenciální systémovou podjatost při hodnocení záměru.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Z JES nevyplývá, že by AOPK ČR byla zpracovatelem „Hodnocení podle § 67 ZOPK“, ani že by rozhodovala o vydání JES. JES jako odborný podklad uvádí „Hodnocení podle § 67 ZOPK z června 2025“ a dendrologický průzkum z května 2025. „Hodnocení podle § 67 ZOPK“ bylo zpracováno společností HBH Projekt spol. s r. o. a zpracovatelským týmem uvedeným v dokumentu. Rozhodujícím správním orgánem bylo MŽP. Z JES je patrné, že MŽP si v rámci postupu podle zákona o JES vyžádalo spolupráci příslušných správních orgánů, konkrétně Městského úřadu Pohořelice a Krajského úřadu Jihomoravského kraje. Případné využití veřejně dostupných odborných dat nebo databází AOPK ČR bez dalšího neprokazuje střet zájmů ani systémovou podjatost. Námitka neoznačuje konkrétní osobu, konkrétní úkon ani konkrétní podklad, z něhož by vyplývalo, že tatáž osoba současně zpracovala rozhodný odborný podklad a rozhodovala o věci. Účastníkem tvrzená procesní zmatečnost nebyla stavebním úřadem zjištěna.

B51. *V režimu nového stavebního zákona a zákona o JES (ZJES) je totiž Jednotné environmentální stanovisko závazným podkladem. Pokud trpí některou z níže uvedených vad, dochází k tzv. „domino efektu“ – nezákonnost podkladu automaticky způsobuje nezákonnost a zrušení celého finálního povolení stavby. V JES jsou klíčové systémové a procesní vady obsažené v tomto JES, které správní soudy považují za fatální. První zásadní vadou tohoto typu je absolutní absence vypořádání veřejných vs. soukromých zájmů (Proporcionality) Soudy (zejména rozšířený senát NSS) dlouhodobě judikují, že pokud správní orgán povoluje výjimku ze zákazů u chráněných druhů nebo schvaluje kácení dřevin, musí provést tzv. test proporcionality. Musí na misky vah položit: (1) Veřejný zájem na ochraně přírody (zastoupený 41 chráněnými druhy a stovkami metrů křovin). (2) Zájem na realizaci záměru (zde stavba mokřadního biotopu ze strany ŘSD). Zde JES selhává. MŽP v odůvodnění sice konstatuje, že záměr je veřejně prospěšný, ale zcela rezignovalo na vyvážení těchto zájmů. MŽP nevysvětlilo, proč zájem na vybudování nového umělého mokřadu (který má teprve vzniknout) má právní prioritu a převáží nad zájmem na absolutním klidu a ochraně stávajících, prokazatelně fungujících biotopů 41 živočišných druhů včetně kriticky ohrožených. Soudy taková rozhodnutí ruší pro nepřezkoumatelnost, protože úřad neprovedl vážení protichůdných veřejných zájmů.*

DESÚ: Námitka není důvodná. K vymezení a poměření veřejného zájmu se stavební úřad odkazuje na vypořádání námitek B13 a B16 a k zachování příznivého stavu populací dotčených druhů na vypořádání námítky B48. JES se tedy veřejným zájmem i jeho poměřením zabývá. MŽP uvádí, že SO 807 je kompenzačním opatřením ve vazbě na mokřad dotčený hlavní stavbou dálnice D52 v prostoru mezi silnicí I/52 a Mlýnským náhonem. MŽP současně poměřilo veřejný zájem na provedení záměru se zájmem na ochraně přírody, zejména se zájmem nezasahovat škodlivě do vývoje zvláště chráněných druhů. Závěr JES není založen pouze na obecném tvrzení o prospěšnosti záměru, ale na biologickém posouzení a na ochranných podmínkách, za nichž má být vliv záměru na zájmy ochrany přírody zanedbatelný a populace dotčených druhů mají být zachovány v příznivém stavu. Námitka proto neprokazuje absenci vážení zájmů ani tvrzenou nezákonnost navazujícího rozhodnutí.

B52. *První zásadní vadou je nezákonná kumulace složkových řízení bez vnitřní provázanosti. Smyslem integrace do JES bylo, aby správní orgán posuzoval životní prostředí jako jeden provázaný celek, nikoliv jako izolované agendy. V tomto dokumentu však MŽP postupovalo čistě mechanicky: (1) Pod bodem a) povolilo kácení. (2) Pod bodem c) (byť zmatečně) řešilo odpady. (3) Pod bodem*

d) řešilo chráněné druhy. Zákon o JES vyžaduje syntézu. Zde však MŽP vůbec neposoudilo, jak spolu jednotlivé kroky souvisejí. Například: Jak ovlivní plošné kácení dřevin [bod a)] mikroklima a stínění tůň, ve kterých žijí obojživelníci chránění pod bodem [d)]? Jak ovlivní případná kontaminace zemin a odbahňování [bod c)] potravní řetězec ptactva? Soudy požadují, aby z textu JES bylo patrné komplexní ekosystémové hodnocení. Pokud je JES jen „sešitím“ několika samostatných stanovisek bez vzájemné synergie, nesplňuje zákonný účel a je nezákonné.

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B28, B40 a B42 stavební úřad uvádí, že JES neposuzuje kácení, odpady a zvláště chráněné druhy izolovaně, ale ve vztahu ke konkrétnímu účelu záměru, tj. k obnově stávajícího znečištěného mokřadu a vytvoření náhradního biotopu. MŽP výslovně uvádí, že kácení je navrženo z důvodu odstranění odpadu, odbahnění tůň a citlivého prosvětlení lokality. MŽP současně hodnotí odstranění invazního javoru jasanolistého jako přínos pro obnovu přirozené druhové skladby mokřadu. Tím je vazba mezi kácením, odpady, úpravou tůň a biologickou funkcí lokality v JES logicky spojena. JES zároveň stanoví biologický dozor, transfery, omezení pojezdů mechanizace, ochranu před únikem závadných látek a monitoring invazních druhů. Nejde tedy pouze o „sešití“ dílčích stanovisek, ale o soubor vzájemně souvisejících podmínek k provedení jednoho konkrétního záměru. Námitka neoznačuje žádné konkrétní skutkové zjištění, které by v této syntéze zcela chybělo a bránilo použití JES jako závazného podkladu, ani taková skutečnost nebyla zjištěna.

B53. *Další zásadní vadou je nepřípustná neurčitost a nevynutitelnost podmínek JES, což je zásadní vadou pro vykonatelnost JES. Dle judikatury správních soudů je nepřípustné, podmínky v závazných stanoviscích nebyly kontrolovatelné a exekučně vynutitelné. Podmínka typu: „Kácení provádět s ohledem na hnízdní sezónu... po vyhodnocení biologickým dozorem“ nebo „transfer provádět při výskytu jedinců“ je pro stavební úřad i pro inspekci (ČIŽP) v praxi nekontrolovatelná. Judikatura NSS požaduje, že podmínky správního aktu musí být formulovány tak, aby z nich bylo bez jakýchkoliv pochybností jasné, kdo, co, kdy a jak přesně má dělat. Pokud JES dává prostor pro operativní výklad na staveništi (např. biologický dozor rozhodne, zda se dnes bude kácet, nebo ne), je taková podmínka neurčitá a nezákonná. Soudy z tohoto důvodu navazující povolení ruší, pokud stavební úřad do svého rozhodnutí převzal podmínky, které nelze reálně zkontrolovat ani vymáhat.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B29, B34, B36, B43 a B47 stavební úřad uvádí, že podmínky JES nejsou neurčité ani nevykonatelné. Podmínka kácení je určitá, neboť jej lze provést jen při realizaci povoleného záměru, v období vegetačního klidu od 01.10. do 31.03. a současně mimo hnízdní sezónu, resp. po odborném ověření biologickým dozorem. Biologický dozor nenahrazuje správní orgán, ale ověřuje aktuální skutkový stav v terénu. Stejně tak transfery nejsou ponechány libovolnému uvážení. JES vymezuje okruh dotčených druhů, účel transferu, cílové okolní biotopy či předem zbudované náhradní lokality, časové omezení do konce září běžného roku a průběžný postup při výskytu jedinců na ploše záměru. Podmínky tedy jasně určují, kdo je povinen je zajistit, jakého záměru, území a druhů se týkají a za jakých situací se uplatní. To, že některé kroky závisí na aktuálním biologickém zjištění, je u živých organismů přirozené a nezpůsobuje nepřezkoumatelnost JES.

B54. *Nebylo provedeno vyhodnocení kumulativních vlivů se stavbou dálnice D52. Tento mokřad prokazatelně vzniká v souvislosti s investiční činností ŘSD s. p. jako kompenzace za zabor existujících biotopů, resp. jejich poškození či zničení – viz původní mokřad. Uplatní se zde tedy judikatura správních soudů poukazující na procesní pochybení dle soudů, kdy MŽP posuzovalo vliv stavby mokřadu izolovaně, jako by šlo o samostatnou „zelenou louku“. Správní soudy však striktně vyžadují posouzení kumulativních a synergických vlivů se souvisejícími záměry. Pokud stavba dálnice zničí jeden biotop a stavba kompenzačního mokřadu drasticky zasáhne do druhého (stávajícího) biotopu, musí MŽP vyhodnotit celkový kombinovaný dopad obou těchto obřích staveb na dotčené populace v regionu Pohořelicka. Pokud to neudělalo, je zjištění stavu věci neúplné (porušení § 3 správního řádu).*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B40 a B52 stavební úřad uvádí, že SO 807 nebyl v podkladech posuzován jako záměr bez vazby na dálnici D52 jako samostatná „zelená louka“. Projektová dokumentace z května 2025 vymezuje SO 807 jako náhradní mokřadní biotop ve vazbě na mokřad dotčený hlavní stavbou D52 v prostoru km cca 19,350 a jeho samostatná příprava sleduje předstihové vytvoření náhradního biotopu. Kumulativní a synergické vlivy byly posouzeny v „Hodnocení podle § 67 ZOPK z června 2025“, kapitole 4.6. Toto hodnocení zohlednilo záměry uvedené v ZÚR JMK, územní plán města Pohořelice

i informační systém EIA/SEA a uzavřelo, že vzhledem k povaze záměru jako revitalizace mokřadu nedojde k negativní kumulaci s tím, že dočasné vlivy výstavby jsou hodnoceny jako mírné až téměř zanedbatelné. Pro toto řízení je rozhodné, že SO 807 je samostatně povolovaný předstihový objekt, jehož vlastní vlivy byly posouzeny v JES a jehož vazba na dálnici D52 je zachycena v EIA i v projektové dokumentaci. Námitka neprokazuje, že by kumulativní vztah SO 807 a hlavní stavby D52 byl v podkladech opomenut.

B55. *Nepřehlédnutelnou námitkou je zkrácení práv veřejnosti, tedy i spolků, které hájí ochranu životního prostředí. Ačkoliv je toto procesní vada, pro soudy je to však důvod k zrušení rozhodnutí. Tím, že se řízení o výjimkách ze ZCHD [podle § 56 ZOPK] integrovalo do jednoho závazného stanoviska (JES), nesmí docházet k obcházení ekologických spolků (místních sdružení ochránců přírody). Vzhledem k tomu, že MŽP vydalo toto JES pouze na „ose žadatel (ŘSD) – MŽP“, aniž by dalo možnost dotčené veřejnosti (spolkům) účinně uplatnit námitky ke konkrétním 41 druhům živočichů v rané fázi, a stavební úřad v navazujícím řízení tyto spolky odmítne s tím, že „k chráněným druhům už se vyjádřilo MŽP v JES a to nelze měnit“, dochází k nezákonnému zkrácení procesních práv veřejnosti. Je to důvod proto, aby správní soudy v takových případech nekompromisně zrušily stavební povolení, protože právo na účast veřejnosti při rozhodování o zásazích do přírody je chráněno mezinárodní Aarhuskou úmluvou.*

DESÚ: Námitka není důvodná. DESÚ v tomto rozhodnutí věcně vypořádává i námitky směřující proti obsahu JES, včetně části nahrazující výjimku podle § 56 ZOPK. DESÚ tedy nevychází z toho, že by tato argumentace byla v řízení o povolení záměru bez dalšího nepřipustná. Samotná integrace výjimky podle § 56 ZOPK do JES neznamená zkrácení procesních práv dotčené veřejnosti. Řízení o povolení SO 807 bylo oznámeno jako navazující řízení podle zákona EIA, veřejnost byla informována o možnosti uplatnit připomínky a účastníci řízení mohli uplatnit námitky. JES samo o sobě není samostatným rozhodnutím, ale podle poučení v JES je jeho obsah závazným podkladem pro navazující rozhodnutí a může být přezkoumán zákonným postupem v rámci odvolání proti rozhodnutí, které je tímto závazným stanoviskem podmíněno. Procesní práva dotčené veřejnosti proto nebyla zkrácena.

B56. *Při podrobné analýze samotného textu JES a jeho konfrontaci se dříve vydaným stanoviskem EIA pro dálnici D52 vyvstaly další tři zásadní věcné a procesní rozpory. Tyto body jsou zásadními námitkami pro stavební úřad v navazujícím řízení, protože stavební úřad je povinen podle nového stavebního zákona přezkoumat, zda podklady (včetně JES) netrpí vadami a zda jsou v souladu s ostatními navazujícími záměry. První vadou tohoto typu je existence absurdního věcného rozporu při porovnání výroku JES k zákonu o odpadech vs. realita projektu D52. Ve výroku I. písm. c) JES se uvádí, že se vydává závazné stanovisko k „terénním úpravám a odstranění stavby“ podle § 146 odst. 3 písm. a) zákona o odpadech (ZOD). Tento výrok je zmatečný. Podle § 146 odst. 3 písm. a) zákona o odpadech se stanovisko vydává k terénním úpravám z hlediska nakládání s odpady a vedlejšími produkty (např. zda se do terénu ukládá inertní materiál). Jenže samotný záměr „Mokřadní biotop Nová Ves“ je z definice výkopovou prací, která má za cíl vytvořit tůň a mokřadní sníženiny, nikoli ukládat odpad či provádět násypy (terénní úpravy) nebo odstraňovat stavby. MŽP zde mechanicky zkopírovalo šablonu z dálničních staveb. Stavební úřad nemůže podle takto zmatečně definovaného závazného stanoviska rozhodnout, protože není jasné, jaké konkrétní nakládání s odpady pro záměr „Mokřadní biotop Nová Ves“ vlastně schvaluje.*

DESÚ: Námitka není důvodná. K právní povaze závazného stanoviska podle zákona o odpadech a k jeho vztahu ke stavebnímu povolení se stavební úřad odkazuje na vypořádání námitek B41 a B42. JES neschvaluje stavební terénní úpravy jako takové, ale posuzuje záměr z hlediska odpadového hospodářství. Odůvodnění JES uvádí odstranění objemného a komunálního odpadu z černé skládky v rozsahu cca 260 m³, bilanci zemin z tůň cca 530 m³ a násyp zemního valu cca 540 m³. Tyto zeminy a sedimenty nejsou pojaty jako odpad k odvozu ani jako neurčité ukládání odpadu do terénu, ale mají být využity v místě záměru, zejména pro vytvoření nízkých valů. Zbývající zemina má být rozprostřena v lokalitě. JES zároveň stanoví, že odpady budou tříděny, evidovány a předávány oprávněným osobám. Použití zákonného označení „závazné stanovisko k terénním úpravám a odstranění stavby“ tak nezpůsobuje zmatečnost JES.

B57. *Zcela nepřipustné je umělé rozdělení záměru D52 (tzv. „salámování“) a obcházení EIA. Příložené stanovisko EIA z roku 2025 jasně dokazuje, že celá dálnice D52 (úsek 5204 Pohořelice) byla posuzována komplexně jako jeden obří záměr. V rámci EIA se uvažovalo o kompenzačních*

opatřeních. Nyní se však pro „Mokřadní biotop u Nové Vsi“ (úsek 5204) vydalo zcela samostatné JES na základě samostatné projektové dokumentace z května 2025. Je nyní nepochybné, že zde nyní dochází k nepřipustnému „salámování“ (drobení) záměru. Mokřadní biotop je přímým vyvolaným investičním nebo kompenzačním objektem, stavebním objektem (SO) hlavní stavby dálnice D52. Vydáním samostatného JES dochází k tomu, že kumulativní vlivy (souběh těžké techniky při hloubení mokřadu a současné stavbě dálničního tělesa úseku 5204) nebyly v tomto JES vůbec vyhodnoceny. Judikatura NSS přitom jasně říká, že stavební úřad nemůže schválit rozdělené projekty, pokud se tím zastírají celkové dopady na životní prostředí v daném území.

DESÚ: Námitka není důvodná. K vyhodnocení kumulativních vlivů a vazbě SO 807 na hlavní stavbu D52 se stavební úřad odkazuje na vypořádání námítky B54. Samostatné řízení o SO 807 nepředstavuje nepřipustné dělení záměru za účelem obejití EIA. SO 807 je kompenzačním opatřením vyvolaným hlavní stavbou a jeho samostatné povolování má věcný důvod, a to že náhradní mokřadní biotop má být vytvořen před zahájením výstavby dálnice D52, úseku 5204, aby mohl plnit zamýšlenou náhradní funkci. Řízení o SO 807 bylo současně vedeno jako navazující řízení podle zákona EIA, nikoli mimo procesní režim záměru posouzeného podle zákona EIA. Námitka o souběžné těžké technice při současné výstavbě mokřadu a dálničního tělesa neodpovídá předstihovému účelu SO 807 ani doloženým podkladům, z nichž nevyplývá obcházení EIA ani nepřipustné dělení záměru.

B58. *Nevykonatelnost výroku JES je zjevná z vnitřního rozporu z hlediska nastavených podmínek péče o dřeviny. V odůvodnění a podmínkách kácení (výrok I. písm. a)) MŽP požaduje uložení povinnosti pečovat o vysazené dřeviny po dobu 5 let. Podmínka č. 6 říká: „zabezpečení proti okusu po 5 letech bude odstraněno“. Podmínka č. 7 říká: „Po pěti letech bude odstraněno kotvení dřevin, bude proveden udržovací řez...“. Podmínka č. 9 však stanovuje: „V případě úhynu vysazených dřevin do 5 let od výsadby je žadatel povinen tyto dřeviny nahradit dřevinami o stejných parametrech“. Pokud strom uhynie např. ve 4. roce, investor musí vysadit nový strom. Podle podmínek 6 a 7 má ale po 5 letech od původní hromadné výsadby odstranit kotvení a ochranu proti okusu na celé ploše. Tím pádem by nově dosazený jednoletý strom přišel o ochranu a kotvení, což povede k jeho okamžitému zničení zvěří. Podmínky jsou lineárně neslučitelné, vnitřně si odporují a jsou v praxi nevykonatelné. Stavební úřad nesmí do svého povolení převzít podmínky, které logicky selhávají už při samotném čtení textu.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námítek B24 a B25 stavební úřad uvádí, že následná péče o náhradní výsadbu má přímý zákonný základ a JES ji stanoví na maximální zákonnou dobu pěti let. Podmínky č. 6, 7 a 9 JES nejsou vzájemně neslučitelné. Upravují různé situace, a to ochranu proti okusu, odstranění kotvení, udržovací řez po pěti letech a povinnost nahradit dřeviny uhynulé v průběhu následné péče. Povinnost nahradit uhynulou dřevinu dřevinou stejných parametrů je běžnou součástí péče o náhradní výsadbu a neznamená, že by výsadba byla nekontrolovatelná. Projektová dokumentace rovněž výslovně počítá s ochranou stromů proti okusu, kotvením, kontrolou a opravou kotvení, zálivkou a nahrazováním uhynulých dřevin. Pokud by v průběhu následné péče došlo k dosadbě, musí být provedena v souladu s těmito podmínkami, nikoli způsobem, který by vedl k jejímu zničení. Námitka popisuje hypotetickou realizační situaci, nikoli skutečný rozpor ve výroku JES. Podmínky jsou určité a kontrolovatelné, neboť stanoví rozsah výsadby, dobu následné péče, ochranu proti okusu, kotvení, řez, zálivku i náhradu úhynů.

B59. *Závazné stanovisko EIA v Podmínce č. 32 výslovně akcentuje ochranu tůň a mokřadu v těsné blízkosti Mlýnského náhonu v okolí km 19,350. Mlýnský náhon představuje klíčovou hydrologickou osu území, na kterou je dotčený mokřadní ekosystém přímo hydrogeologicky a mikroklimaticky vázán. Napadané JES pro objekt SO 807 však tuto vazbu zcela eliminuje. Pokud by byl realizován standardní dálniční násep, dojde k masivnímu mechanickému zářezu a zhutnění podloží v těsném sousedství Mlýnského náhonu. To prokazatelně povede k (1) Přerušení infiltračních tras podzemní vody z Mlýnského náhonu, které dosud původní mokřad přirozeně sytily. (2) Likvidaci stinného břehového mikroklimatu, které je pro chráněné druhy u náhonu nenahraditelné. Nově navrhovaný mokřad SO 807 je přitom projektován jako izolovaná, plně osluněná tůň na odlišném typu podloží bez jakékoliv vazby na hydrologický režim Mlýnského náhonu. Ekosystémové funkce původního mokřadu tak nejsou a nemohou být novým objektem převzaty.*

DESÚ: Námitka není důvodná. K vyhodnocení kumulativních vlivů se stavební úřad odkazuje na vypořádání námítky B54. SO 807 je samostatně povolovaný předstihový kompenzační objekt.

Podmínka EIA č. 32 se vztahuje k technickému řešení hlavní stavby D52 v km 19,350, nikoli k vlastnímu povolení SO 807. Projektová dokumentace uvádí, že původní periodicky zavodněný mokřad leží mezi I/52 a Mlýnským náhonem, a že SO 807 má být obnovou stávajícího silně znečištěného mokřadu cca 140 m severně od rybníka Čahoun. Změna JES dále uvádí, že SO 807 je přibližně 230 m od Mlýnského náhonu, neleží v záplavovém území, nedotýká se vodních toků ani majetku Povodí Moravy a mokřadní podmínky mají vznikat přirozenou akumulací vody v terénních depresích, bez výpustí, přelivů či jiných regulačních objektů. Tvrzení o přerušení infiltračních tras z Mlýnského náhonu, likvidaci mikroklimatu a nemožnosti převzetí ekosystémových funkcí není v námitce doloženo konkrétním odborným podkladem, ani takový podklad nebyl zjištěn.

- B60. *Pokud se oba doložené dokumenty – závazné stanovisko EIA pro dálnici D52 ze dne 21. července 2025 a JES pro projekt Mokřadní biotop u Nové Vsi ze dne 17. března 2026 – porovnají vzájemně, pak tato analýza odhaluje zásadní koncepční, časové a věcné rozpory, které představují vynikající podklad jak pro podání rozkladu proti JES, tak pro námitky v navazujícím stavebním řízení. MŽP totiž v obou řízeních fakticky popřelo svá vlastní rozhodnutí a dostalo se do procesní pasti. První vadou je Časový a technologický paradox: „Záchrana před výstavbou dálnice“ ničí to, co EIA teprve nařizuje chránit. Stanovisko EIA pro celou dálnici D52 v podmínce č. 11 a 12 výslovně nařizuje v rámci projektové přípravy „preferovat přírodě blízké pojetí překládaných vodotečí“ a „vybudovat náhradní lokality (náhradní mokřady mimo dálniční těleso) a záchranné transfery“ pro obojživelníky ohrožené stavbou u Nové Vsi. Právní rozpor s JES: V čem je rozpor v JES: Samotný projekt „Mokřadní biotop u Nové Vsi“ (předmět JES) byl projektován jako toto kompenzační a zmírňující opatření. JES však v podmínce č. 10 (Výrok III) natvrdo konstatuje, že pokud se bude v tomto mokřadu stavět v zimě, musí se v srpnu a září provést „opakované záchranné transfery obojživelníků a plazů z tůň na náhradní lokalitu“. Právní absurditou je, že MŽP schválilo stavbu kompenzačního biotopu, který má sloužit jako útočiště pro zvířata vytlačena dálnicí, ale samotná stavba tohoto biotopu zlikviduje stávající stabilní populace 41 chráněných druhů na dotčeném pozemku. Projekt tak neplní funkci ekologického zlepšení území, ale stává se dalším destruktivním stavebním zásahem, pro který nebyly vůbec posouzeny územní alternativy. Druhou vadou, která je zjevná z uvedeného porovnání, je absolutní ignorování vodního režimu a pohořelické rybníční soustavy. Podmínky č. 12 a 13 stanoviska EIA extrémně přísně chrání jímací území podzemních vod Nová Ves a nařizují detailní hydrogeologické posouzení vazby mezi jímacím územím a Mlýnským náhonem. EIA dále v podmínce č. 18 nařizuje, že jakýkoliv objekt v záplavovém území, který by negativně ovlivnil odtokové poměry, musí vést ke „změně projektového řešení“. Rozpor v JES je dán tím, že projekt biotopu přímo zasahuje do hydrogeologického režimu krajiny a nachází se v bezprostřední blízkosti pohořelické rybníční soustavy a Mlýnského náhonu. JES byl přesto vydán bez jakékoliv hydrogeologické studie a bez vyjádření klíčového věcného správce a uživatele vod v území – Rybníkářství Pohořelice a.s. MŽP sice v EIA deklaruje ochranu vod jako prioritu, ale v navazujícím JES pro biotop na tuto ochranu zcela rezignovalo a schválilo rozsáhlé terénní úpravy naslepo. Třetí vada, která je zjevná z uvedeného porovnání, spočívá v tom, že EIA striktně požadují individuální přístup k ochraně konkrétních skupin živočichů (broukoviště z kmenů, specifické migrační koridory, ochrana hnízdišť ptactva), přitom však v textu JE,S (Výrok III) MŽP rezignovalo na individuální posouzení a schválilo plošnou výjimku pro 41 druhů najednou. U řady z nich (např. netopýři) přitom biologický průzkum v JES přiznává, že „riziko kácení stromů s koloniemi nelze vyloučit“, a stanovuje obecné termíny kácení od 1. září do 15. listopadu. To je však v přímém rozporu s Výrokem I. téhož JES, který povoluje kácení obecně „v období vegetačního klidu“ (tedy až do března). Tento vnitřní rozpor v rámci jednoho razítka (JES) činí rozhodnutí pro stavební úřad materiálně nepřezkoumatelným. Čtvrtá vada, která je zjevná z uvedeného porovnání, je porušení závaznosti EIA v otázce kácení a dendrologického průzkumu. Podmínka č. 26 stanoviska EIA jasně ukládá povinnost „aktualizovat dendrologický průzkum s cílem stanovit maximálně přípustný odůvodněný rozsah kácení... a identifikovat mimořádně hodnotné dřeviny“. MŽP v JES povolilo kácení 32 ks stromů a 1 485 m² souvislého porostu na základě staré dokumentace bez toho, aby byla řádně splněna a vyhodnocena tato aktualizací podmínka z EIA. Došlo tak k porušení kontinuity posuzování vlivů na životní prostředí – JES převzal stará data, přestože mu EIA nařizovala data nová.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Námitka souhrnně opakuje námitkové okruhy vypořádané zejména u námitek B37, B40, B54, B57, B58 a B59. K tvrzení „paradoxu“ kompenzačního mokřadu

stavební úřad odkazuje na vypořádání námítky B40. Skutečnost, že při obnově existující mokřadní lokality mohou být nutné transfery živočichů a ochranná opatření, nepopírá kompenzační účel SO 807. JES tyto zásahy připouští pouze za podmínek výjimky, biologického dozoru, transferů a dalších ochranných opatření. K tvrzení o kumulativních vlivech a údajném „salámování“ stavební úřad odkazuje na vypořádání námítek B54 a B57. SO 807 je samostatně povolovaný předstihový objekt právě proto, aby byl náhradní mokřad vybudován před zahájením stavby dálnice D52. Z podkladů nevyplývá, že by samostatné povolení SO 807 sloužilo k obejití procesu EIA nebo k zastření vlivů hlavní stavby. Ani „vodní režim“ nebyl v JES pominut. K této otázce se stavební úřad odkazuje na vypořádání námítky B59. Změna JES doplnila posouzení podle vodního zákona, uvádí vzdálenost SO 807 cca 230 m od Mlýnského náhonu, stanovisko Povodí Moravy, se závěrem, že záměr není vodním dílem, nevyžaduje povolení k nakládání s vodami a není spojen se zřízením výpustí, přelivů ani regulačních objektů. Tvrzení účastníka o „rozsáhlých terénních úpravách naslepo“ neodpovídá obsahu podkladů. K námítkám ke kácení, netopýřům a časovým podmínkám se stavební úřad odkazuje na vypořádání námítky B37. Obecné období vegetačního klidu se u stromů s potenciálním nebo prokázaným výskytem netopýřů neuplatní izolovaně, ale společně se zvláštními podmínkami druhové ochrany. K dendrologickému průzkumu stavební úřad doplňuje, že JES výslovně uvádí jako podklad dendrologický průzkum z května 2025, vypracovaný Ing. Michaelou Rybovou. Projektová dokumentace současně uvádí průzkum provedený v květnu a červnu 2022 s doměřením v březnu 2024. Tvrzení účastníka, že JES vycházelo pouze ze starých neaktualizovaných dat tedy rovněž neodpovídá podkladům. Z podkladů nebyl zjištěn tvrzený koncepční, časový ani věcný rozpor mezi stanoviskem EIA, JES, Změnou JES a projektovou dokumentací z května 2025. K argumentaci účastníka o významnosti Rybníkářství Pohořelice, a. s., se stavební úřad odkazuje na vypořádání námítky B105 níže.

B61. Vzhledem k tomu, že stavební úřad oznámil zahájení společného řízení k tomuto mokřadu uplatňujeme všechny výše uvedené námítky jako věcné námítky účastníka řízení proti podkladovému JES. Stavební úřad je podle § 193 odst. 2 nového stavebního zákona (283/2021 Sb.) vyzvat MŽP, aby se k těmto rozporům vyjádřilo, provedlo přezkum stanoviska JES, a JES znovu a řádně JES projednalo a vydalo znovu. Pokud tento postup nebyl ze strany stavebního úřadu a MŽP aplikován, byl by tím založen důvod pro zrušení celého stavebního povolení správním soudem pro nepřezkoumatelnost a opomenutí odborných námítek.

DESÚ: Námítka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námítek B13 až B60 stavební úřad neshledal konkrétní rozpor, neúplnost nebo neurčitost JES, která by bránila jeho použití jako závazného podkladu pro rozhodnutí nebo vyžadovala vyvolání nového postupu před MŽP. Stavební úřad námítky směřující proti obsahu JES neodmítá, ale věcně je vypořádává v odůvodnění tohoto rozhodnutí. Samotný nesouhlas účastníka s obsahem JES však nezakládá automatickou povinnost vyžádat nové závazné stanovisko ani zahájit jeho přezkum. JES výslovně uvádí, že není samostatným rozhodnutím a jeho obsah je závazný pro výrokovou část navazujícího rozhodnutí. Jeho obsah může být přezkoumán zákonným postupem v rámci opravného prostředku proti rozhodnutí, které je tímto závazným stanoviskem podmíněno. Procesní práva účastníka proto nejsou tímto postupem krácena.

B62. Podáváme podnět k zahájení přezkumného řízení proti závaznému stanovisku Městského úřadu Pohořelice, odboru životního prostředí, č. j. MUPO-2043/2026/ZP/WAJ ze dne 13. 1. 2026. Důvodem podnětu je věcná nezákonnost, absence posouzení kumulativních vlivů na zřídelní strukturu léčivého zdroje Pasohlávky, nepřezkoumatelnost odůvodnění a rozpor s principem prevence podle § 149 správního řádu ve spojení s § 37 a § 38 lázeňského zákona. Skutkovým stavem a pochybením dotčeného orgánu je, že Městský úřad Pohořelice vydal bezpodmínečný souhlas k realizaci objektu „D52 5204 Mokřadní biotop u Nové Vsi“ na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelice. V odůvodnění úřad uvádí, že ochranné pásmo II. stupně vymezuje strukturu termálních vod v jurských karbonátech, přičemž omezení se týká vrtných prací do jurských sedimentů, avšak „žádné omezení není stanoveno pro činnost na povrchu širšího ochranného pásma“. Na základě toho úřad konstatoval, že záměr nemá negativní vliv, a podmínky nestanovil. Tento závěr je však v příkrém rozporu se zjištěným skutkovým stavem a povahou samotného záměru. Úřad zcela pominul následující klíčové aspekty: Ignorování kumulativních vlivů s tělesem dálnice D52. Záměr SO 807 není izolovanou stavbou na zelené louce. Jak vyplývá ze samotné projektové dokumentace i navazujícího sdělení stavebního úřadu (č. j. R/2025/219139/2), jedná se o kompenzační opatření vyvolané destrukcí původního mokřadu

v km 19,350 dálnice D52. Vodoprávní úřad v Pohořelicích měl povinnost posuzovat vliv těchto zásahů v jejich kumulaci. Zatímco v km 19,350 dojde k masivnímu zhutnění podloží těžkým dálničním náspem, na parcele č. 3106 má dojít k plošnému odtěžení sedimentů a odbahnění celkem 8 stávajících tůní. Pokud masivní tlak náspu dálnice pozmění tlakové poměry v mělkých horizontech (miocénu) a současně dojde k plošnému odbahnění a odhalení bází tůní opodál, hrozí destabilizace režimu podzemních vod, které tvoří ochranný plášť hluboké jurské zřidelní struktury. Úřad tyto dva spojené zásahy posuzoval izolovaně, čímž porušil § 3 správního řádu (zásada materiální pravdy). Absence hydraulického a hydrogeologického posouzení zásahu do bází tůní. Úřad v odůvodnění lakonicky uvádí, že „vrty do miocénu lze provádět bez omezení“. Záměr SO 807 sice nezahrnuje hluboké vrty, ale zahrnuje plošné zemní práce, odbahňování a úpravy sklonů břehů stávajících tůní až do hloubky 1,5 metru. Mělké sedimenty (miocén a kvartér) v této oblasti fungují jako hydraulický izolátor a ochranná vrstva termální zřidelní struktury Pasohlávky. Odtěžením usazených kalů a narušením přirozeného nepropustného tůňového substrátu (tzv. kolmatace břehů a dna) může dojít k: Akceleraci infiltrace povrchových vod do hlubších horizontů, což přímo ohrožuje jakost minerálních vod (riziko kontaminace z povrchového splachu). Nepředvídatelným změnám v hydrostatickém tlaku podzemní vody. Úřad vydal bezpodmínečný souhlas, aniž by měl k dispozici hydrogeologický posudek, který by exaktně garantoval, že plošné odbahnění 8 tůní nepropojí hydrogeologické horizonty a neovlivní zřidelní strukturu. To je v přímém rozporu s § 37 odst. 3 lázeňského zákona, podle kterého je úřad povinen chránit nejen vydatnost, ale i jakost a fyzikální vlastnosti zdrojů. Vnitřní rozpornost a nepřezkoumatelnost odůvodnění. Stanovisko vykazuje závažnou logickou vadu. Úřad na jedné straně tvrdí, že „ochranné pásmo II. stupně vymezuje strukturu termálních vod...“ a na druhé straně uzavírá, že „žádné omezení není stanoveno pro činnost na povrchu... a vzhledem k těmto skutečnostem souhlasí bez podmínek“. To, že prováděcí předpis (nezbytně prozatímní ochranné opatření Ministerstva zdravotnictví ČR z roku 1996) výslovně taxativně nezakazuje povrchové úpravy tůní, nezabývá dotčený orgán povinnosti v každém jednotlivém správním řízení věcně posoudit, zda konkrétní stavební záměr (zde těžká technika a odbahňování vodních útvarů v ochranném pásmu) představuje riziko pro veřejný zájem. Mechanické převzetí textu starého opatření z roku 1996 bez reflexe parametrů projektu z roku 2025/2026 zakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí podle § 68 odst. 3 správního řádu ve spojení s § 149 odst. 2 správního řádu. Z výše uvedených důvodů je zřejmé, že závazné stanovisko Městského úřadu Pohořelice, č. j. MUPO-2043/2026/ZP/WAJ, bylo vydáno v rozporu se zákonem. Žádám proto, aby nadřízený orgán (Krajský úřad Jihomoravského kraje) podle § 149 odst. 6 (resp. odst. 8) správního řádu toto závazné stanovisko v přezkumném řízení zrušil a uložil úřadu povinnost vyžádat si od žadatele hydrogeologické posouzení kumulativních vlivů dálnice D52 a objektu SO 807 na zřidelní strukturu Pasohlávky.

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B54, B59 a B60 stavební úřad uvádí, že SO 807 je samostatně povolovaný předstihový objekt a z podkladů nevyplývá souběžná realizace s tělesem dálnice D52 ani zásah do jurských sedimentů. Ve spise je založeno souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Pohořelice, odboru životního prostředí, ze dne 13.01.2026, č. j. MUPO-2043/2026/ZP/WAJ, vydané podle § 37 odst. 3 zákona č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon), ve znění pozdějších předpisů, k záměru „D52 5204 Mokřadní biotop u Nové Vsi“ v ochranném pásmu II. stupně přírodních léčivých zdrojů minerálních vod Pasohlávky, a to bez podmínek. DESÚ není orgánem příslušným podle lázeňského zákona a nemůže toto odborné posouzení nahrazovat vlastní úvahou. Posouzení „vodního režimu“ SO 807 bylo doplněno Změnou JES a stanoviskem správce povodí. Z těchto podkladů vyplývá, že SO 807 není vodním dílem, nevyžaduje povolení k nakládání s vodami, nedotýká se vodního toku ani majetku ve správě Povodí Moravy a mokřadní podmínky mají vznikat přirozenou akumulací vody v terénních depresích. Námitka neobsahuje konkrétní odborný podklad, který by závěry těchto stanovisek nebo vyjádření vyvracel nebo prokazoval přímé ohrožení přírodních léčivých zdrojů povolovaným SO 807.

B63. Z dokladové části zahajovaného řízení k SO 807 vyplývá, že Ministerstvo obrany ČR vydalo k objektu náhradního mokřadu SO 807 souhlasné závazné stanovisko pod č. j. 209491/2025-1322/OÚZBR ze dne 21. 11. 2025. Vojenské úřady (zde konkrétně Odbor pro územní správu Brno – OÚZBR) posuzují záměry podle § 36 a § 173 stavebního zákona z hlediska zájmů obrany státu. Zdejší region (oblast Pálavy, Nové Vsi a Pasohlávek) je protkán strategickými zájmy armády:

nacházejí se zde ochranná pásma vojenských radiolokačních prostředků (radarů), koridory vojenských letišť (např. Náměšť nad Oslavou) a klíčové trasy vojenských telekomunikačních sítí. Podáváme podnět k zahájení přezkumu předmětného stanoviska Ministerstva obrany ČR, a to ve vazbě na problematiku životního prostředí. Důvod podnětu: Věcná nezákonnost, absence posouzení vlivu na zájmy obrany státu z hlediska bezpečnosti kritické infrastruktury, opomenutí rizik spojených s dálkově řízenými bezpilotními prostředky (UAV) a rozpor s § 36 a § 173 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon. Právní a věcná argumentace

Ministerstvo obrany (odbor pro územní správu) vydalo k záměru „D52 5204 Mokřadní biotop u Nové Vsi“ na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic souhlasné závazné stanovisko (sp. zn. 209491/2025-1322/OÚZBR ze dne 21. listopadu 2025). Tento akt však trpí zásadními vadami, neboť vojenský správní orgán zcela rezignoval na posouzení dlouhodobých operačních a bezpečnostních rizik spojených s charakterem tohoto specifického vodního díla v těsné blízkosti strategické dálniční infrastruktury (D52). Absolutní opomenutí rizika koncentrace ptactva a ohrožení vojenského letectva (Bird Strike) Záměr SO 807 explicitně řeší odbahnění a úpravu celkem 8 rozsáhlých vodních tůň s cílem maximalizovat jejich litorální pásmo a vytvořit masivní vodní plochu atraktivní pro vodní a mokřadní živočichy včetně ptactva. Nelze vyloučit, že dotčené území se nachází v blízkosti operačních prostorů a příletových/odletových trajektorií vojenského taktického a vrtulnikového letectva Armády ČR. Vytvořením umělého, masivního migračního a hnízdního centra pro vodní ptactvo přímo v koridoru dálnice a vojenských letových tras dochází k dramatickému zvýšení rizika tzv. „bird strike“ (střetu vojenských letadel a vrtulníků s ptáky). Ministerstvo obrany toto riziko vůbec nekvantifikovalo, nevyžádalo si ornitologickou studii z hlediska letové bezpečnosti a nevymezilo žádné omezující podmínky, čímž ohrozilo životy pilotů a majetek státu v hodnotě miliard korun.

Vytvoření bezpečnostního rizika pro kritickou infrastrukturu z hlediska zneužití dronů (UAV) Dálnice D52 představuje klíčový tranzitní koridor a jako taková spadá pod ochranu zájmů bezpečnosti a obrany státu. Nově navržený otevřený mokřad s rozsáhlou, členitou vodní plochou, rákosinami a hustými břehovými porosty na ploše 100×30 m vytváří ideální, ze silnice nepřehledný, stíněný a maskovaný terén v bezprostřední blízkosti dálničního tělesa. V kontextu moderních bezpečnostních hrozeb a hybridního válčení představuje takto nechráněný, těžko kontrolovatelný a neprostopný přírodní prostor v těsném sousedství strategické komunikace kritické riziko: Umožňuje nepozorované skryté operační nasazení bezpilotních dálkově řízených prostředků (dronů / UAV), které mohou být využity k sabotáži dálničního tělesa či narušení vojenských transportů. Vytváří prostor, který z taktického hlediska nelze účinně monitorovat standardními bezpečnostními systémy dálnice. Ministerstvo obrany mělo povinnost podmínit svůj souhlas realizací specifických technických a optických prvků zamezujících zneužití tohoto prostoru (např. zákaz výsadby vysokých clonových dřevin v určených úhlech, požadavek na zajištění přímé viditelnosti ze stanovišť ostrahy infrastruktury). Bezpodmínečným souhlasem úřad porušil § 173 stavebního zákona, který mu ukládá hájit obranu státu komplexně.

Nepřezkoumatelnost v důsledku nesprávné identifikace stavby

Ministerstvo obrany posuzovalo objekt SO 807 jako izolovaný přírodní prvek. Záměr je však integrální součástí dálnice D52, která slouží jako hlavní vojenská zásobovací trasa (koridor Host Nation Support) pro přesuny techniky NATO v rámci logistické osy Sever-Jih. Jakékoliv doprovodné objekty, které mění geomorfologii, hydrologii a biologické složení okolí této trasy, musí být posuzovány v přímém kontextu vojenské logistiky. Izolované posouzení „mokřadu“ bez vazby na vojensko-strategický význam dálnice D52 zakládá nepřezkoumatelnost stanoviska.

Absolutní nepřezkoumatelnost z důvodu neúplnosti zájmového území (Geografická vada) Ministerstvo obrany ve výrokové části svého závazného stanoviska výslovně uvádí, že posuzovalo a schvalovalo záměr výhradně na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic. Vada je v tom, že jak vyplývá ze samotné Souhrnné technické zprávy a dokladové části projektu, stavební záměr, provádění zemních prací, přesuny zemin o objemu 1 035 m³, deponování materiálu a související pojezdy těžké mechanizace prokazatelně zasahují a ovlivňují i sousední katastrální území, konkrétně k. ú. Pohořelice nad Jihlavou (vymezeno i v mapových podkladech pro jiné operátory v dokladové části). Ministerstvo obrany nesprávně posoudilo pouze izolovanou parcelu, nikoliv celý územní rozsah vlivu stavby. Pokud vojenský orgán neposoudil vlivy v celém dotčeném polygonu akce (včetně sousedního katastru, kde mohou probíhat dálkové telekomunikační vojenské trasy nebo ochranná pásma radarů), je jeho stanovisko neúplné, vydané na základě nedostatečně zjištěného stavu věci (§ 3 správního řádu) a jako takové nepřezkoumatelné.

Ignorování ochranného pásma radiolokačních prostředků a radioreléových tras Jihomoravský region, a specificky oblast Pálavy a Pohořelice, je kriticky chráněn vojenskými radary (např. stanoviště Sokolnice či vojenské objekty v okolí). Ministerstvo obrany ve svém stanovisku mechanicky odkazuje na Územně analytické podklady (ÚAP) – jev 102a a 119. Vada je vtom, že Ministerstvo obrany zcela přehlédlo, že projekt sice primárně tvoří tůň, ale jeho součástí je také stavební objekt SO 807 (Sdružený funkční objekt), který zahrnuje masivní nadzemní a betonové konstrukce (monolitický železobetonový požerák, betonová výtoková čela) a doprovodnou vysokou vzrostlou zeleň (litorální porosty a břehové výsadby dřevin). Vzrostlá dřevinná vegetace (vysazovaná ŘSD na obvodových valech za účelem stínění dálnice) a betonové konstrukce v této specifické lokalitě mohou tvořit fyzickou překážku v chráněných vymezených koridorech armádních radioreléových tras nebo narušovat odrazové plochy radarů nízkého letového vykrytí. MO se v textu vůbec nevypořádalo s tím, do jaké výšky mohou stromy a konstrukce v tomto radiolokačním sektoru dorůstat, a nestanovilo žádné výškové limity.

Formální pochybení: Absence doložení oprávnění podepisující osoby

Stanovisko je podepsáno v zastoupení (v textu uvedena kontaktní osoba Mgr. Jitka Micháliková), přičemž je vydáno Odborem ochrany územních zájmů a státního odborného dozoru Sekce majetkové MO (pracoviště Brno). Vada je v tom, že u takto závažného aktu, který se vyjadřuje ke strategickému dálničnímu tahu (Host Nation Support), ve spisu chybí řádné doložení vnitřního pověření (podpisového řádu) či delegace pravomoci pro tuto konkrétní úřední osobu k vydávání závazných stanovisek jménem ministra obrany podle tehdy účinného znění stavebního zákona. To zakládá procesní vadu nedostatku pravomoci podepisující osoby.

Návrh na opatření

Žádáme, aby Ministerstvo obrany ČR v přezkumném řízení podle § 149 odst. 6 správního řádu toto závazné stanovisko zrušilo a zavázalo Ředitelství silnic a dálnic s. p. k doložení: (1) Vojensko-taktické analýzy rizik zneužití biotopu pro nepřátelské aktivity (UAV). (2) Odborného posouzení Vojenského geografického a hydrometeorologického úřadu z hlediska rizika střetu ptactva s vojenskou leteckou technikou.

DESÚ: Námitka není důvodná. Ve spise je založeno souhlasné závazné stanovisko Ministerstva obrany ze dne 21.11.2025, sp. zn. 209491/2025-1322/OÚZBR, vydané k záměru „D52 5204 Mokřadní biotop v Nové Vsi“ na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelice, a to bez podmínek. Ministerstvo obrany je dotčeným orgánem příslušným k posouzení zájmů obrany státu. DESÚ takovým orgánem není, a proto nemůže nahrazovat odborné posouzení Ministerstva obrany vlastní úvahou o vojenské taktice, riziku UAV, radiolokačních trasách nebo letové bezpečnosti. Předmětem tohoto řízení není povolení celé dálnice D52 ani posouzení vojensko-strategické vhodnosti dálničního koridoru, ale samostatně povolovaný SO 807. Námitka neoznačuje konkrétní rozpor mezi stanoviskem Ministerstva obrany a projektovou dokumentací z května 2025 ani žádný odborný podklad, který by prokazoval, že povolení SO 807 je v rozporu se zájmy obrany státu. Část tvrzení v námitce, že by součástí SO 807 byl požerák, výpusť, betonová výtoková čela nebo jiné manipulační objekty, navíc neodpovídá podkladům. Ministerstvo obrany ve svém stanovisku výslovně stanovilo, že při změně umístění, výšky nebo rozsahu stavby musí být stanovisko vyžádáno znovu. Tvrzení o nedostatku oprávnění podepisující osoby je pouze obecné. Stanovisko bylo vydáno odborem ochrany územních zájmů a státního odborného dozoru Sekce majetkové Ministerstva obrany a výslovně se opírá o Rozkaz ministryně obrany č. 27/2024 – Zabezpečení územního plánování v působnosti Ministerstva obrany, v platném znění. Podepsala je Mgr. Jitka Micháliková, Ph.D., vyšší ministerský rada oddělení ochrany územních zájmů, tedy úřední osoba tohoto útvaru, nikoli osoba pouze kontaktní. Důvod k vyvolání přezkumu závazného stanoviska Ministerstva obrany tedy nebyl zjištěn. Námitka nadto věcně zcela vybočuje z okruhu námitkové sféry ekologických zájmových spolků, jejichž posláním má být dle stanov ochrana životního prostředí.

B64. *Ministerstvo obrany také při vydávání svých stanovisek nemůže pominout nejcitlivější rovinu geopolitické stability, strategické logistiky NATO a kritické zranitelnosti státní infrastruktury. Miliardy na stavby dálnic – dopravních tras pro přesuny těžké vojenské techniky přes ČR ve středu EU jsou omezené a je nutno důkladně vážít, co a kdy stavět a co je a co není z vojenského hlediska souladné s bezpečnostní politikou a bezpečností dopravních tras. Pokud má být dálnice D52 oficiálně deklarována jako klíčový koridor pro Host Nation Support (HNS) – tedy pro přesun těžké techniky spojeneckých vojsk NATO v ose Sever–Jih – pak je současné trasování přes Novomlýnské nádrže (Mušovská jezera) z vojensko-strategického hlediska naprostým šilenstvím*

a vytvořením ukázkového „měkkého cíle“ (soft target). Dosavadní postup ŘSD je zpochybněním koncepční bezpečnosti a udržitelnosti dálničního koridoru D52 z hlediska závazků Host Nation Support (HNS), obranyschopnosti státu a strategických zájmů NATO a EU, a to je nutno uvážit i v kontextu realizace doprovodných vodních děl (Mokřadní biotop Nová Ves), kterými se místo smysluplného dopravního plánování pro národní a evropskou bezpečnost plýtvá finančními zdroji i časem na zpevnění obrany ČR. I. Úvod a východiska: Dálnice D52, tak jak je navržena, není a nemůže být součástí kritické vojenské infrastruktury

Dálnice D52 je nesprávně Ministerstvem dopravy ČR dlouhodobě prezentována jako prioritní infrastrukturní stavba nadnárodního významu, která tvoří páteřní propojení České republiky s Rakouskem a potažmo celou jižní Evropou. V kontextu změněné globální bezpečnostní situace v Evropě (od roku 2022) a strategických dokumentů NATO a EU (např. EU Action Plan on Military Mobility) by se tato trasa měla stát logistickou osou pro tzv. Host Nation Support (HNS) – zajištění podpory a průjezdu těžké vojenské techniky spojeneckých armád. Zjednoduše pochopitelných důvodů se jí však reálně stát nemůže. Z hlediska moderní vojenské strategie a doktrín hybridního a symetrického válčení však stávající schválená koncepce trasy D52 vykazuje fatální zranitelnost, která z ní činí strategicky nepoužitelný koridor.

Fatální zranitelnost přechodu přes Mušovská jezera: Ukázkový „měkký cíl“ (Soft Target) Klíčovým a zcela kritickým bodem celé trasy D52 je její vedení na tělese a mostních objektech procházejících středem Novomlýnských nádrží (Mušovských jezer) v délce cca 2,4 km.

Efekt jediné bomby: Z vojensko-taktického pohledu představuje tento 2,4 km dlouhý úsek, obklopený z obou stran vodní plochou, extrémně zranitelný uzlový bod (choke point / bottleneck). K úplnému a dlouhodobému vyřazení celé dálnice D52 z provozu pro jakoukoliv (natož těžkou vojenskou) techniku postačuje zasažení jediným přesně naváděným dělostřeleckým granátem, raketou, nebo nasazení dálkově řízeného kamikadze dronu (UAV) na mostní konstrukce či samotné zemní těleso hráze.

Historický precedens a materiální realita: Ministerstvo dopravy a ŘSD zcela ignorují nedávnou reálnou zkušenost z této lokality. Oprava pouhého jednoho mostního tělesa o délce cca 100 metrů na stávající silnici I/52 (v místě výpusti z horní do střední nádrže) trvala v uplynulých letech téměř 2 roky. Během této doby byla dopravní logistika v území paralyzována. Pokud by v podmínkách válečného stavu či krize došlo k podobnému protržení hráze v prostoru Mušovských jezer, obnova by trvala řadu měsíců až let. Vodní masa znemožňuje jakékoliv provizorní přemostění pomocí standardních armádních prostředků (např. pontonových mostů), které jsou limitovány délkou a stabilitou na otevřené vodní ploše při větrných podmínkách Pálavy.

Taktická výhoda pevné země (Západní varianta kolem Nové Vsi)

Původní, Ministerstvem dopravy navrhované trasování dálnice D52 směřovalo mimo Mušovská jezera po pevné zemi, západně od Nové Vsi (do roku 2003 takto „hlášené do Bruselu, byť v roce 1999 Rakousko svým jednostranným postupem vneslo do situace chaos). Z hlediska obranyschopnosti a logistiky HNS vykazuje varianta po pevné zemi diametrálně odlišné bezpečnostní parametry:

Zásah dálnice na pevné zemi konvenční zbraní vytvoří kráter, který však nepřeruší dopravu vojenské techniky na více než několik hodin. Těžká ženijní technika (kterou armády NATO disponují) je schopna takové poškození zasypat, zhutnit a zprovoznit v řádu jednotek hodin. V případě masivního poškození lze trasu po pevné zemi okamžitě objet po okolním terénu. Vedení dálnice nad vodní hladinou je z této logiky pastí – neexistuje zde žádná okamžitá terénní alternativa objezdu.

Rakouská realita: Ukončení dálnice A5 a alternativní osa Grosskrut – Břeclav Ministerstvo dopravy ČR při tlaku na dostavbu D52 argumentuje potřebou kontinuálního napojení na rakouskou dálnici A5. Tento argument je však v přímém rozporu s reálným postupem rakouské strany: Rakousko dostavbu dálnice A5 k českým hranicím u Mikulova odložilo.

Čtyřpruhové uspořádání dálnice A5 končí cca 10 km před státní hranicí. Klíčový sjezd z dálnice A5 se nachází u obce Grosskrut. Odtud vede stávající infrastruktura zcela plochým, z hlediska vojenské taktiky přehledným a stabilním terénem směrem k hraničnímu přechodu Břeclav-Poštorná. Tato geografická realita ukazuje, že samo Rakousko má logistické flow připravené pro odklon do plochého terénu, který nevykazuje zranitelnost typu „konstrukce křísicí kilometry vodní plochy“. Logistická a ekonomická superiorita trasy I/55 – D55 – D2 (Mimo uzel Brno) V současnosti se spouští vybudování nového obchvatu Břeclavi na komunikaci I/55. Tento obchvat je přímo napojen na dálnici D2. V nejbližších letech bude toto území napojeno na nově

budovanou dálnicí D55. Pro potřeby NATO, EU a HNS představuje toto propojení (Grosskrut -> Břeclav -> D55 -> D1 Hulín) absolutní strategickou prioritu z následujících důvodů: Směr na Polsko: D55 vede směrem na severní Moravu a Polsko. Polsko je v současné geopolitické situaci hlavním logistickým a vojenským uzlem (Hub) celého východního křídla NATO. Trasa přes D55 je tak přímo geopoliticky zacílená na strategické potřeby Aliance.

Koncepční zkrácení trasy: Trasa z rakouské hranice přes Břeclav po D55 na dálnici D1 k Hulínu je o cca 25 km kratší než komplikovaná, rozestavěná a zranitelná trasa přes Mikulov (D52) do Brna a následně po D1 na sever.

Minutí kriticky přetíženého uzlu Brno: Brno a jeho dálniční obchvat (D1 v úseku kolem Brna) jsou dlouhodobě nejvíce kapacitně přetíženým a nehodovým uzlem v ČR. Představa, že v případě krize budou kolony těžké vojenské techniky NATO projíždět úzkým hrdlem brněnského dálničního uzlu, je z logiky krizového řízení nepřijatelná. Řešení s D55 umožňuje tento kritický uzel zcela minout.

Odkaz na expertní vojenská stanoviska (Gen. Šedivý) Na nutnost revize strategického plánování dopravní infrastruktury v ČR dlouhodobě upozorňují špičkoví vojenští experti. Bývalý náčelník Generálního štábu Armády ČR, generál Jiří Šedivý, opakovaně v souvislosti s plánováním velkých infrastrukturních staveb (byť primárně v diskusích o okruhu Prahy a strategických vstupech) konstatoval, že český stát při projektování dálnic zcela rezignoval na konzultace s armádou a nerespektuje základní taktické požadavky na obranyschopnost, odolnost vůči sabotážím a schopnost rychlé obnovy koridorů. Ačkoliv byla tato vyjádření činěna v obecné rovině a pro jiné uzly, jejich platnost pro dálnici D52 a Mušovská jezera je stoprocentní a alarmující. Stát zde za desítky miliard korun buduje infrastrukturu, kterou armáda v případě reálného konfliktu nebude moci kvůli její zranitelnosti bezpečně využít.

Nepřehlédnutelný environmentální aspekt Řešení s D55 a již ke stavbě schváleným obchvatem Břeclavi vyřešilo i environmentální otázky. U D52 tomu tak není. Jsou zde kolize s radou evropsky chráněných lokalit a ptáčích oblastí (oboje ze systému lokalit NATURA 2000).

Závěr a návrh opatření pro Ministerstvo dopravy ČR a koordinaci s Ministerstvem dopravy Stavební záměr dálnice D52 v úseku přes Mušovská jezera a na něj navázané projekty (včetně satelitního vodního díla Mokřadní biotop Nová Ves) jsou postaveny na překonaných koncepcích z 90. let 20. století, které zcela ignorovaly vojensko-strategická rizika 21. století. Ministerstvo dopravy ČR, aby v rámci svých koncepčních a schvalovacích pravomocí: Zastavilo schvalovací procesy pro D52, tedy i pro doprovodné stavby (včetně předmětného mokřadního biotopu), které zahušťují a komplikují území kolem tohoto kriticky zranitelného bodu. Iniciovalo ve spolupráci s Ministerstvem obrany ČR a Vojenským geografickým úřadem komplexní audit odolnosti trasy D52 z hlediska standardů NATO pro Military Mobility a Host Nation Support. Přejmenovalo investiční priority ve prospěch urychleného dobudování koridoru I/55 – D55, který představuje bezpečnější, kratší, takticky odolnější a geopoliticky logičtější trasu pro spojenecké závazky České republiky. Tato zásadní námitka musí být vypořádána osobami Ministerstvem dopravy, které mají právo se vyjadřovat k změně globální bezpečnostní situace v Evropě (od roku 2022) a strategickým dokumentům NATO a EU (např. EU Action Plan on Military Mobility a Host Nation Support)

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitky B63 stavební úřad dále uvádí, že zájmy obrany státu byly v tomto řízení posouzeny příslušným dotčeným orgánem, tedy Ministerstvem obrany, které k SO 807 vydalo souhlasné závazné stanovisko. Námitka B64 převážně směřuje proti strategickému trasování dálnice D52, proti její vhodnosti pro „Host Nation Support“ a proti investiční prioritě dálnice D52 oproti trase I/55–D55–D2. Tyto otázky nejsou předmětem tohoto řízení. DESÚ zde nerozhoduje o vedení celé dálnice D52 přes Novomlýnské nádrže, ani o změně dálniční sítě ani o dopravně-obranné strategii státu, ale o samostatně povolovaném objektu SO 807. Z projektové dokumentace vyplývá, že SO 807 je náhradním mokřadním biotopem na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic, jehož účelem je splnění kompenzačního opatření souvisejícího s dálnicí D52. Nejde o povolení hlavního dálničního tahu ani o rozhodnutí o alternativách D52 a D55. DESÚ nemůže nahrazovat odborné posouzení Ministerstva obrany ani Ministerstva dopravy vlastní úvahou o geopolitické vhodnosti dálničních koridorů. Námitka neoznačuje žádnou konkrétní vadu projektové dokumentace SO 807, která by bránila povolení tohoto objektu. Požadavek na zastavení schvalovacích procesů D52 a přesměrování investičních priorit je proto mimo předmět tohoto řízení.

- B65. Z dokladové části zahajovaného řízení k SO 807 vyplývá, že Ministerstvo vnitra ČR, Odbor bezpečnostní politiky, vydalo k objektu náhradního mokřadu SO 807 souhlasné stanovisko pod č. j. R/2026/6192/3 ze dne 16. 1. 2026. Podáváme podnět k zahájení přezkumu stanoviska Ministerstva vnitra ČR, a to ve vazbě na problematiku životního prostředí, mezi něž podle zákona č. 100/2001 Sb. spadají i otázky veřejného zdraví. Mezi otázky ochrany veřejného zdraví spadají i otázky nehodovosti v dopravě – viz např. i rozsáhlé odůvodnění k této problematice v rámci vyhodnocení SEA k návrhu 1. Aktualizace Zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje. Právní a věcná argumentace Důvod podnětu: Věcná nezákonnost, nepřezkoumatelnost, absence posouzení vlivu změny mikroklimatu na šíření radioreléových signálů kritické infrastruktury a opomenutí bezpečnostních rizik spojených s akceschopností složek IZS.
- Ministerstvo vnitra vydalo k objektu „Mokřadní biotop u Nové Vsi“ souhlasné stanovisko. Tento akt však vykazuje závažné materiální nedostatky a vykazuje znaky porušení § 3 správního řádu (zásada materiální pravdy), neboť Ministerstvo vnitra posuzovalo záměr izolovaně a mechanicky pouze z hlediska fyzického střetu s trasami stávajících kabelových vedení. Zcela však opomnělo specifické fyzikální a taktické dopady rozsáhlého vodního díla v těsné blízkosti dálnice D52. Absolutní absence posouzení vlivu odparu a přízemních mlh na radioreléové spoje a radary IZS Dálniční koridor D52 je osazen kritickou infrastrukturou vnitra – bezdrátovými radioreléovými spoji Policie ČR a Hasičského záchranného sboru, které zajišťují šifrované nouzové spojení. Plošná obnova a odbahnění 8 rozsáhlých vodních tůní může radikálně zvýšit lokální odpar vody (evapotranspiraci) v daném mikroklimatickém bodě. Tento masivní odpar v kombinaci s dálničním zářezem prokazatelně generuje zvýšenou frekvenci přízemních ranních a nočních mlh a lokální teplotní inverze. Z fyzikálního hlediska je hustá mlha zásadní bariérou, která způsobuje útlum a rozptyl elektromagnetického signálu na vysokých frekvencích (pásmo GHz využívaná IZS). Ministerstvo vnitra vůbec nezkontrolovalo, zda tato lokální změna mikrosféry nepůsobí výpadky nebo degradaci kritického radiového spojení podél dálnice D52 v krizových situacích. Toto ostatně mělo být zkoumáno i ve vztahu k dálnici přilehlému stávajícímu mokřadu (viz provázaná podmínka č. 32 stanoviska EIA) a bylo nutno posoudit, zda tento mokřad a v jakém rozsahu může u komunikace nejvyššího řádu (dálnice, součásti transevropské silniční sítě TEN-T) zůstat zachován. To by mělo zásadní dopady do celého řízení o nově koncipovaném mokřadu, SO 807. Ohrožení akceschopnosti Policie ČR při zásazích na dálnici D52 Z takticko-bezpečnostního hlediska Policie ČR (Dálniční oddělení) odpovídá za bezpečnost provozu. Existence neprostupné, bažinaté a vodní bariéry o délce přes 100 metrů bezprostředně u dálničního tělesa v podstatě likviduje možnost únikové zóny pro techniku, bezpečné odstavení vozidel v nouzi nebo operační nástup prvků IZS z boku dálnice při hromadných nehodách či uzavírkách. Stávající mokřad (viz provázaná podmínka č. 32 stanoviska EIA) tak přímo zhoršuje taktické parametry okolí dálnice pro řešení mimořádných událostí. MV toto riziko zcela pominulo a nestanovilo žádné požadavky na zpevněné přístupy pro techniku IZS k tůním.
- Návrh na opatření Žádáme proto, aby Ministerstvo vnitra ČR v přezkumném řízení podle § 149 odst. 6 správního řádu toto závazné stanovisko zrušilo a uložilo povinnost doplnit projekt o: Technickou studii elektromagnetické kompatibility a útlumu vlnění vlivem zvýšené vlhkosti vzduchu nad mokřadem. Taktické posouzení Ředitelství služby dopravní policie z hlediska zajištění bezpečnosti IZS v zásahové zóně dálnice.
- DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B59, B63 a B64 stavební úřad uvádí, že předmětem tohoto řízení není posouzení celé trasy dálnice D52 ani stávajícího mokřadu u km 19,350, ale samostatně povolovaný SO 807 na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic. Ve spise je založeno stanovisko Ministerstva vnitra ze dne 16.01.2026, č. j. R/2026/6192/3. Ministerstvo v něm uvádí, že Národní agentura pro komunikační a informační technologie posoudila stavbu z hlediska elektromagnetické kompatibility s elektronickými, resp. radiokomunikačními zařízeními MV ČR s tím, že plánovaná stavba je mimo vymezené území pro bezpečnost státu, v dostatečné vzdálenosti od elektronických zařízení MV a nemůže jejich činnost negativně ovlivnit. DESÚ není odborným orgánem pro posouzení radiokomunikačních zařízení Ministerstva vnitra ani taktické akceschopnosti složek IZS a nemůže toto odborné posouzení nahrazovat vlastní úvahou. Projektová dokumentace nepopisuje SO 807 jako vodní dílo bezprostředně u dálničního tělesa, ale jako náhradní mokřadní biotop na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic u rybníka Čahoun, jehož účelem je obnova stávajícího znečištěného mokřadu a vytvoření vhodných tůní pro vodní a mokřadní živočichy a rostliny. Požadavek na přezkum stanoviska Ministerstva vnitra a doplnění dalších studií proto není pro účely tohoto řízení důvodný. DESÚ vychází ze založeného souhlasného stanoviska příslušného orgánu

a z projektové dokumentace. Tvrzené riziko degradace radiových spojů nebo zhoršení zásahových podmínek IZS nebylo v námitce doloženo žádným odborným podkladem, ani takový podklad nebyl zjištěn.

B66. *V dokladové části se nachází vyjádření Archeologického ústavu AV ČR, Brno, v. v. i. ze dne 20.5.2025. Toto vyjádření je klíčovým podkladem, který je však nezákonný. Lokalita Nové Vsi a Pasohlávek (v blízkosti bývalého Mušova) je celoevropsky významným archeologickým nalezištěm (římská vojenská pevnost na Hradisku, germánská sídliště, bohaté nálezy z doby stěhování národů). Plošné odtěžování sedimentů u 8 tůní na rozlehlé ploše představuje extrémní riziko nenávratného zničení těchto historických vrstev. Podáváme podnět k zahájení přezkum postupu dotčených orgánů, a to včetně městského úřadu Pohořelice a krajského úřadu JMK, a to ve vazbě na problematiku životního prostředí, mezi něž podle zákona č. 100/2001 Sb. spadají i posuzování území historického, kulturního nebo archeologického významu. Důvod podnětu: Věcná nezákonnost, nepřezkoumatelnost, obcházení smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, a porušení procesních povinností při ochraně archeologického dědictví v mezinárodně chráněné lokalitě.*

I. Právní a věcná argumentace Dotčený orgán státní památkové péče vydal k předmětnému záměru souhlasné závazné stanovisko, ve kterém se v podstatě omezil na mechanické převzetí zákonných frází o povinnosti stavebníka oznámit nález a strpět záchranný archeologický výzkum podle § 22 zákona o státní památkové péči. Tento postup však v kontextu předložené projektové dokumentace vykazuje závažné vady a nezákonnost z následujících důvodů: 1. Ignorování expertního doporučení Archeologického ústavu AV ČR a předčasnost stanoviska. V dokladové části je založeno vyjádření Archeologického ústavu AV ČR, Brno, v. v. i., ze dne 20. 5. 2025, které jakožto nejvyšší expertní autorita v území výslovně doporučuje provedení tzv. prediktivního archeologického výzkumu pomocí neinvazivních metod a počítačového modelování ještě před stanovením definitivních parametrů stavby. Cílem tohoto výzkumu je definovat míru rizika přítomnosti památek a upravit projekt tak, aby k destrukci nálezů vůbec nedošlo (princip prevence). Orgán státní památkové péče toto expertní doporučení zcela ignoroval. Stanovisko vydal bez toho, aby po žadateli (ŘSD) provedení tohoto prediktivního výzkumu závazně požadoval. Tím zatížil své rozhodnutí vadou předčasnosti a nedostatečně zjištěného skutkového stavu (§ 3 správního řádu). Úřad schválil plošnou destrukci území těžkou technikou (hloubení 8 tůní), aniž by věděl, co se v subfossilních vrstvách u Mlýnského náhonu reálně nachází. Nezohlednění kumulativního dopadu s liniovou stavbou dálnice D52 Mokřadní biotop SO 807 je vyvolanou stavbou hlavní trasy D52. Celé toto území bude postiženo masivními přesuny zeminy. Orgán památkové péče měl povinnost posoudit, zda plošné odtěžování půdy pro mokřad v souběhu s hloubením dálničních zářezů pro podkladové vrstvy dálnice D52 nevede k plošnému vymizování uceleného archeologického horizontu (např. předpolí římských či germánských struktur).

Izolovaným posouzením „pouhého mokřadu“ bez vazby na celkový dálniční zářez došlo k rozmělnění ochrany archeologického dědictví. Záchranný archeologický výzkum prováděný ex post (až při samotném bagrování) v bažinatém terénu je z metodického hlediska neúčinný a povede buď k poškození nálezů, nebo k fatálnímu zablokování celé stavby. Památkový úřad měl v podmínkách striktně nařídít provedení plošného geofyzikálního průzkumu jako podmínku pro vydání stavebního povolení. Absolutní nepřezkoumatelnost odůvodnění Závazné stanovisko neobsahuje žádné reálné odůvodnění, proč úřad rezignoval na stanovení omezujících podmínek (např. určení přesné skládky ornice, metodiky dohledu v zamokřeném substrátu). Strohý odkaz na znění zákona nesplňuje požadavky § 68 odst. 3 správního řádu ve spojení s § 149 správního řádu. Závazné stanovisko, které pouze kopíruje text zákona a nereflexuje specifika mezinárodně významné archeologické lokality Nová Ves / Pasohlávky, je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

II. Návrh na opatření Žádáme, aby nadřízený orgán (Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor kultury a památkové péče, případě i Ministerstvo kultury) v přezkumném řízení podle § 149 odst. 6 správního řádu toto souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Pohořelice zrušil a vrátil věc k novému projednání s pokynem: Závazně uložit žadateli splnění doporučení Archeologického ústavu AV ČR, tedy provedení prediktivního archeologického výzkumu. Výsledky tohoto výzkumu inkorporovat do technického řešení hloubení tůní tak, aby nedošlo k porušení nedotčených historických vrstev.

DESÚ: Námitka není důvodná. Ve spise je založeno sdělení Městského úřadu Pohořelice ze dne 11.12.2025, č. j. R/2025/219139/2, vydané příslušným orgánem státní památkové péče. Tento orgán uvedl, že zamýšlená stavba se nedotýká kulturních památek v k. ú. Nová Ves u Pohořelice, a že veřejný zájem státní památkové péče není záměrem dotčen. Současně nebylo ani archeologické hledisko pominuto. Městský úřad Pohořelice ve sdělení výslovně upozornil, že jde o oblast archeologického zájmu, tedy o oblast s archeologickými nálezy, a uvedl povinnost stavebníka oznámit zemní práce Archeologickému ústavu AV ČR a umožnit tak provedení záchranného archeologického výzkumu, čímž je dodržen postup předpokládaný legislativou na úseku památkové péče. Ve spise je založeno vyjádření Archeologického ústavu Akademie věd ČR, Brno, v. v. i., č. j. ARUB/6448/2025, ze dne 18.11.2025, které je pod tímto označením a datem uvedeno i v seznamu dokladů dokladové části projektové dokumentace; datum 20.05.2025, které spolky ve své námitce uvádí, tak obsahu spisu neodpovídá. Toto vyjádření uvádí povinnost ohlášení zemních prací a umožnění záchranného archeologického výzkumu. Prediktivní archeologický výzkum je v tomto vyjádření uveden jako doporučení. Archeologický ústav Akademie věd ČR, Brno, v. v. i., v této části vyjádření výslovně uvádí, že tzv. prediktivní archeologický výzkum není zákonnou povinností stavebníka a parametry jeho realizace jsou upraveny smluvně, a že by jej bylo vhodné využít hlavně na trase plánované D52 5204 Pohořelice – VN Nové Mlýny. DESÚ nemá žádný podklad pro závěr, že by bylo nutné před povolením SO 807 vyžadovat prediktivní archeologický výzkum jako závaznou podmínku. Ochrana archeologických nálezů je zajištěna zákonnými povinnostmi stavebníka, oznamovací povinností, možností záchranného archeologického výzkumu a povinností přerušit práce při případném nálezu. Námitka vychází z předpokladu souběžného zásahu SO 807 a hlavní stavby dálnice D52. V návaznosti na vypořádání námitek B54 a B57 stavební úřad uvádí, že SO 807 je samostatně povolovaný předstihový objekt. Z podkladů nevyplývá, že by měl být archeologicky posuzován jako současný plošný zásah s výstavbou dálničního tělesa. Požadavek na přezkum sdělení orgánu státní památkové péče proto není pro účely tohoto řízení důvodný.

B67. *Je nutno upozornit na stanoviska Povodí Moravy, s. p., ze dne 20. dubna 2026 (které časově i věcně navazuje na březnové JES), vyplývají další závažné právní, procesní a metodické vady. Státní podnik rezignoval na svou zákonnou povinnost skutečně posoudit vlivy na vodní režim a ochranu vod. První vadou stanoviska Povodí Moravy je zásadní faktický a územní rozpor (Vzdálenost od Mlýnského náhonu). V textu stanoviska je do očí bijící logický a geografický rozpor: Na straně 1 se v charakteristice akce uvádí, že projektovaný mokřad je náhradou za původní mokřad, který se „nachází v blízkosti Mlýnského náhonu Cvrčovice“. Následně Povodí Moravy tvrdí, že „nový biotop se nachází cca 230 m od DVT Mlýnský náhon Cvrčovice“ a z toho vyvozuje závěr: „Záměrem nedojde k dotčení vodních toků, pozemků ani majetku ve správě Povodí Moravy, s. p.“. Pochybení je v tom, že vzdálenost 230 metrů v ploché aluviální nivě říčního systému Jihlavy a Mlýnského náhonu je z hydrogeologického hlediska zcela zanedbatelná. Pokud na pozemku parc. č. 3106 dojde k plošnému odbahnění a prohloubení tůň (jak uvádí projektová dokumentace), tyto tůně budou skrze šterkopiskové podloží a podzemní vodu přímo hydraulicky propojeny s Mlýnským náhonem. Tvrzení, že nedojde k dotčení vodního toku jen proto, že neleží na stejném parcelním čísle, je odborný diletantismus.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B59, B60 a B62 stavební úřad uvádí, že stanovisko Povodí Moravy nevykazuje namítaný vnitřní rozpor. Původní mokřad u Mlýnského náhonu a nový náhradní mokřad SO 807 jsou dvě rozdílné lokality. Právě proto může být původní mokřad popsán jako lokalita u Mlýnského náhonu a současně může být nový biotop umístěn mimo tento tok. Závěr Povodí Moravy, že záměrem nedojde k dotčení vodních toků, pozemků ani majetku ve správě Povodí Moravy, není založen pouze na „jiném parcelním čísle“, jak námitka tvrdí. V navazující Změně JES doplnilo MŽP posouzení vodního režimu a uvedlo, že SO 807 není situován ve stanoveném záplavovém území, nezasahuje do koryta vodního toku, nezřizuje vodohospodářské ani regulační prvky a mokřadní podmínky mají vznikat přirozenou akumulací vody v terénních depresích. Projektová dokumentace nadto nepočítá s vybudováním nového vodního díla napojeného na Mlýnský náhon. Popisuje obnovu již existujících zazemněných tůň, odstranění odpadu, částečné odbahnění, ponechání tůně č. 8 bez zásahu a využití vytěžené zeminy v místě záměru. Tvrzení o přímém hydraulickém propojení tůň s Mlýnským náhonem je v námitce uvedeno bez konkrétního odborného podkladu, ani takový podklad nebyl zjištěn. Z podkladů nevyplývá, že by vzdálenost cca 230 m sama o sobě zakládala dotčení Mlýnského náhonu nebo nepoužitelnost stanoviska správce povodí.

B68. *Druhou vadou stanoviska Povodí Moravy je formulace založená na „předpokladu“ a na faktech. Na straně 2 Povodí Moravy doslova uvádí: „Předpokládáme, že uvedený záměr vzhledem ke svému charakteru, velikosti a dopadu nebude mít vliv na stav vodního útvaru.“ Správní orgán ani správce povodí nesmí ve svých závazných vyjádřeních „předpokládat“. Mají postavit na jisto, zda záměr vliv má, či nemá, a to na základě exaktních dat (např. hydrogeologického posudku a matematického modelování proudění podzemních vod). Slovní spojení „předpokládáme“ jasně dokazuje, že Povodí Moravy nemělo k dispozici žádný hydrogeologický model, který by garantoval, že hloubení tůní nestrhne hladinu podzemní vody v okolních rybnících nebo nepůsobí průsaky z náhonu. Stanovisko je postaveno na domněnkách, což je v rozporu se zásadou materiální pravdy (§ 3 správního řádu).*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B59 a B67 stavební úřad uvádí, že samotné použití slova „předpokládáme“ ve stanovisku Povodí Moravy nelze chápat tak, že by stanovisko bylo nepřezkoumatelné nebo založené pouze na domněnce. Povodí Moravy vydalo své stanovisko jako správce povodí, vymezilo dotčený útvar povrchových vod i útvar podzemních vod a výslovně uvedlo, že záměr je z hlediska Národního plánu povodí Dunaje a Plánu dílčího povodí Dyje možný, neboť lze předpokládat, že nedojde ke zhoršení chemického stavu ani ekologického stavu/potenciálu útvarů povrchových vod ani chemického a kvantitativního stavu útvarů podzemních vod. MŽP ve Změně JES doplnilo, že SO 807 leží cca 230 m od Mlýnského náhonu, není ve stanoveném záplavovém území, nezasahuje do vodních toků, není vodním dílem, nevyžaduje povolení k nakládání s vodami a mokřadní podmínky mají vznikat přirozenou akumulací vody v terénních depresích. Námitka požaduje hydrogeologický model a matematické modelování, avšak neuvádí žádný konkrétní odborný podklad, z něhož by vyplývalo, že by takový model byl pro tento rozsah a charakter záměru nezbytný, ani takový podklad nebyl zjištěn.

B69. *Třetí vadou stanoviska Povodí Moravy je jeho vnitřní rozpornost a nevymahatelnost stanovených podmínek. Povodí Moravy pod bodem b) sice se záměrem souhlasí, ale pod nadpis „Upozorňujeme“ vkládá tyto dvě podmínky: „Stavbou nesmí dojít ke znečištění povrchových a podzemních vod.“ „Stavbou prací nesmí dojít ke zhoršení odtokových poměrů v předemné lokalitě.“ Pochybení jsou: Z textu není jasné, zda jde o závazné podmínky, nebo jen o nezávazná doporučení (forma „Upozorňujeme“ je právně vágní). projekt sám o sobě spočívá v odtěžení sedimentů a nánosech odpadu v těsném sousedství podzemních vod. Jakmile těžká technika vjede do tůní, dojde k okamžitému zákalu a uvolnění látek do podzemní vody – podmínka je tedy v průběhu realizace technicky nesplnitelná. pokud se odtěží tak velké množství kubíků materiálu a vzniknou otevřené vodní plochy, odtokové a vsakovací poměry v lokalitě se ze své podstaty radikálně změní. Povodí Moravy však nijak nedefinuje, co považuje za „zhoršení“ a jakým způsobem to má stavební úřad kontrolovat.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B67 a B68 stavební úřad uvádí, že stanovisko Povodí Moravy není vnitřně rozporné. Povodí Moravy se záměrem souhlasilo a současně upozornilo na obecně platné požadavky ochrany povrchových a podzemních vod a odtokových poměrů. Upozornění, že stavbou nesmí dojít ke znečištění vod ani ke zhoršení odtokových poměrů, není technicky nesplnitelné. Projektová dokumentace neřeší zásah do vodního toku ani řízenou manipulaci s vodami, ale odstranění odpadu, úpravu stávajících částečně zazemněných tůní a vytvoření podmínek pro přirozené zadržování vody v terénních depresích. Změna JES výslovně doplnila, že SO 807 není vodním dílem, nevyžaduje povolení k nakládání s vodami, není spojen se zřizováním hrází, výpustí, přelivů ani jiných regulačních zařízení a nezasahuje do koryt vodních toků. Z tohoto hlediska nelze dovodit, že by samotné odbahnění tůní automaticky znamenalo znečištění podzemních vod nebo zhoršení odtokových poměrů. Námitka neobsahuje konkrétní odborný podklad, který by prokazoval uvolnění závadných látek do podzemních vod nebo radikální změnu odtokových a vsakovacích poměrů, ani takový podklad nebyl zjištěn.

B70. *Čtvrtou vadou stanoviska Povodí Moravy je ignorování útvaru podzemních vod (Dyjsko-svratecký úval). Stanovisko sice formálně identifikuje, že se záměr nachází nad útvarem podzemních vod „Dyjsko-svratecký úval (ID ÚPZV: 22410)“, ale veškeré své hodnocení v odstavci a) omezuje na frázi, že „nedojde ke zhoršení... chemického a kvantitativního stavu“. Pochybení je v tom, že Dyjsko-svratecký úval je extrémně citlivá vodohospodářská oblast s napjatou bilancí sucha. Vytvořením rozsáhlé vodní hladiny tůní dojde k masivnímu zvýšení výparu (evaporace) z otevřené vodní hladiny na úkor podzemních vod. Povodí Moravy vůbec*

nespočítalo, o kolik tisíc litrů vody ročně tato oblast kvůli zvýšenému výparu přijde a jaký to bude mít vliv na dotování okolních biotopů a rybníků v suchých měsících.

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B67 až B69 stavební úřad uvádí, že útvar podzemních vod Dyjsko-svratecký úval nebyl ve stanovisku Povodí Moravy opomenut. Stanovisko jej výslovně identifikuje a uzavírá, že záměr nezpůsobí zhoršení jeho chemického ani kvantitativního stavu. MŽP ve Změně JES uvedlo, že SO 807 není vodním dílem, nevyžaduje povolení k nakládání s vodami, není spojen se zřizováním hrází, výpustí, přelivů ani jiných regulačních prvků a mokřadní podmínky mají vznikat přirozenou akumulací vody v terénních depresích. Projektová dokumentace neřeší vytvoření rozsáhlé uměle dotované vodní plochy, ale obnovu stávajícího znečištěného mokřadu, odstranění odpadu a částečné odbahnění existujících tůní. Námitka neobsahuje žádný konkrétní odborný podklad, který by prokazoval, že v důsledku výparu dojde ke zhoršení kvantitativního stavu útvaru podzemních vod nebo k ovlivnění okolních rybníků a biotopů. Požadavek na samostatný výpočet výparu není z dostupných podkladů dovoditelný jako nezbytná podmínka pro povolení SO 807, ani takový podklad nebyl zjištěn.

B71. *Pátou vadou stanoviska Povodí Moravy je skutečnost, že podkladové materiály jsou zastaralé. Stanovisko bylo vydáno 20. dubna 2026, avšak schvaluje projektovou dokumentaci (PD) zpracovanou v květnu 2025 (05/2025). Chyba je v tom, že mezitím v červenci 2025 vyšlo komplexní závazné stanovisko EIA na celou dálnici D52, které definovalo nové koridory, podmínky ochrany vod a jímacích území. Povodí Moravy tak posuzovalo separátní projekt mokřadu podle dokumentace, která nereflextuje finální podmínky a změny schválené v celkové EIA z července 2025. Jde o jasný procesní nesoulad.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B54, B57 a B67 až B70 stavební úřad uvádí, že stanovisko Povodí Moravy nebylo vydáno před stanoviskem EIA, ale až dne 20.04.2026, tedy po vydání stanoviska EIA. Skutečnost, že projektová dokumentace je z května 2025, sama o sobě neznamená její zastaralost nebo nepoužitelnost. Z podkladů vyplývá, že SO 807 byl součástí technického řešení posouzeného v procesu EIA, a že projektová dokumentace z května 2025 neobsahuje změnu technického řešení oproti řešení posouzenému v EIA. SO 807 tedy byl již součástí technického řešení posouzeného v procesu EIA. Povodí Moravy neposuzovalo nové koridory dálnice D52 ani celé stanovisko EIA, ale vodohospodářské hledisko konkrétního SO 807. Námitka tedy neprokazuje, že by stanovisko Povodí Moravy vycházelo ze zastaralého nebo věcně nepoužitelného podkladu.

B72. *Zásadní procesní vada řízení – opomenutí dotčeného subjektu (Rybníkářství Pohořelice a.s.) a hrozba destrukce rybníční soustavy. Tato námitka směřuje proti neúplnosti podkladů a projektové dokumentace, které zcela ignorují existenci, práva a hydrologické vazby na Rybníkářství Pohořelice a.s. jakožto klíčového uživatele vodních zdrojů v území. Právní a věcná argumentace: Záměr „Mokřadní biotop Nová Ves“ (SO 807) spočívá v plošném odbahnění a prohloubení 8 tůní na rozsáhlé ploše v těsné blízkosti ploch užívaných pro rybníkářství. Podle projektové dokumentace má být stabilita vodní hladiny v těchto tůních zajištěna vazbou na mělký hydrogeologický kolektor a srážkové vody. V předložené dokladové části však zcela absentuje stanovisko, vyjádření či hydrogeologická dohoda s Rybníkářství Pohořelice a.s. Tento postup zakládá nezákonnost z následujících důvodů: Riziko stržení hladiny podzemních vod a ohrožení napájení rybníků Celá rybníční soustava v okolí Pohořelice a Nové Vsi je kriticky závislá na křehké bilanci povrchových a podzemních vod aluviální nivy. Plošné odtěžování sedimentů u 8 tůní do hloubky až 1,5 metru bezprostředně u dálničního zářezu D52 může fungovat jako hydraulický zkrat. Pokud projektant exaktně neprokázal (a bez vyjádření rybníkářů ani nemohl), jak jsou tyto tůně hydraulicky propojeny se spodními vodami napájejícími okolní rybníční soustavy, hrozí reálné riziko, že nový mokřad začne stahovat vodu z okolního území. To by vedlo k poklesu hladiny v navazujících rybníčních objektech, což přímo ohrožuje hospodářskou činnost a biologickou stabilitu chovných rybníků. Ohrožení kvality vody (Eutrofizace a splachy při stavební činnosti) Při odbahněvání a stavebních pracích na objektu SO 807 dojde k masivnímu uvolnění sedimentů, fosforu a dusíku do podzemních a následně povrchových vod. Mlýnský náhon a okolní kanály jsou přitom pro rybníkářství klíčovými napájecími nebo odtokovými trasami. Kontaminace vody sedimenty ze stavební činnosti ŘSD může způsobit okamžité technologické a biologické škody na rybí osádce níže po proudu. Skutečnost, že projekt vůbec neobsahuje sanační a ochranná opatření projednaná s Rybníkářstvím Pohořelice, dokazuje porušení § 3 správního řádu (nedostatečně zjištěný skutkový stav). Procesní opomenutí účastníka řízení Podle § 113 a navazujících ustanovení nového stavebního zákona (č. 283/2021 Sb.) a § 27 správního*

řádu jsou účastníky řízení osoby, jejichž vlastnická nebo jiná věcná práva k sousedním pozemkům a stavbám (včetně vodních děl a práv k nakládání s vodami) mohou být rozhodnutím přímo dotčena. Tím, že ŘSD nepředložilo stanovisko Rybníkářství Pohořelice a.s. a stavební úřad tento subjekt dosud nezařadil jako klíčového účastníka, dochází k závažné procesní vadě. Judikatura NSS konstantně uvádí, že opomenutí takto významného věcného účastníka v řízení, které mění vodní režim v území, způsobuje automatickou nezákonnost a zrušitelnost celého finálního povolení. V tomto případě se nejedná jen o opomenutí Rybníkářství Pohořelice a.s., ale i předmět ochrany hájený spolkem, tj. ochrana přírody a krajiny. Žádáme, aby stavební úřad přerušil řízení a: Oficiálně přiznal subjektu Rybníkářství Pohořelice a.s. status účastníka řízení. Uložil žadateli (ŘSD) povinnost předložit hydrogeologickou studii vlivu objektu SO 807 na vodní bilanci pohořelické rybníční soustavy a vyžádal si k ní závazné vyjádření tohoto subjektu. Bez tohoto podkladu je řízení materiálně neúplné a nepřezkoumatelné.

DESÚ: Námitka není důvodná. Předmětem řízení je SO 807 na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic. V návaznosti na vypořádání námitek B67 až B70 stavební úřad uvádí, že vodní režim tohoto záměru byl posouzen stanoviskem Povodí Moravy a Změnou JES, z nichž vyplývá, že záměr se nedotýká vodních toků, pozemků ani majetku ve správě Povodí Moravy, není vodním dílem a nevyžaduje povolení k nakládání s vodami. Mokřadní podmínky mají vznikat lokálním zadržováním vody v terénních depresích. Námitka neoznačuje konkrétní vlastnické, věcné nebo jiné právo Rybníkářství Pohořelice, a. s., k pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic ani konkrétní vodní dílo nebo oprávnění k nakládání s vodami, které by mělo být povolením SO 807 přímo dotčeno. Tvzení o stržení hladiny podzemních vod, eutrofizaci nebo ohrožení rybníční soustavy není doloženo odborným podkladem, ani takový podklad nebyl zjištěn. Absence samostatného vyjádření Rybníkářství Pohořelice, a. s., proto sama o sobě neprokazuje neúplnost spisu. Účastníci nadto nedoložili pověření jednat jménem jiného subjektu, či si jiným způsobem aťhovat jeho práva.

B73. *Pokud vezmeme v úvahu přiložené vyjádření společnosti Vodovody a kanalizace Břeclav, a.s. (VaK Břeclav) ze dne 22. 7. 2025 (č. j. 015609) a konfrontujeme jej s realitou záměru a ostatními dokumenty, vyvstávají 3 zásadní právní a věcné vady. Projektant sice toto vyjádření formálně přiložil s tím, že VaK Břeclav „souhlasí a nemá v místě sítě“, ale z hlediska správního řízení se jedná o nebezpečný polotovár. Zde je přehled toho, co je špatně: První vadou vyjádření VaK je absolutní nepřezkoumatelnost rozsahu neboť VaK posuzoval úplně jiné území. VaK Břeclav ve svém vyjádření explicitně uvádí, že posuzoval pouze pozemek parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic, avšak projekt dálnice D52 a na něj navázané kompenzační opatření (retence srážkových vod, přesuny zemín, pojezdy mechanizace, stavební úpravy) zasahují do mnohem širšího okolí. Například v žádosti pro operátora Vodafone (která je podána na stejnou akci) projektant sám přiznává a definuje zájmové území polygonem, který zasahuje jak do k. ú. Nová Ves u Pohořelic, tak do sousedního k. ú. Pohořelice nad Jihlavou. Tak měl postupovat i VaK. Vyjádření správce infrastruktury (VaK), které pokrývá pouze jednu parcelu, přičemž stavba a její doprovodné vlivy (např. odtokové poměry a ochranná pásma) zasahují i na území sousedního katastru, je pro účely společného povolení neúplné a věcně nesprávné. Stavební úřad nemůže ověřit, zda v druhém dotčeném katastrálním území nedojde k zásahu do dálkových vodovodních řadů.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Stavební úřad nemá právní oporu pro přezkum vyjádření jiného účastníka. Z hlediska obsahu je stavební úřad shledal způsobitým a srozumitelným. V návaznosti na vypořádání námitek B54, B57 a B72 stavební úřad uvádí, že předmětem tohoto řízení není povolení celé dálnice D52 ani neurčitého širšího území, ale samostatně povolovaný objekt SO 807 na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic. Tomu odpovídá i vyjádření společnosti Vodovody a kanalizace Břeclav, a. s., ze dne 22.07.2025, č.j. 015609, které bylo vydáno k záměru „D52 5204 Mokřadní biotop u Nové Vsi“ na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic, a které uvádí, že realizací záměru nedojde k dotčení zařízení v majetku nebo provozování VaK Břeclav. Skutečnost, že pro účely vyjádření jiného správce technické infrastruktury byl zakreslen širší polygon zahrnující i k. ú. Pohořelice nad Jihlavou sama o sobě nerozšiřuje předmět povolované stavby ani neprokazuje zásah do zařízení VaK Břeclav mimo parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic. Jde o podklad pro ověření existence jiné infrastruktury nikoli o vymezení stavebního pozemku SO 807. Vyjádření VaK Břeclav proto nelze považovat za nepřezkoumatelné jen proto, že se vztahuje k parcele, na níž je SO 807 podle projektové dokumentace umístěn.

B74. *Druhou vadou vyjádření VaK je, že VaK Břeclav dává souhlas, protože v místě „nedojde k dotčení zařízení v majetku nebo provozování VaK Břeclav“. Posuzoval tedy pouze fyzickou existenci trubek (vodovodů a kanalizací) přímo v dotčené parcele. Věcný rozpor je v tom, že VaK Břeclav je jako vodohospodářská společnost životně závislá na vydatnosti a kvalitě vodních zdrojů v regionu. Jak vyplývá z nadřazených dokumentů (např. ze stanoviska MěÚ Pohořelice), celá stavba mokřadu leží v ochranném pásmu II. stupně přírodních léčivých zdrojů a v bezprostřední blízkosti jímacího území podzemních vod Nová Ves (které je klíčovým zdrojem pitné vody). VaK musí hásit veřejný zájem, neboť na něm je závislé zásobování mnoha tisíc obyvatel vodou. Projektant předložil VaK Břeclav k vyjádření pouze zjednodušenou dokumentaci k tůňkám, aniž by je upozornil na fakt, že se zde plánuje odbahňování, zásah do generelní hladiny podzemní vody (v hloubce 2–4 m) a stavba betonového vodního díla se sdruženým objektem SO 807. VaK Břeclav vydal souhlas čistě z hlediska „absence trubek v zemi“, ale z hlediska ochrany vodního zdroje pro region je toto vyjádření ze strany ŘSD zneužito jako generální blanketní souhlas.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B62, B67 až B70 a B73 stavební úřad uvádí, že vyjádření VaK Břeclav bylo vydáno jako vyjádření vlastníka, resp. provozovatele veřejné technické infrastruktury k tomu, zda budou dotčena zařízení v jeho majetku nebo provozování. V tomto rozsahu je vyjádření určité a přezkoumatelné, neboť se vztahuje k záměru SO 807 a uvádí, že zařízení VaK Břeclav dotčena nebudou. Otázka ochranného pásma přírodních léčivých zdrojů byla posouzena samostatným závazným stanoviskem Městského úřadu Pohořelice podle lázeňského zákona. Vodní režim SO 807 byl dále posouzen stanoviskem Povodí Moravy a Změnou JES. Z projektové dokumentace z května 2025 ani z těchto podkladů nevyplývá, že by SO 807 byl vodním dílem s technickým napojením na vodní zdroj nebo zařízení VaK Břeclav. Otázky vodního režimu byly řešeny jinými příslušnými podklady. Námitka neprokazuje vadu vyjádření VaK ani neúplnost spisu.

B75. *Podle informací veřejně publikovaných k BPEJ předmětného sousedního pozemku parc. č. 3105 v k. ú. Nová Ves u Pohořelice (viz nahlížení do katastru), což je plocha stejného typu jako plocha pozemku parc. č. 3106 (v okolí zdejšího mokřadu) je zjevně celá oblast specificky nevhodná k budování nádrží - podrobně viz níže orná půda BPEJ 0.05.01 Bonitovaná půdně ekologická jednotka 0.05.01 legislativně spadá dle Vyhlášky o stanovení tříd ochrany č. 48/2011 Sb. do II. třídy ochrany zemědělského půdního fondu -*

Černoze země převážně na rovině nebo úplné rovině se všesměrnou expozicí

Náchylnost k zamokření, vysychání

Trvale zamokřená půda ne

Periodicky zamokřená půda ne

Vysychavá půda ano

Vhodnost půdy ke změně kultury

Vhodnost k zatravnění nevhodná

Vhodnost k zalesnění nevhodná

Vhodnost ke stavbě nádrží nevhodná

Podle oficiální státní metodiky a charakteristik těchto půdních jednotek jsou tyto pozemky specificky vyhodnoceny jako zcela NEVHODNÉ ke stavbě nádrží a tůní.

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B67 až B70 stavební úřad uvádí, že námitka argumentuje údaji BPEJ vztahujícími se k sousednímu pozemku parc. č. 3105 v k. ú. Nová Ves u Pohořelice, nikoli k pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelice, na němž je umístěn SO 807. Pozemek parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelice je v katastru nemovitostí veden jako ostatní plocha se způsobem využití zeleň. Souhrnná technická zpráva uvádí, že plocha pro stavbu je mimo zemědělský půdní fond (dále jen „ZPF“) a pozemky určené k plnění funkcí lesa (dále jen „PUPFL“). Předmětem SO 807 není vybudování vodní nádrže na orné půdě podle BPEJ sousedního pozemku, ale obnova stávající mokřadní lokality zahrnující odstranění odpadu, odstranění nevhodné vegetace, částečné odbahňování existujících tůní, ponechání tůně č. 8 bez úpravy a využití vytěženého materiálu v místě záměru. Změna JES současně uvádí, že SO 807 není vodním dílem a nevyžaduje povolení k nakládání s vodami. Námitka neobsahuje žádný odborný pedologický nebo hydrogeologický podklad, který by vyvracel podklady projektové dokumentace, stanoviska Povodí Moravy nebo Změny JES.

B76. *K výše uvedenému dále uvádíme námitku absolutní nevhodnosti půdních typů (BPEJ) pro budování vodních nádrží a tůní pro stávající případ.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Námitka pouze obecně opakuje dřívější tvrzení o nevhodnosti BPEJ pro budování nádrží a tůní, aniž by doplňovala nové konkrétní skutkové nebo odborné důvody vztahující se k pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic. K tvrzené nevhodnosti půdních typů podle BPEJ se stavební úřad odkazuje na vypořádání námítky B75. SO 807 není podle podkladů povolován jako vodní nádrž ani jako vodní dílo na pozemku parc. č. 3105, který je evidovaný jako orná půda s BPEJ. Projektová dokumentace vymezuje záměr na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic, vedené jako ostatní plocha – zeleň, a popisuje zde již existující zavodněné sníženiny a tůně. Obecný odkaz na BPEJ sousedního pozemku proto neprokazuje nevhodnost povolovaného záměru.

B77. *Stavební úřad (DESÚ) nemůže schválit stavbu vodního díla na pozemku, u něhož státní pedologické databáze deklarují absolutní nevhodnost pro tento typ staveb. Požadujeme, aby byl projekt zamítnut, případně aby bylo řízení přerušeno do doby, než stavebník předloží nezávislý znalecký posudek z oboru pedologie a hydrogeologie, který toto zásadní riziko vyřeší.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námítek B75 a B76 stavební úřad uvádí, že námitka vychází z mylného předpokladu, že SO 807 je stavbou vodního díla na pozemku, u něhož „byla doložena absolutní nevhodnost“ podle BPEJ. SO 807 je podle projektové dokumentace z května 2025 umístěn na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic, vedené jako ostatní plocha – zeleň, přičemž námitka opakovaně argumentuje BPEJ sousedního pozemku. Změna JES uvádí, že záměr není vodním dílem ani nakládáním s vodami. Námitka neobsahuje odborný podklad, který by prokazoval technickou neproveditelnost SO 807 nebo vyvracel závěry projektové dokumentace, stanoviska Povodí Moravy a Změny JES. Důvod k zamítnutí záměru ani k přerušení řízení za účelem zpracování znaleckého posudku nebyl zjištěn.

B78. *Žádost žadatele je významně neúplná, což plyne kromě jiného z toho, že se nezabývá výše uvedenými a známými aspekty. Věc nelze na základě spisu dále posoudit, neb zde absentuje provedené biologické hodnocení, které se má zabývat i vlastnostmi půd. Absentuje i dokument s hodnocením zásahu dle § 67 zákona č. 114/1992 Sb. Řízení je tedy nutno přerušit a spis oběma dokumenty doplnit.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Pro stavební úřad je odborným podkladem pro vydání rozhodnutí JES a ve spise je JES založeno. JES uvádí, že odborným podkladem pro jeho vydání bylo „Hodnocení vlivů závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny podle § 67 ZOPK pro záměr D52 5204 Mokřadní biotop u Nové Vsi z června 2025“, které je založeno do spisu. K námitce půdních vlastností se stavební úřad odkazuje na vypořádání námítek B75 až B77. SO 807 není podle podkladů vodním dílem ani vodní nádrž na pozemku parc. č. 3105 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic, ale obnovou stávající mokřadní lokality. Námitka neoznačuje konkrétní zákonnou povinnost, podle níž by muselo být řízení přerušeno a spis doplněn o další samostatné biologické nebo pedologické hodnocení nad rámec „Hodnocení podle § 67 ZOPK“, JES, Změny JES, stanoviska Povodí Moravy a projektové dokumentace z května 2025.

B79. *Absence povolení a závazného stanoviska vodoprávního úřadu (podle vodního zákona). Ve spise zcela schází klíčové podklady podle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách (vodní zákon), bez kterých nelze řízení o povolení stavby dokončit. Předložený záměr vykazuje jasné znaky vodního díla a zásahu do vodního režimu krajiny, přičemž: Chybí povolení k nakládání s vodami podle § 8 odst. 1 písm. a) a písm. e) vodního zákona: Záměr výslovně počítá s akumulací povrchových a podzemních vod v pěti tůních a s jejich dotováním pomocí zachycených melioračních drenáží. Podchycení stávajících podzemních vodních pramenů (per) a jejich vyvedení na povrch do tůní je legislativně považováno za nakládání s vodami (jímání a akumulace), k němuž je nutné formální povolení vodoprávního úřadu. Absence povolení ke stavbě vodního díla podle § 15 vodního zákona: Podle § 55 odst. 1 písm. a) a c) vodního zákona jsou stavby, jimiž se upravuje, mění nebo udržuje koryto vodního toku, a stavby k ochraně před účinky vod nebo k akumulaci vod, považovány za vodní díla. Hloubení soustavy tůní s technickým napojením na drenážní systém a zásah do bezprostředního okolí Mlýnského náhonu jednoznačně naplňuje definici vodního díla. Ve spise však chybí stavební povolení (či závazné stanovisko) příslušného vodoprávního úřadu k této vodní stavbě. Není objasněno, zda nedochází k zásahu do pozemku s melioracemi, a to bez souhlasu podle § 17 vodního zákona. K činnostem, které mohou ovlivnit vodní poměry nebo stav staveb k odvodnění pozemků, je vyžadován souhlas vodoprávního úřadu podle § 17 odst. 1 písm. g) vodního zákona. Tento souhlas ve spise absentuje. Absence posouzení vlivu na zdroje pitné vody a podzemní vody: Hrozí riziko, že tůně napájené splachovou vodou z intenzivně*

obhospodařovaného pole na zbytku pozemku parc. č. 3106 budou kontaminovat spodní horizonty vod, zdroje pitné vody i lokality pro rybníkářství. Z výše uvedených důvodů je spisová dokumentace neúplná a projednáváný záměr je v této fázi z hlediska vodního práva nelegální. Požadujeme, aby DESÚ řízení přerušil a vyzval stavebníka k doložení chybějících pravomocných rozhodnutí a stanovisek příslušného vodoprávního úřadu.

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B67 až B70 stavební úřad uvádí, že „vodní hledisko“ SO 807 bylo v řízení doplněno Změnou JES a stanoviskem Povodí Moravy. Změna JES uvádí, že SO 807 není vodním dílem, nevyžaduje povolení k nakládání s vodami, není situován ve stanoveném záplavovém území, nezasahuje do koryta vodního toku, nezřizuje vodohospodářské ani regulační prvky a mokřadní podmínky mají vznikat přirozenou akumulací vody v terénních depresích. Stanovisko Povodí Moravy uvádí, že záměrem nedojde k dotčení vodních toků, pozemků ani majetku ve správě Povodí Moravy. Projektová dokumentace z května 2025 nepopisuje podchycení pramenů, vyvedení podzemních vod do tůní ani technické napojení tůní na meliorační drenáže. Popisuje obnovu stávající mokřadní lokality, odstranění odpadu, odstranění nevhodné vegetace, odbahnění existujících tůní a využití vytěženého materiálu v místě záměru. Za této situace nebyl zjištěn důvod přerušit řízení za účelem doložení povolení podle § 8, § 15 nebo souhlasu podle § 17 vodního zákona.

B80. *Je nutno doložit že nedojde k přerušení meliorací – nutno odbornou studií vyloučit možnost zamokření sousedních pozemků z tohoto důvodu.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B79 stavební úřad uvádí, že projektová dokumentace z května 2025 ani Změna JES nepopisují technické napojení SO 807 na meliorační drenáže ani jejich přerušení. SO 807 je umístěn na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic a řeší obnovu stávající mokřadní lokality, odstranění odpadu, odstranění nevhodné vegetace a úpravu existujících tůní. Změna JES uvádí, že záměr není vodním dílem, nejde o nakládání s vodami a mokřadní podmínky mají vznikat lokálním zadržováním vody v terénních depresích. Námitka neoznačuje konkrétní meliorační zařízení, jeho vlastníka, trasu, technické parametry ani odborný podklad, z něhož by vyplývalo, že povolením SO 807 dojde k přerušení funkční meliorace a k zamokření sousedních pozemků, ani taková skutečnost nebyla zjištěna. Povolením SO 807 se neschvaluje zásah do melioračního zařízení mimo rozsah projektové dokumentace z května 2025.

B81. *Absentuje doložení odborné hydrogeologické a pedologické studie k ochraně sousedních pozemků před zamokřením (Zásah do meliorací). Požadujeme, aby stavební úřad uložil stavebníkovi povinnost doložit nezávislou odbornou studii (hydrogeologické a pedologické posouzení), která exaktně vyloučí riziko zamokření nebo naopak degradace suchem u sousedních zemědělských pozemků, a to z následujících důvodů: Porušení povinnosti předcházet škodám na sousedních nemovitostech: Podle stavebnictvím dotčených předpisů a občanského zákoníku nesmí žádná stavba svými účinky (včetně změn odtokových a hydrogeologických poměrů) omezit nebo ohrozit užívání sousedních nemovitostí. Přerušením funkčního melioračního systému dojde k okamžité změně tlaku podzemních vod. Bez detailního matematického modelování proudění podzemních vod hrozí, že v jarních měsících dojde k nekontrolovanému vzduť vody a zpětnému zatopení či zamokření sousedních parcel, které jsou intenzivně zemědělsky využívány. Rozpor se zákonem č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu (ZPF): Meliorační zařízení jsou investicí státu/vlastníků do zvýšení bonity půdy. Jejich svévolné přerušení bez průkazu, že nedojde k degradaci okolního ZPF (který je zde zařazen do nejvyšší II. třídy ochrany), je nezákonné. Pokud dojde k podmáčení sousedních polí, dojde k poškození fyzikálních vlastností půdy a znemožnění agrotechnických operací (pojezd těžké zemědělské techniky), což zákon o ZPF striktně zakazuje.*

Dokud nebude předložena nezávislá odborná studie autorizovaného hydrogeologa s výpočtem stability vodního režimu okolních pozemků, a to i z hlediska meliorací, je projekt nepřezkoumatelný a pro stavební úřad neschvátelný.

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B75 až B80 stavební úřad uvádí, že projektová dokumentace z května 2025 ani Změna JES nepopisují zásah do melioračního zařízení, technické napojení tůní na drenáže ani přerušení funkčního melioračního systému. SO 807 je podle projektové dokumentace z května 2025 umístěn na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic, vedené jako ostatní plocha – zeleň, a řeší obnovu stávající mokřadní lokality, odstranění odpadu, odstranění nevhodné vegetace a úpravu existujících tůní. Souhrnná technická zpráva uvádí, že plocha pro stavbu je mimo ZPF a PUPFL, a že stavba nebude negativně měnit

odtokové poměry v okolí, ale lokálně podpoří retenci. Vodoprávní hledisko bylo doplněno Změnou JES, podle níž SO 807 není vodním dílem, nejde o nakládání s vodami a mokřadní podmínky mají vznikat lokálním zadržováním vody v terénních depresích. Námitka neoznačuje konkrétní meliorační zařízení, konkrétní sousední pozemek ani odborný podklad, z něhož by vyplývalo riziko zamokření nebo degradace suchem. Požadavek na samostatnou hydrogeologickou a pedologickou studii nelze dovodit jako nezbytný.

B82. *Je nutné prověřit mapy meliorací a provést ověření jejich správnosti v terénu. Požadujeme, aby stavební úřad uložil stavebníkovi povinnost prověřit ucelené mapové podklady meliorací (včetně stavebních deníků a map Zemědělského fondu) a provést jejich fyzické ověření přímo v terénu (kopané sondy, trasování pramenů), a to z následujících důvodů: Archivní mapy neodpovídají skutečnému stavu v terénu: Všeobecně známou realitou zemědělské praxe je, že historické meliorační mapy (ze 30. až 80. let 20. století) často zachycují pouze projektovaný stav, nikoliv skutečné provedení stavby. Během desetiletí navíc docházelo k divokým opravám, propojování nebo naopak zanášení jednotlivých větví (per) podzemní drenáže. Spoléhat se v roce 2026 pouze na papírový podklad starý bezmála sto let bez terénního ověření je hazard. Hrozba minutí hlavních sběračů a destrukce celého systému: Pokud nebude provedeno fyzické ověření polohy drenážních per v terénu (např. pomocí lokalizačních sond či georadaru), hrozí, že těžká mechanizace při hloubení pěti tůní neúmyslně přetne jiné, v mapách nezakreslené hlavní sběrače vody. To by vedlo k okamžitému tlaku podzemní vody, destrukci stěn nově budovaných tůní a masivnímu, nekontrolovanému zaplavení okolních pozemků. Nesprávné určení spádu a kapacity drenáží: Bez terénního ověření (funkční zkoušky průtoku drenážních per, která mají tůně napájet) nelze garantovat, že do tůní vůbec nějaká čistá voda doteče, případně zda nedojde k jejímu zpětnému chodu. Terénní verifikace musí jednoznačně potvrdit, zda jsou meliorace stále funkční, v jaké hloubce přesně leží a jaký mají reálný průtok. Porušení standardů řádné projektové přípravy: Podle prováděcích předpisů ke stavebnímu zákonu musí projektová dokumentace pro povolení stavby vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Ignorování potřeby terénního průzkumu meliorací a odkaz na neověřené mapy způsobuje, že je dokumentace v této části spekulativní, neúplná a jako podklad pro rozhodování úřadu nepoužitelná.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B79 až B81 stavební úřad uvádí, že projektová dokumentace z května 2025 ani Změna JES nepočítají s napojením SO 807 na meliorační drenáže ani s jejich využitím jako zdroje vody pro tůně. Projektová dokumentace z května 2025 vymezuje SO 807 na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelice a popisuje obnovu stávající mokřadní lokality, odstranění odpadu, odstranění nevhodné vegetace a úpravu již existujících tůní. Změna JES uvádí, že záměr není vodním dílem, nejde o nakládání s vodami a mokřadní podmínky mají vznikat lokálním zadržováním vody v terénních depresích. Námitka neoznačuje žádné konkrétní meliorační zařízení, jeho vlastníka, trasu, hloubku, technické parametry ani podklad, z něhož by vyplývalo, že v ploše SO 807 existuje funkční drenážní systém, který má být stavbou přerušen nebo využit k napájení tůní. Pouhé obecné tvrzení účastníků/spolků o možné nepřesnosti historických melioračních map nezakládá povinnost přerušit řízení a požadovat kopané sondy, georadar nebo provádět funkční zkoušky drenáží.

B83. *Musí být konzultovány místní honitby a místní rybářská sdružení. Ve spisové dokumentaci zcela chybí doklady o projednání záměru „SO 807 – Přeložka mokřadního biotopu“ s dotčenými subjekty vykonávajícími právo myslivosti a rybářské právo v k. ú. Nová Ves a k.ú. Pohořelice. Tento deficit způsobuje věcnou neúplnost podkladů, neboť záměr přímo zasahuje do jejich zákonem chráněných činností a může způsobit závažné škody: Zásah do výkonu práva myslivosti (Rozpor se zákonem č. 449/2001 Sb.): Dotčené pozemky jsou součástí uznané místní honitby. Plánovaná plošná transformace polního biotopu na soustavu pěti tůní s doprovodnou vegetací a oplocením (pokud je plánováno) zásadně změni migrační trasy zvěře, její březí a klidové zóny a potravní možnosti. Podle zákona o myslivosti jsou všichni vlastníci a uživatelé pozemků povinni dbát na to, aby zvěř nebyla zraňována nebo rušena. Umístění těžké techniky, plošné zemní práce a dlouhodobý stavební ruch v biologicky cenném území pod Pálavou prokazatelně naruší hnízdění drobné pernaté zvěře (bažant, koroptev) a klidové zóny zvěře spárkaté. Uživatel místní honitby (místní myslivecký spolek) musí být přizván k odsouhlasení harmonogramu prací, aby nedocházelo k likvidaci snůšek a mláďat. Ohrožení rybářského práva a dotčených rybářských revirů (Rozpor se zákonem č. 99/2004 Sb.): Záměr přímo lemují Dunajovický a Bavorský potok, které jsou propojeny s okolní vodní sítí a spadají pod správu a výkon rybářského práva místních organizací Moravského rybářského svazu (MRS). Přerušení*

zemědělských meliorací, stažení podzemních vod do tůní a plánované zásahy do koryt potoků mohou drasticky ovlivnit průtoky, teplotu a chemické složení vody v navazujících rybářských revírech. Pokud dojde během výstavby k masivnímu splachu bahna, jílu a sedimentů z výkopů tůní do potoků, hrozí akutní havárie – udušení rybí obsádky, destrukce trdlišť a zničení chráněných vodních organismů. Místní rybářské sdružení musí k tomuto zásahu vydat odborné stanovisko a definovat ochranná opatření. Riziko vzniku ekologické pasti na zvěř a ryby: Pokud projektantka navrhuje tůně napájené melioracemi stahujícími agrochemikálie (pesticidy z kukuřice), vzniká zde riziko otravy nejen pro obojživelníky, ale i pro zvěř, která bude tůně využívat jako napajedlo. Konzultace s místními hospodáři (mysliveckým a rybářským) je nezbytná pro posouzení dlouhodobé udržitelnosti a bezpečnosti tohoto vodního prvku v krajině.

Bez projednání s těmito přímými uživateli území je projekt odtržen od reality v terénu a porušuje zásadu součinnosti a ochrany práv třetích osob podle správního řádu. Požadujeme, aby DESÚ uložil stavebníkovi povinnost doložit zápisy z projednání s dotčenými mysliveckými a rybářskými spolky včetně zapracování jejich podmínek do projektu.

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B67 až B82 stavební úřad uvádí, že projektová dokumentace z května 2025 ani Změna JES nepopisují zásah do vodních toků, rybářských revírů, melioračních zařízení ani koryt potoků. SO 807 je podle projektové dokumentace z května 2025 umístěn na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic a řeší obnovu stávající mokřadní lokality, odstranění odpadu, odstranění nevhodné vegetace, úpravu existujících tůní a výsadby. Změna JES doplňuje, že nově založený mokřadní biotop je přibližně 230 m od Mlýnského náhonu a realizaci nedochází k dotčení vodních toků, pozemků ani majetku ve správě Povodí Moravy. Ochrana živočichů byla řešena v JES, které stanoví biologický dozor, záchranné transfery a další podmínky k omezení úhynu živočichů. Z podkladů nevyplývá samostatná zákonná povinnost doložit před povolením SO 807 zápisy z projednání s místní honitbou nebo rybářským spolkem. Námitka neoznačuje konkrétní dotčené právo žádného konkrétního mysliveckého nebo rybářského subjektu ani odborný podklad, který by prokazoval tvrzené škody na výkonu myslivosti nebo rybářského práva, ani taková skutečnost nebyla zjištěna. DESÚ proto nemá důvod přerušit řízení ani ukládat stavebníkovi povinnost doložit samostatná projednání s mysliveckými a rybářskými spolky.

B84. *V žádosti k řízení o povolení stavby není důsledně pojednáno o postupech ke skryvce zeminy. Jedná se o absenci detailních technických postupů pro skryvku, deponování a ochranu svrchních humózních vrstev půdy (Rozpor se zákonem o ZPF) V předložené žádosti o povolení stavby a navazující projektové dokumentaci pro objekt SO 807 zcela chybí důsledné a legislativně závazné zpracování postupů pro skryvku, separaci, deponování a následné využití skrytých vrstev zemědělské půdy. Tento deficit představuje závažné porušení § 8 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu (ZPF), a prováděcí vyhlášky č. 271/2019 Sb., přičemž zakládá riziko nevratného poškození půdního fondu: Chybí oddělené vyhodnocení kulturních vrstev půdy (skryvka ornice vs. hlušina): Zákon o ZPF striktně ukládá povinnost provádět skryvku odděleně podle jednotlivých půdních horizontů. Svrchní humózní vrstva (ornice) musí být sejmuta odděleně od podorničí a spodní hlušiny. Vzhledem k tomu, že se zde nacházíme na černozemích půdách, je mocnost kulturní vrstvy specifická a vyžaduje exaktní pedologické stanovení hloubky skryvky. Nelze tedy mechanicky odkazovat pouze na objemu výkopků, aniž by byly definovány technické parametry selektivní skryvky. Absence bilance skryvek a plánu jejich využití: Dokumentace neobsahuje řádnou bilanci skryvky kulturních vrstev půdy (v m³) a schválený plán jejich dalšího hospodářného využití. Nelze uvažovat o rozprostření skryvky bez předchozí separace ornice. To by znamenalo, že dojde k promíchání neúrodné spodní hlušiny z výkopu tůní s vysoce úrodnou černozemí. Tento postup je legislativně považován za vědomé znehodnocení a degradaci půdy ZPF. Není vyřešena ochrana deponií před plevely a erozí: Podle vyhlášky o ochraně ZPF musí být sejmutá ornice uložena na skládky (deponie) tak, aby byla chráněna před erozí, znehodnocením a zaplevelením. V dokumentaci zcela chybí určení lokalit pro tyto deponie, stanovení jejich maximální výšky (aby nedošlo k ubití a biologické smrti půdy v základně deponie) a plán péče o ně. Na jižní Moravě hrozí okamžité zarůstání deponií invazními druhy hmyzosprašných plevelů, což by následně kontaminovalo okolní pole. Chybí souhlas orgánu ochrany ZPF k plánu skryvek: Podle § 9 zákona o ZPF je k vydání povolení stavby nezbytný souhlas orgánu ochrany zemědělského půdního fondu, jehož obligatorní součástí je právě schválený plán skryvek. Vzhledem k tomu, že technické postupy skryvek nejsou v žádosti vůbec specifikovány, nemohl orgán ochrany ZPF vydat validní a přezkoumatelný souhlas.*

Bez detailního a odborně podloženého projektu organizace skrývkových prací je podání neúplné a stavební úřad (DESÚ) nemá zákonný podklad pro stanovení podmínek ochrany ZPF ve výroku rozhodnutí. Požadujeme, aby úřad vyzval stavebníka k doložení kompletního a samostatného „Plánu skrývky, deponování a využití ornice a podorničí“ schváleného příslušným orgánem ochrany ZPF.

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B75 až B78 stavební úřad uvádí, že námitka spolků vychází z předpokladu, že SO 807 zasahuje do zemědělské půdy, a že je proto nutné zpracovat plán skrývky ornice a podorničí podle předpisů na ochranu ZPF. Tento předpoklad neodpovídá podkladům ve spise. Projektová dokumentace z května 2025 vymezuje SO 807 na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic. Pozemek je veden jako ostatní plocha – zeleň a souhrnná technická zpráva uvádí, že plocha pro stavbu je mimo ZPF a PUPFL. Záměr nepočítá s odvozem kulturních vrstev zemědělské půdy ani s deponiemi ornice. Projektová dokumentace z května 2025 popisuje obnovu stávající mokřadní lokality, odstranění odpadu, odstranění nevhodné vegetace a odbahnění existujících tůní. Vytěžený materiál z tůní má být ponechán v místě a využit k vytvoření nízkých valů nebo terénních prvků v okolí tůní. Za této situace není absence samostatného plánu skrývky, deponování a využití ornice a podorničí vadou žádosti.

B85. *Není vyjasněno ani to, jak bude během stavebních prací předcházeno šíření a zavlékání invazních druhů. Opatření k zamezení šíření invazních druhů rostlin musí být přezkoumatelné a vymahatelné.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B38 stavební úřad uvádí, že problematika invazních druhů nebyla v podkladech opomenuta. Projektová dokumentace z května 2025 identifikuje javor jasanolistý jako nepůvodní expanzivně se šířící druh v severní části lokality a stanoví jeho odstranění. JES dále uvádí, že javor jasanolistý představuje invazní druh, který vytlačuje původní mokřadní vegetaci, mění světelné podmínky a narušuje ekologické funkce mokřadu, kdy jeho odstranění má přispět k obnově přirozené druhové skladby. Opatření nejsou ponechána bez následné kontroly. JES stanoví povinnost odstraňovat invazivní rostliny při údržbě ploch a současně ukládá čtyřletý monitoring celého prostoru mokřadu ve vztahu k invazním druhům rostlin, včetně likvidace přeživších javorů jasanolistých i dalších invazních rostlin vhodnými metodami podle metodiky AOPK. Námitka neoznačuje odborný podklad, z něhož by vyplývalo, že tato opatření jsou nedostatečná nebo nevykonatelná.

B86. *Hrozba invazních druhů rostlin je na jižní Moravě obrovské téma, které nesmělo zůstat bez detailního vyhodnocení. Plošný odkryv půdy (skrývka) na ploše budoucích tůní v kombinaci s narušeným vodním režimem vytvoří ideální podmínky např. pro masivní invazi třtiny křovištní (*Calamagrostis epigejos*), turanky kanadské (*Conyza canadensis*) či ambrosie peřenolisté (*Ambrosia artemisiifolia*).*

DESÚ: Námitka není důvodná. K opatřením proti šíření invazních druhů se stavební úřad odkazuje na vypořádání námitek B85. Riziko invazních rostlin bylo v podkladech řešeno konkrétně: projektová dokumentace z května 2025 identifikuje javor jasanolistý jako nepůvodní expanzivní druh určený k odstranění, stanoví údržbu ploch, mechanické odplevelování, kosení, vyžínání a odstraňování invazivních rostlin. JES dále ukládá čtyřletý monitoring prostoru mokřadu a likvidaci přeživších javorů jasanolistých i dalších invazních rostlin vhodnými metodami podle metodiky AOPK. Druhy uváděné v námitce jsou zmíněny obecně, bez doložení jejich výskytu v dotčené lokalitě a bez odborného podkladu, který by prokazoval nedostatečnost stanovených opatření. Námitka současně vychází z nesprávného předpokladu plošné skrývky zemědělské půdy a narušení vodního režimu. SO 807 je umístěn na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic vedené jako ostatní plocha – zeleň, k tomu vypořádání námitek B75 až B77 a B84. Důvod k přerušení řízení ani k doplnění dalších podkladů nebyl zjištěn.

B87. *Bez jasného, dlouhodobého a finančně zajištěného plánu managementu (kdo a jak často bude invazní druhy mechanicky likvidovat) se z „náhradního mokřadu“ během dvou let stane ložisko plevelů, které následně zaplevelí okolní zemědělské pozemky.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B85 a B86 stavební úřad uvádí, že opatření proti šíření invazních rostlin nejsou v podkladech opomenuta. Projektová dokumentace z května 2025, která uvádí jako vlastníka a správce objektu Město Pohořelice obsahuje požadavky na údržbu ploch, včetně kosení, mechanického odplevelení, vyžínání, péče o výsadby a odstraňování invazivních rostlin. JES stanoví následnou péči o náhradní výsadbu po dobu pěti

let a samostatně ukládá čtyřletý monitoring prostoru mokřadu ve vztahu k invazním druhům rostlin a likvidaci přeživších javorů jasanolistých i dalších invazních rostlin. Požadavek na samostatný finanční plán managementu nelze z podkladů ani z povahy povolaného objektu dovodit jako nezbytný podklad pro vydání rozhodnutí. Tvzení, že se lokalita během dvou let stane ložiskem plevelů, je názorem účastníka, který není doložen konkrétním odborným podkladem, ani takový podklad nebyl zjištěn.

B88. *Opatření k zamezení šíření invazních druhů rostlin musí být přezkoumatelné a vymahatelné. V předloženém biologickém hodnocení (a navazující dokumentaci) je sice formálně stanovena podmínka, že „během stavebních prací je třeba předcházet šíření a zavlékání invazních druhů“, avšak tato deklarace je zcela obecná, technologicky nespecifikovaná, a tudíž v praxi absolutně nekontrolovatelná a nevymahatelná.*

DESÚ: Námitka není důvodná. K opatřením proti šíření invazních druhů se stavební úřad odkazuje na vypořádání námitek B85 až B87. Problematika invazních rostlin není v podkladech řešena pouze obecnou deklarací. Projektová dokumentace z května 2025 identifikuje javor jasanolistý jako nepůvodní expanzivní druh určený k odstranění, stanoví údržbu ploch, mechanické odplevelování, kosení, vyžínání a odstraňování invazivních rostlin. JES ukládá čtyřletý monitoring prostoru mokřadu s likvidací přeživších javorů jasanolistých i dalších invazních rostlin. Opatření jsou kontrolovatelná podle toho, zda byl invazní javor odstraněn, zda je prováděna údržba ploch a zda jsou invazní rostliny v rámci následné péče odstraňovány. Námitka neuvádí konkrétní zjištění, že by stanovený postup byl technicky neproveditelný, ani nedokládá výskyt žádného dalšího invazního druhu vyžadujícího samostatný režim, ani takový podklad nebyl zjištěn. Požadavek na ještě podrobnější technologickou specifikaci nezakládá neúplnost žádosti ani nepřezkoumatelnost podkladů.

B89. *Namítáme, že bez konkrétního prováděcího plánu managementu invazních druhů je toto opatření pouze formální proklamací, přičemž záměr reálně ohrožuje okolní zemědělské pozemky. Požadujeme doplnění o závazné technické postupy z následujících důvodů: Absence technologického postupu pro stavební techniku (Vektor šíření): Těžká mechanizace (bagry, nákladní automobily), která bude na lokalitu naježdět z jiných liniových staveb ŘSD, představuje primární vektor šíření invazních druhů. Na podvozcích a kolech techniky dochází k přenosu semen a oddenků vysoce nebezpečných invazních taxonů (např. Ambrosia artemisiifolia – ambrosie peřenolistá, Reynoutria – křídlatky, či Solidago – zlatobýly). V dokumentaci zcela chybí požadavek na zřízení čistící/dekontaminační stanice pro techniku před vjezdem na staveniště a při jeho opuštění. Vznik ideálního ohniska pro invazi na obnažené půdě: Plánované hloubení tůní a rozsáhlá skrývka ornice vytvoří rozsáhlé plochy obnažené půdy bez vegetačního krytu. V klimatických podmínkách jižní Moravy (sucho, vysoké teploty) tyto plochy okamžitě podlehnou masivní sekundární sukcesi ruderalních a invazních druhů, zejména třtiny křovištní (Calamagrostis epigejos), která je schopna lokalitu během jedné sezóny zcela degradovat a udusit jakoukoli snahu o rozvoj mokřadní vegetace. Absence plánu následné péče a finančního krytí: Likvidace invazních druhů nemůže skončit dnem kolaudace stavby. V dokumentaci zcela chybí specifikace, jak dlouho (standardem u kompenzačních opatření je 5 až 10 let), jakým způsobem (striktně mechanicky, vzhledem k blízkosti vodotečí a ochraně obojživelníků) a na čí náklady bude probíhat monitoring a selektivní likvidace invazních druhů na ploše nového mokřadu. Bez určení odpovědného subjektu (kterým nemůže být pouze zhotovitel stavby v záruční době) hrozí, že se z kompenzačního opatření stane ložisko plevelů, které znehodnotí okolní vysoce produkční zemědělské pozemky (ZPF II. třídy ochrany) v k. ú. Nová Ves a k.ú. Pohořelice. Rozpor s unijním a národním právem: Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 a navazující novely zákona č. 114/1992 Sb. je předcházení šíření invazních nepůvodních druhů zákonnou povinností. Stavební úřad nemůže převzít podmínku, u níž není jasné kdo, jak, kdy a za jakých technologických podmínek ji bude plnit. Požadujeme, aby DESÚ uložil stavebníkovi povinnost doložit jako závazný podklad řízení detailní „Plán prevence a likvidace invazních druhů rostlin“ (tzv. invazní management), který bude obsahovat konkrétní materiálové, technologické a časové schéma péče o dotčené území.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B85 až B88 stavební úřad uvádí, že projektová dokumentace z května 2025 a JES obsahují konkrétní opatření k omezení šíření invazních druhů. Projektová dokumentace z května 2025 stanoví odstranění javoru jasanolistého, údržbu ploch, kosení, mechanické odplevelování, vyžínání a odstraňování invazivních rostlin. JES ukládá čtyřletý monitoring prostoru mokřadu a likvidaci přeživších javorů jasanolistých

i dalších invazních rostlin. Souhrnná technická zpráva zpracovává požadavek stanoviska EIA, aby zemina z míst s výskytem invazních druhů nebyla používána v rámci stavby a aby byla při stavebních pracích zajištěna prevence dalšího šíření a zavlékání invazních druhů. Námitka zčásti vychází z nesprávného tvrzení o rozsáhlé skrývce ornice a založení nových tůň na zemědělské půdě. SO 807 je umístěn na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic vedené jako ostatní plocha – zeleň a řeší obnovu stávající mokřadní lokality a existujících tůň. Požadavek na samostatný plán prevence a likvidace invazních druhů není doložen konkrétním odborným podkladem ani konkrétním zjištěným výskytem uváděných druhů v lokalitě.

B90. Není připojen dopravní model a zcela absentuje posouzení z hlediska ochrany ptactva.

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B54, B57, B83 a B89 stavební úřad uvádí, že předmětem tohoto řízení není povolení provozu dálnice D52 ani změna dopravního režimu na silniční síti, ale samostatně povolovaný předstihový objekt SO 807 – mokřadní biotop. Dopravní model se vztahuje k posouzení hlavní dopravní stavby a jejích provozních dopravních vlivů. SO 807 sám o sobě není dopravní stavbou, nevyvolává provoz na dálnici a nezakládá potřebu samostatného dopravního modelu jako podkladu pro své povolení. Tvrzení, že zcela absentuje posouzení z hlediska ochrany ptactva, neodpovídá obsahu podkladů. JES stanoví, že kácení musí respektovat období hnízdění volně žijících ptáků a zásah má být prováděn mimo hnízdní sezonu, případně po vyhodnocení biologickým dozorem. JES se zároveň zabývá zvláště chráněnými druhy živočichů včetně ptáků a stanoví podmínky k omezení zásahů do jejich biotopů.

B91. Při přechodu z komunikace I/52 na D52 se zvedne rychlost vozidel z 90 km/h na 130 km/h. To má zcela fatální dopady z hlediska ochrany ptactva a to nebylo posouzeno.

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B90 stavební úřad uvádí, že zvýšení rychlosti vozidel z I/52 na D52 je dopravním parametrem hlavní dálniční stavby, nikoli důsledkem povolení samostatného objektu SO 807. Předmětem tohoto řízení je předstihový náhradní mokřadní biotop na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic. SO 807 nezakládá provoz dálnice, nestanovuje nejvyšší dovolenou rychlost a nemění dopravní režim na I/52 ani D52. Záměr D52 byl v procesu EIA posuzován jako dálnice kategorie D 26/130. Případné provozní vlivy tohoto dopravního parametru náleží k hlavní stavbě D52, nikoli k povolení SO 807. Ochrana ptactva v rozsahu relevantním pro SO 807 opomenuta nebyla, neboť JES řeší zásahy do biotopů zvláště chráněných druhů včetně ptáků a stanoví podmínky kácení, biologický dozor a další ochranná opatření.

B92. Záměr má sloužit jako ekologické kompenzační opatření (náhradní biotop). Protože se však nachází v blízkosti budoucí dálnice s rychlostí 130 km/h, bude hladina akustického tlaku a světelného smogu (světlomety aut v noci) v celé oblasti mezi dálnicí a novým mokřadem zvýšená a to bylo nutno uvážit. Ptáci nemohou tuto oblast, zřejmě i včetně nového mokřadu moci využívat jako klidové a potravní teritorium. Nový mokřad měl být navržen do lokality, kde je zcela vyloučen vliv hladiny akustického tlaku a světelného smogu.

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B90 a B91 stavební úřad uvádí, že hluk a světelné vlivy provozu dálnice D52 jsou provozními vlivy hlavní dopravní stavby, nikoli vlastním účinkem povolovaného SO 807. SO 807 je samostatně povolovaný předstihový náhradní mokřadní biotop na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic. Umístění SO 807 na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic je přitom přímo určeno podmínkou č. 64 písm. a) stanoviska EIA. Stavební úřad není oprávněn v tomto řízení nově volit jinou lokalitu náhradního mokřadu namísto lokality určené závazným stanoviskem EIA. Hlukové, světelné a další provozní vlivy dálnice byly posuzovány v procesu EIA k hlavnímu záměru. Námitka neobsahuje konkrétní odborný podklad, z něhož by vyplývalo, že tyto vlivy znemožňují funkčnost SO 807 jako předstihového kompenzačního opatření.

B93. Stávající mokřad je, byť jen dílčím, faktorem v ochraně proti hluku a znečištění ovzduší (zejména částice PM_{2,5}). To bylo pomínuto.

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B90 až B92 stavební úřad uvádí, že námitka směřuje především proti vlivům hlavní stavby dálnice D52, nikoli proti samostatně povolovanému objektu SO 807. Předmětem tohoto řízení je náhradní mokřadní biotop na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic. SO 807 sám o sobě není zdrojem hluku ani emisí PM_{2,5} a nezakládá provozní dopravní vlivy dálnice. Hlukové a imisní vlivy D52 byly posuzovány v procesu EIA k hlavnímu záměru. Projektová dokumentace z května 2025 uvádí, že

stávající mokřad u I/52 je významný zejména jako refugium pro rozmnožování obojživelníků a jako kompenzace za jeho dotčení je navržena obnova stávající mokřadní lokality severně od rybníka Čahoun. Námitka neodkazuje na konkrétní odborný podklad, který by dokládal měřitelnou protihlukovou nebo imisní funkci stávajícího mokřadu v takovém rozsahu, že by bránila povolení SO 807. Důvod k doplnění samostatného posouzení protihlukové nebo imisní ochranné funkce původního mokřadu v řízení o SO 807 nebyl zjištěn.

B94. *Hluk má vliv i na ptactvo. To je v hlukové studii pominuto. Hluková studie, vložená do spisu pro řízení o mokřadu, je tedy nepoužitelná.*

DESÚ: Námitka není důvodná. K provozním hlukovým vlivům dálnice a ochraně ptactva se stavební úřad odkazuje na vypořádání námitek B90 až B93. SO 807 není dopravní stavbou a sám o sobě nezakládá provozní hlukové jevy dálnice D52. Ochrana ptactva v rozsahu relevantním pro SO 807 byla posouzena v JES, který vycházel z „Hodnocení podle § 67 ZOPK“. JES stanoví podmínky kácení s ohledem na hnízdění volně žijících ptáků, biologický dozor a další opatření k ochraně dotčených živočichů. Námitka nijak neprokazuje neúplnost podkladů pro povolení SO 807.

B95. *Absentuje i migrační studie.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B90 až B94 stavební úřad uvádí, že SO 807 není dopravní stavbou a sám o sobě nezakládá migrační bariéru v krajině. Předmětem řízení je obnova stávající mokřadní lokality na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic. Projektová dokumentace z května 2025 uvádí, že SO 807 má vytvořit náhradní mokřadní biotop a nabídnout životní prostor vodním a mokřadním živočichům a rostlinám. Migrační otázky hlavní stavby D52 byly řešeny v procesu EIA a v podmínkách EIA pro hlavní dopravní záměr. Souhrnná technická zpráva k SO 807 u migračních objektů hlavní stavby uvádí, že nejsou pro stavbu mokřadu relevantní. Ochrana živočichů v rozsahu relevantním pro SO 807 je řešena v JES prostřednictvím biologického dozoru, optimalizace stavebních postupů podle aktuálního výskytu živočichů a záchranných transferů. Námitka neuvádí konkrétní migrační koridor nebo migrační funkci, které by měl SO 807 dotknout, ani taková skutečnost nebyla zjištěna.

B96. *Absentuje i socio-ekonomická studie.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B90 až B95 stavební úřad uvádí, že předmětem tohoto řízení není povolení celé dálnice D52 ani posouzení jejích širších dopravních, ekonomických nebo společenských dopadů, ale samostatně povolovaný předstihový objekt SO 807 – mokřadní biotop. Projektová dokumentace z května 2025 vymezuje SO 807 jako náhradní mokřadní biotop na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic. SO 807 sám o sobě nevyvolává dopravní provoz, nezakládá dopravní poptávku, nepředstavuje ekonomické hodnocení dálničního tahu a nemění dopravní režim na silniční síti. Požadavek na socio-ekonomickou studii by hypoteticky mohl být věcně spojován s hodnocením hlavní dopravní stavby, nikoli s povolením SO 807 jako předstihového kompenzačního opatření.

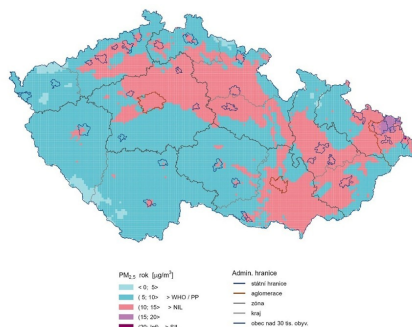
B97. *Komunikace D52 je projektována pro uvedení do provozu po dni 1. 1. 2030. Nelze tedy pominout nové, výrazně nižší limity znečištění ovzduší. Likvidace mokřadu za situace, že komunikace D52 bude nerealizovatelná, je nepřípustným zásahem do přírody a krajiny. Napřed musí být prokázána realizovatelnost D52 a pak lze zahajovat řízení o mokřadu.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B57 a B90 až B96 stavební úřad uvádí, že námitka směřuje otázku budoucích provozních imisních vlivů hlavní dálnice D52 s povolením předstihového kompenzačního objektu SO 807. Předmětem tohoto řízení není povolení provozu dálnice D52 ani nového zdroje znečišťování ovzduší z dopravy. SO 807 je mokřadní biotop, který sám nezakládá provozní dopravní emise. Hlukové a imisní vlivy hlavní stavby D52 byly posouzeny v procesu EIA k hlavnímu záměru. Námitka neprokazuje konkrétní imisní vliv vlastního objektu SO 807 ani neuvádí, proč by otázka budoucích imisních limitů pro provoz dálnice měla bránit povolení předstihového kompenzačního opatření, které samo není zdrojem provozních emisí. Důvod přerušit řízení do doby opětovného prokazování celkové realizovatelnosti dálnice D52 podle budoucích imisních limitů proto nebyl zjištěn.

B98. *Ostatně samostatné stavební řízení pro mokřad, tedy odtržené od stavebního řízení pro D52 je nezákonným postupem, neboť se jedná o tzv. nepřípustnou salámovou metodu (viz rozsudky Soudního dvora EU)*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B54, B57 a B97 stavební úřad uvádí, že samostatné povolování SO 807 nepředstavuje nepřipustné dělení záměru za účelem obejití posouzení vlivů na životní prostředí. Z podkladů vyplývá, že SO 807 byl součástí technického řešení posouzeného v procesu EIA pro dálnici D52 a projektová dokumentace z května 2025 neobsahuje změnu technického řešení oproti řešení posouzenému v EIA. Oddělená příprava SO 807 byla zvolena z věcného důvodu. Stanovisko EIA požaduje vytvoření náhradního mokřadu na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic ještě před zahájením výstavby stavby 5204. Samostatné řízení o SO 807 tedy neslouží k vyjmutí vlivů z procesu EIA, ale k tomu, aby bylo možné splnit předstihovou kompenzační podmínku EIA. Nejde tedy o postup, kdy by vlivy záměry byly účelově vyňaty nebo skryty. Námitka pouze obecně odkazuje na tzv. salámovou metodu, ale neprokazuje, jak by odděleným povolováním SO 807 došlo nebo mělo dojít k obejití EIA nebo k vyloučení kumulativních vlivů z posouzení.

B99. *Nově přijatá unijní legislativa k ochraně ovzduší má navíc jednu právní specifickou, kterou nelze pomínout. Upozorňuje na ni MŽP v důvodové zprávě, kterou MŽP zpracovalo pro jednání vlády České republiky k transpozici nové unijní legislativy (viz současné mezirezortní řízení v předmětné věci). MŽP zde pro vládu ČR uvádí: Směrnice stanovuje nové imisní limity a povinnost je dodržovat nejpozději od 1. 1. 2030. Zároveň ale také stanovuje členským státům povinnost již od 1. 1. 2026 posuzovat jejich překračování (čl. 19 odst. 4 směrnice) a přijímat nápravná opatření k jejich dosažení (čl. 19 odst. 4), jsou-li nové imisní limity od 1. 1. 2026 překročeny. Klíčový je v této souvislosti zejména čl. 19 odst. 4 směrnice: „4. Pokud od 1. ledna 2026 do 31. prosince 2029 v zóně nebo územní jednotce překročí úroveň znečišťujících látek jakoukoli mezní hodnotu nebo cílovou hodnotu, které má být dosaženy do 1. ledna 2030, jak je stanoveno v tabulce 1 oddílu 1 přílohy I a v části B oddílu 2 přílohy I, a aniž je dotčen odst. 2 třetí pododstavec tohoto článku, vypracují členské státy stanovený postup v oblasti kvality ovzduší pro dotčenou znečišťující látku s cílem dosáhnout příslušných mezních hodnot nebo cílových hodnot do uplynutí lhůty pro jejich dosažení. Tyto plány postupu v oblasti kvality ovzduší se vypracují co nejdříve, avšak nejpozději do dvou let po kalendářním roce, během něhož bylo překročení zaznamenáno.“ To, že v dané oblasti jsou imisní limity v současnosti překročeny, a že tedy čl. 19 odst. 4 směrnice je nutno bez dalšího respektovat, dokládá i mapa doložená v důvodové zprávě pro současné mezirezortní jednání a potažmo pro vládu ČR a Parlament České republiky. Na str. 8 této důvodové zprávy MŽP uvedlo „Výchozí scénář překračování imisního limitu pro roční koncentrace PM_{2,5}“:*

Z uvedené mapy je nesporně seznatelný doložený stav překročení limitů ve smyslu čl. 19 odst. 4 předmětné směrnice.

DESÚ: Námitka není důvodná. MŽP bylo v řízení řádně obesláno jako dotčený orgán, přičemž žádnou připomínku z hlediska spolky citované transpozice neuplatnilo. Spolkům pak nepřísluší atrahovat si práva jiných subjektů, tedy ani dotčených orgánů. V návaznosti na vypořádání námitek B90, B97 a B98 stavební úřad uvádí, že předmětem tohoto řízení není povolení provozu dálnice D52 ani nového zdroje emisí z dopravy, ale samostatně povolovaný objekt SO 807 – náhradní mokřadní biotop. SO 807 není dopravní stavbou, nezakládá provoz na dálnici a není zdrojem provozních emisí PM_{2,5}. Nová unijní úprava kvality ovzduší se týká hodnocení, plánování a dosahování kvality ovzduší. Z námitek ani z podkladů však nevyplývá, že by tato úprava bránila povolení lokálního předstihového kompenzačního objektu, který sám není zdrojem provozních emisí. Otázky budoucích imisních limitů a provozních vlivů dálnice patří k hlavnímu dopravnímu záměru D52, nikoli k řízení o SO 807. Námitka neprokazuje konkrétní imisní vliv vlastního objektu SO 807 ani neúplnost podkladů pro rozhodnutí o tomto objektu.

B100. *Absentuje rozptylová studie.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B90, B97 a B99 stavební úřad uvádí, že předmětem tohoto řízení není povolení provozu dálnice D52 ani nového zdroje emisí z dopravy, ale samostatně povolovaný objekt SO 807 – náhradní mokřadní biotop. SO 807 není dopravní stavbou, nezakládá provozní dopravní zátěž a není zdrojem provozních emisí znečišťujících látek. Rozptylová studie byla zpracována v rámci procesu EIA pro hlavní záměr D52 a hodnotila imisní vlivy automobilové dopravy. Není vadou řízení o SO 807, že pro tento objekt nebyla zpracována samostatná rozptylová studie, pokud vlastní povolovaný objekt není zdrojem provozních emisí. Námitka neuvádí konkrétní zdroj znečišťování ovzduší vznikající samotnou realizací nebo provozem SO 807, který by vyžadoval samostatné rozptylové modelování jako podklad pro povolení tohoto objektu.

B101. *Absentuje vyjádření KHS JMK.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Absence samostatného vyjádření KHS JMK nezakládá vadu řízení o povolení SO 807. Předmětem tohoto řízení není povolení provozu dálnice D52 ani posouzení jejích provozních, hlukových nebo imisních vlivů, ale samostatně povolovaný předstihový objekt SO 807 – náhradní mokřadní biotop na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohorelic. Projektová dokumentace z května 2025 u hlukových podmínek EIA vztahujících se k hlavní dopravní stavbě uvádí, že aktualizace hlukové studie a její projednání s orgánem ochrany veřejného zdraví nejsou pro stavbu mokřadu relevantní. Námitka neuvádí konkrétní vliv vlastního SO 807 na ochranu veřejného zdraví, který by vyžadoval samostatné stanovisko KHS JMK jako nezbytný podklad tohoto řízení.

B102. *Ve spise schází stanovisko k ochraně krajinného rázu.*

DESÚ: Námitka není důvodná. Absence samostatně označeného stanoviska ke krajinnému rázu neprokazuje neúplnost spisu, pokud to z povahy záměru nevyplývá. Předmětem řízení není výškově, objemově ani pohledově dominantní stavba v krajině, ale SO 807 jako obnova a funkční úprava stávající mokřadní lokality na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohorelic. Projektová dokumentace z května 2025 popisuje odstranění odpadu, odbahnění a modelaci stávajících tůní, odstranění nevhodné vegetace a doplnění domácích druhů listnatých dřevin. Námitka neuvádí konkrétní znak krajinného rázu, který by měl být vlastním SO 807 nepřipustně dotčen, ani taková skutečnost nebyla zjištěna. DESÚ doplňuje, že krajinný ráz nebyl v širším kontextu stavby dálnice D52, úseku 5204, opomenut, neboť dokumentace EIA obsahovala posouzení vlivu stavby na krajinný ráz.

B103. *Ve spise schází obligatorní stanovisko orgánu ochrany přírody (Krajského úřadu) dle § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. k tomu, zda záměr může mít významný vliv na Evropsky významné lokality (EVL) a Ptačí oblasti (PO). Toto stanovisko musí být přezkoumatelně odůvodněno, a tedy nestačí pouze uvést výrok o neexistenci vlivu. Nelze podceňovat blízkou evropsky chráněnou ptačí oblast (PO) v rámci Mušovských jezer.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B54, B57, B95 a B102 stavební úřad uvádí, že SO 807 není v tomto řízení posuzován jako nový záměr mimo proces EIA, ale jako předstihově povolovaný kompenzační objekt vyplývající z podmínky č. 64 písm. a) stanoviska EIA. Hledisko soustavy Natura 2000 bylo řešeno v procesu EIA hlavní stavby dálnice D52. Podklady EIA obsahovaly posouzení vlivu záměru na lokality soustavy Natura 2000 podle § 45i ZOPK a stanovisko EIA se vlivy na EVL a PO výslovně zabývá. V řízení o JES MŽP požádalo Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor životního prostředí, o součinnost a jeho vyjádření bylo MŽP doručeno. SO 807 byl součástí technického řešení posouzeného v procesu EIA a projektová dokumentace z května 2025 neobsahuje změnu technického řešení oproti řešení posouzenému v EIA, která by vyžadovala vyžádání nového samostatného stanoviska podle § 45i odst. 1 ZOPK pro vlastní řízení o SO 807.

B104. *Předložená souhrnná technická zpráva pro projekt „D52 5204 Mokřadní biotop u Nové Vsi“ je klíčovým realizačním podkladem v rámci Dokumentace pro vydání společného povolení (DUSP). Tento dokument trpí celou řadou zásadních rozporů, věcných nedostatků a právních vad. Z obecného pohledu správního práva i ze speciálního hlediska ochrany životního prostředí a při porovnání s judikaturou správních soudů je tato zpráva závažně věcně vadná. Souhrnná technická zpráva jasně dokazuje, že ŘSD připravilo projekt „horkou jehlou“. Projektant mechanicky zkopíroval texty, u složitých environmentálních podmínek (hydrogeologie, ochrana vodních zdrojů) si ulehčil práci tvrzením, že „nejsou relevantní“, a navrhl technologické postupy (využití sedimentů z tůní s odpadem), které jsou v rozporu se zákonem. První vadou souhrnné*

technické zprávy je alibistické odmítání podmínek EIA s formulací „Není relevantní pro stavbu mokřadu“. V tabulkovém přehledu plnění podmínek závazného stanoviska EIA projektant u řady zásadních bodů lakonicky uvádí: „Podmínka není pro stavbu mokřadu relevantní.“ To je zásadní koncepční a procesní chyba. Např. Podmínka č. 12 (Hydrogeologické posouzení): Nařizuje objasnit vzájemnou vazbu mezi jímacím územím podzemních vod Nová Ves a Mlýnským náhonem. Projektant tvrdí, že to pro mokřad není relevantní. Jenže samotný mokřad se nachází v k.ú. Nová Ves u Pohořelice, má trvalou hloubku tůní až 1,5 metru, typicky hladina podzemní vody je zde v hloubce pouhých 2–4 metrů a lokalita je navíc situována v ochranném pásmu 2. stupně přírodních léčivých zdrojů Pasohlávky. Tvrdit, že rozsáhlé odbahňování a terénní úpravy zasahující do podzemních vod v ochranném pásmu zdrojů nevyžadují hydrogeologické posouzení nařízené v EIA, je hazard. Projektant tím přímo porušil závaznost stanoviska EIA.

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B57, B62, B67 až B70, B79 až B82 a B103 stavební úřad uvádí, že námitka zaměřuje podmínky pro hlavní stavbu, tj. dálnice D52 a její vodohospodářský systém s povolovaným kompenzačním objektem SO 807. Podmínka č. 12 stanoviska EIA se podle svého znění vztahuje k vodohospodářskému řešení hlavní stavby dálnice D52, zejména k systému nakládání se srážkovými vodami v km 16,100–19,400 a k vodohospodářským areálům VHA 4.1, 4.2 a 4.3. Tyto prvky nejsou předmětem samostatně povolovaného SO 807. Závěr projektové dokumentace z května 2025, že tato podmínka není pro stavbu mokřadu relevantní, proto nelze bez dalšího považovat za porušení stanoviska EIA. Vodní hledisko vlastního SO 807 pominuto nebylo. Ve spise je závazné stanovisko Městského úřadu Pohořelice podle lázeňského zákona k záměru SO 807 v ochranném pásmu II. stupně přírodních léčivých zdrojů minerálních vod Pasohlávky, a to souhlasné a bez podmínek. Vodní režim byl dále doplněn Změnou JES, která vychází i ze stanoviska Povodí Moravy. Z ní plyne, že záměr je cca 230 m od Mlýnského náhonu, není situován ve stanoveném záplavovém území a jeho realizaci nedochází k dotčení vodních toků, pozemků ani majetku ve správě Povodí Moravy. Otázka nakládání se zeminou, sedimenty a odpady je řešena samostatně ve vypořádání navazujících námitek, zejména B107.

B105. *Druhou vadou souhrnné technické zprávy je úplná rezignace na vliv na vodní režim a odtokové poměry. V kapitole 1 písm. g) se doslova uvádí: „Stavba nebude mít vliv na odtokové poměry v území.“ Věcným rozporem je, že zpráva o pár stránek dále uvádí, že účelem stavby je „zajištění retence srážkových vod“ a že bude na místě vytěženo a přemístěno 1 035 m³ zeminy, ze které se vybudují hráze a valy kolem celého mokřadu, aby se zabránilo splachům z polí. Stavba, která akumuluje vodu, přemísťuje tisíc kubíků půdy a staví obvodové hráze, ze své podstaty mění odtokové poměry v území. Tím, že projektant vliv popřel, obešel povinnost doložit řádné vodohospodářské výpočty, což přímo poškozuje zájmy sousedních subjektů (zejména Rybníkářství Pohořelice a.s., které hospodáří na navazující rybníční soustavě).*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B67 až B72, B79 až B82 a B104 stavební úřad uvádí, že vodní režim SO 807 nebyl v řízení pominut, ale byl posouzen ve Změně JES a ve stanovisku Povodí Moravy. Tvzení projektové dokumentace z května 2025, že stavba nebude negativně měnit odtokové poměry v okolí, je nutné vykládat ve vztahu k povaze a rozsahu SO 807. Nejde o vodohospodářský areál, retenční nádrž ani vodní dílo se zařízením pro řízenou manipulaci s vodami. Jde o úpravu stávajícího znečištěného mokřadu, kde již existují zavodněné sníženiny a tůně. Cílem je jejich vyčištění, odbahnění a biologická obnova. Skutečnost, že záměr podporuje lokální zadržení srážkové vody v terénních depresích, sama o sobě neznamená nepřipustnou změnu odtokových poměrů okolního území ani povinnost zpracovat samostatné vodohospodářské výpočty. Nízké zemní valy z vytěžených zemin mají omezit smyv z okolních polí, nikoli vytvářet vodní dílo pro akumulaci vody s řízeným přelivem. Změna JES výslovně uvádí, že řešená plocha je charakteristická převážně rozptýleným povrchovým odtokem a vytváří podmínky pro lokální zadržování vody, přičemž vznik mokřadních podmínek je založen na přirozené akumulaci vody v upraveném terénu. Námitka neoznačuje konkrétní vodní dílo, pozemek, oprávnění ani odborný podklad, z něhož by vyplývalo přímé dotčení práv Rybníkářství Pohořelice, a. s., vlastním povolením SO 807, ani taková skutečnost nebyla zjištěna. Ve vztahu k Rybníkářství Pohořelice, a. s., platí závěry stavebního úřadu uvedené u námítce B72.

B106. *Třetí vadou souhrnné technické zprávy je fatální vnitřní rozpor v termínech kácení dřevin. Viz Rozpor v tabulce EIA: V přehledu podmínek EIA u bodu č. 67 projektant odsouhlasil, že: „Kácení dřevin... realizovat v období od začátku listopadu do konce března... s výjimkou zásahu do porostů s potenciálními výskyty netopýrů.“ (U netopýrů stanovuje vydané JES podstatně užší*

okno – od 1. září do 15. listopadu). Dále viz rozpor v textové části zprávy (kapitola 1, písm. d), kde se však obecně píše: „Kácení je nutno provést v období vegetačního klidu.“ (tedy od října do března). Vadou pak je, že když realizační firma dostane do ruky tuto technickou zprávu, začne kácet v lednu nebo únoru v souladu s „vegetačním klidem“, čímž však spáchá trestný čin nebo závažný správní delikt, protože poruší specifické podmínky pro ochranu netopýrů a ptactva. Projektová dokumentace je v tomto bodě vnitřně rozporná a zavádějící.

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B53, B58, B60 a B104 stavební úřad uvádí, že podmínky kácení je nutno vykládat společně a ve vzájemné návaznosti, nikoli izolovaně. Projektová dokumentace z května 2025 i JES pracují se zvláštním režimem ochrany ptactva, zvláště chráněných druhů a dřevin s potenciálním výskytem netopýrů. Obecné pravidlo, že kácení má být provedeno v období vegetačního klidu, není v rozporu se zvláštními podmínkami pro dřeviny s prokázaným nebo potenciálním úkrytem netopýrů. U těchto dřevin platí přísnější zvláštní režim vyplývající z JES, a to že kácení může být provedeno jen po schválení biologickým dozorem a za jeho dohledu, nejlépe mimo období rozmnožování a hibernace netopýrů. U těchto dřevin se uplatní přísnější časové a odborné podmínky, zejména vyloučení zásahu v biologicky nevhodném období, kontrola aktuální obsazenosti a biologický dozor. Souhrnná technická zpráva zároveň v přehledu podmínek stanoviska EIA výslovně uvádí obecnou podmínku č. 67 i zvláštní podmínku č. 69 pro kácení dřevin s potenciálním nebo doloženým výskytem netopýrů. Nejde tedy o opomenutí, ale jak již bylo uvedeno o kombinaci obecného pravidla a zvláštního pravidla pro specifický případ. Kácení lze tedy provést pouze tehdy, budou-li splněny všechny relevantní podmínky současně. Pro realizaci potom nebudou rozhodné věty technické zprávy, ale závazné podmínky rozhodnutí a podmínky JES. Namítaná vnitřní rozpornost projektové dokumentace nebyla zjištěna.

B107. *Čtvrtou vadou souhrnné technické zprávy je nelegální nakládání s odpady a sedimenty přímo na místě. Zpráva přiznává, že na lokalitě se nachází rozsáhlé hromady komunálního a objemného odpadu (kategorie 20), a to i přímo v tůních. Následně v kapitole 2.1 písm. f) navrhuje, že „vytěžený materiál z tůní [tzn. kontaminované bahno] bude také ponechán na místě a budou z něj navrženy hrázky nebo kopce v okolí tůněk.“ a rozprostřen po lokalitě. Věcný rozpor je pak v tom, že pokud se v tůních dlouhodobě nachází komunální a objemný odpad, dnové sedimenty jsou vysoce pravděpodobně kontaminovány. Rozhrnout 1 035 m³ takto vytěženého materiálu po okolí bez jakýchkoliv chemických rozborů a pedologického hodnocení je v přímém rozporu se zákonem o odpadech i zákonem o ochraně přírody a krajiny.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B41, B42, B56, B84, B105 a B106 stavební úřad uvádí, že otázka odpadů, zemín a jejich využití v místě byla v podkladech řešena. Námitka argumentuje nepřesným výkladem objemu zemních prací. Údaj „odkop a zpětné využití 1035 m³ zeminy“ neznamená, že má být z tůní vytěženo a po lokalitě rozprostřeno 1 035 m³ sedimentu nebo údajně kontaminovaného bahna. Má být odstraněn objemný a komunální odpad z černé skládky v rozsahu cca 260 m³. Předpokládaný objem bilance vytěžených zemín z tůní činí cca 530 m³ a předpokládaný objem násypu zemního valu cca 540 m³. Jde tedy o lokální bilanci výkopu a zpětného využití zemín v místě stavby, nikoli o odtěžení 1 035 m³ materiálu z tůní. Nejprve má být lokalita vyčištěna od objemného a komunálního odpadu kategorie 20, s nímž má být nakládáno podle zákona o odpadech. Teprve následně je uvažováno s využitím vhodných vytěžených zemín a sedimentů pro nízké valy omezující smyv z okolních polí a pro rozprostření v lokalitě. JES současně stanoví, že vyprodukované odpady mají být tříděny podle druhu a kategorie, odděleně ukládány, zabezpečeny proti smísení, znehodnocení nebo odcizení, evidovány a předávány oprávněným osobám. Námitka dále vychází z domněnky, že veškerý vytěžený materiál z tůní je kontaminovaný. Takový závěr však není doložen žádným odborným podkladem. Pokud by se při provádění prací prokázalo, že určitý materiál má povahu odpadu nebo je znečištěn způsobem bránícím jeho využití v místě, nelze s ním nakládat jako s běžnou zeminou, ale musí být postupováno podle zákona o odpadech a podmínek JES. DESÚ neshledává důvod k závěru, že by navržené nakládání se zemínami a odpady bylo samo o sobě nezákonné nebo že by absence samostatných chemických rozborů v této fázi bránila vydání rozhodnutí.

B108. *Pátou vadou souhrnné technické zprávy je nezákonné přenášení odpovědnosti na „Ekologický dozor“. Zpráva uvádí, že během odbahňování tůní bude přítomna odborně způsobilá osoba (ekologický dozor), která bude dohlížet na odstraňování zemín, jejich případné využití na lokalitě a další úpravy sklonu břehů tůní. Procesní vadou je, že když stavební úřad schvaluje žádost o povolení stavby, musí schvalovat exaktní projektové řešení (tvar, sklon, hloubku). Není tak*

přípustné, aby projektant v dokumentaci pro společné povolení (DUSP) nechal sklon břehů a způsob využití potenciálně kontaminované zeminy otevřený s tím, že se to bude operativně rozhodovat až na místě na základě úvahy ekologického dozoru. Jedná se o nepřipustné přenášení vrchnostenské schvalovací pravomoci na soukromý subjekt.

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B53, B105 až B107 stavební úřad uvádí, že role ekologického, resp. biologického dozoru již byla v podkladech vymezena jako odborná kontrolní a ochranná činnost při realizaci. Ekologický/biologický dozor není vrchnostenským orgánem, ale odborným kontrolním mechanismem. Projektová dokumentace nenechává základní parametry tůň neurčité. Výslovně stanoví, že tvar tůň nebude při odstraňování usazenin radikálně měněn. Má být podpořeno litorální pásmo s hloubkou vody 0,0–0,5 m ve sklonu břehů 1:10 až 1:15. Maximální hloubka vody bude 1,5 m a tůň č. 8 bude ponechána bez zásahu. Současně stanoví předpokládaný objem bilance vytěžení zemin z tůň cca 530 m³ a předpokládaný objem násypu zemního valu cca 540 m³. Ekologický dozor tedy nemá na místě určovat nový rozsah nebo jiné technické řešení stavby, ale dohlížet na to, aby při odbahnění a úpravě břehů byly dodrženy technické a biologické parametry stanovené dokumentací, a aby nedošlo k poškození chráněných druhů a jejich biotopů. Tomu odpovídá i JES, které ukládá biologickému dozoru sledovat výskyt zvláště chráněných druhů a zajistit splnění ochranných opatření a podmínek výjimky. Ani otázka využití zemin není ponechána libovolnému rozhodnutí dozoru. Jak bylo uvedeno u námitek B107, odpady musí být odstraněny a předány oprávněným osobám. Využití v místě lze pouze vhodnou zeminu či sedimenty v souladu s projektovou dokumentací a podmínkami JES. Pokud by se v průběhu prací ukázalo, že určitý materiál má povahu odpadu nebo je znečištěn způsobem bránícím jeho využití v místě, nelze s ním nakládat jako s běžnou zeminou. DESÚ proto neshledává, že by projektová dokumentace nepřipustně přenášela vrchnostenské rozhodování na soukromý subjekt. Ekologický dozor pouze odborně zajišťuje dodržení povoleného řešení a ochranných podmínek při realizaci, nemůže povolit odchylku od rozhodnutí ani nahradit případný zákonný postup, pokud by šlo o podstatnou změnu stavby.

B109. *Šestou vadou souhrnné technické zprávy je nezákonné ignorování dotčených vlastníků a správců infrastruktury. Zpráva uvádí, že v těsné blízkosti stavby se nachází „jen pole“. Zcela však ignoruje, že: Realizace vyžaduje pojezd těžké mechanizace (minibagry, nákladní vozy) po okolních polních cestách, přičemž zpráva sice v plnění podmínek EIA zmiňuje povinnost pasportizace komunikací, ale vůbec neřeší souhlasy vlastníků těchto pozemků pro dočasné zábory. Zpráva zcela opomíjí rybníkářské subjekty jako dotčené sousedy, ačkoliv přiznává, že pouhých 140 metrů jižně se nachází rybník Čahoun, do jehož hydrologického povodí se prokazatelně zasahuje.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B72 až B74 a B105 až B108 stavební úřad uvádí, že projektová dokumentace neignoruje okolní poměry ani vlastníky a správce infrastruktury. Předmětem povolení je SO 807 na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic, jehož vlastníkem je Město Pohořelice. Nebyl dohledán konkrétní cizí pozemek, polní cesta, vlastník ani správce, jehož právo by mělo být povolením SO 807 přímo dotčeno a současně nebylo ze strany DESÚ v rámci tohoto řízení zohledněno. K pojezdu stavební techniky se již vztahuje podmínka EIA zapracovaná do zásad organizace výstavby, podle níž má být před zahájením výstavby provedeno místní šetření stavu využívaných komunikací, jejich pasportizace, zajištění údržby a následně uvedení do původního stavu. Tato podmínka řeší právě ochranu komunikací a majetku podél využívaných přístupových cest. Tvzení o opomenutí rybníkářských subjektů bylo již vypořádáno u námitek B72. Samotná skutečnost, že rybník Čahoun leží cca 140 m jižně od lokality, neprokazuje přímé dotčení práv rybníkářských subjektů. Vodní režim a odtokové poměry byly posouzeny ve Změně JES a ve stanovisku Povodí Moravy. Z podkladů nevyplývá, že by SO 807 zasahoval do vodního toku, rybníka Čahoun nebo majetku ve správě jiného vodohospodářského subjektu. DESÚ neshledává, že by souhrnná technická zpráva nebo spis nezákonně opomíjely dotčené vlastníky či správce infrastruktury. Námitka zůstává v obecné rovině a neuvádí konkrétní přímé dotčení, které by zakládalo neúplnost podkladů nebo důvod k přerušení řízení, ani taková skutečnost nebyla v rámci řízení zjištěna.

B110. *Sedmou vadou souhrnné technické zprávy je věcný a stavební rozpor, tj. deklarovaný „přírodní charakter“ vs. realita masivních betonových objektů. Projektant na řadě míst technické zprávy (zejména v obecném popisu) zdůrazňuje, že se jedná o „přírodě blízký mokřadní biotop“ s tůňmi, který slouží výhradně jako kompenzační opatření a ekologická stabilizace území.*

V kapitole popisující stavební objekty (SO) však zpráva přiznává, že součástí stavby je objekt SO 807 – Sdružený funkční objekt, který tvoří betonový požerák (monolitický železobeton), ocelové dnové výpusti, betonové výtokové čelo a opevnění z těžkého kamenného záhozu prolitého betonem. Projektant se tedy pokouší celou stavbu před úřady „prodat“ jako pouhé zemní práce a tůňky (aby se vyhnul složitějšímu schvalování). Ve skutečnosti se však jedná o regulérní vodní dílo (vodní nádrž) s masivními betonovými a železobetonovými konstrukcemi, které podléhá přísnému režimu podle vodního zákona (§ 15 a násl. vodního zákona). Projektová dokumentace se snaží zakrýt skutečný inženýrský charakter stavby, což je pro stavební úřad důvod k vrácení dokumentace k přepracování.

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B63, B72 a B75 až B76 stavební úřad uvádí, že námitka vychází ze účelově nesprávného popisu povolaného záměru zájmovými spolky. Z projektové dokumentace ani z žádného navazujícího podkladu nevyplyvá, že by součástí SO 807 byl betonový požerák, dnové výpusti, betonové výtokové čelo, opevnění z kamenného záhozu prolitého betonem nebo jiný manipulační objekt. Předmětem SO 807 je obnova a úprava mokřadního biotopu na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic, zejména vyčištění lokality, odstranění nevhodné vegetace, odbahnění a modelace stávajících tůní a související vegetační úpravy. JES výslovně vychází z toho, že záměr nepředstavuje vodní dílo ani nakládání s vodami. Tvrzení o „sdruženém funkčním objektu“, požeráku a výpustech nemá oporu v podkladech pro toto řízení a nemůže založit důvod pro vrácení projektové dokumentace k přepracování. Přírodě blízký charakter záměru není vyvrácen tvrzením účastníka o existenci stavebních objektů, které projektová dokumentace pro SO 807 neobsahuje.

B111. Osmou vadou souhrnné technické zprávy je ignorování územního plánu a nezákonné obcházení funkčního využití ploch. Z technické zprávy vyplývá, že pozemky dotčené stavbou mokřadu jsou v katastru nemovitostí a v územním plánu (ÚP) vedeny jako orná půda / plochy zemědělské. Technická zpráva sice zmiňuje koordinaci s dálnicí D52, ale vůbec neřeší soulad s územně plánovací dokumentací města Pohořelice. Podle stavebního zákona musí být každý záměr v souladu s ÚP. Pokud územní plán v daném místě nepočítá s plochami vodními a plochami přírodními (přestavba orné půdy na permanentní vodní plochu s hrázemi), nelze společně povolení vydat bez předchozí změny územního plánu nebo bez výjimky. Projektant toto v technické zprávě zcela nezákonně přešel, jako by pro ŘSD územní plán obce neplatil. (viz též další námítky k nesouladu se ZÚR JMK a ÚP města Pohořelice uvedené již výše).

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námítky B3 stavební úřad uvádí, že tvrzení spolků o údajném rozporu SO 807 s Územním plánem města Pohořelice již bylo vypořádáno a není důvodné. Dotčená část pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic není v územním plánu vymezena jako plocha orné půdy, nýbrž jako stabilizovaná plocha ZK – zeleň krajinná. Pro tuto plochu územní plán připouští mimo jiné vodní toky a vodní plochy a dále stavby, zařízení a jiná opatření pro vodní hospodářství a pro ochranu přírody a krajiny. Povolaný SO 807 představuje obnovu a úpravu existujícího mokřadního prostoru, zejména vyčištění lokality, odbahnění a modelaci stávajících tůní, úpravu vegetace a výsadby dřevin. Takový záměr odpovídá přípustnému využití plochy ZK. Námitka současně opakuje nepřesný předpoklad, že jde o přeměnu orné půdy na permanentní vodní dílo s hrázemi. Tento popis neodpovídá projektové dokumentaci ani závěrům Změny JES, jak již bylo uvedeno např. u námítky B110. Zjištěný stav nevyžaduje změnu územního plánu a nezakládá důvod pro nepovolení záměru.

B112. Devátou vadou souhrnné technické zprávy je nepřípustná absence hydrotechnických výpočtů (Riziko přelítí a destrukce). Technická zpráva sice technicky popisuje dimenze tůní a obvodových hrází, ale zcela v ní chybí hydrotechnický výpočet na účinky přívalových srážek (Q2, Q50, příp. i Q100). Zpráva pouze uvádí, že zachytí splachy z přilehlých polí. Jedná se o závažnou bezpečnostní a věcnou vadu: Pokud dojde k přívalovému dešti na okolních polích, voda se začne hromadit za nově vybudovanými obvodovými valy (vytvořenými z oněch 1 035 m³ vytěžené zeminy). Bez hydrotechnického výpočtu, který by garantoval kapacitu a bezpečnost bezpečnostního přelivu, hrozí: Protržení těchto provizorních zemitých hrází. Následná blesková vlna, která by zaplavila níže položený Mlýnský náhon nebo majetek Rybníkářství Pohořelice a.s. Absence těchto výpočtů v STZ činí projekt z hlediska stavebního úřadu technicky nezpůsobilým a nebezpečným.

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B72, B79, B105 a B107 stavební úřad uvádí, že námitka vychází z nesprávného předpokladu, že SO 807 je vodní nádrž nebo vodní

dílo s hrázemi, bezpečnostním přelivem a rizikem havarijní vlny. Tento předpoklad nemá oporu v projektové dokumentaci ani v JES. Předmětem SO 807 je obnova stávajícího mokřadního biotopu na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic, zejména vyčištění lokality, odbahnění a modelace stávajících tůní a využití vhodných zemín v místě záměru. Nízké zemní valy mají podle dokumentace omezit smyv z okolních polí, nikoli vytvářet vodní dílo pro akumulaci vody s řízeným přelivem. Námitka současně opakuje nesprávný údaj o „1 035 m³ vytěžené zeminy“. Jak bylo uvedeno již u námitky B107, souhrnná technická zpráva uvádí souhrnný údaj „odkop a zpětné využití 1035 m³ zeminy“. Tento údaj je dále konkretizován tak, že předpokládaný objem bilance vytěžení zemín z tůní činí cca 530 m³ a předpokládaný objem násypu zemního valu cca 540 m³. Tento údaj proto nelze vykládat jako objem vytěženého sedimentu ani jako objem hrází vytvářejících vodní nádrží. JES vychází ze stanoviska Povodí Moravy a uvádí, že záměr není vodním dílem, nevyžaduje povolení k nakládání s vodami, není situován ve stanoveném záplavovém území a nedotýká se vodních toků, pozemků ani majetku ve správě Povodí Moravy. Za tohoto skutkového stavu nelze absenci hydrotechnických výpočtů Q2, Q50 či Q100 považovat za vadu projektové dokumentace bránící povolení SO 807. Námitka neoznačuje žádný konkrétní odborný podklad, ze kterého by vyplývalo reálné riziko protržení valů, vzniku bleskové vlny nebo zaplavení Mlýnského náhonu či majetku Rybníkářství Pohořelice a. s., ani takový podklad nebyl zjištěn. DESÚ proto neshledává důvod k přerušení řízení ani k vrácení projektové dokumentace k přepracování.

B113. Desátou vadou souhrnné technické zprávy je její nezákonný obsah z hlediska ochrany archeologického dědictví. V kapitole technické zprávy věnované archeologii projektant mechanicky uvádí standardní větu: „Před zahájením stavby bude uzavřena dohoda s oprávněnou archeologickou organizací a stavebník umožní provedení záchranného archeologického výzkumu.“ Tato obecná formulace přímo ignoruje explicitní a naléhavé varování Archeologického ústavu AV ČR, které je doloženo ve spise a ke kterému je již výše navrženo provedení přezkumu. Lokalita SO 807 se totiž nachází v území s prokazatelnými a mimořádnými archeologickými nálezy (chráněná krajina / historické osídlení). Archeologové požadovali prediktivní (předstihový) výzkum ještě PŘED schválením projektu, protože případný masivní nález podzemních struktur zcela znemožní realizaci tůní v navržených trasách. Projektant toto riziko v technické zprávě nepřipustně bagatelizuje na úroveň „však se domluvíme, až tam vjedou bagry“, což je zcela nezákonné.

DESÚ: Námitka není důvodná. K archeologickému hledisku se stavební úřad odkazuje na vypořádání námitky B66. Ve spise je založeno sdělení Městského úřadu Pohořelice ze dne 11.12.2025, č. j. R/2025/219139/2, vydané příslušným orgánem státní památkové péče. Podle tohoto sdělení se zamýšlená stavba nedotýká kulturních památek v k. ú. Nová Ves u Pohořelic a veřejný zájem státní památkové péče není záměrem dotčen. Současně bylo uvedeno, že jde o oblast archeologického zájmu, že je stavebník povinen oznámit zemní práce Archeologickému ústavu AV ČR a umožnit provedení záchranného archeologického výzkumu. Vyjádření Archeologického ústavu AV ČR Brno upozorňuje na povinnost oznámit termín zahájení zemních prací a umožnit provedení záchranného archeologického výzkumu, což je legislativou předpokládaný postup. Prediktivní archeologický výzkum je uveden jako doporučení; Archeologický ústav Akademie věd ČR, Brno, v. v. i., k němu současně uvádí, že není zákonnou povinností stavebníka a že by jej bylo vhodné využít hlavně na trase plánované D52 5204 Pohořelice – VN Nové Mlýny. Z této skutečnosti nelze dovodit nezákonnost projektové dokumentace ani povinnost DESÚ podmínit povolení SO 807 předchozím provedením prediktivního archeologického výzkumu. Projektová dokumentace ochranu archeologických nálezů nebagatelizuje, ale přebírá zákonný postup spočívající v oznámení zemních prací v časovém předstihu a umožnění provedení záchranného archeologického výzkumu. Námitka neobsahuje závazný podklad dotčeného orgánu, který by před vydáním povolení vyžadoval změnu technického řešení SO 807 nebo provedení prediktivního archeologického výzkumu jako podmínku povolení.

B114. Jedenáctou vadou souhrnné technické zprávy je absence bilance skryvky ornice a porušení ochrany ZPF (Zemědělského půdního fondu). Technická zpráva potvrzuje, že projekt se nachází na vysoce bonitní orné půdě. Uvádí rozsah zemních prací (výkop tůní o objemu 1 035 m³ a zásah do území o rozloze tisíců metrů čtverečních). Věcnou a právní vadou je, že v celé technické zprávě zcela chybí bilance skryvky kulturní vrstvy půdy (ornice) a způsob nakládání s ní. Podle zákona o ochraně zemědělského půdního fondu (č. 334/1992 Sb.) musí každý projekt, který odnímá půdu ze ZPF, obsahovat přesný propočet: kolik ornice bude skryto, kam bude dočasně deponována, jak

bude chráněna před zaplevelením a erozí a kde bude následně rekultivována. Projektant tuto zákonnou povinnost zcela ignoroval. Stavební úřad nemůže vydat společné povolení na stavbu, u které není vyřešena zákonná skrývka a ochrana ornice.

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B75 až B78 stavební úřad uvádí, že námitka vychází z nesprávného předpokladu, že SO 807 je umístěn na vysoce bonitní orné půdě, a že vyžaduje odnětí půdy ze ZPF. Tento předpoklad neodpovídá podkladům ve spise. Projektová dokumentace vymezuje SO 807 na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic, který je veden jako ostatní plocha – zeleň. Souhrnná technická zpráva uvádí, že plocha stavby je mimo ZPF a PUPFL. Záborový elaborát rovněž pracuje pouze s dočasným záborem parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic jako ostatní plochy, nikoli s odnětím zemědělské půdy. Neobstojí ani tvrzení o výkopu tůní v objemu 1 035 m³. Jak bylo uvedeno již u námítky B107, tento údaj nelze vykládat jako objem vytěžené ornice ani jako odnětí zemědělské půdy. Projektová dokumentace počítá s výkopem zemin a sedimentů ze stávajících tůní a s jejich využitím v místě záměru, zejména pro nízké zemní valy a rozproštění v lokalitě. Nejde tedy o skrývku kulturní vrstvy zemědělské půdy určené k deponování a následné rekultivaci. Protože povolovaný záměr podle podkladů nezasahuje do ZPF a nepředstavuje odnětí zemědělské půdy podle zákona č. 334/1992 Sb., nevzniká požadavek na souhlas k odnětí půdy ze ZPF ani na samostatný plán skrývky ornice a podorníci. Absence takového plánu tak není z pohledu DESÚ vadou projektové dokumentace a nezakládá důvod pro přerušení řízení ani pro vrácení dokumentace k přepracování.

B115. *Dvanáctou vadou souhrnné technické zprávy je návrh nezákonného drcení a štěpkování dřevin přímo v hnízdní zóně ptactva. Technická zpráva uvádí, že rámci odstraňování porostů (1 485 m²) vytěžená dřevní hmota, která nebude použita na tůně, bude „přímo na místě seštěpkována a drcený materiál bude rozprostřen v ploše budoucího biotopu“. Environmentální vadou je, že rozsáhlé mechanické drcení a štěpkování stovek kubíků dřeva přímo na ploše budoucího mokřadu generuje extrémní hlukovou a prachovou zátěž. Tento postup je navržen bez ohledu na to, že lokalita je hnízdištěm chráněných ptáků a domovem obojživelníků. Rozprostření obrovského množství čerstvé dřevní štěpky navíc prokazatelně mění chemismus půdy (způsobuje extrémní překyselení půdy a odčerpávání dusíku při tlení), což může zlikvidovat podmínky pro růst cílové mokřadní vegetace.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B28, B29 a B45 stavební úřad uvádí, že zásah do dřevin byl v JES posouzen a podmíněn. Kácení je povoleno v konkrétně vymezeném rozsahu 32 ks jednotlivě inventarizovaných stromů a 1 485 m² souvislého porostu na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic. Nejde tedy o neurčitý nebo neomezený zásah do porostů. Současně platí podmínky k ochraně volně žijících ptáků, a zvláště chráněných druhů, zejména časové omezení zásahu, respektování hnízdění ptáků a zajištění biologického dozoru. Námitka nepřesně dovozuje ze samotné plošné výměry porostu 1 485 m² existenci „stovek kubíků dřeva“. Tento údaj je výměrou souvislého porostu, nikoli objemem dřevní hmoty. V podkladech rovněž absentuje námitkou tvrzená formulace, že vytěžená dřevní hmota bude přímo na místě seštěpkována a drcený materiál bude rozprostřen v celé ploše budoucího biotopu. Projektová dokumentace uvádí, že odstraněné dřeviny je možné uložit na lokalitě ve formě urovnaných hromad, které poskytují živočichům úkryty, přezimovací i rozmnožovací prostor. Drcená borka, případně štěpka, je v technické zprávě uvedena pouze jako mulč u provedených výsadeb, a to v rozsahu 0,5 m² na 1 strom. Jde o dočasnou technologickou činnost související s odstraněním dřevin v rámci obnovy mokřadního biotopu. Ani tvrzení o „extrémním překyselení půdy“, odčerpávání dusíku a likvidaci cílové mokřadní vegetace není v námitce doloženo konkrétním odborným podkladem vztahujícím se k této lokalitě, množství materiálu a navrženému způsobu jeho použití. Pokud by se při provádění ukázalo, že určitý materiál není pro využití v místě vhodný, nelze jej použít způsobem odporujícím projektové dokumentaci, JES nebo předpisům o nakládání s odpady.

B116. *Třináctou vadou souhrnné technické zprávy je pokus o obcházení institutu „Změny stavby před dokončením“. Technická zpráva alibisticky uvádí, že pokud se během realizace narazí na jiné geologické či hydrologické podmínky, než předpokládá průzkum, „bude projektové řešení operativně přizpůsobeno na místě za dozoru projektanta a ekologa“ Toto je flagrantní porušení správního řádu a stavebního zákona. Pokud se během stavby vodního díla (kterým objekt SO 807 s betonových požerákem bezpochyby je) změní geologické podmínky nebo sklon břehů, investor je povinnu přerušit práce a požádat stavební úřad o oficiální řízení o „Změně stavby před dokončením“ za účasti všech dotčených orgánů a sousedů. Projektant se v technické zprávě*

pokouší legalizovat postup, kdy si ŘSD na místě svévolně překope projekt bez vědomí stavebního úřadu a dotčených subjektů a veřejnosti.

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B23, B47 a B53 stavební úřad uvádí, že účast projektanta a ekologického, resp. biologického dozoru při provádění prací neznamená přenesení rozhodovací pravomoci stavebního úřadu ani oprávnění stavebníka svévolně měnit povolený záměr. Dozor slouží k odbornému sledování skutečných podmínek v terénu a k zajištění provedení stavby v mezích projektové dokumentace a podmínek JES. Námitka současně opakuje nepravdivý skutkový předpoklad (již vypořádaný u námitek B110 a B112 viz výše), totiž že SO 807 je vodním dílem s betonovým požerákem a dalšími vodohospodářskými objekty. Tento popis nemá oporu v podkladech řízení. Formulace projektové dokumentace o odborném dohledu při odstraňování zemin, jejich případném využití v lokalitě a úpravách sklonu břehů tůní, stejně jako podmínky JES k operativní ochraně živočichů při provádění prací, nemohou být vykládány jako předem povolená změna záměru mimo řízení. Může se týkat pouze realizačních nebo technologických upřesnění, která zůstávají v mezích povolené projektové dokumentace, podmínek JES a dalších závazných stanovisek. Pokud by v průběhu provádění vyvstala potřeba změny, která by se od povoleného záměru nebo ověřené projektové dokumentace odchylovala způsobem vyžadujícím postup podle stavebního zákona, musel by stavebník postupovat zákonným způsobem a nemohl by ji nahradit rozhodnutím projektanta nebo dozoru. Z napadené formulace tedy nevyplývá obcházení institutu změny záměru před jeho dokončením ani důvod k vrácení projektové dokumentace k přepracování.

B117. Čtrnáctou vadou souhrnné technické zprávy je úplná absence řešení havarijního plánu pro fázi výstavby. Technická zpráva sice formálně deklaruje, že stavba nebude mít negativní vliv na kvalitu podzemních a povrchových vod, ale vůbec neřeší riziko havárie při samotné stavební činnosti. Na lokalitě s vysokou hladinou podzemní vody (2–4 m) v ochranném pásmu přírodních léčivých zdrojů Pasohlávky budou operovat těžké mechanismy (bagry, nákladní auta), přičemž hrozí úniky ropných látek, hydraulických olejů či pohonných hmot přímo do obnaženého podloží. Věcnou vadou je, že v dokumentaci DUSP pro takto environmentálně senzitivní území musí být striktně definován závazný Havarijní plán a technické zabezpečení staveniště (např. povinné používání biologicky odbouratelných olejů, zákaz doplňování paliva v zájmovém území, přítomnost sanačních sorbentů). Absence těchto opatření v technické zprávě je kritickým selháním ochrany vod.

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B104, B105, B107 a B109 stavební úřad uvádí, že hledisko ochrany vod a ochranného pásma přírodních léčivých zdrojů nebylo v řízení opomenuto. Ve spise je založeno souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Pohořelice podle lázeňského zákona k umístění SO 807 v ochranném pásmu II. stupně přírodních léčivých zdrojů minerálních vod Pasohlávky. Vodní režim byl dále posouzen ve změně JES, která vychází i ze stanoviska Povodí Moravy. Podle těchto podkladů není SO 807 situován ve stanoveném záplavovém území a jeho realizací nedochází k dotčení vodních toků, pozemků ani majetku ve správě Povodí Moravy. Námitka vychází z nesprávného předpokladu, že projektová dokumentace havarijní rizika fáze provádění stavby vůbec neřeší. Souhrnná technická zpráva v zásadách organizace výstavby výslovně stanoví seznámení pracovníků stavby s havarijním plánem stavby, vybavení zařízení staveniště prostředky pro odstranění případné havárie, opatření k zamezení znečištění podzemních a povrchových vod, preventivní opatření k zamezení úniku závadných látek, zajištění stavebních mechanismů proti úkapům, pravidelné kontroly technického stavu mechanismů, omezení údržby mechanismů na staveništi, pravidla pro doplňování pohonných hmot a provozních kapalin a použití úkapových nádob a sorbentů. JES dále stanoví, že pojezdy stavební mechanizace budou probíhat po vytyčených přístupových cestách a budou omezeny na nezbytné minimum, že budou přijata opatření k zamezení úniku ropných produktů a dalších látek závadných vodám a že pro případ havárie budou na staveništi nachystány sanační prostředky. Výše uvedené je rovněž zohledněno v rámci podmínek tohoto rozhodnutí (viz. např. podmínky č. 17, č. 19 a č. 20 výroku II.) Absence samostatné přílohy označené jako „havarijní plán“ proto za této situace není vadou, která by bránila povolení SO 807 nebo vyžadovala vrácení projektové dokumentace k přepracování.

B118. Podobné vady vykazuje i další dokument, technická zpráva k SO 807 z dokumentace pro vydání společného povolení (květen 2025). První a zásadní vadou technické zprávy k SO 807 je rozhodování na základě neplatného souhlasu obce z roku 2009. Na konci dokumentace je přiložen „Souhlas s umístěním mokřadu na pozemku p.č. 3106 v k.ú. Nová Ves u Pohořelice“, který vydala

Rada města Pohořelice dne 7. 7. 2009 pod č. j. MUPOD11666/2009. Tento podklad je právně prekludovaný (propadlý) a věcně neaktuální. Správní řízení v roce 2026 nemůže být vedeno na základě souhlasu samosprávy, který je starý 17 let. Od roku 2009 se dramaticky změnila hydrologické podmínky v území (dlouhodobé sucho, pokles hladin podzemních vod), legislativa (nový stavební zákon č. 283/2021 Sb., nový zákon o odpadech z roku 2020) i samotné trasování dálnice D52 a rozsah jejích dopadů. Použití takto archaického podkladu způsobuje nezákonnost celého schvalovacího procesu pro procesní vadu a nepřezkoumatelnost.

DESÚ: Námitka není důvodná. Stavební úřad nemá právní oporu pro přezkum vyjádření jiného účastníka. Z hlediska obsahu je stavební úřad shledal způsobilým a srozumitelným. V návaznosti na vypořádání námitek B5, B9 a B10 stavební úřad uvádí, že řízení není vedeno „na základě“ souhlasu města Pohořelice z roku 2009. Souhlas Rady města Pohořelice z roku 2009 není podkladem, na němž by bylo založeno nynější rozhodnutí o povolení SO 807. Jde o doklad k dřívější fázi přípravy umístění náhradního mokřadu na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelice. Rozhodné skutkové a právní posouzení nyní povolovaného záměru, jakož i namítané změny hydrologických poměrů, právní úpravy a vývoje záměru D52 vychází z aktuálních podkladů řízení, zejména z projektové dokumentace z května 2025, stanoviska EIA, JES ze dne 17.03.2026, Změny JES ze dne 06.05.2026, „Hodnocení podle § 67 ZOPK z června 2025“, stanovisek dotčených orgánů a dalších odborných podkladů založených ve spise včetně ZÚR JMK a ÚP města Pohořelice. Samotná existence staršího dokladového souhlasu neprokazuje nezákonnost nynějšího řízení ani nepoužitelnost projektové dokumentace z května 2025.

B119. *Druhou vadou technické zprávy k SO 807 je technologický rozpor s podmínkami Povodí Moravy a JES. Dokumentace explicitně uvádí, že předmětem prací je „úprava většiny tůň“, „odstranění odpadu“ a „plošné odtěžení sedimentů a nánosů“. V technické zprávě však zcela chybí specifikace toho, jakým způsobem bude zajištěno splnění závazné podmínky Povodí Moravy ze dne 20. 4. 2026, která striktně nařizuje: „Stavbou nesmí dojít ke znečištění povrchových a podzemních vod“ a „nesmí dojít ke zhoršení odtokových poměrů“. Projektová dokumentace neobsahuje žádná technická opatření (např. štětovnicové stěny, jímky, sedimentační nádrže pro odčerpávanou vodu), která by zabránila masivnímu zakalení podzemní vody a vyplavení sedimentů do aluviálního podloží během bagrování tůň. Dokumentace je v tomto bodě v přímém rozporu se závazným stanoviskem dotčeného orgánu.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B67 až B70, B105 a B117 stavební úřad uvádí, že upozornění Povodí Moravy na neznečištění povrchových a podzemních vod a na nezhoršení odtokových poměrů nebylo v řízení opomenuto. Vodní režim SO 807 byl posouzen stanoviskem Povodí Moravy a Změnou JES. Změna JES současně vyhodnotila vodní režim záměru a doplnila, že SO 807 není vodním dílem, nevyžaduje povolení k nakládání s vodami, není spojen se zřizováním hrází, výpustí, přelivů ani jiných regulačních zařízení a nezasahuje do koryt vodních toků. Předmětem SO 807 je obnova mokřadního biotopu na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelice, zejména odstranění odpadu, částečné odbahnění a modelace stávajících tůň a vegetační úpravy. Konkrétní opatření k ochraně vod a k omezení havarijních rizik ve fázi provádění stavby jsou řešena v projektové dokumentaci, zásadách organizace výstavby a podmínkách JES, kdy podrobněji byla uvedena při vypořádání námítky B117 a není účelné je zde znovu opakovat. Z podkladů nevyplývá, že by záměr vyžadoval odčerpávání vody do vodního toku, budování štětovnicových stěn, sedimentačních nádrží nebo jiných vodohospodářských objektů. Nebyl dohledán konkrétní odborný podklad, který by pro tuto lokalitu a navržený rozsah prací prokazoval masivní zakalení podzemní vody nebo vyplavení sedimentů do aluviálního podloží. Skutečnost, že projektová dokumentace nestanoví účastníkem navržené konkrétní technologické prostředky, neznamená rozpor s požadavky Povodí Moravy ani s JES. Stavebník je povinen provádět záměr tak, aby nedošlo ke znečištění vod ani ke zhoršení odtokových poměrů, a současně dodržet podmínky JES a ostatních stanovisek. Pokud by při realizaci vznikla situace vyžadující změnu postupu nebo doplnění ochranných opatření, musí být řešena v mezích povolení a obecně závazných předpisů, nikoli svévolně. Absence štětovnic, jímek nebo sedimentačních nádrží v technické zprávě proto není vadou bránící povolení SO 807.

B120. *Třetí vadou technické zprávy k SO 807 je skrytá likvidace stávajícího ekosystému pod rouškou „obnovy“. Situace a technická zpráva potvrzují, že v místě se již nyní nacházejí tůně a plocha zarostlá dřevinami. Namítá se, že projekt je prezentován jako „vytvoření nového mokřadu“. Z technické dokumentace je však zřejmé, že jde o brutální technický zásah těžkou mechanizací do již existujícího, funkčního mokřadního biotopu, kde žije oněch 41 chráněných druhů schválených*

v JES. Dochází k projektovému klamu (misreprezentaci záměru): stavebník deklaruje ekologický přínos, ale technicky provádí plošnou destrukci stávajícího stabilizovaného sukcesního stadia tůň. Žádáme zastavení řízení do doby, než bude provedeno nezávislé porovnání ekologické hodnoty současného stavu oproti stavu projektovanému.

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek A11 až A14 stavební úřad uvádí, že projektová dokumentace existenci tůň a mokřadních prvků v lokalitě nezamlčuje. SO 807 není prezentován jako založení mokřadu na zcela bezcenné ploše, ale jako obnova a funkční úprava stávajícího mokřadního prostoru na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic. Právě skutečnost, že lokalita již obsahuje tůň a je biologicky významná, je důvodem, proč byla navržena její revitalizace pro účely náhradního mokřadního biotopu. Námitka spolků účelově zaměňuje dočasný stavební zásah nutný k obnově biotopu s nepřipustnou likvidací ekosystému. Projektová dokumentace popisuje odstranění odpadu, odstranění nevhodné vegetace, odbahnění a modelaci stávajících tůň, úpravu břehů a navazující vegetační úpravy. Tyto zásahy byly posouzeny v JES na základě odborných biologických podkladů, včetně „Hodnocení podle § 67 zákona o ochraně přírody a krajiny“. JES stanoví podmínky k ochraně dotčených druhů, zejména biologický dozor, omezení pohybu mechanizace, vhodné načasování prací a případné záchranné transfery. Skutečnost, že JES posuzuje vlivy na 41 zvláště chráněných druhů živočichů, neprokazuje nepřipustnost záměru, ale naopak dokládá, že biologická hodnota lokality a zásah do ní byly v závazném stanovisku identifikovány a podmíněny. Námitka neobsahuje konkrétní odborný podklad, který by vyvracel závěry JES nebo by prokazoval, že současný stav lokality má být ponechán bez zásahu a navrhovaná obnova povede k horšímu ekologickému výsledku, ani takový podklad nebyl zjištěn. Požadavek na další samostatné nezávislé porovnání současného a projektovaného stavu nezakládá důvod pro zastavení ani přerušení řízení, neboť současný stav lokality, navrhované zásahy i jejich vliv na dotčené druhy byly posouzeny v odborných biologických podkladech a navazujícím JES.

B121. *Čtvrtou vadou technické zprávy k SO 807 je absence hydrogeologického posouzení ve stupni DUSP. Dokumentace (přílohy 1, 2, 3) řeší pouze stavebně-technické a sadovnické úpravy (technická zpráva, situace 1:1000, příčné řezy). Namítá se, že prohloubení tůň v těsné blízkosti Mlýnského náhonu (cca 230 m) bez doloženého podrobného hydrogeologického průzkumu a matematického modelu proudění podzemních vod přímo ohrožuje stabilitu vodního režimu v celém k.ú. Nová Ves u Pohořelic. Hrozí, že nově vybagrované tůně budou stahovat podzemní vodu z okolních pozemků a rybníků, případně že dojde k průsakům z náhonu a jeho následnému vysychání. Hydrogeologické posouzení musí být integrální součástí dokumentace pro společné povolení, nikoliv až prováděcího projektu.*

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek A16, B67 až B70, B72, B105, B112 a B119 stavební úřad uvádí, že vodní režim SO 807 nebyl v řízení pominut. Projektová dokumentace z května 2025 vymezuje záměr jako obnovu stávajícího mokřadního biotopu na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic, spočívající zejména ve vyčištění lokality, odbahnění a modelaci stávajících tůň a vegetačních úpravách. Nejde o novou vodní nádrž ani o technické vodní dílo s regulací odtoku. Tvrzení, že dokumentace obsahuje pouze stavebně-technické a sadovnické přílohy, neodpovídá celkovému obsahu podkladů ve spise. V seznamu vstupních podkladů projektové dokumentace je uveden mj. představební hydrogeologický monitoring v úseku staveb 5204. Vodní hledisko SO 807 bylo posouzeno stanoviskem Povodí Moravy a Změnou JES. Tyto podklady uvádějí, že SO 807 není vodním dílem, nevyžaduje povolení k nakládání s vodami, není situován ve stanoveném záplavovém území, nedotýká se vodních toků, pozemků ani majetku ve správě Povodí Moravy a není spojen se zřízením výpustí, přelivů ani regulačních objektů. Námitka neobsahuje konkrétní odborný podklad, který by prokazoval, že navrhované lokální pročištění, odbahnění a modelace stávajících tůň může změnit proudění podzemních vod v celém k. ú. Nová Ves u Pohořelic, odvodnit okolní pozemky nebo rybníky, případně způsobit vysychání Mlýnského náhonu. Požadavek na matematický model proudění podzemních vod nelze dovodit pouze z obecné obavy. Za situace, kdy příslušné odborné podklady a dotčené orgány neshledaly potřebu takového modelu jako podmínku přípustnosti záměru, není absence samostatného hydrogeologického modelu vadou projektové dokumentace bránící povolení SO 807.

B122. *Pátou vadou technické zprávy k SO 807 je absence povolení k nakládání s vodami (§ 8 vodního zákona). Namítá se, že vzhledem k tomu, že se jedná o vodní dílo (SO 807 Mokřadní biotop), které bude akumulovat podzemní/povrchovou vodu a ovlivňovat její stav, je stavební úřad povinen*

rozhodovat v součinnosti s vodoprávním úřadem. V dokumentaci chybí provázanost na řízení o povolení k nakládání s vodami (kumulace, vzdouvání, odběr). Bez tohoto povolení nelze stavbu společným povolením umístit ani povolit.

DESÚ: Námitka není důvodná. V návaznosti na vypořádání námitek B67 až B70, B72, B105, B112, B119 a B121 stavební úřad uvádí, že námitka vychází z nesprávné a účelové interpretace spolků, že SO 807 je vodním dílem a že jeho realizace představuje nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami podle § 8 vodního zákona. Projektová dokumentace z května 2025 vymezuje SO 807 jako obnovu stávajícího mokřadního biotopu na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic, zejména odstranění odpadu, odbahnění a modelaci stávajících tůní, úpravu břehů a vegetační opatření. Změna JES a stanovisko Povodí Moravy vycházejí z toho, že záměr není vodním dílem, nevyžaduje povolení k nakládání s vodami, není spojen se zřizováním hrází, výpustí, přelivů ani jiných regulačních zařízení a nezasahuje do koryt vodních toků. Mokřadní podmínky mají vznikat lokálním zadržováním vody v terénních depresích, nikoli odběrem, vzdouváním, akumulací nebo jinou regulovanou manipulací s vodami. Samotná skutečnost, že obnovené tůně mohou v krajině zadržovat srážkovou nebo podzemní vodu, neznamená bez dalšího nakládání s vodami vyžadující povolení podle § 8 vodního zákona. Námitka neoznačuje žádné konkrétní zařízení, odběr, vzdouvací objekt, výpust, přeliv ani režim manipulace s vodou, který by měl být předmětem samostatného vodoprávního povolení. Rovněž nevyvrací závěry Změny JES a stanoviska Povodí Moravy, podle nichž SO 807 není vodním dílem ani nakládáním s vodami. Za tohoto skutkového stavu nelze dovodit, že by absence samostatného povolení k nakládání s vodami činila žádost neúplnou nebo bránila povolení SO 807.

B123. *Vady vykazuje i další dokument, dendrologický průzkum (který je součástí dokladové části DUSP pro objekt SO 807). Vyplynávají z něj další zásadní, věcné a metodické rozpory. Zásadní vadou celého projektu pro SO 807 je, že z tohoto dokumentu plyne, že pod záminkou „vytvoření nového mokřadu“ se fakticky má zlikvidovat rozsáhlý funkční ekosystém, a to na základě extrémně zastaralých dat. Vlastní dokument dendrologický průzkum také vykazuje řadu vad. První vadou je „Zásadní věcný klam: Nejde o ornou půdu, ale o funkční lesní a mokřadní společenstvo“. V kapitole 3 (Lokalita průzkumu) projektant přiznává klíčovou skutečnost: „Celá plocha má velikost cca 2,2 ha, z toho zarostlá dřevinami je 1,6 ha. Zbylá část je louka... Plocha tvoří již v současné době četné zavodněné sníženiny, kde se voda drží po celý rok.“ Je tak zjevné, že tento výrok zcela popírá tvrzení ŘSD, že se v místě buduje „nový mokřad“. Na pozemku parc. č. 3106 se prokazatelně nachází již existující, plně funkční a stabilizovaný mokřadní biotop. Masivní nasazení těžké techniky (bagry, nákladní vozy) kvůli odtěžení sedimentů tento fungující ekosystém na mnoho let brutálně zdevastuje. Nejde o ekologické zlepšení krajiny, ale o plošnou destrukci stávajícího přírodního společenstva. Druhou vadou dokumentu s dendrologickým průzkumem je, že použil zastaralé terénní podklady (průzkum z roku 2022). V době projednávání společného povolení (rok 2026) jsou data o zdravotním stavu a vitalitě dřevin z roku 2022 zcela neaktuální a procesně nepoužitelná. Za 4 roky došlo k dramatickému posunu v růstu náletových dřevin a změně hydrologických poměrů v lokalitě. Stavební úřad nemůže rozhodovat o kácení desítek stromů na základě inventarizace staré 4 roky. Žádáme provedení nového, aktuálního dendrologického průzkumu. Třetí vadou dokumentu s dendrologickým průzkumem je maskování skutečného rozsahu kácení – likvidace 91 vzrostlých stromů. Zatímco textová část projektu hovoří o „sadovnických a estetických úpravách“, tabulky kácení odhalují realitu: padnout má 91 vzrostlých stromů a 1 485 m² souvislých porostů (z toho 520 m² čistě keřového patra). Namítá se, že v lokalitě mají být pokáceny cenné, plně vzrostlé dlouhověké stromy s obrovskou ekologickou a hydroakumulační hodnotou, jako jsou např.: Topol černý (*Populus nigra*) o průměrech kmenů 37 cm a 47 cm a výšce až 25 metrů. Vrba bílá (*Salix alba*) o průměrech 42 cm, 47 cm, 57 cm a dokonce 71 cm. Odstranění 25 metrů vysokých stromů, které v aluviální nivě pumpují podzemní vodu a drží mikroklima, dramaticky naruší stabilitu podzemních vod a způsobí lokální přehřívání (efekt tepelného ostrova). Tyto stromy nelze nahradit novou výsadbou sazenic (které v suchu snadno uhynou). Čtvrtou vadou dokumentu s dendrologickým průzkumem je vnitřní rozpor v kácení invazního javoru jasanolistého. V závěru na straně 7 projektant tvrdí: „V porostu č. 1409 v k.ú. Nová Ves parcela č. 3106 bude kácen pouze nepůvodní expanzivně šířící se javor jasanolistý (*Acer negundo*). Ostatní uvedené druhy jsou v porostu méně zastoupeny a nejsou započítány do celkových počtů...“ Namítá se, že toto tvrzení je v přímém rozporu s tabulkou kácených stromů (Tabulka 2 a následné jmenovité seznamy). V seznamu kácených stromů jsou prokazatelně navrženy k likvidaci i původní a cenné druhy – konkrétně výše zmíněné obří vrby*

bílé (*Salix alba*) a topoly černé (*Populus nigra*). Projektová dokumentace je vnitřně rozporná a uvádí schvalující orgány v omyl, když tvrdí, že se kácí jen invazivní javory. Pátou vadou dokumentu s dendrologickým průzkumem je „absurdní technická podmínka: „Ochrana pojezdnými panely“ v bažině“. Projektant v závěru navrhuje: „V případě, že bude při realizaci záměru v okolí ponechaných dřevin skladován stavební materiál nebo zde bude nutný pojezd mechanizace, bude prostor kořenů chráněn předem uloženými pojezdnými panely.“ Namítá se, že tato podmínka je v trvale zamokřeném území (kde se, jak sám projektant píše, „voda drží po celý rok“) technicky zcela nerealizovatelná a směšná. Pokládání těžkých silničních panelů do rozbahněného mokřadu pod kořeny ponechaných stromů povede k jejich totálnímu zatlačení do podloží, zhutnění půdy, destrukci kořenového systému a okamžitému udušení kořenů. Technické řešení ochrany dřevin je zjevně nefunkční. Šestou vadou dokumentu s dendrologickým průzkumem je právní fikce „asanace skládky“ vs. realita zákona o odpadech. Technická zpráva i stanovisko Povodí Moravy uvádějí, že se na pozemku parc. č. 3106 nachází „navezený odpad“ a projekt s ním nakládá v rámci terénních úprav. Namítá se, že v lokalitě existující historicky navezený odpad. Pak se jedná z právního hlediska o nelegální skládku (starou ekologickou zátěž). Projektová dokumentace DUSP však zcela postrádá analýzu rizik a odborný průzkum kontaminace tohoto odpadu. Bagrování tůní a plošné odtěžování sedimentů v těsné blízkosti podzemních vod bez znalosti složení skládky přímo ohrožuje podzemní vody. Pokud by odpad obsahoval nebezpečné látky, dojde mechanickým zásahem k jejich okamžitému vyluhování do útvaru podzemních vod Dyjsko-svratecký úval. Postup ŘSD je v rozporu se zákonem o odpadech i s podmínkou Povodí Moravy o zákazu znečištění vod. Sedmou vadou dokumentu s dendrologickým průzkumem je ekonomický a energetický paradox: Biologický dozor jako „pachatel“ porušení JES. Výše bylo upozorněno na křížení termínů kácení (podle JES kvůli netopýrům v září, podle ochrany ptactva v zimě). Dendrologický průzkum k tomu v kapitole 3 uvádí, že plocha tvoří zavodněné sníženiny, kde se voda drží po celý rok. Zde se namítá: Aby mohl stavebník vůbec splnit podmínku JES a provést fyzický odchyt a transfer 41 chráněných druhů živočichů (zejména obojživelníků a měkkýšů) před zahájením prací, musel by tyto celoročně zavodněné tůně nejprve technicky odvodnit nebo odčerpat. Tím by však okamžitě zlikvidoval biotop těch druhů, které má chránit, a to ještě předtím, než by je stačil „přenést“. Technologický postup transferu popsany v JES je v prostředí celoročního zamokření nerealizovatelný, aniž by došlo k porušení obecných zákazů u zvláště chráněných druhů podle § 50 zákona o ochraně přírody a krajiny (ZOPK). Osmou vadou dokumentu s dendrologickým průzkumem je absolutní nesoulad v bilanci zeminy a hrozba nezákonného ukládání odpadů. Technická zpráva stavby SO 807 a vyjádření Povodí Moravy hovoří o „odstranění odpadu“ a „plošném odtěžení sedimentů a nánosů“ za účelem úpravy tůní. Namítá se, že: V dokumentaci pro společné povolení (DUSP) zcela chybí bilance zemních prací a přesné určení, kde vytěžený materiál skončí. Odtěžením sedimentů z plochy 2,2 ha vzniknou stovky až tisíce kubických metrů mokřadního bahna a kontaminované zeminy (připomeňme přítomnost černé skládky). Dokumentace neobsahuje doklad o tom, jaká vzorkovací metoda bude použita pro určení nebezpečnosti těchto sedimentů a na jakou legální skládku odpadů budou odvezeny. Bez této materiálové bilance je projekt neúplný a stavební úřad jej nemůže schválit. Devátou vadou dokumentu s dendrologickým průzkumem je majetkoprávní vada – riziko skrytého vyvlastnění nebo zásahu do vlastnických práv sousedů. Dendrologický průzkum na straně 3 uvádí, že podzemní a povrchová voda se v těchto sníženinách drží celoročně a plocha bezprostředně sousedí s dalšími pozemky v aluviální nivě. Namítá se, že prohloubení tůní mechanizací změní hydraulické poměry (gradient proudění podzemní vody). Protože projektant nedoložil hydrogeologický posudek, není vyvráceno riziko, že dojde k podmáčení sousedních zemědělských či lesních pozemků, případně ke stažení vody z nich. Pokud by realizací tohoto státního projektu došlo ke znehodnocení okolního soukromého majetku (např. ztrátě stability okolních dřevin či znehodnocení půdy), šlo by o nezákonný zásah do vlastnického práva chráněného Ústavou ČR. Nutnost stanovení podmínek: 1. Pro nový mokřad musí být prokazatelně zajištěno, že bude chráněn (např. oplocen) a že nesmí dojít k využití jako biotopové koupaliště nebo využití pro rybářské účely. 2. Řízení o mokřadu musí být buď jako nepřipustně „salámové“, nebo pokud by se stavebnímu úřadu podařilo přesvědčivě obhájit, že se nejedná o aplikaci salámové metody, přerušeno s tím, že žadateli bude dána přiměřená lhůta ne delší než 1 rok na nápravu, a to jak z hlediska stanoviska EIA, tak i z hlediska biologických průzkumů a výše napadených stanovisek.

DESÚ: Námitka není důvodná. Námitka souhrnně opakuje více okruhů, které již byly všechny vypořádány, zejména povahu SO 807, existenci stávajícího mokřadního biotopu, rozsah kácení,

biologický dozor, transfery, nakládání se zeminami a odpady, vodní režim, majetkoprávní tvrzení a tvrzené „salámování“ záměru.

K existenci stávajících tůní a mokřadních prvků se stavební úřad odkazuje na vypořádání námitek A11 až A14 a B120. Projektová dokumentace nezamlčuje, že na parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic se nacházejí zavodněné sníženy, tůně a dřevinné porosty. Povolovaný záměr není založen na tvrzení, že jde o biologicky bezcennou ornou půdu, ale na obnově a funkční úpravě stávajícího, znečištěného a částečně degradovaného mokřadního prostoru. To samo o sobě nečiní SO 807 nepřipustným.

K námitce zastaralosti dendrologického průzkumu stavební úřad uvádí, že podkladem JES byl mimo jiné dendrologický průzkum z května 2025. Rozsah kácení byl posouzen v JES, které stanovilo podmínky kácení, ochrany ptactva, zvláště chráněných druhů a náhradní výsadby. Námitka neuvádí konkrétní novou skutkovou změnu v lokalitě, která by vyvracela inventarizaci dřevin, měnila rozsah zásahu nebo činila podmínky JES nepoužitelnými. Obecné tvrzení o „dramatickém posunu“ v růstu náletových dřevin a hydrologických poměrech bez konkrétního odborného podkladu neodůvodňuje požadavek na nový dendrologický průzkum jako podmínku vydání rozhodnutí.

Rozsah kácení není maskován ani neurčitý. K tomu se stavební úřad odkazuje zejména na vypořádání námitek B28 až B30 a B115. JES povoluje kácení 32 jednotlivě inventarizovaných stromů a 1 485 m² souvislého porostu. U souvislého porostu je rozsah vymezen inventarizačními čísly, druhovým složením, výměrou a zákresem v dokumentaci. Údaj o 91 stromech odpovídá dendrologickému průzkumu, který v závěru uvádí, že v rámci stavby bude káceno celkem 91 ks stromů. Tento údaj rozhodnutí nezastírá, naopak jej výslovně uvádí v dílčím odůvodnění k výrokům III. a IV. Povolení podle § 8 odst. 1 ZOPK však nepodléhají všechny dřeviny. Dendrologický průzkum k tomu uvádí, že povolení podléhají stromy s obvodem kmene nad 80 cm a souvislé porosty o výměře nad 40 m², přičemž souvislé porosty jsou tvořeny stromy s menším obvodem kmene než 80 cm a současně keřovým patrem. Těmto podmínkám vyhovuje 32 jednotlivě inventarizovaných stromů a souvislé porosty o celkové výměře 1 485 m², což je právě rozsah povolený výrokem III. tohoto rozhodnutí. Zbývajících 59 stromů má průměr kmene 10–25 cm a roste uvnitř souvislých porostů, jejichž kácení výrok III. povoluje plošně; jsou tedy v povoleném rozsahu obsaženy a nejde o dřeviny kácené nad jeho rámec. Pokud jsou v podkladech uvedeny i jiné druhy než javor jasanolistý, neznamená to uvedení orgánů v omyl, neboť právě tyto druhy jsou v podkladech identifikovány a byly předmětem posouzení. Stavebník je oprávněn kácet pouze v rozsahu povoleném JES a v mezích projektové dokumentace.

K ochraně ponechaných dřevin stavební úřad uvádí, že použití pojízdných panelů je ochranným technologickým opatřením pro případ, kdy by v okolí ponechaných dřevin musel být skladován materiál nebo veden pojezd mechanizace. Nejde o absolutní povinnost ukládat panely do všech zamokřených částí lokality. Pokud by konkrétní terénní podmínky takový postup neumožňovaly nebo by ochranu dřevin naopak zhoršovaly, musel by být zvolen realizační postup, který zůstane v mezích projektové dokumentace, podmínek JES a ochrany ponechaných dřevin. Námitka proto neprokazuje technickou neproveditelnost záměru jako celku.

K nakládání s odpady, sedimenty a zeminami se stavební úřad odkazuje zejména na vypořádání námitek B107, B117 a B119. Projektová dokumentace počítá s odstraněním odpadu a s využitím zemin a sedimentů v místě pouze tehdy, pokud budou k takovému použití vhodné. Pokud by se v průběhu prací prokázalo, že určitý materiál má povahu odpadu nebo je znečištěn způsobem bránícím jeho využití v místě, nelze s ním nakládat jako s běžnou zeminou a musí být postupováno podle zákona o odpadech a podle podmínek závazných stanovisek. Námitka neobsahuje konkrétní odborný rozbor, průkaz kontaminace ani identifikaci nebezpečné látky, z níž by vyplývalo, že lokalita je starou ekologickou zátěží vyžadující samostatnou analýzu rizik před vydáním povolení.

Ani námitka nemožnosti transferů v celoročně zavodněné lokalitě není důvodná. JES nestanoví, že by měl být celý mokřad předem odvodněn nebo odčerpán. Podmínky biologického dozoru a případných záchranných transferů je třeba vykládat podle jejich účelu. Mají zabránit zbytečnému úhynu živočichů a umožnit průběžné přizpůsobení postupu prací aktuálnímu výskytu jedinců. Biologický dozor není nositelem veřejné moci ani nenahrazuje správní orgán, ale je odborným nástrojem k zajištění plnění podmínek v terénu. Pokud by aktuální stav lokality vyžadoval dílčí úpravu postupu prací, musí být provedena v mezích povoleného záměru a podmínek JES.

Majetkoprávní a hydrogeologické námitky byly vypořádány zejména u námitek B109, B121 a B122. Předmětem povolení je SO 807 na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic. Změna JES a stanovisko Povodí Moravy vycházejí z toho, že záměr není vodním dílem, nevyžaduje povolení k nakládání s vodami, není spojen se zřizováním hrází, výpustí, přelivů ani regulačních zařízení a nezasahuje do vodních toků. Námitka neobsahuje odborný hydrogeologický podklad, který by prokazoval, že lokální odbahnění a modelace stávajících tůň změní hydraulické poměry tak, že dojde k podmáčení nebo odvodnění sousedních pozemků.

Požadavek na oplocení, zákaz využití jako biotopového koupaliště nebo zákaz rybářského využití nezakládá důvodnost námitek. Účel SO 807 je v řízení vymezen jako náhradní mokřadní biotop, nikoli jako rekreační zařízení, biotopové koupaliště nebo rybářský revír. Takové využití není předmětem povolovaného záměru. Ze spisu současně nevyplývá, že by k zajištění účelu záměru bylo nezbytné ukládat oplocení lokality.

Stavební úřad neshledal ani důvod k závěru, že jde o nepřípustné „salámování“. SO 807 je samostatně povolovaný předstihový kompenzační objekt, jehož realizaci stanovisko EIA výslovně požaduje před zahájením výstavby dálnice D52. Samostatné povolení tohoto objektu tedy není obcházením posouzení hlavní stavby, ale způsobem splnění podmínky EIA. Námitky proti stanovisku EIA, JES, biologickým průzkumům a dalším stanoviskům byly v tomto rozhodnutí jednotlivě vypořádány.

Podrobným jednotlivým vypořádáním všech podaných námitek spolků nebyla zjištěna žádná konkrétní vada podkladů, která by vyžadovala přerušení řízení, poskytnutí lhůty k přepracování záměru, zamítnutí žádosti ani vrácení projektové dokumentace k přepracování. DESÚ má za to, že v řízení byly dodrženy všechny legislativou předpokládané postupy zejména z hledisek stavebního zákona a správního řádu, ochrany životního prostředí, ochrany vod, nakládání s odpady, památkové péče, a dalších. Stavebníkem doložené podklady včetně projektové dokumentace jsou v rozsahu, který umožňuje vydat rozhodnutí.

Shrnutí rozhodnutí:

Při posuzování a rozhodování stavební úřad vycházel ze zjištěného stavu věci, jednotlivé podklady hodnotil samostatně i ve vzájemných souvislostech a přihlédl k uplatněným námitkám účastníků řízení.

Stavební úřad uzavírá, že stavba je v souladu s územně plánovací dokumentací, splňuje požadavky stavebního zákona a při dodržení podmínek stanovených ve výrocích II., IV., VI. a VIII. tohoto rozhodnutí neohrozí veřejné zájmy chráněné stavebním zákonem ani zvláštními právními předpisy. Stavební úřad proto rozhodl způsobem uvedeným ve výrokové části.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se lze podle § 81 a násl. správního řádu odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení k Ministerstvu dopravy, a to podáním učiněným u Dopravního a energetického stavebního úřadu, Samostatného oddělení staveb pozemních komunikací I. Lhůta k podání odvolání běží ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí.

Odvoláním lze napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání pouze proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné.

Stavba nesmí být zahájena, dokud toto rozhodnutí nenabude právní moci. Povolení platí dva roky ode dne nabytí právní moci a bylo-li provádění záměru zahájeno v době jeho platnosti, platnost povolení nezaniká.

Poučení o doručování:

Protože se jedná o navazující řízení podle ZPVŽP a současně o řízení s velkým počtem účastníků podle § 144 správního řádu, doručuje se toto rozhodnutí jednotlivě stavebníkovi, městu Pohořelice jako obci, na jejímž území se záměr uskutečňuje, a dotčeným orgánům. Ostatním účastníkům řízení se doručuje veřejnou vyhláškou podle § 25 správního řádu.

Rozhodnutí se zveřejní po dobu 15 dnů na úředních deskách Dopravního a energetického stavebního úřadu a města Pohořelice. Právní účinky má výhradně doručení veřejnou vyhláškou prostřednictvím úřední desky Dopravního a energetického stavebního úřadu.

Ing. Alexandr Grof

vedoucí Samostatného oddělení staveb pozemních komunikací I.

Dopravní a energetický stavební úřad

„podepsáno elektronicky“

Poplatek:

Vydání povolení záměru v případě veřejně prospěšných staveb realizovaných státem je podle Položky 18 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, osvobozeno.

Tato písemnost musí být vyvěšena po dobu 15 dnů na úředních deskách následujících úřadů:

- Dopravní a energetický stavební úřad
- Město Pohořelice

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

Razítko a podpis orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí písemnosti.

Obdrží:**jednotlivě:**

účastník řízení podle § 182 písm. a) stavebního zákona:

Ředitelství silnic a dálnic, s. p., prostřednictvím HBH Projekt spol. s r. o., IDDS: e5y9wa6

sídlo: Kabátníkova 216/5, Ponava, 602 00 Brno 2

touto cestou i k rukám hlavního projektanta

účastník řízení podle § 182 písm. b) stavebního zákona (současně i § 182 písm. c) stavebního zákona):

Město Pohořelice, IČO: 00283509, IDDS: 5vjbzr8

sídlo: Vídeňská 699, 691 23 Pohořelice

dotčené orgány:

Městský úřad Pohořelice, IČO: 00283509, odbor životního prostředí, IDDS: 5vjbzr8

sídlo: Vídeňská 699, 691 23 Pohořelice

Městský úřad Pohořelice, IČO: 00283509, silniční správní úřad, IDDS: 5vjbzr8

sídlo: Vídeňská 699, 691 23 Pohořelice

Městský úřad Pohořelice, IČO: 00283509, odbor územního plánování a stavebního úřadu, IDDS: 5vjbzr8

sídlo: Vídeňská 699, 691 23 Pohořelice

Ministerstvo obrany, sekce majetková, odbor ochrany územních zájmů a státního odborného dozoru, IDDS: hjyaavk

sídlo: Tychonova 221/1, 160 00 Praha 6 – Hradčany

Ministerstvo vnitra, odbor správy majetku, IDDS: 6bnaawp

sídlo: Nad štolou 936/3, 170 00 Praha 7 – Holešovice

Ministerstvo životního prostředí, odbor posuzování vlivů na životní prostředí, IDDS: 9gsaax4

sídlo: Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10 – Vršovice

veřejnou vyhláškou:

účastníci řízení podle § 182 písm. c) a d) stavebního zákona:

Vodafone Czech Republic, a. s., náměstí Junkových 2808/2, Stodůlky, 155 00 Praha

vlastníci pozemků parc. č. 3099, 3100, 3105 a 3107 v katastrálním území Nová Ves u Pohořelic, identifikovaní podle § 188 odst. 3 stavebního zákona označením pozemků evidovaných v katastru nemovitostí

účastníci řízení podle § 182 písm. e) stavebního zákona:

Děti země – Klub za udržitelnou dopravu, z. s., IČO: 67010041, Körnerova 219/2, 602 00 Brno

Mikulovsko bez dálnice, z. s., IČO: 27006387, Brněnská 92/2, 692 01 Mikulov

Občané Malhostovic za Optimalizovanou D43, z. s., IČO: 14395673, Malhostovice 152, 666 03 Malhostovice

Občanské sdružení Dolní Dunajovice proti R 52, z. s., IČO: 22732543, Hlavní 130, 691 85 Dolní Dunajovice

PĚKNÝ JIH, z. s., IČO: 22725351, Moravanská 159/86, Přízřenice, 619 00 Brno

Spolek Obchvat, z. s., IČO: 26606119, Stojanova 766/7, 669 02 Znojmo

úřady, na jejichž úřední desce bude rozhodnutí vyvěšeno:

Dopravní a energetický stavební úřad, úřední deska, nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 00 Praha 1 –

Nové Město – **k vyvěšení po dobu 15 dnů**

Městský úřad Pohořelice, úřední deska, IDDS: 5vjbzr8, Vídeňská 699, 691 23 Pohořelice – **k vyvěšení po dobu 15 dnů**